

கும்பகுமரம்

இந்து மாணவர் சங்கம் பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம் 1992-93

130.6
புதிய
SL/PR

२
சிவமயம்

“மேன்கம கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

இந்து தருமம் ९३

குறிஞ்சிக் குமரன் ஆஸய
வெள்ளி விழா

இதழாசிரியர்
சௌலவன், முருகவேள் மகாசேனன்
கலைப்பீடம்.

இந்து மாணவர் சங்கம் 1992/93

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை.

இந்து தருமம் '93

இதழாசிரியர் (1993) - செல்வன் முருகவேள் மகாசேனன்
வெளியீடு - இந்து மாணவர் சங்கம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை,
இலங்கை.

நவம்பர் 1993

HINDU DHARMAM '93

Annual Magazine Of the Hindu Students' Union,
University of Peradeniya

Editor (1993) : Murugaverl Mahasenan,
Published by: HINDU STUDENTS' UNION,
 UNIVERSITY OF PERADENIYA,
 PERADENIYA,
 SHRI LANKA.
 NOVEMBER 1993.

Type set : "SEVVANTHI"

Offset by: LAXSU GRAPHICS (PVT) LTD.
Colombo.

அட்டைப்படம் : செல்வன் எஸ் . சுசந்தன்
மிருகவைத்திய பீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை.

காப்பு

கலைமாதும் திருமாதும் களித்தே வாழும்
கவின் பேரா தனை நகரிற் கோயில் கொண்டு

நிலையான நற்கல்வி கலையின் ஞானம்
நெஞ்சுருகும் பக்தருக்கே யருஞன் சேந்தன்

தலையான தண்டமிழின் ஊஞ்ச வேறித
தமிழ் குறிஞ்சிக் குமரனவன் கணிந்தே யருள்

மலை மீதில் பாரதத்தை எழுதும் ஞான
மதகரியின் செஞ்சரணம் காப்பதாமே.

என்றும் குழந்தையாய் . . .

"வாகீசாத்யாஸ் - ஸமருஸஸ் - ஸர்வார்த்தா நாம் உபக்ரமே |
யம் நதவா கருதகருதயாஸு; - தம் நமாமி கஜாநநம் || "

"பரம்மாதி தேவர்களும் கூட எந்தக் கார்யத்தின் ஆரம்பத்திலும் எவரை நமஸ்கரித்தே எடுத்த கார்யத்தை முடித்தவர்களாகிறார்களோ அந்த கஜானனரை - யானை முகரை - நானும் நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன்"

தேவர்கள் எல்லோராலும் தொழுப்பட்டு, அவர்களுடைய விக்கினங்களையும் போக்கும் பெரிய கார்யத்தைச் செய்யும் பிள்ளையார் எப்படி இருக்கிறார்? கொஞ்சமாவது பெருமை கொண்டாடிக் கொள்கிறாரா? அவர் பாட்டுக்கு குழந்தையாகவே அப்பா சிரலில் உள்ள பிறையை பிடித்திமுத்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார். அதை (பிறையை) தாமரைத் தண்டு என்று நினைத்துக் கொள்ளும் அறியாக் குழந்தையாகத் தன்னைக் காட்டிக் கொண்டு விளையாடுகிறார். மனோ பேதமாய் இருந்த சிவ-சக்திகளையே தாம் ஒன்று சேர்த்து வைத்தும், "எவ்வளவு பெரிய ஸாதனை செய்து விட்டேன்?" என்று மார்த்தடிக் கொள்ளாமல், தாம் செய்த ஸாதனை தமக்கே தெரியாத மாதிரி பால்லையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். ரூபத்தில் யானையாமிருந்தாலும் உள்ளப்பாங்கில் அந்தத் தாமரை நூல் மாதிரி லேசாகவே அவர் இருப்பதால்தான் ஏக்காலமும் குழந்தையாகக் குதுருவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

அந்தக் குழந்தை ஸ்வாமி நம் எல்லோரையும் குழந்தை பக்தர்களாக்கி ஆனந்த லோகத்தில் எப்போதும் லேசாக மிதந்து கொண்டிருக்கக் கூடியவாராக.

ஸர்வ அர்த்தங்களையும் அருளுவதில் அவர் சதுரர் என்று ஒரு பெரியவரும், நாம் சிந்திக்கும் அர்த்தங்களை அவர் அருள வேண்டும் என்று இன்னொரு பெரியவரும் ஸ்தோத்திரம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அவர் நமக்கு முக்கியமாக மனஸை லேசாக்கி சாந்தி யளித்து ரக்ஷிக்கட்டும்"

ஐக்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிச்வர
ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதி சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள்

இதழின் உள்ளே

முகப்பு

என்றும் குழந்தையாய்.....

பக்கம்

ஆத்மகணாநந்த சவாமிகளின் ஆசியரை

I

Vice Chancellor's Message

II

இந்து சமயகலாசார அலுவல்கள் தினைக்கள பணிப்பாளரின் செய்தி

III

இந்து மாணவர் சங்கப் பெருந்தலைவரின் வாழ்த்துரை

IV

இந்து மாணவர் சங்கப் பெரும் பொருளாளரின் வாழ்த்து

V

தலைவர் மகிழ்வுடன் உரைக்கின்றார்

VI

செயலாளர்களின் சிந்தைகளில் இருந்து.....

VII

இதழாசிரியர்

VIII

பகுதி 1 வரலாறு

பிரமன் வழிபாடு	கலாகீர்த்தி, பேராசிரியர்,பொ.பூ.லோகசிங்கம்	1
நடுகல் வழிபாடு	செல்வி. ந. தாரணி	4
மலையகத்தில் முத்துமாரியம்மன் வழிபா	கலாந்தி, துரை.மனோகரன்	6
சேக்கிழார் காட்டும் பெண்ணடியார்கள்	திரு. வ.மகேஸ்வரன்	10
மதம் என்பது	செல்வி. பா. சோதிமலர்	16
இந்துக்களின் விரதங்கள்	திரு. வ. நந்தகுமார்	18
வெண்ணொய்யைக் கையிலே கொண்டு நெய்க்கு அலைகின் நோம்	செல்வன். நடராஜா. ரவிச்சந்திரன்	24
குறிஞ்சி மலைக் குமரன்	க. பாலகிருஷ்ண ஜயர்	28
இந்து மதத்தின் சில சிறப்பான பண்புகள்	செல்வி. இந்திராதேவி செல்லப்பா	29
ஆன்ம ஈடேற்றறத்தில் இந்து மதமும் ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தியும், செல்வன். டி.வி.ரவிசங்கர்		32
இந்து தர்மத்தின் உட்கிடக்கையும் சிவஞான போத்தின் மகிமையும்	கலாந்தி அம்பலவாணர் சிவராசா	34
குறிஞ்சி வடிவேலா	'வளர்மகள்'	35

பகுதி 11 - விழிப்புணர்வுக்கட்டுரைகள்

ஒரு முன்னுரை	செல்வன். முருகவேள் மகாசேனன்	36
இந்துக்களின் இன்றைய சிந்தனைக்குச் சிலகுறிப்புகள்		40
இந்து மதம் - அன்றும் இன்றும் - ஒரு வரலாற்று நோக்கு கலாநிதி க. அருணாசலம்		45
பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்திற் தோன்றிய சைவசமய இயக்கங்கள் (1840 முதல் 1858 வரை) திரு. இரா. வை. கனகரத்தினம்		53
இந்து மதத்தின் நவீனத்துவப் போக்குகள்		62
அந்தோ ! வழிபாடு கண்காட்சியானதே மனமாற்றம்		66
வாழ்க்கையை வளம்படுத்தும் இந்து சமயம் -இன்றைய நிலையில் செல்வி. சி. வளர்மதி எங்கள் முதுகு மதங்களும் இளைய தலைமுறையினரின் ஈடுபாடும் - இன்று 'பூங்குடியான்' நாமும் எமது மதமும்		71
மதமாற்றம் இந்துசமயத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களும் அவற்றைத் தவிர்க்கும் முறைகளும் மக்களில் சமயம் அவனருளாலே அவன் தாள்பணிவோம் ஒரு வரப்பிரசாதம் சமுதாயப் பணியில் இந்துமதம் குறிஞ்சி வேலனே..... 1992-93 ஆண்டு, 37வது இந்து மாணவர் சங்கச்செயற்குழுவின் ஆண்டறிக்கை படம் செயற்குழு விபரம் பொறுப்பாள்மை குழு விபரம். "குறிஞ்சி அமுதம் 93" உபகுழு விபரம் நன்றிகள்		85
செல்வன். எஸ். கலைச்செல்வன் செல்வி இளஞ்செல்வி கயிலாயர் செல்வி. பொ. கேதாரேஸ்வரி பா. நித்தியானந்தக் குருக்கள் செல்வன். இரா. இரவிசங்கர் செல்வி. வி. ஞானாம்பிகை செல்வி. வி. வி. வி.		88
செல்வன். எஸ். கலைச்செல்வன் செல்வி இளஞ்செல்வி கயிலாயர் செல்வி. பொ. கேதாரேஸ்வரி பா. நித்தியானந்தக் குருக்கள் செல்வன். இரா. இரவிசங்கர் செல்வி. வி. ஞானாம்பிகை செல்வி. வி. வி. வி.		90
பா. நித்தியானந்தக் குருக்கள் செல்வன். இரா. இரவிசங்கர் செல்வி. வி. வி. வி.		92
செல்வன். எஸ். கலைச்செல்வன் செல்வி இளஞ்செல்வி கயிலாயர் செல்வி. பொ. கேதாரேஸ்வரி பா. நித்தியானந்தக் குருக்கள் செல்வன். இரா. இரவிசங்கர் செல்வி. வி. ஞானாம்பிகை செல்வி. வி. வி. வி.		94
செல்வன். எஸ். கலைச்செல்வன் செல்வி இளஞ்செல்வி கயிலாயர் செல்வி. பொ. கேதாரேஸ்வரி பா. நித்தியானந்தக் குருக்கள் செல்வன். இரா. இரவிசங்கர் செல்வி. வி. ஞானாம்பிகை செல்வி. வி. வி. வி.		97
செல்வன். எஸ். கலைச்செல்வன் செல்வி இளஞ்செல்வி கயிலாயர் செல்வி. பொ. கேதாரேஸ்வரி பா. நித்தியானந்தக் குருக்கள் செல்வன். இரா. இரவிசங்கர் செல்வி. வி. ஞானாம்பிகை செல்வி. வி. வி. வி.		98
செல்வன். எஸ். கலைச்செல்வன் செல்வி இளஞ்செல்வி கயிலாயர் செல்வி. பொ. கேதாரேஸ்வரி பா. நித்தியானந்தக் குருக்கள் செல்வன். இரா. இரவிசங்கர் செல்வி. வி. ஞானாம்பிகை செல்வி. வி. வி. வி.		101
செல்வன். எஸ். கலைச்செல்வன் செல்வி இளஞ்செல்வி கயிலாயர் செல்வி. பொ. கேதாரேஸ்வரி பா. நித்தியானந்தக் குருக்கள் செல்வன். இரா. இரவிசங்கர் செல்வி. வி. ஞானாம்பிகை செல்வி. வி. வி. வி.		102

ஆத்மகணாநந்த சுவாமிகளின் ஆசியுரை

பண்பட்ட நிலத்தில்தான் நல்ல விளைச்சலைப் பெறமுடியும். அவ்வாறே, பண்பட்ட உள்ளத்தில்தான் வாழ்க்கை நலன்களை முழுமையாகப் பெற இயலும். பண்டி அற்ற மனது வாழ்க்கைப் பயனை வீணாடித்துவிடும்.

மனதைப் பண்படுத்தும் சாதனங்களிலே சிறந்தது சமயம். ஆனால் சமயத்தை வெறும் தத்துவங்களாகவோ, கொள்கைளாகவோ, சம்பிரதாயங்களாகவோ அல்லது சடங்குகளாகவோ மட்டுமே காணாது, அவற்றின் மூலம் உயர்பண்டிகளைப் பெற்று மனித நேயத்தை வளர்த்தல் அவசியம். இல்லையெனில் சடங்குகளும் தத்துவங்களும் வீணே.

'மனிதனை உருவாக்கும் சமயம் தேவை. உயர் பண்டிகளை வளர்க்கும் சமயமே சமயம்' என்றெல்லாம் சமயத்தின் நோக்கத்தை விளக்குவார் சுவாமி விவேகானந்தர்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழக இந்து மாணவர் சங்கம் ஆண்டுதோறும் 'இந்து தருமம்' என்னும் சஞ்சிகையை வெளியிட்டு இந்து மாணவர்களின் சமய அறிவை வளர்க்க உதவி வருகின்றது.' இவ்வாண்டின் மலரும் சிறப்பான கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும் என நம்பலாம்.

இந்து தருமம்' இதழுக்கு எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.

இராமகிருஷ்ண மிஷன்,

(இலங்கைக்கிளை)

40, இராமகிருஷ்ண வீதி,

ஒசூர் -6.

சுவாமி ஆத்மகணாநந்த

MESSAGE FROM THE VICE - CHANCELLOR

I have great pleasure in sending this message to the Hindu Students' Union of the University of Peradeniya on the occasion of the issue of their annual Journal "Hindu Tharmam".

The Publication of "Hindu Tharmam" will, no doubt, contribute to widening the understanding of religious beliefs of a substantial segment of our community both inside and outside the University. And such understanding today is of vital importance to maintaining peace and harmony among people who aspire to preserve their cultural identities amidst changes brought about by the process of economic development.

It is encouraging to notice that members of the Hindu Students' Union of the University of Peradeniya are alive to this reality of contemporary society.

May I wish the Union ever success in its activities.

Office of the Vice - Chancellor
University of Peradeniya
October 22, 1993

Professor J. M. Gunadasa
VICE - CHANCELLOR
UNIVERSITY OF PERADENYA

இந்துசமய கலாசாரஅலுவல்கள்

தினைக்கள பணிப்பாளரின்

செய்தி

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்து மாணவர் சங்கம் ஆண்டு தோறும் ‘இந்து தருமம்’ என்னும் பெயரில் மலர் ஒன்றினை வெளியிட்டு வருவது பாராட்டத்தக்கது. இம்மலர் சமயம், தத்துவம், பண்பாடு ஆகிய விடயங்கள் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், மாணவர்களின் ஆக்கங்களையும் தாங்கி வருகின்றது. இந்த ஆண்டில் வெளிவர இருக்கும் மலர் சிறப்புற அமைவதாகுக

இந்த நல்ல முயற்சி பல்லாண்டுகள் தொடர வேண்டும் என
வாழ்த்துகிறேன்.

இந்து கலாசார அலுவல்கள்,
தினைக்களம்.

க. சண்முகவிங்கம்,
பணிப்பாளர்,

இந்து மாணவர் சங்கப் பெருந்தலைவரின் வாழ்த்துரை

இந்து தருமம் மலருக்கு மீண்டும் ஒரு முறை வாழ்த்துச் செய்தி வழங்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கும் இத் தருணத்தில் முதற் கண் இந்து மாணவ சங்கத்தினரின் முயற்சிக்கு எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். “முயற்சி திருவினையாக்கும்” என்ற வாக்கியத்திற்கிணங்க தொழிற்பட்டும் எம் மாணவர் குழு தமதாற்றலை ஒன்று திரட்டி “குறிஞ்சி அமுதம்” என்ற பல்கலைக் கதம்ப நிகழ்ச்சியின் மூலம் நிதி தேடி “இந்து தருமம்” நூலை தொடர்ச்சியாக வெளியிடவேண்டும் என்ற கனவை நன்வாக்கியுள்ளார்கள். தமிழ் மாணவர்களின், குறிப்பாக இந்து மாணவர்களின் கட்டுக் கோப்பான பாங்கு, பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் மட்டுமன்றி அதற்கு வெளியேயும் நன்மதிப்பைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் “கண்டது கற்க பண்டிதன் ஆவான்” என்பது போல மாணவர்கள், விளம்பரங்கள் தேடி, கட்டுரைகள் நாடி ஓடி அலைந்து ஓய்ந்து கற்றுக் கொள்ளும் வெளி உலக அனுபவங்கள் நிச்சயம் அவர்கள் பண்டிதர்களாக வரக்கூடிய ஆற்றலைக் கொடுக்கும். பல்கலைக் கழக சூழலில் வாழும் எம் கடன் குன்றில் குடியிருக்கும் குறிஞ்சிக் குமரனுக்கு பணி செய்து கிடப்பதாக விளங்க வேண்டும். அதற்காக எம் சமுதாய மாணவர்கள் பாடுபடும் உன்னத நோக்கினை பலரும் போற்ற வேண்டும்.

தொடர்ட்டும் அவர்களின் ஆக்க பூர்வ முயற்சிகள்.
குருன் அருள் அவர்களுக்கு குஞ்சாத ஊற்றாகக் கிட்டும்.

வைத்திய பீடம்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்,

பேராதனை.

கலாநிதி. இ. சிவகணேசன்

பெருந் தலைவர்.

பெரும்பொருளாளர் வாழ்த்துச் செய்தி

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்தினால் வருடாவருடம் வெளியிடப்படும் இந்து தருமம் இவ்வருடத்திலும் வெளியிடப்படுவதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பல தரப்பட்ட கஷ்ரங்களின் மத்தியிலும் இச்சஞ்சிகையை வெளியிட்ட இந்து மாணவர் சங்கத்துக்கும், இச்சஞ்சிகையை சிறந்த மலராக வெளியிடுவதற்கு பலவழிகளிலும் உதவி செய்தவர்களுக்கும் குறிஞ்சிக் குமரனின் அருள் கிடைக்க குறிஞ்சிக்குமரனை பிரார்த்திக்கிறேன்.

பல் வைத்திய பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.
பேராதனை.

வைத்திய கலாநிதி வி. விஜயகுமாரன்
பெரும்பொருளாளர்

தலைவர் மகிழ்வுடன் உரைக்கின்றார்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பசுமை பொங்கும் அமைதிநிறைந்ததோர் குன்று, அதில் அமைந்தது தான் எமது குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயம். இவ்வாலயத்திற்கு ஆலமரம் போல் அமைந்திருப்பது தான் எங்கள் இந்து மாணவர் சங்கம். எமது இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டு இருப்பதைந்து ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகும் இவ்வேளையில். மீண்டும் ஒருமுறை பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் எமது செயற்குமுனினர் இந்து தருமம் இதழை வெளியிடுவதில் மிகுந்த இதய பூரிப்படைகின்றேன். இச்செயற்பாடானது இந்து மாணவர் சங்கம் ஆலயத் தொண்டுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது, இந்து சமுதாயத்திற்கே ஆக்க பூர்வமான பாதையைக் காட்டுகின்றது என்பதற்கு ஒர் இனிய சான்றாக அமைகின்றது.

இவ்விதம் தற்போதைய இந்து சமுதாயத்தினரிடையே பகிர்க்கூடிய, பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் என்போரின் கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது. இவ்விதமின் நோக்கம் இந்து சமயத்தைப் பரப்புவது அல்ல. மக்களிடையே கூடிய டிரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துவதும், எமது சமயக் கருத்துக்களை பகிருவதுமே எமது நோக்கமாகும்.

இவ்விதழை வெளியிடுவதற்காக நாம் கண்டி இந்து கலாசார மண்டபத்தில் "குறிஞ்சி அமுதம்" என்னும் பல்கலைக் கதம்ப நிகழ்ச்சி ஒன்றை நடாத்தினோம். அதற்கு சகல வழிகளிலும் எமக்கு உதவிய பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், சக மாணவர்கள், வர்த்தகர்கள், பொது மக்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக சங்கீத நாட்டிய சங்கத்தினர், தமிழ்ச்சங்கத்தினர் யாவருக்கும் எமது நன்றிகள். அது மட்டுமன்றி ஆலய அலங்கார உற்சவகாலத்திலும், விஷேட உற்சவங்களிலும் எமக்கு சகல விதத்திலும் உதவிய பழைய இந்து மாணவர் சங்க செயற்குமு உறுப்பினர்களுக்கும், தாமாகவே வந்து கரம் கொடுத்த சக மாணவ சகோதர சகோதரிகளுக்கும், எமக்குத் துணையாக நின்று ஊக்கமும் உற்சாகமும் தந்த கலாநிதி இ. சிவகுணசன் அவர்கட்டும், எமது பெரும் பொருளாளர் வைத்திய கலாநிதி வி. விஜயகுமாரன் அவர்கட்டும், பொறுப்பாண்மைக்குமுத்தலைவர் பேராசிரியர் த. யோகரட்டும் அவர்களுக்கும், மற்றும் தேவையான உதவிகள் டிரிந்து இந்துப்பட்டதாரிகள் சங்கத்தினர்களும், ஆலயத்தின் எமது அஞ்சக்குரிய பூசகர் சிவஹீ பா. நித்தியானந்தக் குருக்கள் அவர்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன். அதேவேளை எனது செயற்குமு ஓராண்டு காலம் சிறப்புடன் இயங்க என்னுடன் தோளோடு தோள் நின்று ஒத்துழைத்த எல்லா செயற்குமுச் சிற்றெற்றும் டுக்களையும் என்னால் மறக்க முடியாது.

நன்றி.

பொறியியற் பீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை.

செல்வன். தி. நவநீதன்
தலைவர்

செயலாளர்களின் சிந்ததுகளிலிருந்து...

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கமானது சிறப்பாக இயங்குவதற்குக் காரணம் “மாணவர் சக்தி மாபெரும் சக்தி” என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. யாவருக்கும் பயன்தரக் கூடிய வகையில் “சமகால இந்து மதம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள்” என்ற கருவுலத்தை மையமாகக் கொண்டு பல புதிய ஆக்கங்களையும், யதார்த்தங்களையும் தாங்கிய “இந்து தருமம்” என்ற வருடாந்த இதழை வெளியிடுவதிற் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

எமது சங்கமானது ஆலய பரிபாலனத்துடன் மட்டும் நின்று விடாது, 1995 ஆம் ஆண்டு நிகழ்விருக்கும் மகா கும்பாபிஷேகத்திற்கு நிதி திரட்டுமுகமாக “குறிஞ்சி அமுதம்” என்ற தரம் வாய்ந்த பல்கலைக் கதம்ப் நிகழ்ச்சியை கண்டு / இந்து கலாசார மண்டபத்தில் அரங்கேற்றியது. நிதி திரட்டுவதிலும், கலை நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றி சிறப்பித்தலிலும் பாடுபட்டு உழைத்த எமது சக மாணவர்களை நாம் நன்றிக் கண்ணேனாடு நோக்குகின்றோம்.

குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவேறும் இவ்வேளையில் வெள்ளி விழா மலராக “இந்து தருமம்” உங்கள் கரங்களிற் தவழு இருப்பதையிட்டு நாம் பூரிப்படைகின்றோம்.

தொடர்ந்து வரும் காலங்களில் இந்து மாணவர் சங்கம் சிறப்பாகப் பணியாற்றவும், “இந்து தருமம்” சிறப்பாக வெளிவரவும் உங்கள் அனைவரதும் ஒத்துழைப்படு அவசியம் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி. புதிய செயற்குழுவினரை வரவேற்று, குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயம் மேலும் பொலிவரவும், இந்து மாணவர் சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் இனிதே நிறைவேறவும், குறிஞ்சிக் குமரனின் அருளை வேண்டி விடைபெறுகின்றோம்.

நன்றி.

செல்வன் தி. செந்தில்குமாரன்
3ம் ஆண்டு / பொறியியற் பீடம்
செல்வி கு. திருமகன்
3ம் ஆண்டு / பல்மருத்துவ பீடம்
(இணைச் செயலாளர்கள்)

இந்து மாணவர் சங்கம்.
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

இதழாசிரியர்

குறிஞ்சிக்குமரன் திருவருளால் இந்த இதழ் இப்பொழுது உங்கள் கைகளிற் தவழ்கின்றது. "சமகால இந்த மதம் எதிர் நோக்கும் பிரச்சனைகள்" என்பது இவ்விதமின் பிரதான கரு. பிரதான கருவுக்குள் அடங்காத பொருள்களிலும் எமக்கு ஆக்கங்கள் கிடைத்தன. எனவே இவ்வீதழ் திரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

முதலாவது பகுதி "வரலாறு". இதனுள் கட்டுரைகளை இந்து மதத்தின் பரிணாமத்தைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய வகையில் இயன்ற வரையில் தொகுக்க முயன்றுள்ளேன். இரண்டாவது பகுதி "வீழிப்பட்னர்ச்சிக்கட்டுரைகள்" என்ற தலைப்பின் கீழ் பிரதான கருவுடன் தொடர்பு பட்ட ஆக்கங்களை அடக்கியுள்ளது. இதிலும் முதலாவது பகுதிபோலவே ஒரு தொடர்பினைக் காட்ட முயன்றுள்ளேன். அதில் எந்தளவு வெற்றி பெற்றுள்ளேன் என்று தெரியவில்லை.

எது எவ்வாறாயினும் கிடைத்த ஆக்கங்களை நோக்கும் போது மனதில் நம்பிக்கையும், நிறைவும் உண்டாகின்றது. இவ்விதமிற்குரிய கட்டுரைகளைத் தொகுப்பதற்கு, உதவிய இந்து நாகரிகத்தறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் திரு இரா. வை. கனகரத்தினம் அவர்களுக்கும் மொழி நடையினைப் பரிசோதித்து உதவிய தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் திரு வ. மகேஸ்வரன் மற்றும் செல்வி ச. விஜயவாணி என்போருக்கும் வழிகாட்டிய ஏனைய ஆசிரியர்களுக்கும், பல்வேறு வகையிலும் உதவிய நண்பர்களுக்கும் எல்லாவற்றிக்கும் மேலாக கட்டுரைகளையும் ஆக்கங்களையும் தந்து எமக்கு ஊக்கம் அளித்த ஆசிரியர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றிகள்.

நன்றி.

கலைப்பீடம்,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,

பேராதனை.

7-11-1993.

செல்வன் முருகவேள் மகாசேனன்

ஆங்கிலம் (சிறப்பு)

இறுதி ஆண்டு

பகுதி 1

Jeyalalitha

Jeyalalitha jewellery mart,
65, sea Street
colombo 11.

T.P 449177, 422548.

Best Compliments

K. S. K. Brothers

86, Colombo Street
KANDY

Tel: 22548.

With Best Compliments

N. KULASEGARAM

Authorised dealers for National paper corporation paper
converters & stationers,

140, Sir Ratnajothi Sarawana muthu mawatha,
(Wolfendhal st)
Colombo - 13.

T.P. 432988, 431892.

பிரமன் வழிபாடு

கலாகீர்த்தி, பேராசிரியர், டாக்டர்
பொ. பூலோகசிங்கம்

இந்து சமய வரலாற்றிலே முழுமுதற் கடவுளின் அடிப்படையிலே சௌவம், வைணவம், சாக்தம், சௌராம், காணபத்தியம், கௌமாரம் என அறுவகைச் சமயப் பாகுபாடு ஒன்றுண்டு. இவ்வாட்சியின் தொன்மை பற்றித் தெளிவாக வரையறுத்துக் கூறமுடிய வில்லை. ஆயினும், பொதுவாகச் சிவன், விஷ்ணு, பிரமன் என்போடு பிரதான கடவுளராக செய்தொழிலின் அடிப்படையிலே ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகின்றனர். எனினும், பிரமனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொள்ளும் இந்துசமயக் கிளையெதுவும் இல்லை. திரி முர்த்திகளில் ஒருவராகப் பிரமன் இடம்பெற்ற போதும் அவர் பெருந்தெய்வமாக நிலைத்து நிற்கவில்லை. சங்கத மொழியிலுள்ள காந்தம், அடிமுடிதேடிய காலத்திலே, முடியைக் கண்டதாகப் பிரமன் பொய் கூறியதால் மக்களால் வழிபடப்படமாட்டார் என்று சிவன் சாபமிட்ட கதையொன்றினைக் கூறுகின்றது. (Alain Danielou: Hindu Polytheism. 1964. P.235). சக்சியப்ப சிவாசாரியர் இக்கதையைக் கந்தாராணத்திலே கூறவில்லை என்பது மனங்கொள்த தக்கது.

இந்தியாவிலே இராஜஸ்தானின் அஜ்மீர் நகருக்கு வடமேற்கிலே பதினேரு கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ள டஞ்சர் எனும் இடத்தில் மட்டும் தான் பிரமனுக்குத் தனிக்கோயில் இருப்பதாகக் கூறுவர். ஓரிஸ்லா, சௌராஷ்டிரம், மைகூர் முதலாம் பிரதேசங்களிலும் தமிழ் நாட்டில் மண்டகப்பட்டு, மகாபலிடரம், ஆணைமலையைத்வாரம் முதலிய இடங்களிலும் காணப்பெறும் திரிமுர்த்தி (திரைட்டுஷ் தேவர்) கோயில்களிலும் பிரமன் முக்கியத்துவம் பெறுவதை மறுக்கமுடியாது. மேலும், சில திருத் தலங்களிலும் அவர் பிரகாரதெய்வமாக இடம்பெறுகின்றார்.

தாய்லாந்திலே பிரமன் வழிபாடு பிரபல்வியம் மிக்கதாக இன்று வரை விளங்கிவருகின்றது. பெளத் சமய மரட்களால் ஏற்பட்ட தொடர்பும் வேண்டுவார்க்கு வேண்டிய தெல்லாம் அளிக்கும் ஆற்றல் உள்ளவர் என்ற நம்பிக்கையும் இவ்வயர்ந்த நிலைக்குக் காரணமெனக் கருதப்படுகின்றன.

பிரமனைச் சில மரட்கள் விஷ்ணு நாராயணனின் நாபிக்கமலத்திலிருந்து தோன்றியதாகக் கூறினும் அவனைச் சுயமட்வெனதானே தோன்றியவனென்று கூறும் சமயகிரந்தங்கள் இல்லாமலில்லை.

இந்தியாவின் கிழக்குப் பிரதேசத்திலே பெளத்தம் தோன்றிய காலை, பிரமவழிபாடு அங்கு பிரபல்வியம் மிக்கதாகவும் மிகவும் பரந்ததாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கருத பெளத்தக் கிரந்தங்கள் இடமளிக்கின்றன. பெளத்தத்தின் எழுச்சியும் சைனத்தின் உயர்ச்சியும் கீழ்த்திசையிலே பிரமவழிபாடு ஒடுங்கக் காரணமாயின என்று நம்ப இடமேற்படுகின்றது. சமுதாயத்திலே பிரமவழிபாடு பல்வேறு வழிகளிலும் தொடர்ந்து நிலைத்திருந்தமை அதன் பண்டைய உயர்ச்சிக்குச் சான்றாகலாம். இந்துக்கள் சந்தியக்கிரியைகளிலும் திருமணச் சடங்குகளிலும் முதாதையர் தர்ப்பனைத்திலும் சிரார்த்தக் கிரியைகளிலும் பிரமனை வழிபடுவதை நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும். மகாபாரத்திலே விராடபரவும் மத்ஸ்ய நாட்டிலே நடக்கும் பிரம்மோத்சவத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. தீயிலிருந்த காத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு பிரமனை வங்காளத்தின் சில பிரதேசங்களில் ஏழுநாட்கள் வழிபடும் மரபொன்றுண்டு.

சமயச் சார்பற்ற கிரந்தங்கள் பிரமவழிபாட்டின் தொடர்ச்சியினைச் கட்டுகின்றன. இக்கிரந்தங்கள் பிறப்பட்டனவாயினும் பண்டைய மரபின் தொடர்ச்சியை உணர்த்துவதாகக் கருதுவதிற் பிழையில்லை. மனையமைத்தலோடு தொடர்பட்டைய சமயக்கிரியைகள் பிரமனுக்கு முக்கிய இடம் தருகின்றன. வாஸ்துசாஸ்திரங்கள், வீடுகட்டும் கலை பிரமனால் தோற்றுவிக்கப் பெற்றதாகக் கூறுவன். பிரம ஞக்கு மாற்றுப்பெயராக வாஸ்தோஷ்பதி பாகரங்களில் கூறப்படுகின்றது.

ஆயினும் இருக்கு வேதத்திலே பிரமனைப் படைக்கும் கடவுளாகக் காண முடியவில்லை என்று பொதுவாக நம்பப்படுகின்றது. வேதத்திலே கிட்டத் தட்ட சகல தெய்வங்களும் வழிபடுவோராற் படைக்கும் தெய்வங்களாகவே போற்றப் படுகின்றன. மேலும், படைப்பட்டன் தொடர்பட்டைய பாகரங்களிலே பலதெய்வங்கள், படைப்பட்ட தெய்வங்களாகக் கூறப்படுகின்றன. விஷ்வகர்மா, திவஷ்டா, பிருகஸ்பதி, பிரஹ்மனஸ்பதி, புருஷ, ஹிரண்யகர்ப, பிரஷாபதி என்போர் அவர்களில் முக்கியமானவர்கள்.

படைப்பட்ட தொழிலை ஒருவர் செய்தாரா அல்லது பலர் செய்தனரோ என்று யோசிக்கும் போது, ஏன் ஒருவர் பல பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ற ஜயம் தோற்றாமலில்லை. வெவ்வேறு பிரதேசங்களிலே படைக்கும் தெய்வம் வெவ்வேறு பெயர் பெற்றிருக்கலாம். வெவ்வேறு பிரதேசத் தெய்வங்கள் வேததெய்வப்பட்டியவில் இடம் பெற்றபோது பலபெயர்கள் கலந்த மயக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பின்னர் செய்தொழிலாலும் வேறு அடிப்படைகளிலும் அவை ஒன்றிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இருக்கிலே தெளிவான தெய்வமாக மிகச் சிலவான இடங்களிலே இடம்பெறும் பிரஜாபதி பின்னைய சங்கிதைகளிலும் பிராமணவங்களிலும் தெய்வங்களிலே தலைமை நிலையை அடைகிறான். இவன் சூத்திரங்களில் பிராஹ்மனுடனும் பிரமனுடனும் இணைத்துக் காணப்படுகின்றான். பிரஜாபதி ஒருபாகரத்தில் ஹிரண்யகர்பணாகவும் கருதப்படுகிறான். இருக்கின் பத்தாம் மண்டலத்தில் வரும் டருஷ எனும் தெய்வம் பிரமனுடனும் பிரஜாபதியுடனும் இணைத்துக் காணப்படுவதை பிந்திய சங்கிதை, பிராமணம், உபநிடதம், டராணம் என்பன காட்டுவன.

பலவேறு பெயர்களைப் பெற்ற படைப்பட்க் கடவுள் பிரமனா என்ற ஜயம் தோன்றாமல் இல்லை. பிரமன் என்ற பெயர் பிரஜாபதி, ஹிரண்யகர்பப் அல்லது வேறு பெயர்களுக்குப் பின்டதான் எழுந்தது என்று துணியலாகுமா?

'பிரம்' என்றபெயர் இருக்கு வேதத்திலே கேட்கப் படாததொன்றன. பிரஹ்மனஸ்பதியும் இந்திரனும் இருக்கு வேதத்திலே 'பிரம்' என்று போற்றப் படுகின்றனர். இவ்வாறு செய்யும்போது வேதத் தெய்வங்களைப் பிரமனோடு ஒப்பிட்டு வழிபடுவது தெரிகின்றது.

மேலும், பிரஹ்மன் என்ற கருத்தும் தெய்வமும் பிரமனிடம் இருந்து தோன்றியதாகலாம். பிரஹ்மன் என்ற கருத்துக்குப் பின்டதான் அப்பெயர் உடைய தெய்வம் தோன்றுகின்றது. பிரமன் என்ற தெய்வத்திற்குப் பின்டதான் பிரஹ்மன் என்ற கருத்துத் தோன்றியது என்று கொள்வது பொருந்தும். எனவே இருக்கு வேதகாலத்திலேயே பிரமன் என்ற தெய்வம் இருந்திருக்க முடியும்

பெளத்தர்கள் பிரமனை "மகாபிரஹ்மன்" என்றும் பிரஹ்மனைப் "பிரமா ஸகம்பதி" என்றும் குறிப்பிடுதல் கவனிக்கத்தக்கது.

பிராமணங்களும் டராணங்களும் பிரமன் படைப்பட்டதொழிலை அடுத்து இறந்ததாகக் கூறும் மரடு வேதசமயம் எழுச்சியடைந்த போது பிரமவழிபாடு மறையத் தொடங்கியதைச் சுட்டுகின்றதோ என்று என்னைத் தோன்றுகின்றது. பிராமணங்கள் பிரம வழிபாடு அசரர் வழிபாடு என்ற கருத்தை உருவாக்குகின்றன.

வேதகாலத்திற்கு முற்பட்ட பிரமவழிபாடு பஞ்சபூத வழிபாட்டுடன் இணைந்து காணப்படுகின்றது. நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான் ஆகிய பஞ்சபூதங்கள் படைப்பட்டன் தொடர்புடையவை. படைப்படுக் கடவுளின் அங்கங்களாகக் கருதப்பட்டவை. பஞ்சபூதங்கள் பஞ்சராத்திரம், பஞ்சராத்திரங்களைப் படைத்தபின்ட; பிரமா புதிய நாளிலே புகுந்தார். பஞ்சராத்திரம் பின்டு வைணவ சம்பிரதாயமாகிவிட்டது.

பிரமவழிபாடு வைதீக மதத்தின் இயல்பை மாற்றுகின்றது. பிரஜாபதி, பிரஹ்மனஸ்பதி, பிரஹ்மன் என்ற பெயர்களிலே பிரமவழிபாடு அங்கு புகுந்தது. ஆயினும் தனது பழைய நிலையை அதனால் மீட்டுக் கொள்ள முடியவில்லை.

ஆக்கவிலும் அளித்தலும் அழித்தலும் முக்கியத்துவம் மிக்கனவாகக் கருதப்பட்டனவா என்பது சிந்திக்கத் தக்கது.

“சத்திய புகத்திலே பிரமா மதிக்கத்தக்கவர்;
திரேதயகத்தில் அக்னிகாரியம் அத்தன்மையது;
துவாபரயகத்தில் விஷ்ணு வணங்கப் பட்டார்;
நான் நான்கிலும் வழிபடப்படுகிறேன்”

இது பிரமாண்ட பூராணத்தில் வரும் சிவபிரான் கூற்று. பிரமன் வேதத்திற்கு முந்தியவனா? கதேசிய தெய்வமா?

ஓ சுவாமி விவேகானந்தர் அருளியவை

“ஆன்மாவைத் தனது இயல்டு; என்று அறிவுதே ஞானமும் அனுபூதியும் ஆகும்; ‘நான் அவனே’ அதில் சிறிதும் ஜயம் இல்லை.”

ஆன்ம பலவீனத்தையோ, மனபலவீனத்தையோ, அல்லது உடலின் பலவீனத்தையோ உண்டு பண்ணும் எதையும் உங்கள் கால் விரல்களாலும் தொடத்தீர்கள்.

எல்லா ரகசியமும் நானே, கடவுளும் நானே, உடலும் நானே, மனிதனும் நானே, இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் கடவுளும் நானே.

அதிகம் பேசாதே. உள்ளிருக்கும் ஆன்மாவை உணர். அப்போதுதான் நீ ஞானியாவாய். ஞானம் என்பது இதுவே; மற்றவை யாவும் அறியாமையே. அறிய வேண்டுவது அனைத்தும் பிரம்மமே. அதுவே அனைத்தும்.....

நடுகல் வழிபாடு

செல்வி ந. தாரணி
கலைப்பீடும்

நடுகல் வழிபாட்டு முறையானது சிந்துவெளி நாகரிக காலத்தில் காணப்பட்ட ஒன்றாகும். இதன் வழியாக பின்னர் சங்க காலத்தில் இவ்வழிபாட்டு முறை காணப்பட்டது. பொதுவாக வீரர்களுக்குச் செய்யும் வழிபாட்டு முறையாகவே இந்நடுகல் வழிபாட்டு முறை அமைந்து காணப்பட்டது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் வீரவணக்கமாகவே கொள்ளப்பட்டது.

பழந்தமிழர்கள் காதலை எவ்வாறு தமது கணகளில் ஒன்றாகப் போற்றினார்களோ, அதே போன்று மறுகண்ணாக வீரத்தைப் போற்றினார்கள். தனது வீரத்தைக் காட்டி விழுப்புண் பெற்று இறப்பதையே ஒவ்வொரு தமிழ் வீரனும் விரும்பினான். இவ்வாறு வீரத்தைத் தமது கணணாகப் போற்றிய மக்கள். போரிலே இறந்த வீரர்களுக்கு நடுகல் வைத்து வழிபட்டனர்.

ஊரின் ஒதுக்குப் பூர்மான பகுதிகளிலேயே பெரும்பாலும் நடுகல்லை வைத்து வழிபட்டார்கள். நடுகற்களை நீராட்டி, நெய்சொரிந்து, நாட்பலி ஊட்டிக் காலை வேளையில் வழிபட்டார்கள். மேலும் இக்கல்லூக்கு மயிலின் தோகையைச் சார்த்தியும், நடுகற்களின் அருகில் கேடயங்களும், ஈட்டிகளும் வைத்தும் வழிபடும் முறையும் காணப்பட்டது.

நடுகல்வழிபாட்டு முறைக்கும், சடங்கு முறைக்கும் பல தொடர்புகள் இருப்பதாக நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. நடுகல் வழிபாட்டை ஆதாரமாக வைத்துத்தான் பின்னர் சிறுதெய்வ வழிபாடு ஏற்பட்டது என்பர். மேலும் 'மடைகொடுத்தலுக்கும்' நடுகல் வழிபாட்டிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருந்திருப்பதாகவும் அறியப்படுகின்றது. மடைகொடுத்தல் என்பது ஆடு, கோழி என்பவற்றைப் பலிகொடுதலும் இவற்றோடு மலர், மது என்பவற்றைப் படைத்தலுமாகும்.

ஆரம்பகாலத்தில் இறந்தவர்களைப் படைத்து அவ்விடங்களில் வட்டவடிவ அமைப்பில் கற்களை வைத்துக் கட்டினார்கள். பிறகாலத்தில் இவை சதுர வடிவிலும் கட்டப்பட்டன. இதுவே பிறகால கோயில்களைக் கட்டுவதற்கு வழி வகுத்ததென்னலாம். அத்துடன் சிறுதெய்வ வழிபாட்டிற்கும் அடிப்படை நடுகல் வழிபாட்டு முறையே. சிறு தெய்வம் எனும் போது ஜயனார், கறுப்பன், மதுரைவீரன் போன்ற தெய்வங்களைக் குறிப்பிடலாம். தற்போதைய ஜயனார் வழிபாடும் இதிலிருந்தே தோன்றியதென்னலாம்.

இன்று 300க்கும் மேற்பட்ட நடுகற்களை தமிழ்நாட்டின் தர்மடுரி, வடஅற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் கண்டு பிடித்துள்ளார்கள். இவை பெரும்பாலாக இன்றும் வழிபாட்டில் உள்ளதைக் காணலாம். மக்கள் இக்கற்களை கடவுளாக வழிபட்டு வருகின்றனர். ஆண்டு தோறும் விழாக்கள் எடுத்து வழிபடும் அளவிற்கு இவை வழிபாட்டு முறையிலுள்ளன. இக்கற்களுக்கு முன் இன்றும் கூட கத்தி, சூலம் என்பவற்றை வைத்து வழிபடுவதை காணக் கூடியதாய் உள்ளது.

இந்நடுகல் வழிபாட்டு முறை மூலம் நாடு வளம் பெறும் என்றும் குடிமக்கள் சிறப்பெய்துவர் என்றும் மக்கள் கருதுகின்றனர். நாட்டில் மழை பெய்யாது வறண்டிருக்கும் காலங்களில் மழை வேண்டி இன்றும் நடுகல் வழிபாட்டினை மேற்கொள்வதைக் காணலாம்.

இன்று தமிழ்நாட்டில் வடஅற்காடு, தென்னாற்காடு, தர்மடுரி முதலிய மாவட்டங்களில்

இந்நடுகற்கள் 'வேடியப்பன்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. நடுகற்கள் அமைந்திருக்கும் இடத்தை 'வேடியப்பன் கோயில்' என்று அழைக்கின்றார்கள். மேலும் நடுகற்கள் பல பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகின்றன. அவை வேடர், கிருஷ்ணப்பன், மீனாரப்பன், சன்யாசியப்பன் என்பவையாகும். மேலும் ஊமை வேடியப்பன், இரட்டை வேடியப்பன், சாவுமேட்டு வேடியப்பன், நத்தமேட்டு வேடியப்பன் என்ற பெயர்களும் வழங்கப்படுகின்றன. இந்நடுகற்கள் மிகச்சிறியளவில் காணப்படுவதால் 'மொச வேடியப்பன்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

இந்தியாவில் இன்றும் தெலுங்கு மொழி பேசும் மக்களாகிய நாய்க்கர், சக்கிலியர் முதலிய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இறந்து போனவர்களுக்குத் கல்லை நட்டு வழிபடுவதைக் காணலாம். இந்த முறை இலங்கையில் சில பகுதிகளில் காணப்படுகின்றது. நடுகல் வழிபாட்டு முறையானது இன்றைய மரபாக வழங்கி வரும் ஒரு வழிபாட்டு முறையாகக் காணப்படுகின்றது எனலாம்.

⑩ நேர்மையாக இரு. 'இலட்சியம் எனக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் அதை நெருங்க என்னால் முடியவில்லை' என்று கூறு.

புயல் வீசும் நாள் தீய நாள் அல்ல. இறைவனைப் பற்றிப் பேசாத நாளே தீய நாள்."

முதலில் விண்ணக உலகை நாடு; பிற அனைத்தையும் விட்டு விடு. உன்னோடு சேர்க்கப் படுவதற்காக எதனையும் வேண்டாதே. அதனை விட்டுவிட்டதற்காக மகிழ்ச்சி அடை.

"என்னம், சொல், செயல் எதுவும் என்னைப் பந்தப் படுத்துவதில்லை. நான் டுலன்களுக்கு அப்பாற் பட்டவன்; ஆனந்தமாகவும் ஞானமாகவும் இருப்பவன்."

எந்தச் சட்டமும் உனக்கு விடுதலை தர இயலாது, நீ சுதந்திரமானவனே. முன்னரே உன்னிடம் சுதந்திரம் இல்லாவிடில், எதனாலும் உனக்கு விடுதலை வழங்க முடியாது. ஆன்மா சுயம் பிரகாசமானது. காரணமும் காரியமும் ஆன்மாவைப் பாதிப்பதில்லை. உடலின்மையே சுதந்திரம்.

மலையகத்தில் முத்துமாரியம்மன் வழிபாடு

கலாநிதி துரை. மனோகரன்-

இலங்கையில் மலையகம் ஏறத்தாழ 160 வருடங்களாகத் தனக்கெனத் தனித்துவமான பண்பாட்டமசங்களைப் பேணிவந்துள்ளது. அவ்வகையில், சமய நிலையிலான வழிபாட்டு முறைமைகளுக்கும் முதன்மையில்துப் போற்றிவந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டிலிருந்து சென்ற நூற்றாண்டு முதலாகப் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளராகப் பூலம் பெயர்ந்துவந்த மக்கள், தமது இயல்பான வழிபாட்டு அடிப்படைகளையும் பெரிதும் பேணியொழுகி வந்துள்ளனர். அவ்வகையில், முத்துமாரியம்மன் வழிபாடு இம்மக்களிடையே குறிப்பிடத்தக்தாக விளங்குகிறது.

பழங்காலத்தில், அம்மை, கொப்புளிப்பான், சின்னமுத்து போன்ற வெப்ப நோய்கள் ஏற்பட்டபோது, அவற்றிக்கான காரணத்தை அறியவியலாத மக்கள், அது ஒரு தெய்வத்தின் சினத்தினால் ஏற்படுவதாகவே கொண்டனர். அதனால், அத்தெய்வத்திற்கு மாரி, மாரிமுத்து, மாரியம்மன், முத்துமாரி என்றவாறு பெயர்களிட்டு வழிபட்டனர். மாரியம்மன் ஆரம்பத்தில் மைசூர்ப் பிரதேசத்தில் வழிபடப்பட்டதென்றும், காலப்போக்கிற கண்ணடர், ஆந்திரர் ஆகியோரின் படையெடுப்புகள் காரணமாகத் தமிழ்நாட்டிற் பரவியதென்றும் ஆய்வாளர் கருதுவர். தற்போதைய நிலையில், மாரியம்மன் பார்வதியின் ஓர் அமசமாகவும், பத்திரகாளியின் அமசமாகவும் கொள்ளப்படுவதைக் காணலாம்.

முத்துமாரியம்மன் பற்றிய டிராணக்கதை மரட; ஒன்றுண்டு. ஏழ்கடல்களுக்கும் அப்பாலுள்ள மணி நாகப் புற்றிலுள்ள நாகம் மூன்று முட்டைகளை இட்டதென்றும், பார்வதியின் அருளால் அந்த முட்டைகளினின்றும் பிரம்மராக்கு சக்தி, சின்னமுத்தார், பெரிய முத்தார் என்ற மூன்று பெண்கள் தோன்றினர் எனவும், மூவரும் தவம் செய்து, சக்தி முனியின் அருளால் குழந்தைகளைப் பெற்றனர் என்றும், அவர்கள் அனைவரும் கைலாய மலையில் சிவபிரானை வணங்கி, நாட்டிலே கொடுமைகளை அழிப்பதற்கு மூவரும் கொடும் வியாதிகளை வரமாக வேண்டினர் எனவும், அவர்களது வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ப, குணமாக்கவியலாத பல நோய்களைப் பிரம்மராக்கு சக்திக்கும், சின்னம்மையைச் சின்னமுத்தாருக்கும், பெரியம்மையைப் “பெரிய முத்தாருக்கும் சிவபிரான் வரங்களாக அளித்தார் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இத்தகைய கொடிய நோய்களை ஏற்படுத்தும் சக்தி பெற்ற மூன்று சகோதரிகளும் தமிழ்நாட்டிற் குடியேறி, கொடியவர்களைத் தாம் பெற்ற வரங்களாற்” தண்டித்து வருவதாகக் கதை கூறுகின்றது.

மலையகத்தில் இடம்பெறும் பெண் தெய்வங்களாக மாரியம்மன், காளி, வடபத்திரகாளி, வீரமா, பூச்சியம்மா, இருளாயி, தூர்க்காதேவி, கொழுந்துசாமி, மட்டத்துசாமி, காமாட்சி, உத்திரகாளி, வீரமாகாளி, மஞ்சள்சாமி, வண்ணாத்திக் கொட்டை முதலாளவை விளங்குகின்றன, அவற்றுள், மாரியம்மன், காமாட்சி, பூச்சியம்மா, கொழுந்துசாமி, மட்டத்துச்சாமி ஆகியவை காந்துத்தன்மை கொண்டவையாகவும், வீரமாகாளி, உத்திரகாளி, தூர்க்காதேவி, இருளாயி, வண்ணாத்திக் கொட்டை என்பவை பயங்கரமான இயல்டு கொண்டவையாகவும் கருதப்படுகின்றன.

இலங்கைப் பெருந்தோட்டங்களில் இருநிலைப்பட்ட கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. (1) நகர்ப்புற வழிபாட்டுக் கோயில்கள்; (2) தோட்டப்புற வழிபாட்டுக் கோயில்கள். நகர்ப்புறங்களில் முத்துமாரியம்மன் கோயில்கள் சில காணப்படினும், பெரும்பாலும் விநாயகர், முருகன், சிவன் ஆலயங்கள் இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக, ஹட்டன், தலவாக்கொல்லை பிரதேசங்களில்

பெரும்பாலும் முருகனும், விநாயகரும் முக்கிய தெய்வங்களாக விளங்குகின்றனர்

பெரும்பாலான பெருந்தோட்டங்களின் பொதுநிலை வழிபாட்டில் அம்மனே முக்கிய தெய்வமாக விளங்குகிறாள். இதனே, மலையகத்திலுள்ள மாவட்டரீதியாக நோக்கும்போது, கோகாலை மாவட்டத்தில் 16 வழிபாட்டுத் தலங்களில் 12, அம்மனுக்குரியவையாக விளங்குகின்றன. இரத்தினட்டி மாவட்டத்தில் மாரியம்மன் கோயில்கள் எட்டு காணப்படுகின்றன. கண்டி, மாத்தளை மாவட்டங்களிற் காணப்படும் 36 வழிபாட்டுத் தலங்களில் 21, முத்துமாரியம்மன் கோயில்களாக விளங்குகின்றன. நவரெவியா மாவட்டத்தில் உள்ள 15 வழிபாட்டுத் தலங்களும் அம்மன் கோயில்களாகவே அமைந்துள்ளனமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நகர்ப்பட்ட, தோட்டப்பட்ட வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கிடையே குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகளும் உள்ளன. நகர்ப்பட்டம் சார்ந்த முத்துமாரியம்மன் கோயில்கள் ஆகம முறைப்படி, இந்தியக் கோயிற்களை மரட்கேற்ப அமைந்த கட்டிட அமைப்பைக் கொண்டவையாகவும், அம்முறைக்கேற்பவே பூசை மரட்களை உள்ளடக்கியவையாகவும் விளங்குகின்றன. பிராமணரே அவற்றிற் பூசகராகவும் அமைவர், மாத்தளை முத்துமாரியம்மன் கோயில், கம்பளை முத்துமாரியம்மன் கோயில், நாவலப்பிட்டி முத்துமாரியம்மன் கோயில் முதலானவை அத்தகையவை.

தோட்டப்பட்ட தலங்களில் ஆகம முறைப்படி பூசைகள் நடைபெறுவதில்லை. விசேட திருவிழா தவிர்ந்த மற்றைய நாட்களில், குறிப்பிட்ட தோட்டத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் ஒருவரே பூசாரியாகவோ, பண்டாரமாகவோ செயற்படுவார். நகர்ப்பட்டக் கோயில்களில் முன்று வேளைப் பூசைகள் நடைபெறும். விசேட தினங்களில் சிறப்பான திருவிழாக்கள், பூசைகள் நடைபெறுவதுண்டு. தோட்டப்பட்ட முத்துமாரியம்மன் கோயில்களில் இத்தகைய வழிபாடுகள் குறைவாகும். மாலைப்பூசை மட்டுமே அவற்றில் நடைபெறுகின்றது. சில கோயில்களில், செவ்வாய், வெள்ளி ஆகிய தினங்களில் மாத்திரமே பூசை நடைபெறுவதும் உண்டு. பெரும்பாலான கோயில்களில், செவ்வாய், வெள்ளி தவிர்ந்த நாட்களில் விளக்கு மட்டும் வைப்பதுண்டு இதற்குத் தோட்டத் தொழிலாளரின் வசதிக்குறைவே முக்கிய காரணம் எனலாம். ஆயினும், வருடாந்தத் திருவிழாக்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. பூசகருக்குச் சம்பளம் எதுவும் வழங்கப்படுவதில்லை. பரம்பரை பரம்பரையாக அவர்கள் பூசகர்களாக இருந்துவருவார். பூசகர் தமது மனப்போக்குக்கு ஏற்பாடு பூசைகளைநடத்துவார். நகர்ப்பட்டக் கோயில்களிற் காணப்படுவது போன்று, காண்டாமணியைத் தோட்டப்பட்டத் தலங்களிற் காணபதற்கில்லை. நகர்ப்பட்டச் சிவன் கோயில்களில் மூலத்தானத்திற்கு முன்னால் நந்தியினது உருவும் காணப்படுவது போல, தோட்டப்பட்ட அம்மன் ஆலயங்களில் முன்னடியான என்ற உருவும் இடம்பெறும். இது சிலை வடிவிலோ, கல் வடிவிலோ, குல வடிவிலோ, ஓலி வடிவிலோ காணப்படுகின்றது. முன்னடியான் அம்மனின் காவல் தெய்வமாகக் கருதப்படுகின்றது. சில தோட்டங்களில் முன்னடியானுச்சுப் பூசை செய்த பின்னரே மாரியம்மனுக்கோ, பிற தெய்வங்களுக்கோ பூசைகள் செய்யப்படுவதுண்டு.

பெருந்தோட்டங்களிற் காணப்படும் பெரும்பாலான முத்துமாரியம்மன் கோயில்கள், அவ்வத் தோட்டங்களின் பெரிய கங்கானிகளின் வேண்டுகோளின்பேரிற் துரைமார்களாற் கட்டப்பட்டவையென்று கூறப்படுகின்றது. அதேவேளை, மலையக மக்களின் கலையுணர்வைப் பிரதிபலிப்பவையாகவும் அவை விளங்குகின்றன.

சில தோட்டப்பட்ட முத்துமாரியம்மன் கோயில்கள் பற்றிய கரணபரம்பரைக் கதைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதற்கு உதாரணமாக, முன்னிலேன் தோட்ட முத்துமாரியம்மன் கோயில் பற்றிய வரலாற்றைக் குறிப்பிடலாம். அத்தோட்டத்தைச் சார்ந்த மக்கள் நீரின்றி அவதிப்பட்டபோது, அம்மன் கனவில் தொன்றி, தாம் தண்ணீர் கிடைக்கும் இடமொன்றிற் புதைந்து கிடப்பதாகவும், தம்மை வழிபடும்படி கூறியதர்களும், அதற்கேற்ப அம்மனுக்கு அவ்விடத்திற் கோயில் அமைத்து வழிபட்டனர் என்றும் கூறப்படுகின்றது. அதன் பின்னர், அந்நீரநிலையில் எத்தகைய வரட்சியின்போதும்

நீர் வற்றுவதில்லை என்றும் கூறப்படுகின்றது. இதேபோன்று, பம்பேகம் தோட்டத்தில் அம்மன் கோயிலை அமைத்தவரின் கனவில் நாகபாம்பு ஒன்று தோன்றி, தன்னைப் பூசிக்குமாறு கூறியதாகவும் அதனைத் தொடர்ந்து அவர் அம்மன் சிலையை வைத்து வணங்கிவந்ததாகவும், காலப்போக்கில் அக்கோயில் வளர்ச்சியற்ற தாகவும் கூறப்படுகின்றது.

மாரியம்மனை முக்கிய தெய்வமாகக் கொண்ட வழிபாடுத் தலங்களின் பக்கத்தில், சிவன், முருகன், விநாயகர் முதலான தெய்வங்களின் சிறு கோயில்களில், இத்தகைய தெய்வங்களின் உருவச் சிலைகள் வைத்து வழிபடப்படுவதுமுண்டு.

இறப்பர்த் தோட்டங்களைக் கொண்டிருக்கும் இரத்தினடரி, கோகாலை மாவட்டங்களில் அமைந்துள்ள முத்துமாரியம்மன் கோயில்களில் முருகன் கோயில் இடது டிறத்திலும், விநாயகர் கோயில் வலது டிறத்திலும் சிறுகோயில்களாக விளங்குகின்றன. சில விதிவிலக்குகளும் உண்டு. பென்றித் தோட்டத்தில் மாரியம்மன் கோயிலுக்கு வெளியில் காணிக்கைத் தெய்வம் காணப்படுகின்றது. சில தோட்டப்பட்ட அம்மன் கோயில்களில், மயில், நந்தி போன்றவையும் சிலைகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சில முத்துமாரியம்மன் கோயில்களில் சிறந்த சுவரோவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மகா ஓயாத் தோட்ட அம்மன் கோயிலில், சிவன், பார்வதி, மகாலட்சுமி போன்ற தெய்வங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. மருங்கலை அம்மன் கோயிலில் 63 நாயன்மார்களின் சுவரோவியங்கள் காணப்படுகின்றன. அதேவேளை, அப்பர், சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர் போன்றோர் நிகழ்த்திய அற்புதங்களும் சுவரோவியங்களாகப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு, வள்ளி திருமணம், பார்வதி திருமணம், ரேணுகாதேவி தபச, தாமரை வட்டம் ஆகியனவும் வரையப்பட்டுள்ளன.

தோட்டப்பட்ட அம்மன் கோயில்களில் சிவராத்திரி, நவராத்திரி, மார்கழி பஜனை முதலானவை இடம்பெறுகின்றன. அதேவேளை, பொங்கல், தீபாவளி உட்பட, தை அல்லது பங்குனி மாதங்களில் தேர்த்திருவிழாவும் நடைபெறும். தேர்த்திருவிழா நடைபெறுவதற்கு முன்னர், மாடசாமிக்கு உடுக்கு அடித்து, மருள் வரவழைத்து, பூசகர் தம் மன்த்தில் பழம் அல்லது மலர் போன்ற ஏதாவது ஒரு பொருளை நினைத்துக் கொள்வார். அவர் நினைத்துக் கொண்ட பொருளை மருள் வந்தவர் எடுப்பாரேயாயின், அவ்வருடத்திற் திருவிழாச் செய்வதற்கு அம்மனின் அருள் கிடைத்துவிட்டதாகக் கருதி, திருவிழாவுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யத் தொடங்குவர். திருவிழாவின் முதல் நாளன்று கரகம் பாலித்து, அம்மனை அலங்கரித்துக் கோண்டு செல்வர். இரண்டாம் நாள் மாலையில் தேர்த்திருவிழா நடைபெறும். அன்று இரண்டு அல்லது மூன்று சிறிய தேர்கள் இழுக்கப்படுவதுண்டு. இத்திருவிழாவின்போது, முனியான்டி என்ற தெய்வத்தினை முன்னால் எடுத்துச் செல்லும் வழக்கம் உண்டு. “தீட்டு” ஏதாவது தேர்கள் செல்லும் வழியில் திருப்பின், அவற்றை அத்தெய்வம் வெட்டிச்செல்லும் என்ற நம்பிக்கையே அதற்கான காரணமாகும். முன்றாம் நாள் தீமிதிப்படி, அன்னதானம் என்பன நடைபெறும். இறுதிநாளில், நீர்வெட்டு, மஞ்சள் நீராடுதல் என்னும் நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறும். இத்திருவிழாவின்போது காவடி நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்று மக்களைக் களிப்பில் ஆழ்த்தும். திருவிழா நடைபெற்று எட்டு நாட்கள் வரை கோயில் திறக்கப்படுவதில்லை. எட்டாம் நாள் காலைப் பூசையுடன் கோயில் திறக்கப்படும்.

மாரியம்மன் திருவிழாவின்போது, பெண்கள் அத்தெய்வத்தின் பெருமைகளை எடுத்துக்கூறி, கரகம், கும்மி முதலானவற்றை ஆடிப் பாடுவதுண்டு. அவ்வகையில், கரகம் ஆடும்போது பெண்கள் சேர்ந்து பாடுவதாகப் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

“தங்கக் குடமெடுத்து முத்துமாரி
தண்ணிக்கே போகையிலை
தங்கச் சிறுதாவி முத்துமாரி
தலையே மறைக்குதம்மா
பொன்னு சூடமெடுத்து முத்துமாரி

பொய்கைக்கே போகையிலே
 பொட்டு சிறுதாலி முத்துமாரி
 மறைக்குதம்மா....
 இந்தப் பாடல் மேலும் தொடந்து அமைந்துள்ளது.

பொதுமக்களிடத்தில் அம்மன் தொடர்பாகப் பல்வேறு நம்பிக்கைகள் காணப்படுகின்றன. “ஆரு கடன் நின்றாலும் மாரிகடன் ஆகாது; மாரிகடன் தீர்ந்தவர்க்கு மனக்கவலை தீரும் அம்மா” என்ற நாட்டார் பாடல் அடிகளும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கவை. அம்மனின் மூலத்தானத்திற்கு முன்னால் இருக்கும் சூலாயத்தில், மஞ்சள் துணியில் பணத்தை முடிந்து கட்டினால், மக்களின் வேண்டுதல் பலிக்கும் என்ற நம்பிக்கை காணப்படுகின்றது. அம்மை போன்ற நோய்கள் அம்மன் பார்வையால் ஏற்படுவன என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடத்து இருப்பதால், பால், இளநீர் கொண்டு அபிஷேகம் செய்தால் நோயின் கடுமை குறையும் என்று கருதுகின்றனர். தீருவிழாவினை முன்னிட்டுக் காப்படுக் கட்டியதும், ஊர் மக்கள் வேறு ஊர் சென்று தங்குதல் கூடாது என்ற நம்பிக்கையும் மக்களிடத்து உண்டு. அவசியத்தேவை கருதிச் செல்ல நேரிட்டாலும், காப்படு அவிழ்க்கும்போது ஊரில் இருக்கவேண்டும் என்பது நியதியாகும்.

அம்மன் ஆலயங்களில் இளம் பெண்கள் எலும்மிச்சைத் தோலில் எண்ணெயிட்டு விளக்கேற்றின், விரைவில் அவர்களுக்குத் திருமணம் நடைபெறும் என்னும் நம்பிக்கையும் மக்களிடத்துக் காணப்படுகின்றது. அநேகமான சமங்கலிப் பெண்கள், தமது கணவன்மாருக்கு நோய்கள் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில், தமது தாவியை அம்மனின் திருவடிகளிற் காணிக்கையாக வைத்து வழிபடுவர். அவ்வாறு செய்வதனால், தமது கணவரின் ஆய்ள நீடிக்கும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடத்து உண்டு.

பேய், பிசாச போன்ற தூர்த்தேவதைகளாற் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்படுபவர்கள், முத்துமாரியம்மனின் அருளால் அத்தகைய துன்பங்களின்றும் விடுபடுவர் என்ற நம்பிக்கையும் மக்களிடத்து உண்டு. மக்கள் தமது நேர்த்திக்கடனாகக் கோழிகளைப் பலியிடக் கொடுப்பதுண்டு. ஆனால், அவைகளை வெட்டாது, கோயிலிலேயே வளர்ப்பதற்கு விட்டுவிடுவதுண்டு. எத்தகைநோய்களும் அம்மன் அருளால் நீங்கிவிடும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையுணர்வு மக்களிடத்துக் காணப்படுகின்றது.

பெரும்பாலான பெருந்தோட்டங்களிற் காணப்படும் அம்மன் கோயில்கள் போதிய பராமரிப்பு, இன்றிக் காணப்படுகின்றன. இதற்குத் தோட்டத் தொழிலாளரின் பொருளாதார வசதிக் குறைவும், அதேவேளை, அவர்களது அக்கறையின்மையும் காரணமாக இருத்தல் வேண்டும். பிரபலமாக விளங்கிய கோயில்களில் ஒன்றாகிய தெல்தெனிய மாரியம்மன் கோயில் விக்டோரியா நீர்த்தேக்கத்தில் முழுகிவிட்டது. மலையகத்தின் நகர்ப்பட்டங்களில் உள்ள முத்துமாரியம்மன் கோயில்கள் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. ஆனால், தோட்டப்பகுதிகளிலுள்ள முத்துமாரியம்மன் கோயில்கள் கவனிப்பாரற்ற நிலையிற் காணப்படுவது விரும்பத்தக்கதன்று. எனவே, இந்து கலாசார அமைச்சம், இவ்விடயத்தில் ஈடுபாடு கொண்டோரும் இக்கோயில்களை மறுசீரமைப்படுக் கொண்டுவருவதில் அக்கறை காட்டுவது அவசியமானது.

(இக்கட்டுரையாக்கத்துக்கு வேண்டிய தகவல்களைக் கொடுத்துதவிய திருவாளர்கள் எஸ். வி. ராமகிருஷ்ணன், எஸ். விஜயசந்திரன், செல்விகள் சோதிமலர் பாக்கியநாதன், நாகபூஷணி கறுப்பையா, பவானி ஆகியாருக்குக் கட்டுரையாசிரியரின் நன்றிகள் உரியன.)

சேக்கிழார் காட்டும் பெண்ணடியார்கள்

வ. மகேஸ்வரன்
விரிவுரையாளர்
தமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

சைவசமயம் சார்ந்த தமிழ்டிராணங்களுள் சிறந்து விளங்குபவை முன்றாகும். திருத்தொண்டர் டிராணம் எனப்படும் பெரிய டிராணம், திருவிலையாடற் டிராணம், கந்தடிராணம் எனபவையே அவை. இவற்றுள் சிவனது திருவிலையாடல்களைக் கூறுவது, திருவிலையாடற் டிராணம். முருகன் தொடர்பான டிராணக்கதைகளைத் தொகுத்துக் கூறுவது, கந்தடிராணம். ஆனால், திருத்தொண்டர் டிராணமோ, இறைவன்பால் அன்ட; செலுத்தி வீடெய்திய தமிழ்நாட்டு மெய்தொண்டர் வரலாறுகளைத் தொகுத்துப் பெருங்காப்பிய நயங்களோடு செம்மையறக் கூறுவின்றது. "டிராணம்" என்ற பெயர்கொண்ட தெனினும், இது தமிழ்நோடோன்றிய தனித்துவமான சைவப் பேரிலக்கியம் எனலாம்.

பொதுவாகப் டிராணங்கள் எனபவை, பஞ்ச இலட்சணங்களுக்கு உட்பட்டவையாய்த் தேவர், அசரர், அரக்கர் முதலானோருடைய பயன்கருதிய தவங்களையும், போரினெயும் டினைந்து எடுத்துக் கூறுவனவாக அமைந்துள்ளன. ஆனால், தமிழ்நாட்டிலே ஊரும் பேரும் உசாவி அறியக்கூடிய பல்வகை மரடுகளில் தோன்றிப்பயன் கருதாது பேரன்டுடன் இறைவனை வழிபட்டு. அவன் திருவருள்பெற்ற சிவனடியாரின் வரலாறுகளைத் தொகுத்து, ஓரளவு உயர்வு நவீற்சிடுன் இணையற்ற இனிய செந்தமிழ் நடையில் கூறுவது பெரிய டிராணமாகும்.

பெரிய டிராணமானது மேன்மைகொள் சைவநீதி உலகெலாம் விளங்க எழுதப்பட்ட நூலாயினும், அதனுடே தமிழகத்தின் சமூக அமைப்பும், வரலாறும், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களும் மிகவுந் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்கலாம். சேக்கிழாரது டிராணத்திலே அறுபத்துமூன்று தனியடியார்களும், ஒன்பது தொகையடியார்களும் சிறப்பித்துப் பேசப்படுகின்றனர். சுந்தரரது பெற்றோரும் இவ்வடியார் குழாத்துட் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். தனியடியார்களுள் ஜம்பத்தொன்பது அடியார்கள் ஆண்கள். நால்வரே பெண்கள். சுந்தரரது தாயார், திருநாவுக்கரசரின் முத்த சகோதரியாகிய திலகவதியார், பாண்டிய மன்னனின் மனைவியாகிய மங்கையர்க் கரசியார். காரைக்காலம்மையார் ஆகிய நால்வருமே அவர்களாவர். எனினும், பெரியடிராணம் முழுமையும் பெண்கள் பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. பல ஆண் அடியார்களது மனைவியர்களும் தத்தமது கணவன்மாரினது பக்தித்திறம் ஒங்க அனுசரணை செய்தவர்களாகவே திருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளனர். திருநீலகண்டத்துக் குயவனாரின் மனைவி, சிறுத்தொண்டரின் மனைவி, இளையான் குடி மாறனாரது மனைவி, குங்கிலியக்கலய நாயனாரின் மனைவி இவ்வாறாகப் பல பெண்கள் தமது நாயகர்களுடன் பக்திமைப்பணி பூண்டு அவர்களது தொண்டுகட்டகெல்லாம் அச்சாணியாக விளங்கியின்மையைச் சேக்கிழார் ஆங்காங்கே அழுகுக் காட்டிச் செல்கின்றார். ஆனால் நான்கு பெண்களுக்கு மட்டுந்தான் "நாயனார்" அல்லது "திருத்தொண்டர்" அந்தஸ்துக் கிடைத்துள்ளது. அவருள்ளும் முவரே சிறப்பித்துப் பேசப்படுகின்றனர். அப்பெண்ணடியார்கள் எவ்வகையான தொண்டுகளினுடாக அத்தகைய நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார்கள் என்பதையே இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

II

நாயன்மார்கள் நால்வருள் ஒருவரான நாவுக்கரசரது வரலாறு பெரிய டிராணத்திலே

“திருநின்ற சருக்கத்திலே” கூறப்படுகின்றது. அவரது வரலாற்றுடன் தொடர்புடையதாகவே திலகவதியாராது வரலாறும் கூறப்படுகின்றது. திருமணப்பாடி நாட்டின் திருவாழரில் வாழ்ந்த வேளாண்குலத்தைச் சேர்ந்த புகழனாருக்கும் மாதினியாருக்கும் முதற்குழந்தையாகத் திலகவதியார் பிறந்தார்.

“நிகழுமலர்ச் செங்கமல நிரையிதழினைகவயினிற் நிகழுவருள் திருவனைய திலகவதியார் பிறந்தார்”

என அவரது பிறப்பைச் சிறப்பித்துச் சேக்கிழார் கூறுகின்றார். இவரின் பின் மருள்ளீக்கியார் பிறந்தார். திலகவதியாருக்கும் படைத்தளபதியான கவிப்பகையாருக்கும் மனம் பேசப்பட்டுத் திருமணம் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. எனினும் திருமணத்துக்கு முன்னரே கவிப்பகையார் போரின் நிமித்தம் வடநாடு செல்கிறார். அதே வேளை, ஊழ்வினைப் பயணாய்த் திலகவதியினது தந்தை இறக்க, தாயும் உடன்கட்டையேறுகின்றார். இந்திகழுவைச் சேக்கிழார்,

“..... என்றும் பிரியாதவுலகெய்தும்
கந்து நெறி வழுவாமற் கணவனுடன் சென்றார்”

எனக் கூறுகின்றார். பேர்குக்குப்போன கவிப்பகையார் போரிலே இறந்தது கேள்விப்பட்டுத் திலகவதியாரும் உடன்கட்டை ஏற முயற்சிக்கின்றார். அவர்களுக்குத் திருமணம் நிகழுவில்லையாயினும்,

“எந்தையும் எம்மனையவரும்வர்க் கெனைக் கொடுக்க விசைந்தார்
அந்த முறையாலவர்க்கே யிரியது நானாதவினால்
இந்தவுயி ரவருயிரேர்டிசைவிப்பன்”

எனத் துணிகின்றார். அப்பொழுது இளையவர் குறுக்கிடுகின்றார். தமக்கு ஆதரவு எவருமில்லையே என்றமுது தமது உயிரை முன்போக்க அவர் விரும்புகின்றார். இச்சந்தரப்பத்திலேதான் திலகவதியாரின் தியாகம் எமக்குப் புரிகின்றது.

“தம்பியாருளராக வேண்டும்” என்ற நோக்கிலே தேவருலகு செல்லும் நிலையை மறுத்து-அதாவது, தமது தாயாரும் முதாதையருங் காட்டிய வழியை நிராகரித்து-உயிர்தாங்கி, அழகிய பொன்னும் மனியும் அனிதலைத் துறந்து, அருள் ஒன்றையே மூலமாகக் கொண்டு “மனனத்தவம்” புரியத் தொடங்கினார். தமது தம்பியார் நிலைபேற்றை வேண்டுமென்ற விருப்பிலே, அவர் தமது மரட்டீயான வழக்கத்தைக் கைவிட்டு மனனத்தவம் புரியத் தலைப்பட்டமை, அக்காலத்திலே ஒரு பெரிய மாற்றமாக இருந்திருக்க வேண்டும். சதிபதி வழக்கத்துக்கு இருந்த ஆதரவைச் சேக்கிழார் தமது செய்யட்கள் மூலம் புலப்படுத்துகின்றார். அதேவேளை, கைம்மை நோன்பிற்கு இருந்த வெறுப்புணர்வையும் இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. எனினும், ஆத்மாவை இம்சைக்குள்ளாக்குகின்ற அந்த நோன்பைத் திலகவதியார் துணிந்து ஏற்றுக்கொண்டு, தம் தம்பியைச் சைவ உலகத்தின் நாட்க்கு அரசராய் உருவாக்கும் பெரும்பணியில் ஈடுபட்டார். இவ்வளவுக்கும் அவரது வயது பண்ணிரண்டாகும் இவ் இளம் வயதிலேயே அவர் செய்த தியாகம் சைவ உலகைப் பெரிதும் பாதித்திருக்க வேண்டும்.

மருள் நீக்கியார் அமன்பள்ளி புகுந்து, தருமசேனராகிப் பின் குலை நோய் பெற்று மீண்டும் தமக்கையாரிடம் வந்து திருநீறுபூசி, நாவுக்கரசர் ஆகுங்காலம் வரையில் திலகவதியார் தனித்திருந்தார். யாருக்காகத் தம் வாழ்வைத் தியாகஞ் செய்தாரோ, அவரே தம்மை விட்டுப்போன பின்டும் மனந்தவரவில்லை. தம்பியார் தம்மிடம் வருவார் என்ற உணர்வு அவரை உள்ளின்று இயக்கியது. தம்பியார் மீண்டும் வந்தார். அதனால், சைவ உலகு உயிர்பெற்றது. திலகவதியான பணி அத்துடன் முடிவடைந்து விட்டது. ஆயின், அவர் சைவ உலகுக்குத் தந்த ஓப்பற்ற பெருங்கொடை, நாவுக்கரசர்.

III

வம்பறாவரி வண்டிச் சருக்கத்திலே ஞான சம்பந்தருடைய வரலாற்றுடன் இணைத்துப் பேசப்படுபவர், மங்கையர்க்கரசியார். அவர் சோழ அரசன் மகள்: கூன்பான்டியனின் மனைவி பாண்டிய மன்னன் சமன சமயத்தைத் தழுவிக் கொண்டான். மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையார் என்ற அமைச்சரும் மனங்கலங்கினர்.

“செய்வகை இடையே தப்டந் தென்னவன் பாண்டிநாட்டு
மெய்வகை நெறியினில்லா வினையமன் சமயமிக்குக்
கைவகை முறைமைத் தன்மை அழியமுன் கலங்குங் காலை”
என்றும்,

“மன்னிய சைவ வாய்மை வைதிக வழக்கமாகு
நன்னெறி திரிந்து மாறி நவைநெறி நடந்ததன்றே”

என்றும் அன்றைய பாண்டிநாட்டுச் சமயநிலையைச் சேக்கிழார் விளக்குகின்றார். இவ்வாறான சூழ்நிலையிலேதான் ஞானசம்பந்தரும் நாவக்கரசரும் திருமறைக்காட்டிற்கு விஜயம் செய்து அற்றுதம் நிகழ்த்திய சேதி கேட்டு, மன்னனுக்குத் தெரியாவன்னம் குலச்சிறையார் மூலம் தாதனுப்பியதும், சம்பந்தர் பாண்டிநாடு அடைந்து மடத்தில் தங்க வசதி செய்து கொடுத்ததும் எல்லாம் இந்த அம்மையாரது செயற்பாடுகளே. சம்பந்தர் தங்கியிருந்த மடத்துக்குச் சமனர் வைத்த தீ “பையவே சென்று பாண்டியர்க்காகியது.” சமனரது மருத்துவம் பயன் தரவில்லை. அப்போது மிகவும் நாகுக்காக மன்னனிடம் அனுமதி பெற்று, ஞானசம்பந்தரை அரண்மனைக்கழைப்பித்துச் சமனரை வாதில் வெல்லச் செய்தமைக்கும், பாண்டியனது வெப்பட் நோய் நீங்கி அவன் மீண்டும் சைவனாகிப் பாண்டி நாட்டில் சைவம் தழைக்கச் செய்தமைக்கும் அச்சாணியாக விளங்கியவர், மங்கையர்க்கரசியாரே.

தம்முடைய கணவன் பிறசமயத்தைத் தழுவிய போதும், தமது சைவமதத்தை மறவாது இருந்தார். மேலும், தமது மதிநுட்பத்தாலே பாண்டி நாட்டிலே வேதநெறி தழைத் தோங்கவும், மிகுசைவத்துறை விளங்கவும் செய்தவர், மங்கையர்க்கரசியார். அன்றைய ஆளும் வர்க்கத்துக்குள்ளேயே இருந்து கொண்டு அப்பர் போல ஏதிர்ப்புணர்வினுராடாக, ஆளும் வர்க்கத்துக்கு ஒரு சவாலாக அமையாது, உள்ளின்றே உடற்றும் நோயை உள்ளின்றே தமது மதியினராலும் சைவப்பற்றினாலும் நீங்கி, ஒரு டிரட்சியை உண்டாக்கியவர், மங்கையர்க்கரசியார். இவர் ஞானசம்பந்தராலேயே,

“மங்கையர்க்கரசி வளவர்கோன் பாவை...”
என்றும்,

“மாணினேர்விழி மாதாராய்வமு திக்குமா பெருந்தேவி”
என்றும் தேவாரங்களில் குறிப்பிடப்படும் பெருமையும் பெற்றவர்.

IV

திருநின்ற சருக்கத்திலே பேயார் என்றிற காரைக்காலம்மையார் டிரானத்திலே, காரைக்காலம்மையார் என்ற புனிதவதியாரின் பக்திமை பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. நிலகவதியார், மங்கையாக்கரசியார் ஆகியோரது வரலாறு போன்று, இவரது வரலாறு வெறோருவருடைய வரலாறுடனும் தொடர்புடைத்திப் பேசப்படவில்லை. தனியே பேசப்படுகின்றது. அறுபத்தைந்து விருத்தப்பாக்களிலே மிக அழகாகவும் நாடக பாணியிலும் இவரது வரலாற்றைச் சேக்கிழார் நகர்த்திச் செல்கின்றார்.

காரைக்காலம்மையாரது வாழ்வு நிலையை முன்று பகுதிக்குள் சேக்கிழார் அடக்குகிறார்.

- (1) இளமைப் பருவம்
 - (2) இல்லறப் பருவம்
 - (3) துறவுப் பருவம்
- என்பவையே அவையாகும்.

இளமைப் பருவத்தே பணியணிவார்க்கு அடிமை பெறும் பாங்கே அவரிடத்து மேலோங்கியிருந்தது.

எனவே தளர்ந்தைப் பருவத்திலும், வண்டலாட்டயர்கிற நேரத்திலும், அவரது இளமைப் பகுவம்.

“பிறந்து மொழி பயின்ற பின்னெல்லாங் காதல்

சிறந்து நின் திருவடியே சேர்ந்தேன்”

என்பதாகவே அமைந்தது. இல்லறம் டுகுந்தவட்டன்,

“பொருவடையார் திருவடிக்கீழ்

ஓங்கியவன்டிரு காதலெழு வின்றி மிகப்பெருகப்

பாங்கில் வரு மனையறத்தின் பண்டு வாழாமையிற் பயிலவார்.”

என்று சேக்கிழார் கூறுகின்றார். இல்லறமும் துறவறமும் இணைந்த ஒரு நிலையிலே அவர் வாழ்வ; செல்கிறது. இல்லறம் தந்த போகத்தினால் இறைவனை அவர் மறக்கவில்லை என்பதையே, “அன்டிரு காதல் ஓழிவின்றி மிகப் பெருக” எனும் அடிமூலம் விளக்குகின்றார். மாங்கனி கிடைத்ததும், அவர் சிவனடியாருக்குப் பரிமாறியதும், கணவன் நன்பகல் வந்ததும், கடப்பாட்டில் ஊட்டியதும், கடவுள் அருளால் மாங்கனி பெற்றதும் வரையுமான வாழ்க்கையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவரது துறவுகளையே மேன்மைப்படுத்திச் கூறுகிறார் சேக்கிழார். கணவன் உடனுறை; அஞ்சி பாண்டிநாடு சென்று வேறுமனம் முடித்து வாழும் வரையிலும், அவர் அதுபற்றிச் சிரத்தை கொண்டிருந்தார் என்பதாகச் சேக்கிழார் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

“தன்னிகர் கடந்த செல்வத் தனதத்தன் மகளார் தாழும்
மன்னிய கற்பினரோடு மனையறம் டுரிந்து வைக”

என்றே குறிப்பிடுகின்றார். பாண்டி நாட்டிற்குப் புனிதவதியாரை அழைத்துக் கொண்டிரும், கணவன் அவரது காலில் விழுந்து வணங்கிய போதும் காரைக்காலம்மையாரின் இன்னொரு பரிணாமத்தினைக் காண முடிகின்றது. அவர்தம் கணவனிடம் நீதி கேட்டமூலில்லை; வாதிடவில்லை. மாறாக, விடுதலை பெற்ற உணர்வே அவரிடம் காணப்படுகிறது. “இவனுக்காகத் தாங்கிய வனப்புநின்ற தசைப்பொதி கழிந்து, உன்பால் வேண்டும் பேய்வடிவு அடியேனுக்குப் பாங்குற வேண்டும்” என்று இறைவனைக் கேட்டார். அழுகுக்கோலம் பேய்க்கோலமானது. காரைக்காலம்மையார் தலைவன் தாள் தலைப்பட்டார்.

துறவுப் பருவத்திலே காரைக்காலம்மையார் தலையால் நடந்து கவிலை மலை ஏறியதும், தலையினால் நடந்திங்கு ஏறும் ஏற்டிருவின் அன்டென்னே” என உடமை வியந்ததும், இறைவன் “அம்மையே” என அழைக்க இவர் “அப்பா” என்றழைத்ததும் பக்தி நிலையின் உச்ச நிலைகளாகும். வேறு எந்த அடியாருக்கும் இப்பேறு கிட்டவில்லை. தொடர்ந்து இறைவனிடம் “இறவாத இன்ப அந்ட; வேண்டி...” வரம் பெற்று ஆலங்காட்டில் இறைவன் அண்டமுற நிமிர்ந்து ஆடுகின்ற கோலங்காணும்” பேறு கிட்டியமையுடன் அவரது பக்தி வாழ்வுக்கு நிறைவு; கிடைத்து விடுகின்றது. ஏனைய பெண்ணடியார்கள் பக்திப்பாசரங்களை அருளியதாகத் தெரியவில்லை. ஆயின் இவர்மட்டுமே பக்திப்பாசரங்களைப் பாடியுள்ளார். அதுபோல, உலகெல்லாம் “அம்மையே அப்பா” என்று போற்றும் இறைவன், இவரை “அம்மையே” என்றழைத்ததும், அவருக்குக் கிட்டிய தனிப்பேறு என்னாம். அற்றத்திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை, திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகம் ஆசிய முன்று பிரபந்தங்களும் அம்மையாரால் அருளப்பட்டவையாகும். அவை பதினொராம் திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

V

மேற்கூறிய முன்று பெண்ணடியார்களும் தத்தம் அளவில் சைவ உலகிற்கு அளப்பரிய தொண்டினையாற்றியுள்ளனர். திலகவதியார் வேளாண்குலத்திற்பிறந்தவர்; மங்கையர்க்கரசியார் சத்திரிய குலத்தவர்; காரைக்காலம்மையார் வணிகர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். இக்குலங்களைச் சேர்ந்த முன்று பெண்களும் தத்தம் நிலையில் நின்று பாரிய மாற்றங்களை நிகழ்த்தியதினாடாகச் சைவத்தை

மேன்மையறச் செய்ததோடு அமையாது, தமிழையும் சைவ உலகில் சிறப்பாக நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர்.

திலகவதியாரது தந்தையார் இறந்தபோது அவரது தாய் உடன் கட்டை ஏறிவிடுகின்றார். அது “கற்டு” என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. சேக்கிழாரும் அதனைச் சிறப்பித்தே கூறுகின்றார். ஆனால், திலகவதியாருக்கு அக்கறபைப் போற்றுகின்ற சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்ட போதும், தமிழாருக்காக அதனை நிராகரித்து விடுகின்றார். அவரது குலத்தில், அவரது தாயாராலும் முதாதையாராலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த ஒரு மரபை இவர் நிராகரித்தமை அவர் செய்த பூர்த்தி என்னாம். மேலும், கைம்மை நோன்டு கொடியது என்பது பல்வேறு இலக்கியங்களினாடாகவும், நடைமுறை வாழ்வியலினாடாகவும் அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறான ஒரு நிலையைத் துணிந்து ஏற்றுக் கொண்டு, தமது தமிழாரான நாடுக்கரசரைச் சைவ உலகிற்குத் தந்தவர் திலகவதியாராவர். திலகவதியார் என்ற பெண், மருள் நீக்கியாரது வாழ்வில் உந்து சக்தியாக இல்லாது பேர்யிருப்பின், நாடுக்கரசர் என்ற அடியாரைச் சைவ உலகு கண்டிருக்குமோவென்பது ஜயப்பாடே. எனவே தான் திலகவதியார் செய்த தியாகமும், பூர்த்தியும் அவர்தந்த அருங்கொடையான அப்பரும் அவரை அடியார் வரிசையில் நிலை நிறுத்தின.

மங்கையர்க்கரசியார் சோழவும்சத்தைச் சேர்ந்தவர்: எனவே சத்திரிய குலத்தவரான அவரது மனதில் திண்மையும் தெளிந்த நல்லறிவும் இருந்திருக்கின்றது. பாரம்பரியமாகத் தான் போற்றிவந்த சைவ மரட்க்கு இழுக்கு ஏற்பட்டபோது அதனைத் தாங்கிக் கொள்ள அவரால் இயலவில்லை. மறுடிரத்தில், அவரது கணவன் கூன்பாண்டியன், தான் சமணானானது மட்டுமென்றிப் பாண்டிநாட்டுச் சமணக்காவலனாகவும் காணப்படுகின்றான். சமணமதம் ஆனால் வர்க்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலமே தமிழ் நாட்டில் நிலையாகக் காலான்ற முடிந்தது என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே, பாண்டிய அரசுக்கும் சமண மதத்துக்கும் இடையே இருக்கமான பினைப்படி இக்காலகட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் குலச்சிறையார் என்ற மந்திரியின் துணையுடன் அரசு என்ற நிறுவனத்துக்கும், அதன் நியமில் ஒங்கி வளர்ந்த சமணத்துக்கும் இனங்காணமுடியாத பெருஞ்சவாலாக அவர் விளங்கியிருக்கின்றார். அவருடைய அனுசரணையுடன் தான் சம்பந்தர் பாண்டிநாட்டில் கால்வைக்க முடிந்தது. அதன் பின் நடந்த நிகழ்வுகள் (அரசனது வெப்புநீக்கல், அனால் வாதம் - புனைவாதம் செய்தல்) மூலமாகச் சமண சமயத்தின் செல்வாக்கை நிலைகுலையச் செய்தமைக்கு மங்கையக்கரசியாரது அனுசரணையே சம்பந்தருக்கும் பேருதவியாக அமைந்தது. எனவே, பாண்டிநாட்டில் நிலவிய சமணம் நிலைகுலைந்து, மீண்டும் சைவம் தலையெடுத்தமைக்கு ஆதாரகருதியாக இருந்தவர் மங்கையர்க்கரசியார் என்பதில் ஜயமில்லை. அவர்செய்த சேவை சைவ உலகில் ஒரு சாதனை. ஆகையினால் அவரும் நன்றிமறவாச் சைவ உலகில் நாயனார் ஆயினார்.

காரைக்காலம்மையாரின் தனிப்பட்ட வரலாறு சைவவரலாறாகவே ஆரம்பமாகி விடுகின்றது. அவர் பக்திமைப் பெண் என்ற எண்ணக் கருவை வளர்த்தெடுக்க, அவரது வாழ்வியல் சம்பந்தப்பட்ட சகல நிலைகளிலிரும் அவரது இறையன்பையும், பக்திமயமான நடவடிக்கைகளையும் அடிக்கடி வலியுறுத்திப் பாடுகின்றார். ஈற்றில் “அம்மையே” என்று இறைவனால் அழைக்கப்பட்டதுடன் அடியார் என்ற அந்தஸ்துக்கு உயர்ந்து விடுகின்றார். “வருமிவள் நம்மைப் பேணும் அம்மை” என்று இறைவனது திருவாழனாலேயே சேக்கிழார் கூறவைத்து விடுகின்றார். ஏனைய பெண்ணடியார்களுக்குக் கிடைக்காத பெரும் பேறு இதுவாகும். இவரும் தமது வாழ்வில் பக்திமையின் துணை கொண்டு பூர்த்தி செய்த பெண்ணாகவே கணிக்கப்படுகின்றார். அவர் காரைக்காற் பட்டினத்தில் வாழ்ந்தவரையில் பேசாமடந்தையாகவே சிறுஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளார், ஆயின், கணவலால் நிராகரிக்க அல்லது வணங்கப்பட்ட போது தான். அவரது பூர்த்திகரமான சிந்தனையை அவரது வாய் மொழியாகச் சேக்கிழார் உணர்த்துகின்றார்.

“சங்கிவன் குறிப்பி இதுவெனில் இவனுக்காகத்

தாங்கிய வனப்படி நின்ற தசைப்பொதி கழித்திங்குன் பால்

ஆங்குநின் றாள்கள் போற்றும் பேய்வடிவடியேனுக்குப் பாங்குற வேண்டும் என்று பரமன்தாள் பரவிந்றார்"

என இச்சந்தரப்பத்தைச் சேக்கிழார் குறிப்பிடுகின்றார். அமைதியாக வாழ்ந்த பெண் இங்கு கணவனை "இவன்" என்ற படர்க்கை ஒருமை கொடுத்துக் கூறுமளவிற்கும் கணவனையே நிராகரிக்கத் துணிந்து, அக்காலப் பெண்களுக்கே ஒரு முன் மாதிரியாகத் திகழ்ந்த பெருமையும் இவருக்கு உண்டு.

காரைக்காலம்மையார் சைவ உலகிற்குச் செய்த இன்னொரு பணியுண்டு. அது அவர் பாடிய பாகுரங்களாகும். வேறு எந்தச் சைவப் பெண்ணடியாரும் பக்திப் பாகுரங்கள் பாடியதாக பெரியடிராணம் கூறவில்லை. அவர் அன்று தொடக்கிவைத்தார். அந்த வித்துத்தான் பல்லவர்காலத்திலும், அதனைத் தொடர்ந்த காலங்களிலும் ஏழுச்சி பெற்ற பக்தி இயக்கத்துக்கும் பக்தி இலக்கியங்களுக்கும் ஆதாரமாக அமைந்தது. அவராற் பாடப்பட்ட திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகமே பிற்காலத்துப் பதிகங்களுக்கு எல்லாம் மூலமாக அமைந்தது. எனவே, பக்திமையால் மட்டுமன்றிப் பக்தி இலக்கியத்துக்கும் அடியெடுத்துக் கொடுத்த பெருமைக்குரியவர் அதனால், சைவ உலகில் அவருக்குத் தனியிடம் கிடைத்தது.

முடிவாக, இந்துமதம் என்ற பெரு மதத்தைக் காலங்காலமாய் வளர்த்துப் பேணி வந்தவர் பலர். அவருள் பெண்களும் கணிசமான அளவு பணியாற்றியுள்ளனர் என்பது வரலாற்றுண்மை. காரைக்காலம்மையார், திலகவதியார், மங்கையர்க்கரசியார், ஆண்டாள், பக்திமீரா முதலானோர் அவர்களுள் மேற்கிளம்பிய குறிகாட்டிகளே. இன்னும் பெயர் குறிப்பிடப்படாத பெண்கள், இந்து மதத்தில் அரும்பணி ஆற்றியுள்ளனர். அதனால் பெருமை பெற்றுமுள்ளனர். அந்த வரிசையில் சைவத்தினை நிலை பேற்றையச் செய்யும் பெரும்பணியில் மேற்கூறிய பெண்கள் ஈடுபட்டனர். அவர்கள் சைவர்களால் நீங்கா நினைவுகளாய்ப் பேணப்பட்டனர். அந்தப் பேணுகையை ஆவணப்படுத்திச் சிறப்பிக்க விரும்பிய சேக்கிழார் தமது பெரிய டுரானத்திலே அவர்களுக்கு முதன்மை கொடுத்துச் சிறப்பித்துள்ளார்.

செய்பவை அனைத்தையும் வேள்வியாக, இறைவனுக்கு அர்ப்பணமாகச் செய். இந்த உலகில் வாழும் நீ, உலக இயல்டுகளுடன் உண்ணைச் சம்பந்தப் படுத்திக் கொள்ளாதே, தாமரையின் வேர்கள் சேற்றில் புதைந் திருப்பினும், தாமரையிலை எப்போதும் தூய்மையாகவே இருக்கிறது. அதே போல நீடும் தூயவனாக இரு. பிறர் உனக்கு என்ன செய்தாலும் அதைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் அவர்களிடம் அன்போடு நடந்துகொள்.

ஆசிரியர் உனக்கு உணவைத்தான் தர முடியும்; அதை உண்டு ஜீரணிப்பது உன் வேலை. தர்க்கர்தீயில் ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு வாக்குவாதங்கள் உதவுமே தவிர, கடவுளைக் காண ஒருபோதும் அவை பயன்படா.

மதம் என்பது

செல்வி. பா. சோதிமலர்
விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை.

மதம் என்பது வெறும் நம்பிக்கைகளின் தொகுதியன்று. அது சமூக உறவுகளுடனும், உற்பத்தி உறவுகளுடனும் நெருங்கிய தொடர்டு கொண்டது. குறிப்பாக, நிலவுடைமை அமைப்பில் அது சமூக உற்பத்தி உறவின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும்.

இலக்கியத்துக்கும் மதத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்டுண்டு. இலக்கியம் இல்லாத மதம் நின்று நிலைக்க முடியாது. மதம் தரும் அனுபவத்தை வெளியிட வாய்ப்பான வாய்க்கால் வேறொதுவுமே இல்லை. "சமாதி" நிலை கூட மொழித் தொடர்பை உள்ளடக்கியே நிற்கின்றது.

சைவ, வைஷ்ணவ, கிரிஸ்தவ, இஸ்லாமிய மத நிலைகளிலே அவ்வக் கடவுளரை குறிப்பிடுவதற்குத் தமிழில் அவர்கள் பயன்படுத்தும் சொற்களை எடுத்து ஆராய்ந்தால் மேற்கூறியதன் உண்மை விளக்கும். ஆண்டவன், இறைவன், தேவன், பிதா, தந்தை என்ற சொற்களின் பயன்பாட்டை கவனிக்கும் போது இதனைப் புரிந்து கொள்ளலாம். மதமும் மொழியும் ஒன்று மற்றொன்றில் தங்கி நிற்கும் பொழுது மதம் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றதெனலாம்.

தமிழில் மதங்கள் என்னும் போது உண்மையில் உயர் மதங்கள் பற்றியே சிந்திக்கின்றோம். இவ்வயர் மதங்கள் யாவுமே வளர்ச்சியற்ற நாகரிகங்களின் வழியாகத் தோன்றியவேயோனாகும். அத்துடன், தமிழில் இடம் பெற்றுள்ள சில மதங்கள் இந்தியப் பண்பாட்டைத் தமது தளமாகக் கொண்டிருப்பதையும் அவதானிக்க முடிசின்றது. குறிப்பாக, சைவம், வைஷ்ணவ மதங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

மதத்துக்கும் ஆட்சி முறைக்கும் நெருங்கிய உறவு; ஏற்படுவது தவிர்க்கப்பட முடியாததாகும். பெரும்பாலும், இவ்வறவு சமூகமானதாகவே இருக்கும். சில வேளைகளில், முரணுற்றதாகவும் இருக்கும். சமூக மாற்றம் நிகழ்ம் சூழலையும் தன்மையையும் கொண்டு இந்திலை தீர்மானிக்கப்படும்.

மதமென்பது முன்று அத்தியாவசிய அம்சங்களைக் கொண்டது. முதலாவது நம்பிக்கை (Faith) இரண்டாவது சடங்குகள் (Rituals) இந்த சடங்குகளுக்கு அத்தியாவசியமான ஜதீகங்கள் (Myths) இதற்குள்ளேயே அடங்கும்.

சமயமானது ஒழுக்க நெறிகளையும் சமூகப் பெறுமானங்களையும் நிலை நிறுத்துகின்றது. தமிழிலே காணப்படும் அறநூல்கள் இவ்வண்மையை வலுப்படுத்தி நிற்கின்றன. இங்கு அறம் என்னும் பொழுது ஒவ்வொரு மதமும் அதன் நம்பிக்கை, சடங்கு, உலகநோக்கு ஆகியவற்றுக்கேற்ற அறப் பெறுமானங்களையே வறட்டுத்துகின்றன.

மதங்கள் மனித வாழ்வை வளர்ப்படுத்துவனவாக அமைதல்வேண்டும். மாறாக, சமுதாய பிளவுகளுக்கு காரணமாக அமைதல் ஈட்டாது: மனித வாழ்வின் மறுமலர்ச்சிக்கும் சமரசத்துக்கும் அடிகோலுவனவாக அமைதல் வேண்டும். வழிபாட்டு முறையிலும் சமூக ஏற்றத் தாழ்வின்றி சகலருக்கும் இடம் கொடுக்கத்தக்கதான் வரன் முறைகளைக் கொண்டமைதல் வேண்டும்.

தெய்வங்களுக்கு மனித நிலையும் மனித உறவும் ஈற்பித்து, மனிதனுடன் மனிதன் உறவு கொண்டாடுவது போன்று தெய்வத்துடன் உறவு; ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஓர் உணர்வு; நிலையே பக்தியாகின்றது. இது, பக்தி இலக்கியங்களில் மாத்திரமல்லாது, சாதாரண வாழ்க்கை அநுபவத்திலும் நிலவுதை நாம் அவதானிக்கத் தவறக் கூடாது.

தமிழின் அற இலக்கியங்களை நோக்கும் பொழுது, சில சமூக - பண்பாட்டு (Socio cultural type) வகை மாதிரிகளை நிலை நிறுத்தவே விரும்பியள்ளனவென்பது தெரிய வருகின்றது. ஆயினும், திருக்குறள் தனி மனித நிலை நின்ற ஒரு சமூக நோக்கையும் நிலை நிறுத்த முனைகின்றதெனலாம்.

தமிழ் நாட்டின் வரலாற்று இலக்கியச் சூழலில் மதம் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கி நின்றமைக்குச் சித்தர் பாடல்கள் நல்ல உதாரணமாக விளங்குகின்றன. அப்பாடல்களில் மனிதரிடையே நிலவ வேண்டிய சமத்துவம் பற்றி தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

சமயமென்பது வாழ்க்கைப் பாதையே தவிர, அழிவுப் பாதையல்ல. அது மனிதனை செம்மைப் படுத்திக் கொள்வதற்காக ஆக்கப்பட்டதாகும். மதம் சரியான முறையில் அனுஷ்டிக்கப் படாவிடின் அழிவே தோன்றும். இதற்குச் சிலுவையுட்ததம், முப்பதாண்டு போர் என்பன சிறந்த சில எடுத்துக் காட்டுகளாகும். மதமானது போட்டிகளுக்கும் பூசல்களுக்கும் இடமளிக்கக் கூடாது; அது உலகளாவிய சமயங்களிலிருந்து ஒன்று திரட்டப்பட்ட நல்ல பல கருத்துக்களை உள்ளடக்கியதாக அமைதல் வேண்டும்.

சமய வாழ்வும் சமயப்பணிகளும் மக்கள் வாழ்க்கை நலனோடு இணைத்து செல்ல வேண்டும். சமயத்தையும் வாழ்வையும் தனித்தனியே பிரித்து நோக்காமல், சமூகத்தின் நலவாழ்வையும் முன்னேற்றத்தையும் முதன்மையாகக் கொண்டதாக, சமயமும் வாழ்வும் இரண்டறக் கலந்து நிற்றல் வேண்டும். மக்களது வாழ்க்கை நலனைக் கருத்திற் கொள்ளாத எந்த ஒரு சமயமும் நீண்ட காலம் உயிர்த்துடிப்பட்டன் நிலைக்க மாட்டாது.

எமது சமுதாயத்தில் கடவுள் நம்பிக்கையும் கடவுள் வழிபாடும் எப்படி ஏற்பட்டன என்பதை சமூகவியலாளரும், உள்நாலாளரும் வேறு பலரும் பலவாறு விளக்குவர். அவை எவ்வாறிருப்பனாலும் அறிவெற்றந்த மக்கள் சமுதாயத்தில் காணப்படும் சமயங்கள் தத்துவ அடிப்படையைக் கொண்டமெந்தன. உலகியல் சுகங்களைப் போற்றவும் வாழ்க்கை முறையைச் சீர்திருத்தவும் எழுந்தவையே மதங்களென்னலாம்.

ஒட்டு மொத்தமாக நோக்குமிடத்து, மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழ்வும் வாழ்வை செம்மைப் படுத்தவும் இறைநம்பிக்கையும் சமய நெறி முறைகளும் அவசியமாகின்றன எனலாம்.

துறக்காத நீ, துறந்து விட்டதாக நடிக்காதே. நீ துறந்து விட்டது உண்மையானால் அதில் உறுதியாக நில்.

மதம் என்பது மனித இயல்பின் பலவீனத்தின் விளைவல்ல. கொடுங்கோலின் அச்சத்தால் ஏற்படுவதல்ல, மதம் என்பது மலர்கின்ற, விரிகின்ற, வளர்கின்ற அந்து.

கர்மம் புரிவது உடலும் மனமுமே, நான் அல்ல என்பதை ஓயாது என்னிக் கொள்; உணர்ந்துகொள்; நீதான் கர்மம் செய்கிறாய் என்ற என்னம் உனக்கு ஏற்படாமலிருக்கட்டும்.

இந்துக்களின் விரதங்கள்

வ. நந்தகுமார்
முதுநிலை விரிவுறையாளர்.

விரதம் என்னும் போது மனம், பொறிகளின் வழிப் போகாது, நிற்றற் பொஞ்சட்டு உணவை விடுத்தேனும், சுருக்கியேனும், மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றிலும் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு வழிபடுதலாகும். பலசமயத்தவர்களாலும் விரதம் மேற்கொள்ளப்படுவதை நாம் காணலாம். விரதம், நோன்டி, சிழை என்பன ஒரு பொருளையே உணர்த்துவன. இந்து மக்களிடத்தில் பலவகை விரதங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், அவை எல்லாவற்றையும் ஒரு இந்து அனுட்டிக்க வேண்டுமென்ற நிரப்பந்தமில்லை. மக்கள் பல நிலைகளை உடையவர்கள். அவரவர்களின் பக்தி, வசதி, விருப்பம், பொருள், இடம், காலம், பருவம் என்பதற்கமைய விரதம் பலவாயின.

திருக்குறளின் துறவறப் பகுதியில் வள்ளுவர் விரதத்தைத் தவமும் தவம் காத்தலும் என வகுத்து இவ்விரண்டிற்கும் காரணமாகிய அருளுடையை முதற்கண் விளக்கியுள்ளார். டுலால் மறுத்தலும் தவமும், தவமெனவும் ஏனைய அதிகாரங்கள் தவங் காத்தலெனவும் கூறப்படுகிறது. டுலன்களின் வழி செல்லாது நிற்றற்குதலி புரிவது டுலர்கள் மறுத்தல் முதலிய தவங்களாம்.

“கொல்லான் டுலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி

எல்லா உயிரும் தொழும்”

யாதாயினும் பயன்கருதி விரதம் அனுட்டிப்பதைக் காமியம் என்றும், பயன் கருதாது அனுட்டிப்பதை நிஷ்காமியம் என்றும் கூறப்படும். என்ன நோக்கத்துடன் அனுட்டித்தாலும் அதன்பால் பயன் கிடைக்கும்.

விரதமானது தூய உடம்பினையும், அந்தக்கரணங்களையும், ஆன்மாவையும் செம்மைப்படுத்தும்.

“மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்தியது

அற்றது போற்றி யுணின்”

இதனால் விரதம் மேற்கொள்வதால் தேகசுத்தி, நோயின்மை, தீர்க்காய்கள், மனத்தூய்மை, பாவநீக்கம், நினைத்த காரிய சித்தி, மகிழ்ச்சி, பக்தி போன்ற பல நன்மைகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

சிதம்பரத்தில் நடராசப் பெருமானைச் சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் எவ்வாறு தரிசித்தார் என்பதனைச் சேக்கிழார் பின்வருமாறு அழகாக எடுத்தியம்புகிறார்.

“ஜந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள¹
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்து சாத்து விகுமே யாக
இந்து வாழ் சடையான் ஆடுமானந்த எல்லையில்
தனிப்பெருங் சூத்தின் வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துள்
திளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.”

தாமத, இராசத் குணங்கள் கலவாத, சுத்த சாத்விக குணமே கடவுளைத் தியானம் செய்வதற்கு உகந்தது என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். உண்டி சுருங்கலும் சாத்விகமான உணவு; உட்கொள்வதும் விரதங்களின் பிரதான அடிப்படைகளாகும்.

விரத வகைகள் -

விரதம் அனுட்டிக்கும் முறையினைப் பொறுத்து அதனை முன்று வகைகளில் நோக்கலாம்.

I உத்தமம் :- உபவாசம் உபவாசம் என்பது ஒன்றும் அருந்தாது இருப்பது. இயலாவிட்டால் பகல் நீங்கிய பின் இறை தரிசனம் செய்து இரவில் தீர்த்தம், நீர், பால், இளநீர் முதலிய நீராகாரத்தை உட்கொள்ளலாம்.

II மத்திமம் - பகற்பொழுது முழுவதும் ஒன்றினையும் உட்கொள்ளாது இரவில் ஏதாயினும் ஒரு வகைப் பழத்தை அற்பமாய் அருந்தலாம். உத்தம மத்திம நிலைகளை மேற்கொள்வோர் விரதத்துக்கு முதல் நாள் ஒரு பொழுது உணவும், அன்று இரவு சிறிதளவு யாதேனும் பலகாரமும் உட்கொள்ளலாம்.

III அதமம் - பகற்பொழுது ஒரு நேரமாய்ப் பொங்கல் வகைகளில் ஒன்றேனும், பலகார வகைகளில் ஒருவகையேனும் அருந்தலாம். இதுவும் இயலாதவர்கள் ஒரு நேரமாய் சோறு, கறி உட்கொள்ளலாம். இவ்வாறு மேற் கொள்வப்பார்கள் இரவில் அற்பமாய் பழமாயினும், நீரேனும் அருந்தலாம்.

சில விரதங்களுக்கு இரவில் எவ்வித உணவு உண்பதும் விலக்காகும். விரதம் என்றால் சாப்பிடுவதுதான். என்ற கருத்துக்கு இடம் வைக்கக்கூடாது. விரதத்தின் நோக்கத்திற்கு அது உகந்ததல்ல. உபவாசம் இருப்பவர்கள் விரதம் முடிந்த மறுநாள் பாரணம் (விரதத்தை இறக்குதல்) காலை ஐந்து நாழிகைக்குள் செய்வது உத்தமமாகும். பாரணம் பண்ணியின் பகலில் நித்திரை கொள்ளல் ஆகாது. அன்று இரவில் ஏதேனும் பலகாரம் உட்கொள்ளலாம். சோறுன்னலாகாது.

இந்துக்கள் தாம் வழிபடும் குல தெய்வங்களுக்கான விரதங்களை மேற் கொள்வார்கள். சிவவிரதம், சக்தி விரதம், விநாயகவிரதம், சுப்பிரமணிய விரதம், வைரவவிரதம், வீரபத்திர விரதம், விஷ்ணுவிரதம், பிதிரர் விரதம் முதலிய பல விரதங்களுடன் வேறு விரதங்களும் அனுட்டிக்கப்படுகின்றன.

1 சிவ விரதங்கள்

I மகாசிவராத்திரி விரதம் -

இந்துக்களின் விரதங்களுள் தலை சிறந்தது. இது மாசிமாதம் தேய்பிறை சதுர்த்தசியில் சிவபெருமானைக் குறித்து அனுட்டிக்கும் விரதம். இவ் விரதத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்களுக்கு யமபயமில்லை. பல யாகங்களைச் செய்வதைக் காட்டிலும் இப் பண்டிகையை அனுஷ்டிப்பது மிகவும் டுண்ணியமாகும். தெரிந்தோ, தெரியாமலோ இந்தவிரதத்தை மேற்கொள்கிறவன் சர்வதுக்கங்களிலிருந்தும் விடுபட்டுவிடுவான். சர்வமங்கலங்களையும் அளிக்க வல்லமையுள்ள விரதம் இதுவாகும்.

சிவராத்திரி தினத்தன்று, காட்டில் ஒரு வேடன் இரவில் மிருகங்களைப் பிடிப்பதற்காக வில்ல இலைகளைப் பறித்துக் கீழே போட்டுக் கொண்டு இருந்தான். அந்த மரத்தடியில் புதைந்திருந்த சிவவிலங்குத்தின் மீது அவை விழுந்தன. அதனால் அவன் நற்பேறு கிடைக்கப்பெற்றான். அந்த வேடன் வேதத்தையோ, யோகத்தையோ அறியாதவன். அவனுக்கே நற்பேறு கிடைத்தது என்றால், வேதத்தின் பெருமையைத் தெரிந்து செய்கின்றவர்கள் நற்பயன்களை அடைவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பிரமனும், விஷ்ணுவும் தங்களில் யார் பெரியவர்கள் என்று வாதிட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடியில், இலிங்கவடிவான ஓர் ஒளிப்பிழும்பு ஆகாயத்தையும், பூமியையும் அளாவியதாய் அவர்கள் முன்னே தொன்றிற்று. அவர்கள் இருவரும் தங்கள் வாதத்தை நிறுத்திவிட்டு, அவ் ஒளிப்பிளம்பின் அடியையும், முடியையும் காண்ததலைப்பட்டனர். பன்றி வடிவில் புவியைப் பிளந்து விஷ்ணு அடியை நோக்கிச் செல்ல, அன்னப் பறவை வடிவில் பிரமா முடியை நோக்கிப் பறந்து சென்றார். இருவரது முயற்சியும் பலிக்கவில்லை. இறுதியில் இருவரதும் அகந்தை ஒடுங்கி அரண்டி பணிந்தனர். இந்த விங்கோற்பவ மூர்த்தி வெளிப்பட்ட காலமே மகாசிவராத்திரியாகும்.

II பிரதோச விரதம் -

ஓவ்வொரு வளர்பிறை, தேய்பிறை இரண்டிலும் பதின்மூன்றாம் திதியாகிய திரயோதசியில் சூரியன் அஸ்தமிக்கு முன் முன்றே முக்கால் நாழிகைக்கும், பின் முன்றே முக்கால் நாழிகைக்கும் பின்னுள்ள காலமாகும்.

ஜப்பசி, கார்த்திகை, சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் வருவது சனிப் பிரதோஷமாகும். அக்காலம் தொடக்கமாகக் கொள்வது முறையாகும். அமுதம் பெறுவதற்காகத் தேவர்கள் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தார்கள். அமுதம் உண்டால் அழியாவரம் கிடைக்கும். மந்தாரமலையை மத்தாகவும், வாசகி என்னும் பாம்பை நாணாகவும் கொண்டு திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தார்கள். அமுதம் கிடைக்கவில்லை. ஆலகால விஷம் பொங்கிற்று. தேவர்கள் செய்வதறியாது சிவனிடம் தம்மைப் பாதுகாக்கும்படி வேண்டினார்கள். சிவபெருமான் அந்த விஷத்தைத் தாம் உண்டு தேவர்களின் கலக்கத்தையும். கிலேசத்தையும் போக்கினார்: அத்துடன் முழு அண்டத்தின் அழிவினையும் காத்தார். தேவர்கள் சிவபெருமானைத் துதித்தனர். அப்பொழுது சிவபெருமான் இடபதேவருடைய இரு கொம்டுகளின் நடுவில் நின்று திருநடனஞ் செய்தநுள்ளோர். சுவாமி திருநடனம் டிரிந்த காலம் பிரதோஷ காலம் எனப்படும்.

“வேதங்கள் ஆட, மிகு ஆகமம் ஆடக்

கீதங்கள் ஆடக் கிளர் அண்டம் ஏழாடப்

பூதங்கள் ஆடப் புவனம் முழுதாட

நாதங் கொண்டாடினான் ஞானானந்தக் கூத்தே”

என்பது திருமூலர் வாக்கு.

III திருவாதிரை -

மார்கழி மாதத்தில் திருவாதிரையில் நடராஜப் பெருமானை வேண்டுவது. இதில் களி, பிட்டு நிவேதனம் முதலியன வைத்து, அடியார்களுக்கும் நிவேதனம் பண்ணுதல் வேண்டும்.

IV சோமவாரம் -

கார்த்திகை மாத முதல் சோமவாரம் (திங்கள்) தொடங்கி அனுட்டிப்பது.

V உமாமகேஸ்வர விரதம் -

கார்த்திகை மாதம் பூரணையில் அனுட்டிப்பது. பகலில் ஒன்றும் உட்கொள்ளாது இரண்டு பால், பழம் ஏதும் உட்கொள்ளலாம்.

VI கவியாணசந்தர விரதம் -

பங்குனி மாத உத்திரத்தில் அனுட்டிப்பது. பகலில் ஒன்றும் உட்கொள்ளாது இரண்டு பால், பழம் ஏதும் உட்கொள்ளலாம்.

VII கேதார விரதம் -

டிரட்டாதி வளர்பிறை அட்டமி முதல், அடுத்தவரும் தேய்பிறைச் சதுர்த்தசி வரை இருபத்தொரு நாட்களேனும் அல்லது அம்மாதம் தேய்பிறை பிரதமை முதல் சதுர்த்தசி வரை பதினான்கு நாட்களேனும் அல்லது அம்மாத தேய்பிறைச் சதுர்த்தசியில் அன்று ஒருநாளாயினும் ஆகிய நாலுவகையிலும் ஒருவகை விரதம் அனுட்டிப்பது.

இதில் இருபத்தொர்நு இழையாலாகிய காப்பை ஆடவர் வலது கையிலும், பெண்கள் இடது கையிலும் தரிக்க வேண்டும். சதுர்த்தசியில் உபவாசமும், மற்ற நாட்களில் ஒருபோதும் உண்ணலாம். சதுர்த்தசி அன்று சூம்பத்தில் பூஷை செய்து உப்பில்லாமல் பண்டங்களை நிவேதிக்க வேண்டும். உபவாசம் இருப்பவர்கள் நிவேதனம் உண்ணலாம்.

VIII குல விரதம் -

தைமாதம் அமாவாசையில் அனுட்டிப்பது. இது இச்சை, நூனம், கிரியை ஆகியவற்றின் வடிவான சக்தியைக் குறிப்பது. இம் முன்றும் சிவபெருமானுடைய சக்தி.

IX இடபவிரதம் -

வைகாசி மாத வளர்பிறை அட்டமியில் அனுட்டிப்பது, இடபவாகனாரூட்ராகிய சிவனுக்குரியது.

2. சக்தி விரதங்கள் -

I நவராத்திரி -

ஏரட்டாதி மாதம் வளர்பிறைப் பிரதமை முதல் நவமி முடிய ஒன்பது நாளும் கும்பத்தில் தேவியைப் பூசிப்பது. முதல் எட்டு நாளும் ஒரு போது உணவும், ஒன்பதாம் நாள் உபவாசமும் உத்தமமாகும். ஆதிபராசக்தியை வீரம் தரும் தூர்க்கை என்றும், செல்வந் தரும் இலக்குமி என்றும், நூனத்தரும் சரஸ்வதி என்றும் முன்று சக்திகளாக ஒவ்வொரு சக்திக்கும் முன்று இரவுகளைப் போற்றுவதே நவராத்திரி விழாவாகும். பத்தாம் நாள் விஜயதசமியென்று கொண்டாடப்படும் மகாநோன்டி நாளாகும். இது மானம்பூத்திருவிழாவாக அமைகிறது. மகிடன் என்ற அசரனால் இன்னலுக்குட்பட்ட மக்கள் பெரு நோன்பிருந்து அம்பாளை நோக்கிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டனர். அன்னை அவர்களுக்கு இரங்கி மகிடனைச் சங்கிரித்து உலகுக்கு மகிழ்ச்சியையும், சமாதானத்தையும், அன்னையும் நல்கிய திருநாள் இந்த விஜயதசமித்திருநாள். இவ் விஜய தசமி தினத்தில் பின்னளைகளுக்கு ஏடு தொடக்குதல், புதிதாகக் கலைகள் பயிலத்தொடங்குதல் முதலியனவற்றை மேற்கொள்ளலாம்.

நவராத்திரி விழா வீடுகளிலும், பாடசாலையிலும் கோயில்களிலும் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. நவராத்திரியில் ஒன்பதாம் நாள் மகாநவமி எனப்படும் கலைமகள் விழாவாக அந்நாளைச் சிறப்பாகக் கொள்ளப் படுவதுடன் அன்று கலை விழாக்களும் நடைபெறும்.

II வெள்ளிக் கிழமை

சித்திரை மாத வளர்பிறை. முதல் வெள்ளி தொடங்கி அனுட்டிப்பது. பகவில் உணவும் இரவில் பலகாரமும் உண்ணலாம்.

III ஜப்பசி உத்திரம்

ஜப்பசி உத்திரமும் தேவி விரதங்களில் முக்கியமான ஒன்றாகும். இக்காலத்தில் பகவில் ஒரு போது உணவு உட்கொள்ளல் வேண்டும்.

3. விநாயகவிரதங்கள்

I விநாயக சதுர்த்தி

கதிரவன் சிங்க இராசியில் இருக்கும் போது அதற்குரிய ஆவணிமாதமே ஆண்டின் முதல் மாதமாகக் கருதப்பட்ட காலத்தில் ஒங்காரத் தெய்வ வணக்கம் சிறப்பாக எல்லோராலும் அத்தினங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆவணிமாத சக்லபடசத்சதுர்த்தியில் (வளர்பிறை நான்காம்நாள்) இவ்விரதம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

II விநாயக சஷ்டி

கார்த்திகை மாத தேய்பிறை பிரதமை முதல், மார்கழி வளர்பிறைச் சஷ்டி முடிய இருபத்தொரு நாள் அனுட்டிப்பது. இதில் இருபத்தொரு இழையாலாகிய காப்பைக் கட்டிக் கொண்டு முதல் இருபது நாளும் ஒரு போதும் உணவும், கடைசியில் உபவாசமும் இருப்பது இவ்விரதமாகும்.

III வெள்ளிக்கிழமை விரதம் -

வைகாசி மாத வளர்பிறை வெள்ளி தொடக்கம் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் அனுட்டிப்பது, உபவாசம் உத்தமம், இல்லாவிடின் பால் அல்லது பழம் உட்கொள்ளலாம்

4. முருகக் கடவுளின் விரதங்கள்

I கந்த சஷ்டி -

மறக் கருணையாலே சூரியன் ஆட்கொண்டு முருகப் பெருமான் அவனைத் தம் ஊர்தியும், கொடியுமாகக் கொண்ட நாட்களே கந்தர்ச்சஷ்டி எனப்படும். ஜப்பசி மாத சுக்ல பட்ச பிரதமையிலிருந்து ஆறுநாட்கள் அனுட்டிக்கப்படுகிறது. ஆறுநாட்களில் காமம், வெகுளி, ஈயாமை, மயக்கம், செருக்கு, பொறாமை என்னும் ஆறு பகைகளை வென்று முருகன் அருள் பெற விரும்புபவர்கள் இந்த கந்தசஷ்டி விரதத்தைக் கைக்கொள்ளுவர். ஆறு நாட்களும் உபவாசம் இருப்பர். ஆறாம் நாளன்று கோயில்களில் சூரன் போர்த்திருவிழா நடைபெறும்.

II திருக்காரத்திகை -

காரத்திகை மாதம், காரத்திகை நடசத்திரம் தொடங்கி, ஒவ்வொரு மாதக் காரத்திகை நடசத்திரங்களிலும் விரதம் அனுட்டிப்பது, உபவாசம் உத்தமம், இருபத்தொரு வருடம் அனுட்டிக்க வேண்டியது விதியாகும்.

III வெள்ளிக் கிழமை -

ஜப்பசி முதல் வெள்ளி தொடங்கி, ஒவ்வொரு வெள்ளியும் அனுட்டிப்பது, உபவாசம் உத்தமம், முன்று வருடம் விடாமல் கைக்கொள்ளல் வேண்டும்.

5. வைரவ விரதம் -

- I தை மாதம் முதல் செவ்வாய் தொடங்கி ஒவ்வொரு செவ்வாயும் அனுட்டிப்பது.
- II சித்திரைப் பரணி நடசத்திரத்தையும் ஜப்பசி மாத பரணி நடசத்திரத்தையும் விரதமாய் அனுட்டிப்பது. காபாலிகம், காளாமுகம் என்னும் மதக்கொள்கை உடையாரே வைரவ வணக்கம் செய்து வந்தனர். இது மிகப் பயங்கரமான வழிபாடு. தற்காலத்தில் அது அழிந்து போயிற்று. தற்காலத்தில் வைரவரைக் காவல தெய்வமாகவும், குலதெய்வமாகவும் வழிபட்டு வருகின்றனர்.

6. வீரபத்திர விரதம் -

மங்கள வாரமாகிய செவ்வாய்க்கிழமையை ஒவ்வொரு வாரமும் அனுட்டிப்பது.

7. விஞ்ணு விரதங்கள் -

I ஏகாதசி -

மாதந்தோறும் பூர்வபட்சத்தில் வரும் ஏகாதசியை அனுட்டிப்பது.

II வைகுண்ட ஏகாதசி -

மார்கழி மாதம் பூர்வ பட்சத்தில் வரும் ஏகாதசியை அனுட்டிப்பது. இது சுவர்க்க வாயில் ஏகாதசி எனப்படும்.

III ஸ்ரீ ராம நவமி

பங்குனி மாதப் பூர்வபட்ச நவமியை அனுட்டிப்பது.

IV ஸ்ரீ திருஷ்ண ஜெயந்தி -

ஆவணி மாத அமரபட்சத்தில் வரும் அட்டமியை அனுட்டிப்பது.

8. பிதிர் விரதங்கள் -

I சிரார்த்தம் -

வருடந்தோறும் அன்னை, பிதா ஆசியோர் இறந்த மாதம், பட்சம், திதி வரும் நாட்களில் விரதம் இருந்து ஜயர் மூலமாய் எட்டுவித சிரார்த்தம் செய்து, என்றும் தண்ணீரும் இறைத்து அனுட்டிப்பது. இதில் முதலாவது அன்றில் மேற்கொள்வதை ஆடடைத்திவசம் என்றும் மற்றவைகளைத் திதி என்றும் அழைப்பார்.

II மகாளியம் -

புரட்டாதி மாத அமரபடசத்தில் இறந்த திதியில் அல்லது அப்படசத்துள் அனுட்டிப்பது.

III அமாவாசை -

பிதாவிரதம், தந்தையை இழந்தவர்கள் மாதந்தோறும் அமாவாசையை அனுட்டிப்பது.

IV பூரணை -

சந்தான விரதம் தாயை இழந்தவர்கள் மாதந்தோறும் பூரணையை அனுட்டிப்பது. பிதிர் விரதங்களின் போது கட்டாயம் பகல் ஒரு பொழுது உணவு உட்கொள்ள வேண்டும்.

“தம்பொருளென்ப தம்மக்கள் அவர் பொருள்
தந்தும் விணையால் வரும்”

“நன்றி மறவேல்” எனவரும் கூற்றுகள் மனங் கொள்த்தக்கவை.

குறிக்கப்பட்ட ஏதும் ஒரு விரதத்தை ஒரு கால எல்லைவரையும் அனுட்டிப்பதாய்ச் சங்கறபம் (நிட்சயம்) செய்து கொண்டவர்கள், அக்கால எல்லையின் முடிவில் உத்தியாபனம் செய்து கொள்ளல் வேண்டும். உத்தியாபனம் - விரதத்தை நிறுத்துதல், இது செய்தாலே பூரணவிரத பலன் கிடைக்கப்பெறும். விரும்பினால் மீண்டும் அவ்விரதத்தை அனுட்டிக்கலாம்.

ஆடிமாதம் வரும் செவ்வாய்கள்
ஆவணி மாதம் வரும் ஞாயிறுகள்
புரட்டாதி மாதம் வரும் சனிகள்
ஐப்பசி மாதம் வரும் வெளிகள் இவைகளையும் சைவமக்கள் விரதமாய் அனுட்டிக்கின்றனர்.

மனம், மொழி, மெய் ஆசியவைகளால் அனுட்டிக்கப்படும் விரதங்கள் சமய வளர்ச்சிக்கும், ஆன்மீக ஒருமைப் பாட்டிற்கும் அடிப்படையாகின்றன. ஆன்மீக ஞானம் பெற விரதம் அவசியம். மனதினை இறைவனுடன் ஒன்றிவிடச் செய்தலே விரதத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும். இங்கு மனம், மொழி, மெய் எனும் போது மனதிற்கே முதலிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏனெனில், எல்லாவைகச் செயல்களுக்கும் மனம் தான் காரணம். மனம் பொறி வழிபோகாது அடக்குவதே சாதனையாகும். “உள்ளக் கமலமிழ் உத்தமனார் வேண்டுவது” என்று ஈசன் உவக்கும் இன்மலர் முன்று என்றபாடலில் முத்தமிழ் வித்தகர் விடுலானந்தர் கூறுகிறார். ஆண்டவன் விரும்புவது உள்ளமாகிய தாமரையைத்தான்.

திருவள்ளுவர் கருத்தின்படி, விரதமாவது அறமானவற்றைச் செய்தலும், அறமற்றவற்றை விட்டுவிடுதலும், ஜம்டுலவர்களை அடக்கி ஆள்தலுமாகும். அருளுடமை, புலான் மறுத்தல், தவம், கூடா வொழுக்கம், கள்ளாமை, வாய்மை, வெகுளாமை இன்னாச் செய்யாமை, கொல்லாமை என்ற ஒன்பதினையும் குறிப்பிட்டு விரதம் எனப்படுபவையாகும் இந்த அருளுடமை முதல் கொல்லாமையீராகச் சொல்லப்பட்டவற்றுள் அடங்கும் என்கிறார். விரதம் அனுட்டித்தல் பிறமதத்தவரிடையேயும் காணப்படுகிறது. அங்கும் மன அடக்கம் முக்கியத்துவப் படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே நற்பண்டுகள் வளர வழிகாட்டும் விரதத்தை மேற்கொண்டு புலன்டக்கம் என்ற அரிய பண்பினை, நாம் பெற்றுவிட்டால், நல்லொழுக்க வாழ்வினை எய்தி ஒழுக்கத்தால் உயர்ந்து உலகம் போற்ற வாழலாம்.

“வெண்ணெய்யைக் கையிலே கொண்டு நெய்க்கு அலைகின்றோம்”

செல்வன் நடராஜா ரவிச்சந்திரன்
முதலாம் வருடம்
பொறியியற்பீடம்

மதம் மனிதனுக்காகப் படைக்கப்பட்டது. மனிதன் எவ்வாறு வாழுவேண்டும், வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு அவன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வழிமுறைகள் என்ன. என்பதையெல்லாம் கருப்பொருளாகக் கொண்டு மனித மேம்பாட்டிற்காகத் தோன்றியவையே மதங்கள். மதம் என்ற பொருளை, மதம் பிடித்த சிறியோர் தவறான கருத்தாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதம் என்பது மனிதனுக்கு மதம் கொடுப்பதற்காக ஏற்பட்டது அல்ல. அவனை நல்வழிப்படுத்தி மனிதப்பிறவி எய்தியதன் பயனைக் கூறி ஆத்ம ஞானத்தை அடைய வழிகாட்டுவதே மதம் ஆகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் மதச் சுதந்திரமுடையவன். அவன் தான் விரும்பிய மதத்தை பின் பற்றுவதற்குச் சுதந்திரமுடையவனாவான். இன்றைய உலகில் பல்வேறுபட்ட மதங்கள் மக்களுக்கு ஆத்ம ஞானத்தைப் போதிப்பனவாக உள்ளன. மதங்கள் வேறுபடலாம். அவற்றின் இடைக்கருத்துக்கள் முரண்படலாம். ஆனால் எல்லா மதங்களும் முடிவிலே ஒரு பொருளையே கட்டி நிற்கின்றன. அதைத்தான் நாம் கடவுள் என்கின்றோம். மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தி ஒன்று இந்த உலகத்தைத் தோற்றி இயக்குகிறது. இவ் உலகில் நடைபெறும் எல்லா இயக்கங்களும் அந்தச் சக்தியினாலேயே நெறிப்படுத்தப் படுகின்றன. அந்த ஊனக்கண்ணால் காணமுடியாத சக்தியைதான் நாம் கடவுள் என்று போற்றுகின்றோம். மதம் மனித வாழ்விற்கு இன்றியமையாதது. மனிதனுக்கு வழிகாட்டும் வழிகாட்டி மதமாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் குறிப்பிட்ட மதத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள். அவர்கள் பேசுகின்ற மொழி வேறாக இருக்கலாம். ஆனால் மதம் ஒன்றாக இருக்கும். ஒரு மதம் வளர்கின்றபோது அதனோடு கலாசாரமும் வளர்கிறது. குறிப்பிட்ட மதத்தைப் பின்பற்றுகின்ற மக்களுக்கு என்று ஒரு குறிப்பிட்ட கலாசாரம், பண்பாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு மதத்தின் வளர்ச்சியும் உறுதித்தன்மையும் அந்த மதத்தின் கருத்துக்களிலும் வழிகாட்டவிலுமே தகுதியிருக்கின்றன. ஓர் உறுதியான மதம் இருக்கிறது என்றால் அங்கு ஒரு சிறப்பான கலாசாரம் வளர்ந்திருக்கிறது என்பது தெளிவு.

இனி, இந்துமதத்தையும் அதன் சிறப்பம்சங்களையும் ஆராய்வோமாயின், அதன் சிறந்த தத்துவங்கள் டிலபபடும். இந்துமதம் இவ்வளவு வலிமையாக இருப்பதற்கான காரணத்தையும் உணர்ந்துகொள்ளலாம். இந்துமதம் பல்வேறு பிரிவுகளைக் கொண்டிருக்கின்ற போதிலும் அவை கட்டிந்தின்ற பொருள் ஒன்றே. இதைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றார் திருமூலர்.

“ஓன்றுத் பேரூர் வழியாதற்குள்
என்ற போல விரும்புச்சமயமும்
நன்றிது தீதிது வென்றுரையாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயையொத்தார்களோ”

சேரவேண்டிய ஊர் ஒன்றுதான். அதை அடைவதற்கான வழிகளோ பல உள்ளன என்று திருமூலர் தம் திருமந்திரத்திலே கூறுகின்றார். இந்து மதத்தின் மிகப்பெரும் பிரிவாக விளங்குவது சைவ சமயமாகும். சைவ சமயத்தைச் சீர்தூக்கிப்பார்த்து இந்துமதத்தைப்பற்றி உணர்ந்து கொள்ளலாம். எல்லா மதங்களும் கடவுள் என்று போற்றுகின்ற பரம்பொருளை நாம் சிவன் என்று போற்ற கின்றோம். சிந்துவெளியில் கிடைத்த டதுமைகளுள் முதலிடம் பெறத்தக்கது, சைவத்தின்

பழமையேயாகும். வேதத்தின் ஞான காண்டமும், சிவாகமங்களும் சைவத்திற்கு ஆதாரமான நூல்களாகும். இவை வடமொழி நூல்களாக இருக்கையில் சைவர்கள் தமக்கென ஒரு கொள்கையை வகுத்துள்ளனர். அது சைவ சித்தாந்தம் ஆகும். ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதியான பரம் பொருளைச் சிவனாக வழிபடுகின்றது இந்தச் சைவசமயம். சைவத்தின் மிகவும் உயர்ந்த கருத்தாக விளங்குவது 'அன்பே சிவம்' ஆகும். அங்குதான் சிவம் என்கின்றது சைவ சமயம். எல்லா உயிர்களையும் சமமாகக் கருதி அவற்றையெல்லாம் இணைக்கின்ற ஒரு இணைப்பாக அன்பை காட்டுகிறது இந்தமதம்.

அங்கும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவதாரு மறிகிலார்

அன்பே சிவமாவதாரு மறிந்தபின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.

என்று திருமூலர் பெருமான் அங்கு நெறி பற்றி அழகாகச் சொல்கிறார். மற்றெல்லாச் சக்திகளையும் விட மிகவும் வலிமையானது; அங்கு என்று கூறுகிறது இந்தமதம். இன்றுள்ள எல்லாப்பினைக்குக்களையும் அங்கு என்ற விலைகொடுத்து வாங்கமுடியாத விலைமதிப்பற்ற அன்பினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்கிறது.

நாம் மனிதப் பிறவி எய்தியதன் பயன். இறைவன் நமக்கு அருளிய உடம்பு. அறிகருவிகள், உலகம், நூக்குப்பொருள்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு இறைபணியில் நின்று முத்தியடைவதேயாம். மாபெரும் சக்தியாகிய இறைவன். இந்த உலகத்தைப் படைத்து அதை நன்னிலைப்படுத்தி உயிர்களையும் படைத்துள்ளான். இறைவனால் படைக்கப்பட்ட உயிர்கள், அவை செய்யும் கன்ம வினைகளுக்கு ஏற்ப பிறவியெடுக்கின்றன. இறைவன் உயிர்களைப் படைக்கும்போது அவை எவ்வாறு இவ்வளவில் வாழுவேண்டும், எவ்வாறு இவ் உலக இனபங்களை அனுபவித்துப் பேரநூளாகிய இறையருளை அடைந்து பேரின்பய் பெருவாழ்வு பெறவேண்டும் என்றெல்லாம் வரையறை செய்து வழிகாட்டும் கைந் நூல்களையும் அருளியுள்ளார், விஞ்ஞானி ஒரு பொறியை செய்து அதை எவ்வாறு உபயோகிக்க வேண்டும் எந்நிலையில் இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு கைந்தாலையும் இயற்றுகின்றான் அதுபோலவே இறைவனும் உயிர்கள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கான வழிகாட்டியாக வேத நூல்களையும் அருளியுள்ளான். சைவ சமயக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவனவாக வேதங்கள், ஆகமங்கள், உபநிடதங்கள், திருமுறைகள் விளங்குகின்றன. இந்துக்களின் சிந்தனை வளர்ச்சியின் சிகரமாக விளங்குவது உபநிடதங்கள். உபநிடதங்கள் சிறந்துமூக்கவியற் கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளன. ஆசிரியருடன் உறைந்து கல்வி கற்ற மாணவனுது தன பயிற்சிக்காலம் முடிந்தவுடன் ஆசிரியர் இருதி அறிவுரைகளை கூறுகின்றார்.

உண்மை பேசுக: அறம் செய்க: ஒதுவது ஒழியேல்

அன்னையை தெய்வமாக போற்றுவாயாக:

தந்தையை தெய்வமாக போற்றுவாயாக:

ஆசிரியனை தெய்வமென போற்றுக.

என்ற அத்தகைய ஓர் அறிவுரையை தைத்திரீய உபநிடதம் கூறுகின்றது. சமுதாயத்தில் நற்பிரசையாக வாழ்வதற்கான அறிவுரைகள், மெய்ஞ்ஞான அறிவை பெறும் கருத்துக்கள் எல்லாம் உபநிடதங்களில் மிகைப்பட்டு இருக்கின்றன. அறநெறி நின்று சத்தியம், அங்கு, அசிம்சை ஆகிய நற்பண்டுகளைத் தமது அன்றாட வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்த காந்தியடிகள், உபநிடதங்கள் பற்றி கூறுகின்றபோது,

"திழெரன ஒருவேளை வேதத் திருநூல்கள் எல்லாம் வெந்து

சாம்பராய்ப் போரினும், சோபநிடதத்தின் முதற் செய்யள்

மட்டும் எஞ்சி நின்று, இந்துக்களின் நினைவில் நீங்காது

உறையுமானால் இந்துமதம் அழிந்துபடாமல் என்றும் வாழும்

என்று கூறுகின்றார். மக்களின் ஈடேற்றத்திற்கு உபநிடதம் கூறும் உபதேசம், "மக்களின் உயிரிலே

பிரமம் உறைகின்றது. உண்மையில் பிரமம் மக்களின் உயிராகவே உள்ளது. பிரம்மமே ஆன்மா. ஆதலால் மக்கள் பிரமமத்தின் உண்மையை அறிவதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது. அப்பிரமத்தினை இடையறாது உணரும் நிலையை எய்தவேண்டும். இந்த உயர் நிலையை ஒருவன் எய்தும்போது அவன் பிறப்பு; இறப்புக்களில் இருந்தும் மோட்சம் பெறுகின்றான். அவனுடைய உயிர் பிரமமத்தோடு இரண்றக் கலந்து விடுகின்றது. அந்நிலையில் அவன் இனப் துன்பங்களையும், பிறப்பு; இறப்புக்களையும் கடந்தவனாகின்றான்". உபநிடதங்கள் முழுவதும் சீவான்மாவும் பரமான்மாவும் ஒன்றே என்ற கருத்து மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

இனி ஆகமங்கள் எவ்வாறு; மனித வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுகின்றன என்பதைப் பார்ப்போம். வேதமும் ஆதமமும் இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டவை. இவற்றில் வேதம் பொதநூல் என்றும், ஆகமம் சிறப்பு; நூல் என்றும் கொள்ளப்படுகின்றன. இந்து மதத்தின் தனித்தனிச் சமயங்களின் கொள்கை விளக்கங்களையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கூறும் நூல்களே ஆகமங்கள் எனப்படும். சைவ மரபிலே, ஆகமங்களைச் சிவபெருமான் உமாதேவியாகுக்குச் சொல்லியிருளினர் என்றும், பின்னர் சதாசிவத்திற்கும் அவரால் அருந்தருக்கும் அவரால் ஶ୍ରீ கண்டருக்கும், பின்னர் தேவர்கள், முனிவர்கள் ஊடாக மாணிடர்களுக்கும் உபதேசக்கிரமத்தில் உலகில் பரம்பலாயின என்றும் கூறுவர். திருமூலர் அருளிச் செய்த திருமந்திரம் ஒன்றே ஆகமப்பொருளைத் தமிழிலே கூறும் முதல் நூலாகத் திகழ்கின்றது. ஆகமம் வாழ்க்கை நெறி பற்றிக் கூறுகின்றபோது இறைவனால் அளிக்கப்பட்ட இந்த உடம்பைக் கொண்டே நாம் முத்தி பெறுவதற்கு முயல் வேண்டும். நாம் கொண்டுள்ள இந்த உடலை வளர்க்கும் நோக்கம் உயிரை முன்னேற்றுவதற்காக மட்டுமே இருத்தல் வேண்டும். உயிரை முன்னேற்றுவதற்கு அன்பை வளர்க்கு இறையருளை அடையலாம் என்று கூறுகின்றது. ஞானிகள் உடலையே ஆலயமாகக் கொண்டு, உயிரிலே இறைவனைக் கண்டு வழிபடுவார்கள்.

"உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்

வள்ளல் பிராணாக்கு வாய் கோட்டுவாசல்

தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சிவன் சிவவிங்கம"

என்று மனித சீவனே சிவவிங்கம் என்று திருமூலர் தன் திருமந்திரத்திலே கூறுகின்றார். இப்பிறப்பிலே செய்கின்ற வினைகளுக்கேற்பவே மறுபிறவி அளிக்கப்படுகிறது. இறைவன் திருவடிகளை அடைதலையே பேரின்பமாகக் கொண்டு, சிற்றின்பமாயில் இவ்வகை இனபங்களையெல்லாம் அறுத்து, பேரின்பமயமான அழிவில்லாத அருள் ஞானத்தை அடையும் வழிகள் சைவ நாற்பாதங்களிலும் மிகத் துல்லியமாக கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இறைவன் அடி சேர்வதற்கு மெய் உணர்வாகிய ஞானத்தைப் பெறல்வேண்டும். மெய்யனிர்வாகிய ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு பாதங்கள் அருளப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை அவரவர் பக்குவ நிலைக்கேற்ப பின்பற்றலாம். இருதியில் இவை எல்லாம் மெய்உணர்வாகிய ஞானத்திற்கே இட்டுச்சென்று இறைவனோடு இரண்டறக் கலத்தலாகிய பரமுத்தியை நல்கியேவிடும். இந்தச் சைவ சாதனங்கள் நான்கிலும் முதலாவதுபடியாக கருதப்படுவது சரியை நெறி ஆகும். இந்நெறியிலே நாம் நமது உடம்பினைச் சிவனுக்கு அர்ப்பிதம் செய்கின்றோம். அதாவது உடம்பு சார்ந்த புறத்தொழிலால் இறைவனின் உருவத்திருமேனியை நோக்கி செய்யும் வழிபாடே சரியை ஆகும். சரியைத் தொண்டிலே ஈடுபட்டு ஆணவத்தடிப்பை குறைத்து தனது உடம்பை சிவாப்பிதம் செய்த சாதகன், இரண்டாவது நெறியான கிரியையிலே ஐம்பொறிகளை இறைவனுக்கு அர்ப்பிதம் செய்கின்றான். மெய்ஞ்ஞானத்தை நோக்கி முன்னேற்கொண்டிருக்கும் சாதகன் கிரியை நெறியிலே இறைவனை அருங்குவத் திருமேனியை வழிபடுகின்றான். சரியையிலும் கிரியையிலும் தனது உடம்பையும் ஜம்பலன்களையும் ஆட்கொண்ட சாதகன், முன்றாவது மார்க்கமாகிய யோக மார்க்கத்திலே இறைவனோடு நெறங்கி தன் மனம் முதலிய அகக்கருவிகளை இறைவனுக்கு அர்ப்பிதம் செய்கின்றான். மனம் பக்குவப்பட்ட நிலையில் இறைவனின் திருப்பாதங்களை அடையும் இறுதி மார்க்கமான ஞான நெறியிலே சாதகன், ஆன்மாவாகிய தன்னையே இறைவன் திருவடிகளில் சேர்ப்பிக்கின்றான். இந்நெறியிலே அருவம், உருவம், அருவருவம் ஆகிய முத்திறத் திருமேனிகளையும்

கடந்து சச்தான்தப் பிழம்பாய் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இறைவனை அறிவால் வழிபடுகின்றான் சாதகன். இச் சைவ நாற்பாதங்கள் வழி ஒழுகி இறைவனை அடைந்து பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெறல் வேண்டும்.

"எவ்வெப்போது அறத்திற்கு அழிவும், அதர்மத்திற்கு ஆக்கமும் எய்துமோ, அவ்வெப்போது நான் என்னை விளக்குகிறேன். நல்லாரைக் காக்கவும், பொல்லாரை ஒழிக்கவும், அறத்தை நிலைநாட்டுவும் நான் யுகந்தோறும் தோன்றுகின்றேன்"

என்று பகவத் கீதையிலே கண்ணன் சொல்கிறான். மனிதப்பிறவியின் பயனை அடையாமல் திசைமாறிச் செல்கின்றன சில ஆன்மாக்கள். "நான்" என்ற அகங்காரமும் "எனது" என்ற செருக்கும் மேலாக்க முனைகின்றது. உயிர்களை இறை அடிசேராமல் தடுக்கின்ற மும்மலங்களும் உயிரோடு படைக்கப்படுகின்றன. இறைவனைப்போலவே இம் மலங்களும் அநாதியானவை. ஆனால் இம் மலங்களையெல்லாம் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் படிமுறைகளின் வழி ஒழுகி அழித்துப் பேரின்பமான இறையருளை அடையலாம். ஆணவும், கனமம், மாயை என்னும் மலங்களுள்ளும் செம்பிற்களிம்பு; போல அநாதியார்யக் கலந்திருப்பது ஆணவு மலம். மிக்க நுண்ணியதாய் உயிரை சிறுமைப் படுத்துவதால் இம்மலம் ஆணவும் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

"பலரை ட்னைர்ந்தும் இருட்பாவைக் கண்டென்றும்
கணவர்க்கு தோன்றாத கற்பு"

என்று ஆணவுமலத்தின் தன்மைபற்றி உமாபதி சிவனார் விளக்குகிறார். இம்மலத்தின் தொழில் அறியாமையைச் செய்தல். "நான்" "எனது" என்னும் செருக்கை உண்டாக்குவதும் ஆணவு மலமே. நாம் கானும் பொருள்கள் எல்லாம் பொய்யானவை. அவையெல்லாம் மாயை. இன்றோ நாளையோ அழிந்துவிடும் ஆனால் இறைவன் மட்டுமே அழியாத பேரின்பம். இம் மலங்களையெல்லாம் அழித்து இறைவனை அடையும் பல வழிகளைச் சமய நூல்களும் மத நூல்களும் பலவாறாகக் கூறுகின்றன. ஆனால், ஆன்மாவோ மலங்களின் பிடியில் அகப்பட்டு அலைகின்றது.

"வெள்ளத்தில் நா வற்றி யாங்கு விடிந்திருளாம்
கள்ளத்தலைவர் கடன்"

என்று ஆன்மாவின் நிலையை உமாபதி சிவனார் தெளிவாகக் கூறுகின்றார். பொய்யான வழியிலே தலைமை பெற்று நிற்கும் ஆன்மாக்களின் இயல்பானது, நிறைந்த நன்னீரில் நிற்கும் ஒருவன் நீர் வேட்கையால் நா வறன்று நிற்றல் போன்றதும் ஒருவன் பொழுது ட்லர்ந்ததன் பின்னரும் இருளிலே தடுமாறல் போன்றதும் ஆகும்.

இவை எல்லாம் இந்து மதத்தத்துவங்கள். அப்படி என்றால் சாதாரண மக்களை நல்வழிப்படுத்த எதுவுமே இலைலயா - ஏன் இல்லை? வேறு எந்த மதங்களிலும் இல்லாதது போல் எமது மதத்திலேயே எத்தனையோ முறையான வழிபாட்டு முறைகள், வாழ்க்கை நெறிகள் என்பன நிறைந்து காணப் படுகின்றன. ஒவ்வொருவரும் தமது பக்குவத்திற்கேற்ப தமக்குப் பொருத்தமானவற்றை தெரிந்தெடுத்து அதன்படி ஒழுகலாம். விரதங்கள், நேர்த்திக்கடன்கள், திருவிழாக்கள், இன்னும் எத்தனையோ. இவையெல்லாம் மிகப்பெரிய தத்துவங்களை மிகவும் இலகுவான முறையில் விளக்கும் விழாக்கள் ஆகும். தொகுத்து நோக்குமிடத்து இந்து மதம் எல்லா வகையான மனிதர்களுக்கும் ஒரு சிறந்த வழிகாட்டி என்பது ட்லனாகின்றது.

வெள்ளிவிழாக் கவிதை

குறிஞ்சிமலைக் குமரன்

குன்றிலே ஒரு கோவில் கொண்டான் - குகன்
குறிஞ்சிக் குமரன் என்று பேரும் கொண்டான் - அவன்

மன்றிலே ஆடும் மாதோருபாகன் அரன்
நன்றே அருளிய ஞான சண்முகன்

(குன்றிலே....)

என்றும் எமக்கு எழுத்தறிவுட்டி
எல்லாக் கலைகளையும் எளிதாயாக்கி
வென்றிடப் பகையை வேலது காட்டி
வேண்டிய வரமதந்து மேனிலையாக்கிட

(குன்றிலே...)

ஆராதனை டுரியும் அன்பர்கள் துயரெல்லாம்
வேரோடு கணாந்து விளங்கிட உலகெல்லாம்
மாறாத பேரின்ப மயமான ஒளியாக
பேராதனை நகரில் பெருமையாய் கந்தனவன்

(குன்றிலே....)

வள்ளியும் தேவயானையும் அருகிருக்க
டுள்ளிமயிற் தோகை ட்துமைகள் பல சேர்க்க
துள்ளிடும் அருவிகள் துதிபாடி இசை கூட்ட
நல்லிடம் இதுவென்று நாடியே உமைகதன்

(குன்றிலே....)

அன்னையாய் நந்தையாய் அறிவுட்டும் ஆசானாய்
நல்வழி காட்டிடும் நல்லதோர் நண்பனாய்
செந்தமிழ் டகழ்பாடும் தேவனாய் விளங்கியே
பல்கலைக்கழகமதில் பாலமுருகன் பவன்

(குன்றிலே....)

- க. பாலகிருஷ்ணஜயர்
பொறியியற் பீடம்
இறுதி ஆண்டு

இந்து மதத்தின் சில சிறப்பான பண்புகள்

செல்வி. செ. இந்திராதேவி
அரசு அறங்கில் துறை
சிறப்புக்கலை. பகுதி 111
யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம்.

பல சிற்றாறுகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு பேராறாகிப் பெருங்கடலில் சங்கமம் ஆவது போல எல்லா மதங்களிலும் தெய்வீகப் பெருங் கடலாம் திருவருளையே நாடிப்பாய்வதால் எம்மதமும் சம்மதம் என்பதே இந்து மதத்தினரின் கொள்கையாகும்.

ஏனைய மதங்களைப் போல யாதோரு நபரையும் பின்பற்றித் தோன்றியதல்ல. ட்ராதன காலம் தொட்டு எத்தனையோ நற்பண்டுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட வேதாந்த சித்தாந்தங்கள் எல்லாம் பின்னிப் பினைந்து உருவாகி நிற்பதே இந்துமதமாகும். இந்துமதமானது எப்போது பிறந்தது என்பது தெரியாது. மூல பூருஷர் என்று ஒருவர் கிடையாது. தொன்று தொட்டு பாரதமக்களின் இரத்தத்தில் ஊறினது இந்து மதம்.

இந்து மதத்தில் பல உட்பிரிவுகள் உருவாகியுள்ளன. இந்துமதத்தில் கடவுளை வணங்கி வழிபடுபவர்கள் பல மூர்த்திகளை வழிபடுகிறார்கள். இந்த உபாசனை முறையை வகைப்படுத்தி ஆறு என்று அமைத்தார்கள். அவை காணாபத்தியம், கெளமாரம், சௌரம், வைஷ்ணவம், சாக்தம், சைவம் என்பன. கடவுளுக்கு வடிவங்கள் பல. ஆனாலும் அவர் ஒருவரே என்பதை இந்துமதம் வற்றிருத்துகிறது: “ஏகம் ஸத் விப்ரா பஹுதா வதந்தி” என்பது “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்பதாகும். இத் தத்துவம் இந்து மக்களின் பண்பாட்டில் ஊறிப்போய் விட்டதால் அவர்கள் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை கண்டு வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இந்த அற்புதமான தத்துவத்தை கொண்டதே இந்து மதமாகும். இந்து மதமானது இன்றும் எங்கும் பரிணமித்து கொண்டிருக்கிறது. உலகத்தில் முதன்முதல் தோன்றியது இந்துமதம் என சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். தர்க்கங்களையும், தடைகளையும் தாண்டி இன்றைவும் நம் இந்துமதம் பிரகாசித்து வருகிறது. இந்து மதமானது எதை கடவுள் என்கின்றாயோ. அதில் கடவுள் இருக்கிறார் என்கிற கீதைப் பேருரைகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்துமதத்தில் பல கடவுள் என்பதைப் பலர் இழித்துப் பேசினாலும் பல கடவுள் இருப்பதே இந்து மதத்தின் தனிச்சிறப்பு. மனிதனை மனிதன் கட்டுப்படுத்த இயலாது. அவனுக்கு சுய என்னை உண்டு. அதை உணர்ந்து அவனுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கிறது. மதம், மனிதனுக்கு உட்பட்டு அவனைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு பதில் நல்வழிப்படுத்துகிறது என்றால் அது இந்து மதம்தான். இப்படியாக மனிதனின் என்னைக்களுக்கு ஏற்பட்ட சுதந்திர உணர்வதான் அவனின் மனத்திற்கு இன்பமும், ஒழுக்கமும் தரும். அவனின்பத்தில் தான் இறைவன் குடி கொண்டிருக்கின்றான்.

உருவவழிபாடு இந்துமதத்தில் சிந்து வெளி நாகரிகத்தில் இருந்தும். அதற்கு முன்பும் காணப்பட்டிருப்பதாக கூறுகின்றனர். உருவத்தின் வழியாக அருவத்தை அடைவது என்பது இந்து மதத்தின் கொள்கை. கடவுள் நாமமும், உருவமும் அற்றவர். இந்துமதம் அல்லாத வேறுபல சமயங்கள் கடவுள் உருவம் அல்லாதவர் என்று சொல்வி, அவருக்கு வடிவம் அமைத்து

வழிபடுவதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. ஆனால் பக்தர்களுக்குத் தியானம் செய்யும் பொருட்டுப் பெயரையும், வடிவத்தையும் எடுத்துக் கொள்வான் என்று இந்த சமயம் கூறுகின்றது. இவ்வாறு உள் முகத்தே வைத்துத் தியானிக்கவே கடவுள் பல உருவங்களை எடுக்கிறார். ஒவ்வொருவர் மனமும் ஒவ்வொரு வகையில் இருப்பதால் இறைவன் பற்பல வடிவங்களை எடுக்கிறான். ஏதேனும் ஒன்றில் மனிதனின் மனம் ஈடுபட வேண்டும் எனபதே அவன் திருவுள்ளம். வளம் பெற்ற இந்துமதமானது வெவ்வேறு மூர்த்திகளைக் காட்டி எப்படியாவது மக்கள் உய்யவேண்டும் என்று என்னும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. எல்லாவகையான மன இயல்டுடையவர்களுக்கும் ஏற்ற வழிகாட்டும் மதம் என்றால் பிழை உண்டா?

இந்து மதமானது விஞ்ஞான அடிப்படையில் அமைந்ததாகவும் காணப்படுகிறது. அனேகமாக விஞ்ஞானிகளுக்கு மதத்தில் நம்பிக்கை இருப்பதில்லை என்பது இன்றைய அறிவாளிகளின் பேச்சு. ஆனால் சமீப காலமாக உலகப் புகழ் பெற்ற விஞ்ஞானிகள் கருத்துப்படி மதத்தை ஒட்டிக் கெல்லாத விஞ்ஞானம் நடக்க முடியாத நொண்டியைப் போலவும், விஞ்ஞானரீதியாக அமையாத மதம் பார்க்கமுடியாத குருடனைப் போலவும் காணப்படும் என்று கூறுகின்றார்கள். மனிதனுடைய முன்னேற்றத்துக்கு அடிப்படையாக அமைவது இரண்டு அம்சங்கள். ஒன்று மதம், மற்றையது விஞ்ஞானம் என்று வலியுறுத்தி கூறுகின்றார்கள்.

மனிதனின் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியால் புதிய புதிய கண்டு பிடிப்பட்க்கள் அவனுடைய நல்வாழ்வுக்கு வகை செய்திருக்கலாம். ஆனால் அவனுடைய வாழ்க்கை உறுதியான உடலைப் போல சீரான உள்ளப்பாங்குடன் அமைய வேண்டுமானால் அவன் மதம் காட்டும் வழியையும் ஒட்டி நடக்க வேண்டும். இவை இரண்டும் மனித வாழ்வில் இன்றியமையாத இடத்தை பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக மிருக இனங்கள் வயிற்றுப் பசியும் உடற்பசியும் தணிந்து போனால் அமைதி அடைந்து விடுகின்றன. ஆனால் சாதாரண மனிதனுக்கு வாழ்க்கையில் செல்வமும், உடல் ஆரோக்கியமும் கிடைத்து விட்டால் மன அமைதி கிடைத்து விடுவதில்லை. மதம் அவனுக்கு கைகொடுக்க வேண்டும். மதம் அவனுக்கு அளிக்கக் கூடிய தனிச் சிறப்புள்ள பிரசாதம். விஞ்ஞானம் வாழ்க்கையை வளப்படுத்த உதவும். அழிவுக்கும் துணை செய்யும். மெஞ்ஞானம் வாழ்க்கையை சீரமைத்துக் கொள்ள அமைதியான வழியைக் காட்டும். ஈசோ உபநிடதம் இதைத்தான் கூறுகிறது. மனிதனுக்கு மெஞ்ஞான அறிவு, உலகியல் அறிவு இரண்டுமே தேவை. கடவுளின் அருளை உணர்ந்து வாழ்வில் மேன்மையை அடைய மெஞ்ஞான அறிவு உதவிடுகியும். வாழ்க்கையை எல்லா வசதிகளுடனும் அமைத்துக் கொள்ள உலகியல் அறிவு உதவிகிறது என்று உபநிடதம் கூறுகிறது.

உலகில் எத்தனையோ விதமான மதங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்துமதம் மட்டுமே மனிதன் மதத்தைப் புரிந்து கொள்ள விஞ்ஞான அறிவும் தேவை என்று சொல்கிறது. “உனக்குப் புரியாததை அறிவாளிகளிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு தெளிவு பெறவேண்டும். நீ எந்த சந்தேகத்தையும் கேட்டு புரிந்து கொள்ளலாம். அதனால் தவறு இல்லை.” என்ற சுதந்திரத்தை அளிக்கிறது. மெய்யறிவை முன்று வகையாக பிரிக்கும் பகவத்கீதை, விஞ்ஞானத்தை வெறுத்து ஒதுக்கும் மெஞ்ஞானம் பயனில்லாதது என்றே கூறுகிறது. இவ்வாறு பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறியிருக்கும் முற்போக்கான சிந்தனை வெறு எங்கே இருக்கமுடியும். இந்து மதத்தின் கோட்பாடுகள் இப்படியான விஞ்ஞான ரீதியாக அமைக்கப்பட்டவைகளே. ஆனால் இன்றைய கால கட்டடத்தில் அவற்றுக்கு சரியான முறையில் பொருள் கூறப்படாத போதும், சரியாக உணர்ந்து கொள்ளாதவர்களால் அரைகுறையான அறிவுடன் செயற்படுத்தப்பட்டபோது நடைமுறையில் போலிகளும் அஞ்ஞானமும் மலிந்துவிட்டன.

மனிதனின் முன்னேற்றத்தில் புராதன காலத்தில் விஞ்ஞான அறிவு அவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அவன் தனது வாழ்க்கை முழுதும் கடவுளால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வகையில்தான் அமைய முடியும் என்று எண்ணி இருந்து விட்டான். அதனால் இன்று விஞ்ஞானம் தரும் வழிகாட்டுதலையும் மனிதனுக்கு அளிக்க வேண்டியதாயிற்று. இயற்கையை கடவுளாக வழிபட்ட மனிதன் இன்று

இயற்கையின் சுக்திகளை ஆராய்கின்றான். அன்று மதம் காட்டிய வழியில் அதனிடம் பயண வேண்டிப் பெற்றுக் கொண்டான்.

உலகத்தில் எந்தப் பொருளும் குறிப்பிட்ட தன்மையிலேயே இயங்குகிறது. அதேபோல எந்தக் காரியமும் அதற்குரிய மறுபலனை தராமல் போவதில்லை. இந்த இரண்டையும் மனிதன் விஞ்ஞான சோதனைகளின் மூலம் தெரிந்து கொண்டான். இந்துமதம் இதையே அன்றுமுதல் இன்றுவரை நமக்கு மெஞ்ஞான அறிவாகப்பட்கட்டி வந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் அதற்கு முன்பே அமைந்து விட்ட ஒரு காரணத்தை ஓட்டியே நடக்கின்றது. இந்த நிகழ்ச்சியில் எதைச் செய்கிறோமோ அதைப் பொறுத்தே அடுத்த நிகழ்ச்சி அமைகிறது என்று விஞ்ஞானம் கூறுகின்றது. இந்து மத வேதாந்தம் இதையே முற்பிறவியில் செய்த நல்வினைகளை ஓட்டியே இந்த பிறவியின் நல்வாழ்வு அமைகிறது. இந்தப் பிறவியில் செய்யும் நல்ல காரியங்களை ஓட்டியே, அடுத்த பிறவியில் நமக்கு நன்மைகள் கிடைக்கும் என்று கூறுகிறது. இதுவே இந்து மதம் கூறும் விஞ்ஞான பூர்வமானத்துவமாகும். அடுத்து கடவுள் பூமண்டலத்தைச் சிருஷ்டி செய்தார் என்றும் அப்படித் தோன்றிய ஆறாவது நாளில் மனிதனும் கடவுளால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டான் என்றும் சில மதங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் இந்து மதம் கூறும் தத்துவம் அதுவல்ல. கடவுளின் விம்பமாக அவரிடமிருந்து தோன்றியதே உலகம். அதன் உயிர்கள் அனைத்தும் அந்தக் கடவுளின் வடிவமே. படிப்படியாகத்தான் நீரில் வாழ்ந்து, நிலத்தில் வாழ்ந்து, மிருகமாக வாழ்ந்து, மனிதனாக அவன் உருவானான். இப்படி அவனைப் படிப்படியாக வளர்ச்சி பெறவேத்தே கடவுள் அவனை முன்னேறச் செய்தார் என்று கூறுகின்றது நமது மதம். இதுவே விஞ்ஞான ரீதியான கூற்றாகும். எந்தப் பொருளும் படிப்படியாகத்தான் ஒரு நிலையிலிருந்து இன்னொரு நிலைக்கு மாறி அதன் மூலம் மேம்பாடான உருவத்தை அடைகிறது என்பது விஞ்ஞான தத்துவம். மதத்தின் மூலம் இறை உணர்வை அடைய முயலும் பக்தன் முதலில் அதன் அடிப்படைத் தத்துவங்களைச் சரிவரப் படுகின்று கொள்ள வேண்டும். அதைச் சரிவர பிரயோகம் செய்யவேண்டும். தளராத தொடர்ந்த முயற்சியின் மூலமே நாம் பகவானை அகத்தினுள்ளே காணமுடியும். அப்படி நாம் அடையும் வெற்றியும் நம்கையிலேயே இருக்கின்றது. விஞ்ஞான பூர்வமாகப் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்துபவர்கள் மெஞ்ஞானத்தை உணர முற்பட்டால் அதன் முழுப் பலனையும் அடையலாம் என்பதற்கு இந்து மதம் காட்டும் வழியை விடச் சிறந்த வழி வேறொன்றையும் நாம் காணமுடியாது.

“என்றென்றும் நான் உனக்கு உரியவன். இனி நான் எது செய்தாலும் அது நீ செய்வதே ஆகும். ‘நான், எனது’ என்பனவெல்லாம் எள்ளளவும் என்னிடம் இல்லை.”

உனது சுதந்திரம் பிறநூக்குத் துன்பம் விளைவிக்குமானால். அது சுதந்திரம் அல்ல. பிறநூக்கு நீ தீமை செய்யலாகாது.

நீயாகச் சொல்வதற்கு ஏதாவது வைத்திரு. இல்லாவிட்டால் பிறர் கூறுவதிலுள்ள உண்மையை நீ எப்படி அறிய முடியும்? பழைய முடநம்பிக்கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு இருக்காதே, புதிய உண்மைகளை ஏற்றுக் கொள்ள எப்போதும் ஆயத்தமாக இரு.

ஆன்ம ஈடேற்றத்தில் இந்து தர்மமும் ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தியும்

செல்வன் த. ரவிசங்கர்
பொறியற்பீடும்
2nd வருடம்

இன்ப துன்பங்களில் தோய்வதால் ஏற்படும் விருப்பு வெறுப்புக்களாகிய பற்றுக்களிற் பற்றிப்படர்ந்து. எழுந்து, விழுந்து, கலங்கிக் கண்ணீர் சிந்தி அல்லவுறும் மனம் ஆடி, அடங்கி, ஒடுங்கி கணிந்து, அமைதியற்று, தன்னிலை உணர்ந்து, சதானந்த நிலையை அடையும் போது ஆன்ம ஈடேற்றம் பூரணமடைகிறது.

வைதீக சமயங்கள் - பரம்பொருளின் இருப்பை ஏற்றுக் கொண்ட மதங்கள் - அனைத்தும் இந்து தர்மத்தை தமது வாழ்க்கை வழிகாட்டியாகக் கொள்கின்றன. வேதங்கள், சிவாகமங்கள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் இந்து தர்மத்தை நெறிப்பட்டுத்துகின்றன. ஜீவாத்மாவானது சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்று நான்கு வழிகளுள் ஒரு வழி நின்று, கர்மவினைப்பயன் முடித்து, மாயை எனும் கட்டவிழித்து, பரமாத்மாவட்டன் இரண்டற்கு கலப்பதற்கு இந்து தர்மம் ஒழுக்க நெறியைக் காட்டுகின்றது. இந்நாற் பாதங்களுக்கு அடிப்படையாகத் திகழ்வது உயிர்களின் மறு பிறப்புப்பற்றிய நம்பிக்கையாகும்.

பிறக்கும் உயிர்கள் யாவும் ஆன்ம ஈடேற்றத்தில் “பல்லாகிப் பூதாய் பழுவாய் மரமாகிப் பல்லிருக்காகி.....” முறிப்பில் தாம் கடந்து வந்த பாதைக்கு அமைய விட்ட இடத்தில் தொடர்ந்து எல்லாப்பிறப்பும் பிறந்திளைத்து ஒழுக்க நெறிப்பட்டு இருதியாக பதிமுதுநிலையை அடைகின்றன. இந்நிலையில் மனமானது இறைவனை நீள நினைந்து உருகி உருகி தியானித்து, அன்பே உருவாக யோகநிலையடைந்து அந்நிலையிலேயே சமாதியடைகின்றது.

காலத்துக்குக் காலம் இப்பூவுகளில் ஆன்மீக மீட்பாக்கள் தோன்றி வழிநடத்திச் செல்கிறார்கள். ரிஷிகள், சமய குரவர்கள், நாயன்மார்கள் இந்த வரிசையிலே ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், விவேகானந்தர், சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் இவர்களோடு ஆன்மீக மீட்பாளராய் - தேவதூதராய் திகழ்வார் என்ற முன்மொழிக்கு இனங்க மறுத்ததன் மூலம் தாமவரே தேவதூதராய் திகழ்ந்து இந்தியாவில் மட்டுமன்றி உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் பரந்தும் ஆழமாகவும் தமது கருத்தைப் பதித்து மறைந்த தத்துவஞானி ஜித்து கிருஷ்ணமூர்த்தியாவர்.

ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு ஜித்து கிருஷ்ணமூர்த்தி டுதியதோர் பாதையைக் காட்டுகிறார். இப்பாதையின் அடி நாதமாக மனித மனத்தின் விழிப்பு நிலை திகழ்கிறது. மனிதமனமானது கட்டுப்பாடுகள் அற்று, அடிப்படையில் மாற்றமடைந்து, கட்டுஞ்ட நிலையில் இருந்து தானாக விடுபடவேண்டும். அவ்வாறு விடுபட்ட மனமானது எப்போதும் விழிப்பு நிலையில் இருக்கும். விழிப்பு நிலை என்பது அச்சம், பற்று, ஆவல், எதிர்பார்ப்பு, அற்பு யாவுமற்ற சலனமற்ற நிலையாகும்.

குறிக்கோளுடைய கட்டுக்கோப்பான வாழ்க்கை அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கும். குறிக்கோள் நிறைவேறுமா என்று ஐயம் எழும்போது கூடவே எதிர்காலத்தைப்பற்றிய அச்சமும் எழுதின்றது. அச்சத்தில் இருந்து விடுபடுவதற்கு மனிதமனமானது நம்பிக்கைகள், கடவுள்கள், சித்தாந்தங்கள், கோட்பாடுகள் போன்ற கற்பனை விம்பங்களிடம் சரணடைகின்றது. இவ்வாறு கற்பனையில் வாழும்

மனத்தினால் உண்மையைக் காணமுடியாது. விழிப்டு நிலையை அடையமுடியாது.

விழிப்டு நிலையில் உள்ள மனம் மாத்திரமே ஒப்பீற்று, எதிர்பார்ப்பற்று, வெள்ளையாய் சலனமற்று உண்மையை அதுவாகவே திரிபற்று உணரமுடியும். உண்மையை ஒருவர் தாமே முயன்று தமது சொந்த அநுபவத்தால் உணரமுடியுமேயன்றி அதை இன்னொருவருக்கு உணர்த்த முடியாது. உண்மை காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டது; சாஸ்த்ரவதமானது; சத்தியமானது. உண்மையை காலவரையறைக்குப்பட்ட ஊடகம் ஒன்றினால் உணர்த்த முடியாது. உண்மையை மொழியினால் இன்னொருவருக்கு உணர்த்த முற்படும் ஒருவர் தாம் பயன்படுத்தும் மொழியில், சொந்தகளில் கவனம் செலுத்துவார். இந்திலையில் உணர்த்தப்படும் உண்மை திரிபடைந்து விடும். சுருங்கக்கூறின் உண்மையை அதுவாக அதன் இயல்பாக உணர்த்துவதற்கு ஊடகம் வார்த்தைகள்-கிடையாது. ஆம். கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு குரு-வழிகாட்டி- என்ற ஸ்தானத்தை மறுக்கிறார்.

குருமொழியும், நூலறிவும் தன்மைப்பற்றிய சுய அறிவைத் தோற்றுவிக்கமாட்டா. எனவே சுய அறிவிடைய பற்றற்ற சலனமற்ற மனத்தினாலேயே விழிப்டு நிலையில் இருக்க முடியும். விழிப்டு நிலையில் எண்ணம் அசைவற்றதாகி விடும். எண்ணத்தின் முடிவே தியானமாகும். உண்மையை, தன்னைத்தானே உணர்ந்த மனம் அன்பே வடிவாக தியானத்தில் அமர்ந்து அந்திலையிலேயே சமாதியடைந்து விடும் என்கிறார்.

இந்து தர்மம் காட்டும் பாதையின் முடிவும், கிருஷ்ணமூர்த்தியின் பாதையின் முடிவும் ஒன்றாக இருந்த போதிலும், கிருஷ்ணமூர்த்தி இந்து தர்மம் காட்டும் பாதையை மறுக்கிறார். இந்து தர்மத்தின் ஜீவாதாரமே நம்பிக்கைதான். ஆனால் நம்பிக்கைகள் அச்சத்தால் எழுபவை என்றும் அவை விழிப்டு நிலையை அடைவதற்கு தடையாக இருக்கின்றன என்றும் மறுக்கிறார் கிருஷ்ணமூர்த்தி.

உதாரணமாக எதிர்காலம் என்னாகுமோ என்று அச்சம் எழும்போது மனிதன் சக்தியற்றவனாகி விடுகின்றான். தனது கட்டுப்பாடில் இல்லாத எதிர்காலம் பற்றிய அச்சத்தை வெல்வதற்கு, தவிர்க்க முடியாதுவேறு வழியின்றி எதிர்காலம் ஒளிமியமாக இருக்கும் என்று நம்பிக்கை கொள்கிறான். எனவே அச்சமற்றமனம் நம்பிக்கையை நாடுவதில்லை. அச்சம் அகலும் போது எதிர்பார்ப்புகள் விலகும்போது நம்பிக்கைகள் தேவையற்றதாகி விடுகின்றன. எனவே பரம்பொருள், மறுபிறப்பு பற்றிய நம்பிக்கைகள் எல்லாம் மனித மனத்தின் பயத்தினால் கற்பனையில் எழுந்தவையே.

இந்து தர்மானது கட்டுக் கோப்பான ஒழுக்க நெறியிலமைந்த பக்திமார்க்கத்தை முத்தி வழியாக காட்டுகின்றது. கட்டி வளர்க்கப்படும் ஒழுக்கம் கோரமானது; கட்டுப்பாடு மனத்தின் மேல் எப்போதும் ஓர் அழுத்தத்தை பிரயோகிக்கிறது. இந்த அழுத்தம் மனம் விழிப்டு நிலையடைவதற்கு தடையாக இருக்கிறது என்று வாதாடுகிறார் கிருஷ்ணமூர்த்தி.

கடவுளை நம்பு, உண்ணை நம்பு, அயர்ச்சி அடையாதே; விடாது முயன்று நம்பிக்கையில் உனது நரம்புகளை முறுக்கேற்று. நீ எதை என்னுகிறாயோ அதை ஆழந்த நம்பிக்கைட்டன் என்னும் போது, நீ அதுவாகவே ஆகிவிடுகிறாய் என்கிறார் விவேகானந்தர்.

ஓரு விடயத்தை திரும்பத்திரும்ப கூறுவதால், அதனையே நீள், நீள நினைப்பதால் மனம் அதற்கு அடிமையாகின்றது. ஓருவழிப்படுத்தப்படுகின்றது, சுதந்திரமாக சிந்திக்கும் ஆற்றலை இழக்கிறது. அதனால் உண்மையைக் காணும் ஆற்றலை இழக்கின்றது, எனபது கிருஷ்ணமூர்த்தியின் வாதம்.

கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சித்தாந்தம்-உண்மை நிகழ்வுகள் - சிலருக்கு சுப்பையும் மனச்சங்கடத்தையும் ஏற்படுத்தலாம். ட்ரத்திலிருந்து - உண்மையினின்று விலகியிருந்து - உண்மையைக் காணவிழையும் ஒருவருக்கு கிருஷ்ணமூர்த்தி ஒரு ட்திராக்தான் தோன்றுவார்.

எமது வெறுமையை, அறியாமையை பொய்யான பகட்டை எண்ணேத்தின் ஆதிக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டி நாமே எம்மைச் சுற்றிப் போர்த்திக் கொண்ட உளவியற் சிறையை நமக்காக நாமே முயன்று உடைத்தெற்றந்து தன்மைத்தானே மீட்டு. காலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உண்மையை நிற்சலனமாக உணர்ந்து ஆன்ம ஈடேற்றம் அடைய வேண்டும். இதுவே கிருஷ்ணமூர்த்தி. உலகுக்கு கூறும் செய்தியாகும்.

கடவுள் நம்பிக்கை, மறுபிறப்புக்கள் பற்றிய கொள்கைகளை ஒதுக்கிவிடுவோம். அவை உண்மையா பொய்யா என்பதை ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமல்ல. ஆனால் கிருஷ்ணமூர்த்தி இந்து தர்மம் காட்டும் ஆன்மீக பாதையை முற்றாக மறுத்தவிக்கிறார். ஆண்டாண்டு காலமாக நமது முன்னோர் பின்பற்றிப் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்த கட்டுக் கோப்பான ஒழுக்கத்தோடு இயைந்த ஆன்மீகப் பாதை செயலற்றதா? ராமகிருஷ்ண பாமஹமசர், விவேகானந்தர், காஞ்சிப் பெரியவர் போன்றோர் இந்துமதம் காட்டும் ஒழுக்க நெறியைப் பின்பற்றி யோகநெறி நின்று இறுதியாக கிருஷ்ணமூர்த்தி கூறும் அன்பே வடிவமாக மாறவில்லையா?

எனவே, கிருஷ்ணமூர்த்தி இந்து தர்மத்தை முற்றாக மறுத்ததில் தவறிழைத்து இருக்கிறார் போலவே தோன்றுகின்றது. எனினும் கிருஷ்ண மூர்த்தி ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு புதியதோர் பாதையை ஏற்கனவே கடைப்பிடிக்கப்பட்ட மார்க்கங்களிலிருந்து விலகிய வித்தியாசமான ஒரு மார்க்கத்தை காட்டியிருக்கிறார் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

செய்பவை அனைத்தையும் வேள்வியாக, இறைவனுக்கு அர்ப்பணமாகச் செய். இந்த உலகில் வாழும் நீ. உலக இயல்டுக்களுடன் உன்னைச் சம்பந்தப் படுத்திக் கொள்ளாதே. தாமரையின் வேர்கள் சேற்றில் ட்தைந்திருந்தும், தாமரையிலை எப்போதும் தூய்மையாகவே இருக்கிறது. அதே போல நீயும் தூயவனாக இரு. பிறர் உனக்கு என்ன செய்தாலும் அதைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் அவர்களிடம் அன்போடு நடந்துகொள்.

“மற்ற எண்ணெங்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, அல்லும்பகலும் மனபூரவமாக இறைவனை வழிபடு. அப்படி அல்லும்பகலும் இறைவனை வழிபடுவதால், இறைவன் பக்தனுக்குத் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறான்: தான் இருப்பதை உணரும்படிச் செய்கிறான்.”

பிறந்தவை அனைத்திலும் சமயமே உயர்ந்த குழந்தை; அதுவே பெரிய ‘பிரபோத சந்திரன்’ அந்தக் குழந்தையை உணவுட்டி வளர்ப்போம். அது மாபெரும் மனிதனாகும்.

இந்து தர்மத்தின் உட்கிடக்கையும் சிவஞான போதத்தின் மகிழ்மையும்

கலாநிதி அம்பலவாணர் சிவராசா,
சிரேஷ்ட விரிவுறையாளர்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

இவ்வுலக வாழ்வில் மக்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்கு எழுந்தனவரே மதபோதனைகளாகும். அத்தகைய மதங்களின் உண்மை அர்த்தத்தை விளக்குவதற்குப் பல அறிஞர்கள் முயன்றுள்ளனர். இந்து மதத்தின் அர்த்தத்தையும் இந்து மதத்தின் ஒரு பிரிவான சௌவசாமயத்தையும் விளக்க எழுத்த சிவஞான போதத்தினையும் அறிமுகப்படுத்துவதுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். தத்தமது மதங்களின் உண்மை அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்வது எல்லோருக்கும் அவசியமாகும். ஏனெனில் தனது மதத்தின் உண்மை அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்ட ஓர் இந்துவகு மற்ற எல்லா மதங்களுமே புனிதமானவாகும்.

(1) இந்து தர்மத்தின் உட்கிடக்கை

தர்மம் எனும் சொல் ஒரு மனிதனைத் தனிப்பட்ட முறையிலும் சமூகத்தின் அங்கத்துவன் என்ற முறையிலும் அவனது இயல்பின் மீது செல்வாகுச் செலுத்தி வழிப்படுத்தும் சிந்தனைகள், நோக்கங்கள், ஸ்தாபனங்கள் என்பவற்றைக் குறிக்கிறது. இந்து தர்மம் என்பது, ஒரு மனிதன் வாழ வேண்டிய முறையான வாழ்வின் விதியாகும். இவ்வுலக வாழ்வில் இனப்பதையும் மறுவுலக வாழ்வில் மோட்சத்தையும் பெற்றுத் தரவைல்லதே அத்தகைய விதியாகும். அது ஒழுக்கம், மதம் இரண்டையும் உள்ளடக்கியதாகும். இந்து தர்மத்தின் விதிகள் ஒர் இந்துவினுடைய வாழ்க்கையை ஒழுங்கு படுத்தும் ஒரு பிரிவான வழிகாட்டியாகும். அவனது விரதங்கள், குடும்பத் தொடர்புகள், பழக்க வழக்கங்கள், இரசனைகள் என்பவற்றை யெல்லாம் கட்டுப்படுத்தவல்லது.

இந்து தர்மத்தின்படி மனித வாழ்வின் நோக்கம் மோட்சமடைவது அல்லது ஆத்மீக விடுதலையடைவதே. அதாவது ஆத்மீகத்தின் மிகவும் உச்ச நிலையினை அடைவதன் மூலம் மறுபிறப்பை இல்லாது செய்வதே அந்நோக்கமாகும். நாம் எல்லோரும் கடவுளின் குழந்தைகள். மனித இதயத்தின் முடிவில்லாத கனவு ஆத்மாதனனைத்தானே அறிந்து கொள்வதற்கான அபிலாஷை என்பனவே இந்து தர்மத்தின் அடிப்படையாகும். மனிதனுடைய ஆத்மாவே அடிப்படை யதார்த்தம் என இந்து தர்மம் கொள்கிறது. மனித இதயத்தின் எல்லா ஆசைகளும், எல்லா மெய்யியல் உரையாடல்களும் ஆத்மா என்ற யதார்த்தத்தையே உணர்த்துகின்றன. இதைக் காரணங்களைக் கொண்டு நிரூபிக்க முடியாவிட்டும் அதனை விட்டு வேறு எந்தச் சாட்சியங்களும் சாத்தியமானதல்ல. ஏனெனில் அதுவே எல்லாக் காரணங்களுக்கும் பின்னணியாகவுள்ளது. ஆத்மாவே எல்லா மாற்றங்களுக்கும் அப்பாற பட்ட மனித வாழ்வுக்கும் மெய்யியலுக்கும் அடிப்படையாகவுள்ள கண்ணால் காண முடியாத இறுதி உண்மையாகும்.

மனிதனது எல்லா முயற்சிகளதும் இலக்கு ஆத்மீகப் பூரணத்துவமே ஆயினும் இந்து தர்மம் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட வணக்க முறையையும் வற்புறுத்தவில்லை. எல்லாம் வல்லவரை நோக்கி முறையிடுவதும் அவனை அடைய முயற்சிப்பதுமே இந்து தர்மத்தின் முத்திய படிப்பணையாகும். இந்தாமதச் சிந்தனையாளர்கள் சிறந்த மெய்யியலாளர்களாகவும் சமூகவியலாளர்களாகவும் இருந்ததால்தான் எந்த வணக்க முறையையும் வைகின்று படுத்தவில்லை. இவ்வாறு கூறும்போது இந்து மதச் சிந்தனையாளர்கள் கடவுள் பற்றிய சரியானதொரு சிந்தனையைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றோ, எல்லாச் சிந்தனைகளையும் உண்மையெனக் கொண்டார்கள் என்றோ கொள்ள முடியாது. அதியுயர்ந்த

உண்மை பற்றி அவர்கள் திட்டவட்டமாக அறிந்திருந்த போதிலும் அதனைச் சர்வதேச ரீதியில் ஏற்க வெண்டு மென்று அவர்கள் வற்புறுத்தவில்லை. உள்ளாம் அறிவுடையதாக மாறினால் உண்மையைத் தாமாகவே அறிந்து கொள்ளும் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். தனது மதத்தின் உண்மை அர்த்தத்தைப் பறிந்துகொண்ட ஓர் இந்துவுக்கு மற்ற எல்லா மதங்களும் புனிதமானங்களேயே.

கடவுள் இருக்கிறார் என்பது உண்மை என்பதில் நம்பிக்கை வைப்பதே இந்து தர்மம் என்பதிலிருந்து மனிதன் பெறக் கூடிய மிக உயர்ந்து இன்மாரும். ஓர் உதாரணப்ருஷ் இந்துவின் வாழ்வு முறையில் உண்மை, அழகு நேரமையானவனாகவும் நல்லதைச் செய்தல் என்பன படித்துக்கொள்கிறுக்கும். சுயநலமில்லாமை, துண்புறுத்தாமை, அன்பு, தூய்மை என்பவாற்றின் கட்டுத்தொகையாக அவன் இருப்பான். பெரும் துண்பங்கள், பொது அழிவு என்பன ஏற்றுக்கொல் அத்தகையவன் மிக அனமதியாக இருப்பான். அத்தகையவன் சரியானதைச் சரியான நேரத்தில் செய்வான். பூரணமான மனிதனுக்கும் தர்மம் என்பது உள்ளிருந்து ஏழும் தூண்டுதலாகும். மற்றையோருக்கு அது வெளியிலிருந்து வரும் கட்டளையாகும்.

சொல், செயல் இரண்டிலும் தூய்மையாகவும் அன்பு செலுத்துபவர்களாகவும் இருந்தால் கூகாபாந் கொள்ளுதல், கோழுத்தனம் என்ப வற்றிலிருந்து விடுபடலாம். துணபங்களுக்கு மத்தியில் வாழ்வுபவர்களும் குற்ற மிழைப்பவர்களும் கூடமேற்சொன்ன விடயங்களைக் கட்டப்பிடித்தால் நன்மையடைவார்.

மனிதனின் உண்மையான இயல்புக்கும் இலட்சிய வாழ்வுக்குமிடையேயுள்ள இடைவெளி பற்றி இந்துமத சிந்தனையாளர்கள் அறிந்துள்ளனர். அதனால்தான் சாதாரணவாழ்வு வாழும் மனிதன், எவ்வாறு இந்துமத இலட்சிய வாழ்வை வாழலாம் என்பதை உருவாக்கியுள்ளனர். ஆகவேதான் கர்மம் பற்றிய விதியை உருவாக்கியுள்ளனர். ஒரு மனிதன் இலட்சிய வாழ்வைப் பெற முன்பு, பல சிறவிகளை எடுக்க வேண்டியுள்ளது என்று கூறியுள்ளனர். ஆகவே சாதாரண மனிதர் மோட்சம் அல்லது விடுதலை என்பதை செய்தல் வேண்டும். இந்து தர்மத்தின் விதிகளைப் பின்பற்று மொருவன் தன் முயற்சியாலேயே மோட்சத்தை அடைய முடியும். ஆகவே தான் ஓர் இந்துவின் வாழ்வில் தர்மம், அர்த், கர்மம், மோட்சம் என்பன வாழ்வின் முடிவுகளாக அமைகின்றன.

உயிர்களின் தோற்றம், உலகத்தின் தோற்றம் என்பன பற்றிய உண்மை எதுவாக இருப்பாரினும் உள்ளத்தின் மேன்மையை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். இந்து தர்மத்தின்படி மனிதன் தெய்வத்தின் தேவைக் காகவே பிறக்கின்றான். முன்னர் ஒரு மனிதன் செய்த தவறுகளுக்காகவே அவன் மீண்டும் பிறக்கின்றான். துண்பப்படுவதினாடாகவே பலவீனத்தைப் பலமாக மாற்றலாம். அறிவின்மையாக இருப்பதை விடுத்து அறிவுள்ளவர்களாக மாறலாம். சுருக்கமாக ஒவ்வொய்ர் இந்துவின் வாழ்விலும் நாலு கட்டங்கள் இனங்காணப் பட்டுள்ளன. அவை (1) பிரமச்சாரி அல்லது மாணவன், (2) இருக்கவிக்கின் அல்லது வாழ்க்கைத் தலைவன், (3) கடவுளுக்குத் தொண்டு செய்வது, (4) மனிதர்களுக்குத் தொண்டுசெய்வது இந்த நாலு கட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் ஓர் இந்து சிறப்பான ஸ்தானத்தை அடைய முடியும்.

2 சிவஞான போதத்தின் மகிழை

சைவ சித்தாந்தத்தினை விளக்க எழுந்த நூல்களுள் கி.பி. பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டில் சௌயக்கண்டதேவர் இயற்றிய சிவஞான போதம் மிகவும் மகத்துவம் உடையதாகும். பன்னிரண்டு சூத்திரங்களை உள்ளடக்கிய இந்தால் சைவசித்தாந்தத்தின் படிப்பினைகளை மிகவுந் தெளிவாக விளக்குகின்றது. அச் சூத்திரங்களில் சூறப்பட்டவை எவை என்பதை இங்கு நாம் காணப்போம்.

முதலாவது சூத்திரம் உலகம் பல்வேறு மாதிரிகளை உள்ளடக்கியுள்ளதோடு படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற மூன்று வழி முறைகளினாடாகச் செல்கிறது; எனக் கூறுகிறது. ஆகவே உலகம் யாரோ மூருவரினால் அல்லது ஒரு சக்தியினால் உருவாக்கப்பட்டதே என்றும் அது ஆணவும் அல்லது மனிதமின்மையினை நீக்குவதற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. உலகம் கடவுளினால் உருவாக்கப்படுவதனால் அவரே அதனை அழிப்பதற்கும் காரணமாகிறார். அளவைப் பிரம்மம் அல்லது உண்மையை அறிந்தவர்கள் அழித்தல் என்ற கடமையைச் செய்பவரே அதி உயர்ந்த கடவுளாவர். அவரே உலகத்தின் காரணகர்த்தா ஆவார் எனக் கொள்கின்றனர் எனவும் குறிப்படுகிறது.

இரண்டாவது சூத்திரம் ஆத்மாக்களின் ஒன்றிணைவே கடவுள் ஆகும் என்றும் குறியின். கடவுளான் நியந்தை ஆத்மாக்களிலிருந்து கடவுள் வேறு படுகிறார் என்றும், கடவுள் ஆத்மாக்களோ! ஒன்றிணைந்து ஆத்மாவின் ஆத்மாவாசின்றது என்றும் கண்கள் காட்சிகளைக் காண்பது போல் கடவுள் சக்தியோடு ஒன்றிணைந்து காணப்படுகிறது. அதனால் ஆத்மாக்கள் மறு பிறப்பு என்கூடது அனுபவிக்கின்றன.

ஆத்மா இயக்கத்திலுள்ளது. அதனை உடம்புடன் இனம் காணக் கூடாது. அதனைப் பிரமங் அல்லது உ.லோகாயுத உறுப்புகளின் கூட்டுத் தொகையாகவே இனங்காணுகல் வேண்டுமென்ற முன்றாவது சூத்திரம் எடுத்துக் காட்ட ஆத்மா என்பது உள்ளார்ந்த பீந்களுள் ஒன்றல்ல எவ்வாறு ஒரு அரசன் தனக்குப் போதுமான அறிவு இல்லாத விதத்து அமைச்சர்களின் ஆலோசனை பெற்றுச் செயல்படுவானோ அவ்வாறே ஆத்மாவும் உள்ளார்ந்த உறுப்புகளோடு தொடர்பு கொண்டு தனது ஆலோசனைகள் மூலம் உதவி அவற்றுக்கு அறிவையும் உணர்வையும் வழங்குகின்றது என நாலாவது சூத்திரம் குறிப்பிடுகிறது.

ஐந்தாவது சூத்திரம் பாசத்தின் இயல்போடும் பாசத்தோடு இணைந்த ஆத்மாவின் அனுபவத்திலும் கவனம் கொள்கிறது. ஆறாவது சூத்திரம் பதியின் இயல்பினை வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறது. ஆத்மாக்களுக்கு மற்றவற்றைப் புலனாக்க உதவுவது கடவுளாயின் கடவுள் என்பவர் பூரணமான ஆத்மீக யதார்த்தமாகும் எனவும் விளக்குகிறது. பூரணமான ஆத்மீக யதார்த்தத்தின் பிரசன்னத்தில் யதார்த்தமற்றவையெல்லாம் இயக்கத்தில் இல்லை. அதாவது பூரணமான ஆத்மீக யதார்த்தத்திற்கு யதார்த்தமற்ற உலகினைத் தெரியாது என ஏழாவது சூத்திரம் குறிப்பிடுகிறது.

சௌவர்கள் ஆத்மா என்பதைப் பூரணமான ஆத்மீக உண்மையாகக் கொள்வதனால் அதற்கு நிலை யற்றவற்றைத் தெரிகிறது ஆத்மாவுக்கு அடையாளம் காணக் கூடிய இயல்பு எதுவும் இல்லை என்பதால் யதார்த்தமற்றவற்றிற்கு நிலையானவற்றைத் தெரிகிறது எனச்சைவ சித்தாந்திகள் கொள்கின்றனர் எனமேலும் இச் சூத்திரம் விளக்குகின்றது.

முற் பிறப்புகளின் பயனாக ஆத்மா பெறும் பெறுமதிகள் காரணமாக கடவுள் ஆத்மாவின் உள்ளிருந்து அதனை உணரவைப்பதனால் இப் பிறப்பில் கடவுள் குருவின் இடத்தைப் பெறுகின்றார் என எட்டாம் சூத்திரம் சுட்டிக் காட்ட தெய்வீக அருள் ஊட்டும் அறிவினால் ஆத்மா தன்னவிலேயே சொந்தமனச் சாட்சி என்ற கடவுளைத் தெரிந்து கொள்கிறது. அதனை ஆத்மாவின் பூரணமற்ற அறிவினால் அல்லது உணர்வினால் அறிந்து கொள்ள முடியாது என ஒன்பதாவது சூத்திரம் கூறுகின்றது.

பாசம் என்பதை எவ்வாறு அறுக்கலாம் என பத்தாவது சூத்திரம் விளக்குகிறது. ஆரம்பத்திலிருந்தே ஆணவும், கர்மம், மாயை என்ற மூன்று விதமான தூர்யமையின்மையிலிருந்து எவ்வாறு விடுபடலாம் என்பதை இச் சூத்திரம் காட்டுகிறது.

பதினேராவது சூத்திரம் சிவனை எவ்வாறு அடைந்து கொள்ளலாம் என்பதைப் பற்றியதாகும். ஆத்மா கடவுளுடன் ஒன்று கலந்து விடுவதனால் அது உணர்வு பெற்றுச் செயல்படுகிறது. இச் சூத்திரம் ஆத்மாவின் இறுதி இலக்கு அல்லது ஓய்வு பெறும் இடத்தின் இயல்பினை வரையறை செய்கிறது. ஆகவே சிவனை அடைதல் என்பது தெய்வீக அருள் பெற்ற நிலையாகும் இறுதிச் சூத்திரமான பஞ்சிரண்டாம் சூத்திரம் ஆத்மா தொடர்ந்தும் உடம்பில் இருந்தால் அதன் சிந்தனை, விருப்பங்கள் நடவடிக்கைகள் என்பன இவ்வுலக வாழ்க்கையினை ஒட்டியதாகவே இருக்கும் என்பதைக் காட்டி, அத்தகைய இவ்வுலக நடவடிக்கைகள் எனவு என்பதையும் காட்டுகிறது.

சுருக்கமாக சூறுவதானால் மேற் சொன்ன பண்ணிரண்டு சூத்திரங்களும் முறையே சைவத் திரு இலக்கணம் போன்று அமைந்துள்ளன எனலாம் இவ்வாறு ‘அத்துவிதம்’ என்ற வேதாந்தமகா வாக்கியத்துக்கு உண்மைப் பொருள் எண்டுதைத்த கோட்பாடு ‘சுத்தாத்துவித’ சைவ சித்தாந்தம் என்று கொள்ளப்படுகிறது.

நன்றி : “தினகரன்”

வெள்ளிவிழாக் கவிதை

குறிஞ்சி வடிவேலா !

தஞ்சம் என வந்தோர்க்கு அஞ்சேல் என உரைப்பாய்
கந்தா கதிர் வேலா - சந்தக் கவி நான் படைப்பேன்
வெற்றி வடிவேலா - வேண்டும் வரம் அருள்வாய்
குற்றம் களைத்திடுவாய் குறிஞ்சி வடிவேலா!

அன்பே வடிவானாய் - எங்கள் ஆறுமுகக் கந்தா
உன்பேர் உரைத்த ஷடன் உருகு தெலுள்ளம் எல்லாம்
அப்பனுக்கே குருவானாய்-இவ் அற்பர்க்கு அருளாயோ
செப்பிடு வேன் நான் உனக்கு சீரிய கவிபடைத்து.

இளைய உள்ளங்களின் தெள்ளமுத்த தேனானாய்
களைத்து வந்தாலும் இளைப்பாற இடம் தருவாய்
முருகா-திரு மருகா அருள் வாய் எமக்கிங்கு
தொழுதாலும் அழுதாலும் துணையாக வந்திடுவாய்

தேனே கணியமுதே - தெவிட்டாத தமிழ்ப் பழமே
ஊனாய் உருகி நின்றோம் உன் அருளை நாடிநின்றோம்
வாரம் தவறாமல் வருகை தருவோர்க்கு
காலம் வழவாமல் காட்டிடுவாய் உன் அருளை

வள்ளல் அருணகிரி வழங்கிட்ட திருப்புக்கழை
உள்ளம் உருகிடவே உரைத்திடு வோம் மனமார
பக்தி மனதோடு படியேறி வருகின்றோம்
வித்தை தரும் நாயகனே வேண்டும் வரம் தந்திடுவாய்

வெள்ளிதவறாமல் விரதம் இருப்போர்க்கும்
கள்ளமில்லா மனதோடு கருத்தொன்றித் தொழுவோர்க்கும்
உள்ளம் உருகிடவே உணைப்பாடித் துதிப்போர்க்கும்
வெள்ளம் போல் உன் அருளை அள்ளி இறைப்பாயே

'வளர் மகள்'
பொறியியற்பீடும்.

With Best Compliments From :

E. NALLATHAMBY

Textile Centre.

Home For Quality Textiles & Garments

218, 222,
Main Street,
Negombo.

With Best Compliments From :

THIVAGAN COMPANY

General Merchants & Commission Agents
For Local Products.

T.P :- 328556

208, 4th Cross Street,
Colombo - 11.

With Best Compliments From

VISHNU TRADING CO.

**General Merchants &
Commission Agents
for Local Products.**

174, 4th Cross Street,
Colombo - 11.

Phone : 324364
434874

With Best Compliments From

NEW PRABA JEWELLERY MART

50/4, Lawson Street,
Nuwara-Eliya

Phone : 052-3065
052-2919

With Best Compliments From

Amala Jewellery

Dealers in 22ct, Sovereign Gold

No. 1, New Bazaar Street
Nuwara-Eliya.

Phone : 052-2084

With Best Compliments From

SAAREE CENTRE

(S. R. K. Pawn Brokers)
Textiles & Fancy Goods.

No. 3, New Bazaar Street,
Nuwara-Eliya.

Phone : 052-2084

With Best Compliments From

Dr. M. Rajaratnam

(M.B.B.S, D.T.M & H)

Private Practitioner

4/1, Hill Street
Nuwara-Eliya

With Best Compliments From

KALA JEWELLERS

Jewellers and Gem Merchants

11, Greens Road,
Negombo,
Sri Lanka.

With Best Compliments From

IDEAL MEDICAL CENTRE

(Behind Cargills)

No. 4, Hill Street,
Nuwara-Eliya.
Phone : 052-3050

With Best Compliments From

Visit : For your gifts and Fancy items,
baby and Eversilver items, Agro
Chemicals, Groceries items,
Electricals and Electronic items.

V. Vadivel Enterprisers

120, Kandy Road
Nuwara-Eliya
Phone : 052-2421, 2854

இந்து தர்மத்திற்கு எமது உள்மார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

நந்தன் அச்சுகும்

கண்டி

With Best Compliments From:

S. S. WILSON & CO (PVT) LTD.

Importers and exporters.
General Merchants & Estate Suppliers

176, 4th Cross Street,
Colombo - 11

T.P. 27662.

ஒரு முன்னுரை

செல்வன் மு. மகாசேனன்
ஆங்கிலம் (சிறப்பு)
இறுதி ஆண்டு.

இவ்வளவு வியர்வை சிந்தி பெருந் தொகைப் பணத்தைச் செலவு செய்து இப்படி ஒருமலர் தேவைதானா? இதனால் ஏற்படும் பயன் என்ன? பயன் உண்டாயின் எந்தவற்றைப் பயன்? இது போன்ற பல்வேறுவகைப்பட்ட கேள்விகளுக்கிடையில் இந்த மலர் வெளிவருகிறது.

சிந்திக்க வைக்கின்ற கேள்விகள்தாம்.

வெள்ளைக்காரன் வந்த போது என்ன கூறினான்?

"உங்கள் சமயம் பொய், உங்கள் கடவுள் பொய், உங்கள் சமய உண்மைகள் எவற்றிற்கும் ஆதாரம் இல்லை-உங்கள் மதம் சரித்திர பூர்வமற்றது, என்றான்.

அவன்து சரித்திர ஆதாரங்களுக்குமுன்னர் சம்பந்தருக்கு லோகமாதா ஞானப்பால் ஊட்டியது எமக்குக் கட்டுக் கதையாய் தோன்றியது.

என்?

சரித்திர ஆதாரங்கள் ஸ்லாத் படியால்

எமது டிராணங்களை விட்டு விடுவோம், எமது சமயவரவலரது சரித்திர உண்மைகள் டிராணங்கள் ஆசிப் போன்து ஏன்? எம்மில் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும் பெரிய டிராணம் ஒரு சரித்திர ஆராய்ச்சி நூல் என்று?

இது ஒருடறம் இருக்க எம்மைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கின்றோமா?

எமது கலாசாரத்தைப்பற்றி?

எமது சைவ சமூகத்தைப் பற்றி?

வீதியில், வளாகத்தின் உள்ளே விபூதி தரித்து நடமாடுவெர் எத்தனை பேர்?

சரி,

கோயிலுக்கு வேட்டி அணிந்து செல்லவர் எத்தனை பேர்? ஏதோ ஒரு சிலர் கோயிலுக்கு வந்து அங்கே மட்டும் வேட்டி மேலங்கி சகிதம் (கவனிக்க மேலங்கியிடுனும்) நிற்கும் அளவுக்கு நிற்கிறது எமது நிலை. யாராவது ஒருவர் வேட்டியுடன் வந்தால் விமர்சனம் வேறு. காற்சட்டையுடன்வரலாம், சாரத்துடன் வரலாம், வேட்டி அணிவதிற் தயக்கம். ஆனால் பெண்கள் மட்டும் பண்பாட்டுடன் சேலை திலகம் அணிந்து வரும்படி வற்புறுத்துகின்றோம்.

வெட்கக்கேடான விடயம்.

ஆலயத்தில் வேட்டியுடன் நின்றால் அதற்கு Freudian முறையில் Exhibitonism என்று விளக்கம் வேறு சில "உள்வியல் வல்லுனர்களினால்" சொல்லப்படுகிறது.

இவற்றிற்கெல்லாம் முத்தாய்ப்படி வைத்தாற் போல் ஒரு நிகழ்ச்சி. கோயிலுக்கு மிகவும் துப்பரவாக ஒருவர் வந்திருந்தார். காற்சட்டை சேட்டு அணிந்திருந்தார். பூஜையின் பின் பிரசாதம் வழங்கப்பட்டது. "தம்பி பிரசாதத்தை நீங்கள் கரண்டியினால் விநியோகித்தால் என்ன?" என்று ஒரு போடு

போட்டார்.

போகிற போக்கில் கோயிலின் உள்ளே வாங்கு போட்டு வழிபாடு நடாத்தச் சொன்னாலும் சொல்லுவார். அடியவர்கள் கோட்டு சூட்டு சப்பாத்து சகிதம் வந்து கதிரையில் அமர்ந்து வழிபட்டுச் செல்லாம். வெறுங்காலுடன் நடப்பது தரையில் உட்காருவது என்பன சுகாதாரக் குறைவு அல்லவா?

இந்த நிலை ஏன்?

வெள்ளைக்கார விழுமியங்களை ஏற்றுக் கொண்டு அவனது பழக்க வழக்கங்களை பழகிக் கொண்டு அவனதுபார்வையில் எம்மை நாமே பார்க்கின்றோம். விமர்சிக்கின்றோம்.

மேற்கத்திய கலாசாரம் அந்த அளவுக்கு ஆதிக்கம் உள்ளதாய் விளங்குகிறது.

இது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய உண்மை.

எமது சமயத்திலும், கலாசாரத்திலும் ஓட்டைகள் இல்லாமல் இல்லை.

இதுவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டிய, மறுக்கப்பட முடியாத உண்மை.

கூடியிருந்து குழையல் உண்ணும் நம் பண்பாடு எங்கே உதட்டிற் கூட உணவுப்பாமல் உண்ணும் மிலேச்சக் கலாசாரம் எங்கே? கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எமது சமயத்திலிருந்து, எமது நம்பிக்கைகளில் இருந்து, எமது கலாசாரத்தில் இருந்து பிடிங்கப்பட்டு வருகின்றோம்.

தொலைக்காட்சி, ஹாவிலுட், பிறமதம்(கள்) விளம்பரங்கள் இதன் கர்த்தாக்கள். இதனை எம்மில் எத்தனை பேர் உணர்ந்திருக்கின்றோம்?

இன்னும் ஒன்று

எமது சமுதாயத்திலும் ஓட்டைகள் இல்லாமல் இல்லை.

எம்மில் உள்ள குறைகளை கூறத் தொடங்கினால் ஒரு பெரிய பட்டியலே போடாலாம் முக்கியமானவை சாதி, வரதட்சணை, சுயநலம், பெண்ணடிமை போன்றவை.

இவை சமுதாயத்திலிருந்து ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று வாய்கிழியப் பேசுகின்றோம்.

ஆனால் நிஜவாழ்வென்று வந்தவெடன் அவை நடைமுறைச் சாத்தியமில்லை என்று பின்வாங்குகின்றோம்.

எமது வண்டவாளங்களை இன்னும் அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். கேள்வி இதுதான். எம்மில் எத்தனைபேர் உண்மையிலேயே உணர்வு பூர்வமா வரதட்சணை, சாதி, பெண்ணடிமை என்பன ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று நினைக்கின்றோம்? எத்தனை பேர் நினைப்பதுடன் நின்று விடாது செயலிலும் காட்டுகின்றோம்?

வேகமாக மாறி வரும் உலகில் பழையதை இறுகப் பற்றிக் கொண்டு இருக்கும் படி நாம் கூறவில்லை. ஆனால் மேற்கத்திய விழுமியங்களை பற்றிக் கொண்டு எம்மை நாமே இழிவாக பார்ப்பதைத்தான் தவறு என்று கட்டிக் காட்டுகிறோம்.

எமது சரித்திரம் ஒரு இருண்ட பாதை அல்ல; எமது கலாசாரம் எந்த விதத்திலும் இன்னும் ஒன்றுக்குக் குறைந்தது அல்ல என்ற உணர்வை எம்மிடையே ஏற்படுத்தவே நாம் முயன்று வருகின்றோம்.

இன்னும் ஒன்று.

சமீபத்தில் சத்திய ஸாய்பாபா மீது கொலைமுயற்சி ஒன்று நடை பெற்றது.

இது ஏன்?

வருங்காலங்களில் சத்திய ஸாய் பாபாவும் கண்ணாடிக் கூட்டுக்குள் இருந்து தரிசனம் தர வேண்டிய நிலை ஏற்படுமா?

இவற்றை எத்தனை இந்துக்கள் சிந்திக்கின்றார்கள்?

இந்த விழிப்புணர்ச்சியை இளம் சமுதாயத்தினரிடையே ஏற்படுத்தத்தான் இந்து மாணவர் சங்கம் முயன்று வருகிறது. இந்த முயற்சியில் இந்து தருமத்திற்கு முக்கிய பங்கு உண்டு. அது சரித்திரத்தை உருவாக்குகிறது; இந்து மாணவர் சங்கமும் குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயமும் ஒருபோதும் ட்ரான்மாகிப் போகா. இராமன் சீதையை மீட்பதற்காக இலங்கைக்கு வர வேண்டி பாலம் அமைத்தானாம். வானர சேனை பாலம் அமைப்பதில் மூழ்மூரமாக ஈடுபட்டிருந்தது. அப்போது ஒரு சின்னஞ்சிறு அணிலும் தனது உடலில் மன்னைச்சுமந்து சென்று அதை கற்களுக்கிடையில் உதறி உதவி செய்ததாம். இந்த அணிலைப் போலத்தான் நாழும் ; அதன் செயல் போன்றதுதான் எமது முயற்சியும்.

எம்மை பொறுத்தவரை பசீரத முயற்சி, ஆனால் இந்து சமய விழிப்புணர்வில் ஒரு சின்னஞ்சிறு பங்கே.

இவ்வளவு வியர்வை சிந்தி, பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவு; செய்து இதைத்தான் செய்ய நாம் முனைந்து நிற்கின்றோம். இது அடிப்படை வாதம் அல்ல; கால ஒட்டத்துக்கு ஏற்ற படி வாழ்கை மாறியே ஆக வேண்டும் என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். உலகிற் பெருகிவரும் பல்வேறு மத அடிப்படை வாதங்களுக்கு ஒரே மாற்று மருந்து இந்து மதம்தான்.

அதைப் பாதுகாக்கவே முனைந்து நிற்கிறோம்

பலன் ஏற்படுமா?

*

*

*

வேறு எந்த மதமும் அளிக்காத அளவு தனிமனித சுதந்திரத்தை இந்து மதம் எமக்கு அளித்திருக்கிறது. இந்து மதத்தின் பலமும் அதுதான். பலவீனமும் அதுதான். எதையுமே அது வலிந்து திணிப்பதில்லை, விரும்பினால் உன்னால் முடியுமானால் ஏற்றுக்கொள். இல்லாவிட்டால் விட்டு விடு என்று தான் அது கூறுகிறது.

ஆசைகள் தாமாகவே அடங்க வேண்டும் என்றுதான் கூறுகிறது வலிந்து அடக்கும்படி கூறவில்லை. பற்றுக்களும் தாமாகவே அறவேண்டும் என்று தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது “பழகி நிற்கும் ஜவரும் கைவிட்டு மெய்விடும் போது உன் அடைக்கலமே” என்று டுலன்களைத்தான் எழுவாயாக்கி அருணகிரிநாதார் பாடுகின்றார்.

எனது நன்பன் கூறினான்

“ஒருவன் கோயிலுக்குப் போய் இறைவன் காலடியில் “நீயே கதி” என்று விழுந்தாலும் “ஓம்” என்று கூறி அவரை அரவணைத்துக் கொள்கிறது. இல்லாவிட்டால் கடவுள் இல்லை பொய்; வெறும் கல்லு வேறு சில வார்த்தைகளும் கூறினான்) என்று கூறித்திட்டனாலும் இந்து மதம் அளிக்கும் பதில் “ஓம்” தான்.

அதற்காக அவரை நாம் நிந்திப்பதில்லை; விலக்கி வைப்பதில்லை. மரன தன்டனை விதிப்பதில்லை இதுதான் “ஓம்” என்பதன் விளக்கம். பிரணவ மந்திரத்திற்குரிய சரியான அர்த்தம் இதுவல்ல என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். ஆனால், இந்து மதம் எந்தளவுக்கு தனிமனித சுதந்திரம் அளித்துள்ளது என்பதை இது படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

பிரணவ மந்திரத்திற்கு இவ்வாறு விரும்பிய படி விளக்கம் கொடுக்கும் அளவுக்கு நமக்கு சுதந்திரம் இருக்கிறது. அதற்காக தான்தோன்றுத் தனமாக நடந்து கொள்ளலாம் என்றில்லை. எம்மைப் பொறுத்தவரை மதமும் கலாசாரமும் ஒன்றே. இவை இரண்டையும் பிரிக்கவும் முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. பூரண கும்பம் ஏற்கனவே தமிழ்க்கலாசார சின்னமாகிவிட்டது. “குழநிலைகளுக்காக” கலாசாரத்தை விடும் போது நாம் மதத்தையே விட்டவர்கள் ஆகின்றோம். இந்து மதம் எதையுமே வற்றியுத்திக் கூறவில்லைதான். ஆசைகள் தாமாகவே அடங்க வேண்டும்; பற்றுகள் தாமாகவே அறவேண்டும்; என்றுதான் கூறுகிறது. மதத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று அது ஒருபோதும் கூறவில்லை.

தானாகவே வளருமா?

இந்த இதழின் பிரதான கரு “சமகால இந்து மதம் எதிர் நோக்கும் பிரச்சனைகள்” என்பதாகும் இதற்கிணங்க இந்துமதம் இன்று எதிர் நோக்கும் பிரச்சனைகள் ஒவ்வொன்றிலும் விரிவான கட்டுரைகள் கிடைக்கும் என எதிர்பார்த்தோம்.

பல ஆக்கங்கள் எமக்குக் கிடைத்தன.

கிடைத்த எல்லாக் கட்டுரைகளும் எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் பற்றியனவாய் இருந்தன.

சில சிந்தனையைத் தூண்டுவனவாயும், சில குழந்தைத்தன மானவையாயும் இருந்தன. ஒவ்வொருவரும் தத்தமது அறிவு அனுபவம் என்பவற்றிற் கேற்ப பிரச்சனைகளை அணுகி இருந்தார்கள். சிலர் எதுவும் எழுதவே இல்லை. அறிவித்தலைப் பார்த்து விட்டு, “பிரச்சனைகள் என்றால் என்னத்தை எழுதுவது?” என்று திருப்பிக் கேட்டார்கள். எதுவெனவாறாயினும் அறிவித்தல் ஒன்றே அவர்களைச் சிந்திக்க வைத்திருக்கிறது. பலர் ஆர்வதத்துடன் தமது ஆக்கங்களை சமர்ப்பித்திருந்தார்கள். வந்த எல்லா ஆக்கங்களுமே மன்றிறைவை எமக்குத் தந்தன். எனினும் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் சிலவற்றைப் பூர்க்கணிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். அதற்காக உண்மையிலேயே மனம் வருந்துகிறோம்

இங்கே சிந்தனையைத் தூண்டும் சில ஆக்கங்களை, “விழிப்புணர்வுக் கட்டுரைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. சில ஆழமான கருத்துக்கள் கொண்டவை. பல ஒரே விடயத்தைப் பற்றி கூறுவனவாய் உள்ளன. ஆனால் அனுசு முறையில் ஒவ்வொன்றும் முற்றிலும் வேறுப்பட்டவை.

வாதங்கள் சரியானவை என்றாலும் சிந்தனையைத் தூண்டும் பிழை என்றாலும் சிந்தனையைத்தூண்டும் அது போதும்.

கலவிக்கு உரிய நூல் முழுவதும் நம்முள்ளேயே இருக்கின்றது. உனது நெஞ்சுக்குள் இரவும் பகலும் நித்தியமான இன்னிசை, “சச்சிதானந்த, ஸோஹம், ஸோஹம்” (உண்மை-அறிவு-இன்பம், நானே அவன்) என்று எப்போதும் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. முடனே! அது ஒலிப்பது உன் காதில் விழுவில்லையா?

ஆன்மாவிற்கும் இறைவனுக்கும் இடையே அறியாமையோ அல்லது, தவறான கருத்துகளோ எவ்விதத் தடையையும் உண்டாக்க இயலாது. இறைவன் இல்லாமல் போனாலும் அன்பை உறுதியாகப் பற்றிக் கொள். அழுகிய மாமிசத்தை நாடும் நாயாக வாழ்வதை விட, கடவுளைத் தேடி மடிவது மேலானது.

மேலான ஒரு நிலையை எய்தும்வரை, பகுத்தறிவுப் பாதையில் செல். அந்த நிலையை அடைந்த பிறகு, அது பகுத்தறிவிலும் மேலானது என்பதும் பகுத்தறிவோடு அந்த நிலை முரண்பட்டதல்ல என்பதும் விளங்கும். உணர்வையும் கடந்து அப்பால் இருப்பது சமாதிநிலை. நரம்பட்ட தளர்ச்சியால் உண்டாகும் வெறி நிலைகளைச் சமாதி என்று எண்ணாதே. சமாதி நிலை எய்தி விட்டதாகப் பாசாங்கு பண்ணுவது மிகவும் பயங்கரமானதாகும்.

இந்துக்களின் இன்றைய சிந்தனைக்குச் சில குறிப்புகள்

பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்

உலகின் மிகப் பழமையான மதமான இந்துமதத்துக்குச் சனாதன தர்மம், அதாவது என்றுமுள்ள தர்மம் என்ற பெயரும் உண்டு. அது எந்த ஒரு தனிப்பட்ட நபராலும் தோற்றுவிக்கப்பட்டதோ விளக்கப்பட்டதோ அல்ல. உலகின் மிகப்பழமைவாய்ந்த பல்வேறு ஞானிகளாலும் துறவிகளாலும் கண்டுணரப்பட்ட தத்துவங்களும் அனுபவங்களும் காலகதியில் ஒரு வரையறைக்குட் கொண்டுவரப்பட்டமையின் விளைவாக உருவானது இந்துதரும்.

உலகம் எவ்வாறு தோன்றியது? அதனைத் தோற்றுவித்தவர் யார்? மனிதன் எவ்வாறு தோன்றினான்? அவன் எவ்வாறு வாழ வேண்டும்? அவனது குறிக்கோள் எதுவாக இருக்கவேண்டும்? என்பன போன்ற வினாக்களுக்கு விளக்கம் தேடிய விசாரணைகளினதும் ஆராய்ச்சிகளினதும் பயனாகத் தத்துவங்கள் தோன்றின. அவற்றினதும், மனித உடலையும் உள்ளத்தையும் ஆரோக்ஷிய மாகவும் மேம்பட்ட நிலையிலும் வைத்திருப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஏற்பாடுகளினதும், விளைவானதே மனித நாகரிகம் என்பர்.

எந்தவொரு தனிநபரையும் சாராது தத்துவங்களைச் சார்ந்திருக்கும் தனிச்சிறப்பு இந்து மதத்துக்கு உரியது. என்றுமுளது எனப்படும் அம்மதம் ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் டுதுப்பத்துப் பரிமாணங்களைக் கண்டிருக்கிறது. காலத்துக்குக் காலம் தத்துவஞானிகளும் பெரியோர்களும் தோன்றி விளக்கங்களையும் நெறிமுறைகளையும் வகுத்தளித்துள்ளனர்.

உரோமப் பேரரசு சமய அராஜகத்தில் ஆழ்ந்திருந்த காலத்திலே இந்துமதம் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டதாகவும் வியாபிப்பதாகவும் காணப்பட்ட தென்று வரலாற்றாசிரியர் கூறுவர். வேதங்களையும் தர்மசாத்திரங்களையும் கற்றுக் கடுமையான பழிந்தி பெற்றவர்களே அன்று டுரோகிதர்களாயினர் என்பதும் அவர்களிடத்து ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் சிறந்து விளங்கியதென்பதும் டுலனாகும். இந்துமதம் மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ வழிகாட்டுவதேயன்றி இவ்விலக்கினை நிராகரிப்பதல்ல என்பதையும் மனங்கொள்ளவேண்டும்.

இந்துமதத்தை விளக்க முற்பட்ட மகாத்மா காந்தி. அது அகிம்சை வழியில் உண்மையைத் தேடுவது என்றார். அயலவனையும் உன்னைப்போல் நேசி என்று பிற மதங்கள் பல கூற. இந்துமதம் 'அயலவன்' வேறு 'நீ' வேறு 'அல்ல' என்கிறது. மனிதனைப் பாவியாக அன்றி, தெய்வீக அம்சம் உடையவனாகக் கண்டு அவ்வமர்த்தத்துத் துலக்கி வளர்க்க முற்படுவது இந்து மதம். அந்தவகையில் இன்றைய உலகின் அமைதிக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் இந்துமதம் உதவ இயலும்.

இந்நிலையில் இந்துக்கள் பூஷைகள், திருவிழாக்கள், விரதங்கள், சடங்குகள் முதலானவற்றில் மட்டும் கவனமுடையவர்களாகவும் தமது மதத்தின் உண்மையான நிலைகுறித்த அக்கறை அற்றவர்களாகவும் இருத்தல் சாலாது. இன்றைய சாலகட்டத்தில் உலகளாவிய நோக்கும் எதிர்காலப்பிரக்ஞையும் இன்றியமையாதவையாகும். என்னிக்கைப்பலம் உதாசீனம் செய்யப்படக்கூடிய தொன்றன்று. ஏனையவர்களை மதம்மாற்றும் எத்தனங்களில் இந்து மதம் இறங்குவதில்லை என்பது

உண்மைதான். ஆயினும் இந்துமதத்தவர்கள் பிற மதங்களுக்கு மாறுவதுபற்றிய கரிசனையற்றிருத்தல் விசனத்துக்குரியதாகும்.

அதிகாரப்பலம், பண்பலம் முதலானவற்றினால் இடம்பெறும் மதமாற்றங்களைத் தடுக்கப் போதிய பலம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், சொந்தப் பலவீனங்களினாலும் குறைகளினாலும் ஏற்படும் இழப்புக்களைத் தவிர்ப்பது குறித்தேனும் சிந்திக்காதிருத்தல் கூடாது. இந்துக்கள் மதத்திலில் ஒழுங்குறுதியினை எவ்வாறு வளர்க்கலாம் என்பது பற்றி எண்ணிப்பார்த்தல் அவசியம். மதநிறுவனங்களும் புரோகிடர்களும் பெறுகின்ற மதிப்புப் போதுமானதாகத் தோன்றவில்லை. எம்மை நாமே உணர்ந்து மதிப்பதோடு ஏனையவர்களும் உணர்ந்து மதிக்கும் நிலையினை உருவாக்க ஏற்ற வழிகள் குறித்துச் சிந்தித்தல் நன்று. காலத்தின் போக்குகளையும் பிரச்சினைகளையும் தேவைகளையும் புறக்கணித்தும் எந்த மதமும் செழித்தல் இயலாது. நிலமானிய காலத்துப் பிரடித்துவ விழுமியங்கள் யாவும் சன்னாயக காலத்துக்கு ஒத்து வருமா என்பது குறித்தும் சிந்தித்துப் பார்த்தல் வேண்டும். இன்றைய பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுக்கும் வல்லமையினையும் இன்றைய மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் ஆற்றலையும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்

கல்லார் அறிவிலா தார்.”

என்று திருவள்ளுவர் கூறியதை நினைத்துப்பார்த்தல், இங்கு பொருத்தமுடையதாகும்.

சிறப்புக்கள் பல பொருந்திய இந்துமதத்தை அலங்கோலப்படாமல் பேணுவது எவ்வாறு என்பதுபற்றி என்னும்போது முதலில் கவனத்துக்கு வருபவை கோயில்களாகும். இந்துக்களின் வாழ்வில் கோயில் மிகமுக்கிய இடத்தைப் பெறுவதனால் அவர்களுடைய நாகரிகம் கோயில் நாகரிகம் எனச் சிறப்பிக்கப் படுகிறது. ‘கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’ என்ற முதுமொழி பிரசித்தமானது. காலங்காலமாக இந்துப்பண்பாட்டு மையங்களாக அமைந்து, இந்துமத வளர்ச்சியைப் போகுத்தவை கோயில்களாகும்.

இறைவனை எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளாக இந்துமதம் கொள்வதை அறிவோம். “என்மனம் கோயில்கொள் சசன்” என்று திருமூலரும், “நினைப்பவர் மனம் கோயிலாக் கொண்டவன்”, என்று அப்பரும், “இறைஞ்சுவார் சிந்தையுள்ளே கோயிலாத் திகழுவானை” என்று சம்பந்தரும், “அறவையேன் மனமே கோயிலாக்கொண்ட” என்று மாணிக்கவாசகரும் பாடியிருக்கிறார்கள். என்றாலும், சாதாரண மக்கள் ஒன்றுகூடி மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி எல்லாம் வல்ல தெய்வத்தின் முன் நாம் ஒரு பொருட்டல்ல என்ற அடக்க உணர்வுடன் வழிபடவென்று கோயில்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

தெய்வ வழிபாட்டை நோக்கமாகக் கொண்ட கோயில், மன அமைதிக்கும் ஆன்ம வயிப்புக்கும் ஏற்ற இடமாக இருக்கவேண்டும். இது எங்கள் கோயில் என்ற உணர்வுடன் ஒக்க அனைவரும் வழிபடக்கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால், இன்று பிரசித்திபெற்ற பல கோயில்கள் அவ்வாறு இருக்கின்றனவா?

பலத்கோயில்கள் தனியுடைமைகள் போலவும் வர்த்தக நிலையங்கள் போலவும் சுற்றுலா நிலையங்கள் போலவும் இயங்குகின்றன. அறங்காவலர்கள் பலர், காளாஞ்சிக் கெளரவத்திலும் பணம் சேர்ப்பதிலுமே குறியாக உள்ளனர். அதிகாரத்தையும் பிரசித்தியையும் செல்வாக்கையும் பெருக்கக் கோயிலைக் கருவியாகக் கொள்கின்றனர். அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு மாலைகளும் போர்வைகளும் சாத்தும் வேகத்தைப் பார்த்தால் கொஞ்ச காலத்தில் அவர்களை ஆசனத்தில் அமர்த்திவிட்டுச் சுவாமியை வலங்கொண்டு வர முனைவார்களோ என்ற அச்சம் எழுகிறது.

இருவரது அல்லது ஒரு சிலரது ஆதிக்கத்திற் கோயிலை வைத்திருப்பது, அரசியல்வாதிகளை அழைத்து மரியாதை செய்வது போன்றவற்றால் போட்டி பொறாமைகளும் பகைமைகளும்

கோயிலுக்குள் வரக்கூடும். கோயில் சொத்துக்களையோ அல்லது கோயில்களையோ இழந்துவிடுவதற்கும் அவை அடிகோவலாம். அதிகாரம், செல்வாக்கு போன்றவற்றுக்களன்றி சமய ஈடுபாடு, ஒழுக்கசீவும் போன்றவற்றுக்கு மதிப்புத்தரும் நிலையே உசிதமானது. தமது அந்தஸ்துக்கேற்ற கௌரவம் அளிக்கப்படவில்லை என்று சிலர் சின்நது கொள்கின்றனர். கணக்கில் எடுக்கப்படாது ஒதுக்கப்படுவதாக ஏராளமானோர் கலங்குகின்றனர்.

“பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை யிகழ்த வதனினு மிலமே”

என்ற கணியன் பூங்குன்றன் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் விழைந்த உயர் அமைதியினை ஆயத்திலாவது வளர்த்துக்கொள்ளல் ஆகாதா?

மக்கள் பலர் கோயில்களில் நடந்துகொள்ளும் முறையும் பரிசீலனைக் குரியதே. ஒழுங்கும் அமைதியும் வேண்டப்படுவனவாகவே உள்ளன. வழிபடுவதற்கும் பிரசாதம் பெறுவதற்கும் அவர்கள் முண்டியடிக்கும் வேகமும் தமக்குவேண்டியது வாய்த்தமின் பிறருக்கு வழிவிடாமல் நந்திகள்போல் நிற்பதும் ‘யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்’ என உள்ளும் இந்து இலட்சியத்துக்கு இயைந்தவையல்ல. இசைந்துவாழும் மனப்பாங்கையையும் ஏனையவரிடத்து ஆர்வமுடைமையினையும் வளர்த்துக்கொள்ளவும் கோயில்கள் ஏற்ற இடங்களாகலாம்.

எவ்வாறாயினும், ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் வெளியீருந்து தினிக்கப் படுபவையாக அன்றி, இசைந்துவாழும் ஆர்வமுடைமையின் விளைவாக வாய்ப்பது சிறப்பாயிருக்கும். கோயில்களில் சேரும் பொருளைப் பற்றியும் சிந்திக்கா திருக்க முடியாது. அப்பொருள் கேளிக்கைகள், வேடிக்கைகள், கெளரவங்கள், அலங்காரங்கள் முதலானவற்றுக்குச் செலவிடப்படுகிறதா அல்லது சமயவிருத்திக்கும் சமூகவிருத்திக்கும் செலவிடப்படுகிறதா என்பது நோக்கப்படவேண்டியதே. சேர்த்தபணம் எங்கே? இக்கோயில் யாருடையது? என்பனபோன்ற. அன்று ஆறுமுகநாவலர் எழுப்பிய கேள்விகள், தோன்றாத நிலையைன்று உருவாகுமாயின் இந்துக்கள் மதிமலாம்.

கோயிற் பூசைகளை நடாத்தும் புரோகிதர்கள் எல்லோருடைய மதிப்பையும் பெறக்கூடியவர்களாக இருத்தல் உகந்தது. அதற்கு அவர்கள் சமய அறிவுபெற்றவர்களாகவும் ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் உடையவர்களாகவும் சமயத்தைப் பேணும் வழிபடுணர்ச்சிமிக்கவர்களாகவும் இருக்க வேண்டியது அவசியம். அத்தகைய புரோகிதரைப் பயிற்றுவிப்பதற்கேற்ற வழிமுறைகள் பற்றிச் சிந்திப்பது நன்று. செல்வாக்குள்ளவர்களை மகிழ்விப்பதையும், பணம் சேர்ப்பதையும், குறிக்கோள்களாகக் கொண்ட புரோகிதர்களால் சமய வளர்ச்சிக்கு உதவவியலாது. ஆறுமுகநாவலர்,

“சை சமயிகளே! கிறிஸ்து சமய குருமாராகிய பாதிரிமார்கள்
தங்கள் பாகைஷயையும் அதற்கு மூல பாகைஷகளையும் இலக்கண.
இலக்கிய கணித தருக்க பூகோள் கோளாதிகளையும் தங்கள்
சமயநூல்களையும் படித்துத் தேர்ந்து பரீட்சையிற் சித்திபெற்று
நெடுந்தாரத்தினின்றும் இங்குவந்து, நம்முடைய தேசபாகைஷகளையும்
நீதி நூல்களையும் சமய நூல்களையும் சிறிதாயினும் படித்துப்
பிரசங்கிக்கிறார்களே! உங்கள் சமய குருமாருள்ளே சிலரொழிய,
மற்றவர்கள் அந்தியேட்டிப் பட்டோலைதானும், இன்னுஞ் சொல்லின்
அந்தியேட்டி யென்னும் பெயர்தானும் பிழையற எழுத அறியார்களே!
கெட்டி ! கெட்டி !! சிவாகமத்தில் ஒரு செலாகமாயினுந்
தேவார திருவாசகங்களில் ஒரு பாட்டாயினும் திருவள்ளுவரில் ஒரு
குறளாயினும் அறியாத மனிதப்பதர்களுஞ் சைவசமய குருமாராம்!
உங்கள் சைவக் குருமாருக்கு என்ன வேலை? நீங்கள் வருந்திச்

சம்பாதித்துக் கொடுக்கக் கொடுக்க அவர்கள் எனிதில் வாங்கி உண்டுத்துக்கொண்டு வெட்கஞ் சிறிதுமில்லாமல் மாப்பிள்ளை மாடுகள் போலத் தீரிகின்றார்களே!!”

என்று கூறியவை சினத்தின் காரணமான கடினவார்த்தைகளே யாயினும் கவனத்துக்குரியவை. சடங்கு சம்பிரதாயங்களை வைத்துப் பிழைப்பதில் மட்டும் நாட்டமுடையவர்களாய் அன்றி சமயத்தை விளக்கவும் வளர்க்கவும் வல்லவர்களாய்ப் புரோகிதர்கள் விளங்குவார்களாயின் இந்துமதம் உறுதிபெறும்.

இந்து மக்கள் மட்டத்தில் பல்வேறு தெய்வங்கள் வழிபடப்படுவதும் பல்படித்தான் நம்பிக்கைகளும் சம்பிரதாயங்களும் வழக்கிலிருப்பதும் குழப்பத்துக்குக் காரணமாகாமலில்லை. அதற்குக் காரணம் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளைக் கொண்ட அதன் வரலாற்றில் இந்துமதம் பல்வேறு இனக்களினதும் குழுக்களினதும் நம்பிக்கைகளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் உள்வாங்கிக்கொண்டமேயே ஆகும். காலகதியில் அதனை ஒருவரையறைக்குட் கொண்டுவர மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் வெகுஜனமட்டத்தில் அதிகபலன் அளித்ததாய்த் தெரியவில்லை. “உண்மை ஓன்றே. அதனை ஞானிகள் பல்வேறு பெயர்களால் அழைப்பார்” என்று இருக்குவேதமும், “ஓன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்று திருமந்திரமும்.

“ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரந் திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டோமோ.”

என்று திருவாசகமும் பாடிற்றாயினும், இறைவன் ஒருவனே என்ற உணர்வு சாதாரண மக்கள் மத்தியில் வளரவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதும் சிந்தனைக்குரியதாகும். ஞானிகளாலும் ரிக்ஷிகளாலும் டடம்போடப்பட்ட இந்துத்துவம் பொதுமக்களிடைப் பரவவில்லை. உயர்ந்த அந்தஸ்திலுள்ளவர்களால் வேதாகம முறைகளுக்கிணங்க நிர்வகிக்கப்படும் கோயில் நடவடிக்கைகளிற் சாதாரணமக்களின் அபிளாசைக்கள் பொருட்படுத்தப்படாமையால் அவர்கள் தங்களுக்கியன்ற வழிபாடுகளில் ஈடுபடலாம். டிதியட்திய வழிபாடுகளின்பாலும் ஸர்க்கப்படலாம். தமது வாழ்வில் பாதுகாப்பின்மையும் பிதியும் இழிநிலையும் தொடர்ந்து நிலவுவதால், இலேசில் வசப்படுத்தக்கூடியனவென்றும் பாதுகாப்படுத்தருவனவென்றும் கேட்டதைக் கொடுக்கவல்லவை என்றும் தாம் நம்பும் தெய்வங்களைப் பொதுமக்கள் நாடலாம். அறியா மையும் வறுமையும் பரவியுள்ள இடத்தில் ஆன்மஞானம் குறித்த உபதேசம் எவ்வளவுக்கு எடுபடும் என்பது எண்ணிப்பார்க்கப்படவேண்டியதே.

இந்து மதத்தவர்களைப் பீடித்துள்ள ஆடம்பரமோகமும் அலங்கார ஆரவாரங்களும் இன்றைய சூழ்நிலையில் அவசியமானவைதானா என்பதை என்னிப் பார்க்க வேண்டும். சிலநாக்குச் சிறப்புக்கள் செய்யப்படுவதும், சிறப்புரிமைகள் அளிக்கப்படுவதும், பலருக்கு முறைமைகளிலிருந்து அப்படிப் படுத்தப்படுவதான் ஓர் உணர்வினை உண்டுபண்ணுவதாகலாம். அந்தஸ்தையும் அலங்காரங்களையும் விளம்பரப்படுத்துவதற்கு வழிபாட்டுத் தலங்களை நாடுவது முறையாகுமா? சமய வைபவங்களின் போது ஏனைய மதத்தினராற் கடைப்பிடிக்கப்படும் எனிமை, எல்லோரும் ஒரேமாதிரிப் புளங்கக்கூடிய வாய்ப்பினை வழங்குகிறது. சாதாரண மக்களுக்கு எட்டாத சம்பிரதாயங்களையும் நடைமுறைகளையும் இயன்றவரை தவிர்த்துக்கொள்வது காலத்துக்கு உசந்ததாகும்.

உயர் குடியினர் சிலின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இந்து மதம் இருக்கின்றது என்ற உணர்வு அடிமட்டத்திலுள்ள பலர் ஒதுங்கிக்கொள்ள அல்லது வேறு டக்கவிடம்தேடக் காரணமாகும். ஆதார காட்டாமல் ஆண்டவன் பெருமைகளை மட்டும் பேசி மக்களை ஒரு சமயத்தின்பால் ஒட்டவைத்தல் எவ்வளவுதாரம் சாத்தியமாகும்? சிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டுவதை இந்துதரும் ஒத்துக்கொள்வதில்லை. என்று கூறப்பட்டாலும், சாதி என்ற நிறுவனம் இந்து மதத்துடன் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டது என்பதையும், இந்து சமுதாயம் நூற்றுக்கணக்கான சாதிகளாய்ச் சிதறியுள்ளது என்பதையும், தீண்டத்தகாதோர் எனப்பலர் ஒதுக்கப்பட்டதையும், பலர் மதம்மாற அடிப்படைக்

காரணமானது சாதி அமைப்பு என்பதையும் மறுக்கவியலாது. பல சமயச் சான்றோரும் சீர்திதுத்தத் தலைவர்களும் சாதி முறையினைக் கண்டித்தனராயினும். 'சாதிகுலம் பிறப்பென்னால் சமிபட்டுத் தடுமாறும்' நிலைமை முற்றும் மாறிவிடவில்லை.

இந்து மதத்தைவிட்டுப் பலர் ஒடச் சாதிக்கொடுமைகளே காரணமாயின. சமீபத்தில் வடக்கிலுள்ள கிராமமொன்று குண்டு வீசித் தாக்கப்பட; ஊர்மக்கள் உயிர்கூக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அடுத்த கிராமத்துப் போர்ட்சாலையொன்றை நோக்கி ஓடிய வேளையில், வழியில் இருந்த ஒரு வீட்டுக்காரி கிணற்றுமிக்கு ஓடோடிச் சென்று துலாக்கொடியில் கட்டியிருந்த வாளியை அவிழ்த்து வீட்டுக்குள் வைத்துப் பூட்டினாளாம். களைத்து வருபவர்கள் கிணற்றறைக் கண்டால் கட்டாயம் தண்ணீர் குடிக்க வீண்மூர். அவர்களுட் 'கண்டசாதிக்காரரும்' இருந்துவிட்டால், கிணற்றுக்குத் தீட்டுப்பட்டுவிடுமாம். 'இதயமற்ற உலகின் இதயம்' என்று சமயத்தை வர்ணித்த கார்ல் மாக்ள், சமயவாதிகள் அநீதிகளுக்கும் கொடுமைகளுக்கும் இன்னுகிப்போனதாகக் கருதியவிடத்து 'மக்களை மயக்கும் அபினி' எனச் சமயத்தைக் கடிய நேர்ந்தமை மனங்கொள்த தக்கது.

இந்துமத உண்மைகளைச் செவ்வனே விளங்கிக்கொள்வது ஒடுங்கிய மனப்பான்மை ஒழிந்து உலகப்பார்வை விரிய உதவும். பெரும்பாலான இந்துக்களுக்கு இந்துசமயம் பற்றிய அடிப்படை அறிவு இல்லை. இந்திலையில் சமய நிறுவனங்கள் பூசை, விழா, பிரசாதம் முதலானவற்றுடன் நின்றுவிடாது இந்துசமய அறிவையும் உணர்வையும் பொதுமக்களிடைப் பறப்பப் பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது அவசியமாகும். சமயமும் கல்வியும் நெடுங்காலமாக இணைந்து வளர்ந்தவை என்பதையும். அறியாமை ஆபத்தான ஏதிரி என்பதையும் கருத்திற்கொள்வது பயனுடைத்தாகும்.

நெருக்கடிகளும் நிரமுலங்களும் மிகுந்துவிட்ட இக்காலகட்டத்தில் மனித நிலபாங்களை மறந்துவிட்டு, விழாவிமரிசைகளிலும் மாலை மரியாதைகளிலும் இறுமாந்து காலத்தைக் கடத்துவதும் ஏற்றடையதாகாது. சமூகப் பிரச்சினைகளின்போது மானிடப் பரிவோடு நலிவற்றவர்களுக்கு உதவாதிருந்தால், அவர்கள் தமக்கு ஆறுதல்தரும் வேறு மார்க்கங்களை நாடக்கூடும். வறுமையும் தண்பமும் அகன்று அறிவும் ஆரோக்கியமும் பெற்று வாழவிரும்புவது மனித இயல்பாகும்.

"படமாடக் கோயில் பகவற்கொன் றீயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன் றீயில்
படமாடக் கோயில் பகவற்க் தாமே."

என்று திருமூலநும், "சமயம் வெறுவயிற்றுக்கு உரியதல்ல" என்று இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரும், "கடவுளை அடையச் சிறந்தவழி மனிதருக்குச் சேவை செய்வதே." என்று சுவாமி விவேகானந்தரும் கூறியிருப்பதன் தாற்பரியங்களைச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

"ஆத்ம விசாரத்திற்கு இரண்டே சத்துருக்கள் உண்டு. ஒன்று, செல்வப் பெருக்கினால் உண்டாகும் இந்திரிய போகம்; மற்றொன்று வறுமைப் பெருக்கினால் உண்டாகும் தாங்கமுடியாத கஷ்டம். இவ்விரண்டையும் ஒழித்து, சமரசவாழ்வை ஜனங்கள் பெற்றாலதான் ஆத்ம ஞானத்தை ஏற்கத் தகுதியடைவார்கள். இந்திலைக்கு ஜனங்களைக் கொண்டு வருவதும் மடாதிபதிகளின் கடமையாகும்." என்று மகாகவி பாரதியார் கூறியதும் இச்சந்தரப்பத்தில் மனங்கொள்த தக்கதாகும்.

'அன்பே சிவம்' என்றார் திருமூலர். "அன்பீனும் ஆர்வமுடைமை" என்றார் திருவள்ளுவர். இந்துமத புரோகிதரும் தர்மகர்த்தாக்களும் மட்டுமன்றி இந்துமக்கள் யாவரும் நடமாடும் கோயில்களான உயிர்களிடத்து ஆர்வமுடையவர்களாகவும் 'ஏல்லோரும் இன்டற்றிருக்க நினைக்கும் மனப் பாங்கினராகவும் செயற்படுன் இந்துமதம் செழித்து இன்றைய உலகுக்கு அாத்தமுள்ளதாகத் துலங்கும்.

"குறைவில்லை துயிர்கள் வாழ்க!"

இந்து மதம்; அன்றும் இன்றும்.

- ஒரு வரலாற்று நோக்கு -

பேரவீரர்
சுவாதிதி கு. அருணாசலம்
முத்திரை விசிவினரயாளர்
தமிழ்த்துறை
பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்.

பரந்துபட்ட இப்பூவுலகின் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளைக் கொண்ட நீண்டகால வரலாற்றில் காலத்துக்குக் காலம் செழித்தோங்கிய நாகரிகங்கள் சிந்துவெளி, எகிப்து, பபிலோனியா, சீனா, அகிரியா, சால்டியா, கிரீஸ், ரேராம் எனப்பலவாகும். கால வெள்ளத்தைக் கடந்து நிலைத்து நிற்பவைசில; காலத்துக்குக்காலம் ஏற்படும் நெருக்கடிகளையும் சவால்களையும் புறங்கண்டு மேன்மேலும் வளர்ச்சிப் பாதையில் முன்னேறிக் கொண்டிருப்பவை இன்னுஞ்சில். இதுபோன்றே இவ்வுலகில் இந்து, சமணம், பெளத்தம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம், சீக்கியம், பார்ஶி, யூதம், கொண்டிருக்கியில், ஷாமா, தாஜ முதலிய நூற்றுக் கணக்களை சமயங்கள் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றியுள்ளன. அவற்றுள் கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம், இந்து, பெளத்தம் ஆகிய சமயங்களே இன்று உலகப் பெருஞ் சமயங்களாகப் பெருஞ் செல்வாக்குடன் திகழ்கின்றன; சில சமயங்கள் முற்றாக அருகிவிட்டன; பல சமயங்கள் அருகிக் கொண்டு வருகின்றன; இன்னும் சில மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையினரினாற் பின்பற்றப்படுகின்றன.

உலகப் பெருஞ் சமயங்களுள் மிகக் தொன்மையையும் மிக நீண்டகால வரலாற்றையும் பரிணாம வளர்ச்சியையும் கொண்டு விளங்குவது இந்து மதம். தனியொருவரால் தோற்றுவிக்கப்படாததாய் இயற்கை வழிபாட்டிலிருந்து பரிணமித்து வேதங்கள், உபநிடதங்கள், ஆகமங்கள், பல்வகைத்தரிசன சாத்திரங்கள், புராண - இதிகாசங்கள், தோத்திரங்கள், தத்துவநூல்கள் என அளவிலாக் கலை-இலக்கியச் செலவங்களையும் தத்துவ நோக்குகளையும் சமயநெறிமுறைகளையும் சிந்தனைக் கருவுலங்களையும் பலவகை வழிபாட்டு முறைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு உயிர்த்துடிப்படன் மினிர்கின்றது.

இந்து மதம் தனது நீண்டகாலவரலாற்றில் காலத்துக்குக் காலம் பல நெருக்கடிகளையும் சவால்களையும் சந்தித்துள்ளது; வளர்ச்சியையும் தேய்வையும் ஏற்றமிகு காலங்களையும் இருண்ட காலங்களையும் விரிவையும் ஒடுக்கத்தையும் கண்டுள்ளது; காலத்துக்குக் காலம் வெவ்வேறு பெயர்களைக் கொண்ட முதன்மைத் தெய்வங்களையும் சமயப் பிரிவுகளையும் பெற்றுள்ளது. இந்திரன், அக்கினி, வருணன், மித்திரன், பிரஜாதிபதி, மத்தரிசவன், சிவன், விஷ்ணு, பிரமா, சக்தி, முருகன், விநாயகர் முதலிய தெய்வ வழிபாடுகளும், சௌவம், வைணவம், சாக்தம், கொமாரம் சௌராம், காணபத்தியம், வீரசைவம், காளாமுகம், காபாலிகம், முதலிய உட்பிரிவுகளும் இவ்வகையில் நோக்கத்தக்கவை.

உலகின் ஏனைய மதத்தினருடன் ஒப்பிடுகையில் இந்து மதத்தினருக்குச் சுதந்திரம் அதிகம் எனலாம். தாம் கடைப் பிடிக்க விரும்பும் சமயங்கள் அமைப்புகளைத் தெரிதல், வழிபாடுமுறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்தல், மத அனுட்டானங்களைக் கடைப்பிடித்தல் முதலியவற்றில் இந்துக்களுக்குச் சுதந்திரம் அதிகம் காணப்படுகிறது. இதனாலேயே சமய அறிஞர்கள் சிலர் “இந்துக்களாக வாழ்வது எனிது” எனக் கூறியுள்ளனர்.

இந்து மதம் பற்றிக் கூறவந்த அறிஞர் ஒருவர், “....இம்மதம் போற்றும் இறைவன் தொடக்கமும் முடிவும் அற்றவன். எனவே இத்தகைய இறைவனைப் போற்றும் மதமும் ஆதியும் அந்தமும்

அற்றது.” இக்கூற்று முற்றிலும் பொருத்தமானதே. இவ்வாறு ஆதியும் அந்தமும் இல்லாததைச் ‘சநாதநம்’ என்பர். இம்மத்தைச் சுட்டநெரிடும் வேளைகளில் புராதன நூல்கள் ‘சநாதந தர்மம்’ ‘சநாதநமதம்’ எனக் குறிப்பிடுகின்றன.” ‘எனவும், ‘சநா’ என்பது முதுமைப் பொருளையும் ‘தந்’ என்பது புதுமைப் பொருளையும் உணர்த்துவதனால் இது ‘சநாதந்’ மதமாகி முதுமையும் புதுமையும் ஒருங்கிணைந்ததான். வேறொன்கும் காண்டற்கும் கற்பனையிலும் நினைத்தற்கும் அரியதான் தொருநிலையைக் குறிப்பிட்டு நிற்கும். தொடக்கமற்றவாறு தொன்மை வாய்ந்ததாயும் முடிவற்றவாறு எல்லையற்ற எதிர்காலம் வரையும் நிலவ வல்லதாயும் குறிப்பிடப்படும் சமயம் சநாதநமான இந்து மதமொன்றே...” ‘எனவும், “இந்துவாகப் பிறந்து இந்துவாக இருப்பவளின் வாழ்க்கையை நுணுக்கி ஆராயின், வாழ்க்கையும் சமயமும் எவ்வாறு பின்னிப் பினைப்படுண்டு நிற்கின்றன என்பதை உணரமுடியும். இவ்வாறு பின்னிப்பட்டறு இருப்பதனாலேயே இந்துமதம் என்றும் வாழும் மதமாகத்திகழின்றது. மதத்தை வளர்த்தல் வேண்டும் என முனைந்து ஒருவரும் செயற்படாதே இந்துக்கள் வாழும்வரை மதமும் வாழ்ந்து வரும்” எனவும் கூறியுள்ள கருத்துகள் ஆழந்த சிந்தனைக்குரியவை.

மேற்கண்ட கூற்றுகள் உண்மையின் ஒருபுறத்தைக் காட்டுபவை; பெருமிதமும் உற்சாகமும் அளிப்பவை; எனினும் உண்மையின் மறுபுறத்தை மறுதவிப்பவை; இந்து மதத்தின் பல்லாயிரம் ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கூர்ந்து நோக்குமிடத்துச் சிலகால கட்டங்களில் இந்து மதம் அழிவின் விளிம்பிற்கே சென்றுள்ளதையும் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றிய பெரியார்களின்தும் இயக்கங்களின்தும் ஒப்பற்ற பணிகளால் அழிவிலிருந்து காப்பாற்றப் பட்டதையும் அவதானிக்கலாம்.

இந்து மதத்தின் மிக முற்பட்ட காலக் கூறுகள் பலவற்றைச் சிந்துவெளி நாகரிகத்திலே காணமுடிகின்றது. எனினும் சிந்துவெளி நகரங்களின் அழிவுக்கும் நாகரிகத்தின் சிதைவுக்கும் நாடோடிகளாக வடத்திரியாவிற்குள் நுழைந்த ஆரியரே காரணம் என்பர் “வச்சிராயுதம் ஏந்திய வேதகால ஆரியக் கடவுளான இந்திரன் மட்பாண்டத்தை உடைப்பது” போல எதிரிகளை வென்றான்.” என வேதங்கள் இந்திரனின் வீரத்தைப் புகழும்.

சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் சிதைவினையடுத்து வடத்திரியாவிலே வேதகாலத்தில் வேதநெறிதழைத் தோங்கிக் கொண்டிருந்த பொழுது கி.மு. ஆறாம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் இந்து மதத்திற் பிராமணரின் ஆதிக்கம் மேலோங்கியது; வேள்விகளும் யாகங்களும் உயிர்க் கொலைகளும் பெருகின்; ஊழல்கள் மலிந்தன; சாதிகள் சிலைவிட்டுப் பல்கிப் பெருகத் தொடர்களை; மக்களின் நாளாந்த வாழ்வில் உயிர்த் துடிப்பட்டன பயிலப்பட்ட மொழிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு சமஸ்கிருதமொழி ‘தேவபாணி’ என்ற நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டது. சமய நடவடிக்கைகளில் அம்மொழியே முக்கியத்துவம் பெற்றது; ஒழுக்கமும் தூய வாழ்வும் அகிம்சையும் புறக்கணிக்கப்பட்டன; பூவுகத் தேவர்கள் எனப்பிராமணர் தம்மை உயர்த்திக் கொண்டனர். அடிப்படையிற் பொது மக்கள் சகலவழிகளிலும் பிராமணரிலிருந்தும் இந்து மதத்திலிருந்தும் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தனர். மக்கள் வாழ்க்கைக்கும் மதத்திற்குமிடையிலான பினைப்படு அருகலாயிற்று.

இத்தகையதொரு சூழ்நிலையிலேயே மேற்கண்டநிலைமைகளை எதிர்த்துக் கி.மு. ஆறாம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளாவில் மகாவீரரும் கொதுமை புத்தரும் புதிய வாழ்க்கை நெறிகளை வகுத்தபோது அவை முறையே சமண, பெளத்த மதங்களாகப் பரிணமித்து வெற்றிவாகை சூழின் இந்துமதம் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்த நாடுகள் பலவற்றில் சமணமும் பெளத்தமும் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றன. இந்து மதம் அழிவின் விளிம்பிற்கே செல்லலாயிற்று. கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு வரையிலான தமிழகவரலாறு, ஏனைய தென்னிந்திய நாடுகள், வட இந்திய நாடுகள், இலங்கை உட்பட்ட தென்கிழக்காசிய நாடுகள் ஆசியவற்றின் சமய வரலாறு ஆசியவற்றைக் கூர்ந்து நோக்குமிடத்துப் பிராமணிய மதமாக விளங்கிய இந்துமதம் ஒதுக்கப்பட்டுச் சமண, பெளத்த மதங்கள் எவ்வாறு வேகமாகப் பரவிப் பலநூற்றாண்டுகள் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தன என்பதையும் காலப்போக்கில் சமண மதம் அருசியதையும் பெளத்த மதம் இந்தியாவிற் செல்வாக்கிழந்த போதும் இந்தியாவிற்கு வெளியே இந்துமதம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த இடங்கள் பலவற்றில் இந்து மதத்தைப் புறந்தள்ளிவெற்றிவாகை குடி இன்றளவும் பெருஞ் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்து வருவதையும் உலகின் நாற்பெருஞ் சமயங்களுள் ஒன்றாகத் திகழுவதையும் அவதானிக்கலாம்.

வேதகாலத்தை அடுத்துப் புராண இதிகாச காலங்களிலும் அதனையுத்து வந்த காலப்பகுதிகளிலும் இந்துமதம் இந்தியாவின் பெரும் பகுதியில் மீண்டும் செல்வாக்குப் பெறலாயிற்று. தென்னிந்தியாவைப் பொறுத்த வரை இந்து மத வரலாற்றில் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரையில் காலப்பகுதி மிகமுக்கியமானதாகும். ஏற்தாழ முந்தாறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தமிழகத்திற் பெருஞ் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்த சமன், பெளத்த மதங்களை வீழ்ச்சியிட்டு செய்த சைவ-வைணவ பக்தி இயக்கம், இந்து மதத்திற்குப் புத்துயிரையும் ஒளியையும் பாய்ச்சியது. பக்தி இயக்கத்தின் செல்வாக்குத் தமிழகத்துடன் மட்டும் நில்லாது ஏனைய தென்னிந்திய நாடுகளிலும் வடஇந்தியாவிலும் இந்து மதத்தினை வளம்படுத்தியதோடு அமையாது இலங்கையிலும் ஏனைய தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் இந்து மதமும் இந்துப் பண்பாடும் பரவ வழிவகுத்தது; பெளத்த மதத்திலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. தமிழகத்திலே அடுத்தடுத்துப் பல்லவபாண்டியப் பேரரசுகளும் சோழப் பேரரசம் தோண்றியமையும் ஆரம்பத்திற் சமன், மத ஆதரவாளர்களாக விளங்கிய பல்லவ-பாண்டியப் பேரரசர்கள் பக்தி இயக்கத்தின் வீறார்ந்த செயற்பாட்டினால் இந்து மதத்திற்கு மாறியமையும் சோழப் பேரரசர்கள் பரம்பரையாக இந்து மதத்தின் தீவிர ஆதரவாளர்களாக விளங்கியமையும் சோழப் பேரரச கடல்கடந்த நாடுகள் பலவற்றில் ஆதிக்கம் செலுத்திப் பலம் பெற்றுத் திகழ்ந்தமையும் பல்லவ, பாண்டிய, சோழ, விசயநகரப் பேரரசர்கள் மேற்கொண்ட ஒப்பற்ற சமயப்பணிகளும் நாயன்மார்களதும் ஆழ்வார்களதும் ஆச்சாரியார்களதும் செயற்பாடுகளும் இந்துமதம் மீண்டும் எழுச்சியிற வழிவகுத்தன.

நாயன்மார்களதும் ஆழ்வார்களதும் பக்தி வைராக்கியமும் அவர்கள் மேற்கொண்ட சமய நெறிமுறைகளும் அன்று தொட்டு இன்றுவரை போற்றப்படுகின்றன; பின்பற்றப்படுகின்றன. பக்தி இயக்கம் ஏற்படுத்திய செல்வாக்கினால் ஆட்சியாளர் தனது கடமைகளுள் சமயப்பணியும் மிகமுக்கியமான ஒன்றாக அமையலாயிற்று. தமிழகத்தினாதும் இந்தியாவினாதும் பிரமாண்டமான கோமில்கள் பல மேற்கண்ட காலப்பகுதிகளிலேயே நிர்மாணிக்கப்பட்டன.

மூல்லிம் படையெடுப்புகள் காரணமாக ஏற்தாழ கி.பி. பதினேராம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகளிலிருந்து தொடர்ச்சியாக வட இந்தியாவில் இந்து மதமும் இந்துப்பண்பாடும் பெரும் சோதனைகளுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் உள்ளாகித் தேய்வந்றுக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் அவற்றை அழியவிடாது பாதுகாத்து உமிர்த்துடிப்புட்டன் விளங்கக் செய்த பெருமை தென்னிந்தியாக்கே உரியது. பதினான்காம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து, தென்னிந்தியாவிலும் அலைமேல் அலையாக இடம் பெற்ற மூல்லிம் படையெடுப்புகள் காரணமாக இந்துமதமும் இந்துப் பண்பாடும் அழியும் நிலையை எட்டிக் கொண்டிருந்தன. இந்துமதப் பாதுகாப்பையே முக்கியமாகக் கொண்டு தோண்றி எழுச்சியிற்ற விசயநகரப் பேரரசினாலும் வீரசைவ இயக்கத்தினாலும் அவை அழிவிலிருந்து பாதுகாக்கப்படலாயின. எனினும் வட இந்தியாவிலும் தென்னிந்தியாவிலும் பல இலட்சக் கணக்கான இந்துக்கள் மூல்லிம்களாக மாறியமையைத் தடுக்கமுடியவில்லை. காலப்போக்கில் இவ்னண்ணிக்கை கோடிக்கணக்காகப் பெருகியதுமல்லாமல் பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் ஆகிய இல்லாமிய நாடுகளாகவும் பரினமிக்கலாயின.

இந்து மதத்திலும் இந்துக்கள் மதத்திலிருந்து காலம் கூறப்படுகள் பல 'உள்ளிருந்தே கொல்லும் வியாதி' யாக இந்து மதத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாகவும் சமன், பெளத்த, இல்லாம், கிறிஸ்தவ மதங்களின் பரம்பலுக்குச் சாதகமாகவும் விளங்கி வந்துள்ளமையை வரலாற்றின் மூலம் அறியலாம்.

பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் போர்த்துக்சீர், ஒல்லாந்தர், பிரான்சியர் முதலிய மேலை நாட்டினரின் ஆதிக்கம் மேலோங்கத் தொடங்கியதும் இந்துக்களுள் கணிசமான தொகையினர் கிறிஸ்தவர்களாக மாறலாயினர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானியர் ஆட்சி நிலை நிறுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து திட்டமிட்ட முறையிற் கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்பமுயன்றனர். இந்துக்களின் அன்றைய நிலைமை கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்பமுயன்றவர்களுக்குப் பெருமளவு சாதகமாகக் காணப்பட்டது. இதுபற்றி ஆழ்வார் ஒருவர்,

“இந்துமதம் தன் விழுமியங்களை இழந்து, வேத உபநிடத் உயிர்நிலைகளை மறந்து, அர்த்த மற்ற நம்பிக்கைகளுக்கும் கிரியைகளுக்கும் ஆட்பட்டு, பிராமணர்களுக்குச் சிறப்புறைமைகளைச் சொரித்து. தீண்டாமை, உடன்கட்டையேறல், பால்ய விவாகம், விதவை மனமறுப்பு முதலானவற்றுடன் பினியின்டு சிடந்தமை, புதிய தாராண்மைச் சமத்துவக் கண்ணோட்டத்தில் கேவி செய்திடப் படத்தக்கதாயும், தம்மதம் பரப்பக் கருதிய மேலைத் தேயத்தினருக்கு வெகுவாய்ப்பானதாகவும் இருந்தது” எனக் கூறியின்னமை சிந்திக்கத்தக்கது.

ஆரியசமாஜம், பிரம்மசமாஜம், இராமகிருஷ்ண சங்கம் முதலிய நிறுவனங்களினதும் அறுமுகநாவலர் முதலிய தனிப்பட்டவர்களினதும் முயற்சியினாலேயே பத்தொன்பதாம் நூன்றாண்டில் இந்து மதம் பேரழிவிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் இலட்சக் கணக்கான இந்துக்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மாறியமை இந்து மதத்திற்கு ஏற்பட்ட இழப்பேயாகும்.

கடந்த சில தசாப்தங்களாக இந்தியா, இலங்கை முதலிய நாடுகளிலிருந்து பல்வேறு காரணங்களினால் உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் கணிசமான தொகை இந்துக்கள் குடியேறியின்னனர். இலங்கையில் இன்று பெரும் அவலங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பினும் உலகெலாம் பரவிக் கொண்டிருக்கும் இந்துக்கள் இந்துமத வளர்ச்சியின் பொருட்டு ஆங்காங்கே இந்துமத விழாக்களை நடத்தி வருகின்றனர்; உலக இந்து தமிழ் கலாசார மாநாடுகள் கூட்டுகின்றனர்; சஞ்சிகைகள் பல வெளியிடுகின்றனர். கவாமி விவேகானந்தரின் புகழ்பூத்த சிக்காகோ சொற்பொழிலின் நூற்றாண்டு விழா உலகின் பல பாகங்களிலும் வெசு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, சவிற்சலாந்து முதலிய நாடுகளில் இந்துக் கோயில்கள் பல சட்டப்பட்டுள்ளன: கட்டப்படுகின்றன; அடிக்கல் நாட்டு விழாக்கள் இடம் பெறுகின்றன: பழைய கோயில்கள் டனருத்தாரணம் செய்யப் படுகின்றன. மேலைத் தேயத்தவர்கள் சிலரும் இந்து மதத்தாற் கவரப்பட்டு இந்துக்களாக மாறியின்னனர். இவற்றை நோக்குமிடத்து முன்னர் என்றும் இல்லாத அளவிற்கு இந்துமதம் உலக வியாபகம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது; மறுமலர்ச்சியும் வளர்ச்சியும் காணகிறது என நாம் இறும்புதெய்தலாம். “ஆயின் இத்தகைய நிலைமைகள் தற்காலிகமானதே எனலாம். இவை நீடித்த நிலைபேற்றை இந்து மதத்துக்கு ஏற்படுத்துமா என்பது கேள்விக் குறியாகவே காணப்படுகிறது. இத்தகைய தற்காலிகமான சலசலப்புகளும் விழாக்களும் மாநாடுகளும் தடவடிக்கைகளும் எத்தனை நாட்கள் நிலைக்கக் கூடியன? இந்து மதத்தின் வியாபகத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் நிலைபேற்றுக்கும் எந்த அளவுக்கு உதவக் கூடியன?

ஜேர்மனி: பிரான்ஸ், சவிற்சலாந்து, கனடா முதலிய நாடுகளில் அகதிமுகாம்களிலும் பிற இடங்களிலும் வாழும் இந்துக்கள் உட்பட அந்நியர்களுக்கெதிராகத் தீவிரவாதச்சுதேசிகள் அடிக்கடி மேற் கொண்டு வரும் தாக்குதல்கள், இடம் பெறும் கொலைகள், முகாம் ரெப்பிகள், ஆர்ப்பாடங்கள் முதலியனாம் மேலைநாடுகள் சில பிறநாட்டினரைத் திருப்பி அனுப்ப மேற்கொண்டுவரும் நடவடிக்கைகளும் இந்து மதத்தின் உலகவியாபகம் பற்றி எதிர்கால நம்பிக்கையை ஊட்டக் கூடியனவா?

இவ்விடத்தே ஒரு கணம் இந்து மதத்தின் இடைக்கால வரலாற்றைத் திரும்பிப்பார்த்தல் நலம். வட இந்தியாவின் இடைக்கால இந்து மதவரலாறு எத்தகையது? தென்னிந்தியாவிலே பல்லவபாண்டியப் பேரரசுகள், சோழப்பேரரசு, விசய நகரப் பேரரசு முதலியன் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்த காலகட்டங்களில் இந்து மதமும் இந்துப்பண்பாடும் தமிழகம், தென்னிந்தியா, வட இந்தியா முதலிய எல்லைகளையும் கட்டந்து இலங்கை, பர்மா, கம்போடியா, சயாம், வியட்னாம், மலாயா, சிங்கப்பூர், பாவித்தீவுகள் முதலிய தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் எல்லாம் பரவி வியாபகம் பெற்றுப் பல நூற்றாண்டுகள் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தன. ஆயின் அந்நாடுகளில் இந்து மதத்தின் இன்றைய நிலையாது? புதைபொருளாராய்ச்சியாளருக்கே இன்று ஆராய்ச்சி விருந்தாக இந்து மதமும் இந்துப் பண்பாடும் பலநூற்றாண்டுகள் நிலவியதற் கடையாளமான புதைபொருட்களும் சட்டிட அழிபாடுகளும் பிறவரலாற்றுச் சான்றுகளும் உள்ளன என்ற நிலையே காங்கப்படுகிறது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலட்சோபலட்சம் இந்துக்கள் கடல்கடந்து இலங்கை முதல் ரீயுனியன் வரை நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளுக்கும் 'தீவுகளுக்கும் சென்று குடியேறினர். இன்று அவர்களது நிலை என்ன? இலங்கையிற் குடியேறியோருள்ளும் கணிசமான தொகையினர் பல்வேறு காரணங்களாற் கிறிஸ்தவர்களாகவும் பெளத்த சிங்களவர்களாகவும் மாறியுள்ளனர். தென்ஆபிரிக்கா, ஸினினிடாட், பிஜி முதலிய இடங்களில் குடியேறியோர் நாளைடவில் பிற மதத்தினராகவும் பிற இனத்தினராகவும் மாறியுள்ளனர். பொருளாதாரப் பிரச்சினையுடன் தாய்மொழிக்கல்வி வசதியின்மை, பிறமதத்தினர் அளிக்கும் சலுகைகள், பெரும்பான்மை மதத்தவராலும் இனத்தவராலும் சிறுபான்மை மதத்தவரும் இனத்தவரும் ஆக்கிரமிக்கப்படுதல் முதலியன இவற்றுக்கு முக்கிய காரணங்கள் எனலாம்.

உலகம் முழுவதும் பரந்து வாழும் இந்துக்கள் தாயகம் திரும்ப நேரிட்டாலோ மேலைத் தேயத்தவர்களால் ஒடுக்கப்பட நேரிட்டாலோ இனமும் மதமும் மாற நேரிட்டாலோ பிறமத பண்பாட்டம்சங்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட நேரிட்டாலோ இந்தாடுகளின் இந்து மதவரலாறு தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் இந்து மத வரலாறாக மாற மாட்டா என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்?

கடந்தசில தசாப்தங்களில் உயர்வகுப்புகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் இந்து மதமும் இந்துப் பண்பாடும் பொதுக் கற்களை நெறியாகவும் சிறப்புக்கற்கை நெறியாகவும் இடம் பெற்று வருவதும் ஆய்வுகள் பல இடம் பெறுவதும் இந்துமத விவகாரங்களுக்கென இலங்கை அரசாங்கத்தால் தனி அமைச்சாக இந்துகலாசார அமைச்ச ஏற்படுத்தப்பட்டுத் துடிப்பட்டன செயற்படுகின்றமையும் மகிழ்ச்சியையும் மனநிறைவையும் தருவது உண்மைதான். ஆயின் மறுடிறம் இலங்கையின் வடக்கு, சிமக்குப் பகுதிகளில் இந்து மதத்தின் இன்றைய நிலை மகிழ்ச்சிக்குரியதா? இதுவரை அழிக்கப்பட்ட இந்து ஆலயங்களையும் நித்திய பூசைகளின்றிப் பூட்டப்பட்ட நிலையிலுள்ள ஆலயங்களையும் அகதி முகாங்களாக மாறியுள்ள ஆலயங்களையும் மனங்கொள்ள வேண்டும். நெருக்கடி மிக்க இன்றைய சூழ்நிலையிலும் வடக்கு, சிமக்குப் பகுதிகளில் அங்குமிகுமாக இந்துக்கள் பலர் கிறிஸ்தவர்களாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றமையும் அவதானித்தற்குரியது.

சமயத்துக்கும் வாழ்க்கைக்கும் நெருங்கிய பிணைப்பேற்படும் போது சமயம் வாழ்க்கை நெறியாக விளங்கின்றது. காலமாற்றங்கள் வாழ்க்கை நெறியில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும்போது சமய நெறிமுறைகளும் அநுட்டானங்களும் வளைந்து கொடுத்தல் அவசியமே. உலகிலேயே மிக நீண்ட காலப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட இந்துமதத்தின் வரலாற்றுக் காலகட்டங்களைக் கூர்ந்து நோக்குமிடத்துக் காலமாற்றங்களுக்கும் அரசியல் பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளுக்குமேற்ப நெகிழ்ந்து கொடுத்தும் காலந்தோறும் புதிய கருத்துகளை ஏற்றும் பரினாமம் பெற்று வந்துள்ளதனை அவதானிக்கலாம். இந்து சமய நெறிமுறைகளும் கருத்துகளும் அநுட்டானங்களும் காலத்துக்குக் காலம் எவ்வாறு மாறிவந்துள்ளன எனபதை வேதங்கள் உட்பட இந்திய மொழிகளில் எழுந்துள்ள சமய இலக்கியங்கள் ட்லப்படுத்தி நிற்கின்றன. இந்து மதத்தின் கடந்த கால வரலாற்றைக் கூர்ந்து நோக்கும் போது ஆரம்ப காலந்தொட்டு இன்று வரை காலந்தோறும் தனக்குப் புறம்பான அமைப்புகளிலிருந்தும் உள்வாங்கக் கூடிய புதிய சிந்தனைகளையும் கருத்துகளையும் நல்ல அம்சங்களையும் ஏற்றுப் பரந்த கண்ணேரட்டத்துடன் வளர்ந்து வந்துள்ளதனை அவதானிக்கலாம்.

இந்து மதத்தில் இன்றும் காணப்படும் முக்கிய குறைபாடுகள் யாவை? இன்று எதிர் நோக்கும் முக்கிய சவால்கள் யாவை? இந்து மதத்தினதும் இந்துக்களும் பாதுகாப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பணிடியக் கூடிய பலம் வாய்ந்த நிறுவனங்கள் எத்தனை செயற்படுகின்றன? இந்து மதத்தின் சமுதாயக் கொள்கையாது? இந்து மதத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சியிலும் நிலைபேற்றிலும் ஆர்வமுள்ளவர்கள் சிந்திக்க வேண்டிய விடயங்கள் இவையாகும். சமயத்திற் காணப்படும் குறைபாடுகளைச் சுடிக்காட்டி அவற்றைப் போக்க முயல்பவர் சமயத்துரோகியல்லர். எமது மதம் எவற்றாலும் அழிக்கப் பட முடியாதது; கால வெள்ளத்தைக் கடந்து நிற்பது; அது தன்னைத் தானே காப்பாற்றிக் கொள்ளும் எனக் குழந்தைத் தனமாக வீட்டு; பேசுவது, கடந்தகால வரலாற்று உண்மைகளைப் புரிந்து கொள்ளவும் நிகழ்காலப் பிரச்சினைகளை எதிர் கொள்ளவும் எதிர்கால நிலைமைகளை உத்தேசிக்கவும் தடையாக அமையும். அத்துடன் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதுமாகும்.

கிறிஸ்தவ மதப்பரம்பவிலிருந்து இந்து சமயத்தையும் இந்துப் பண்பாட்டையும் காப்பாற்றுவதற்காக உக்கிரமாகப் போராடி ஒப்பற்ற பணிகள் பல புரிந்தவர் நாவலர் சாதி ஏற்றத்தாழ்வு பற்றி நாவலர் கொண்டிருந்த சுருத்தினைக் கண்டித்துள்ள ஆய்வாளர் பலர் காலத்தின் தேவையை நிறைவே செய்த வரலாற்று நாயகனான அவரது பணிகளைப் புசுமத்தயங்கியதில்லை. அதே சமயம் நாவலரோ தம்மதம் பரப்ப முயன்ற கிறிஸ்தவர்களை மட்டுமன்றித்தமது காலச் சைவர்களின் போலித்தனங்களையும் ஏமாற்று வித்தைகளையும் சமயப் பற்றின்மையையும் ஊழல்களையும் தனை தாட்சண்யமின்றிக் கண்டிக்கத் தவறவில்லை⁹.

இந்துக்கள் மதத்தியில் மிக நீண்டகாலமாக நிலவிவரும் மிக முக்கிய குறைபாடுகளுள் ஒன்று பிறப்பினடிப்படையிலான சமூக ஏற்றத் தாழ்வாகும். பிறப்பினடிப்படையிலான சாதிப்பிரிவினை இந்து மதத்தினைக் காலத்துக்குக் காலம் எந்த அளவிற்குப் பாதித்துள்ளது என்பதனை இந்துமத வரலாறு தெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. சமூக சமத்துவம் மற்ற சாதிவேறுபாடுகளையும் அதனால் ஏற்பட்ட ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் கொடுமைகளையும் நாம் எவ்வளவு தான் முடிமறைக்க முயன்றாலும் அவற்றின் பாதகமான விளைவுகளை இதுவரை தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை.¹⁰

சமண், பௌத்த மதங்களின் தோற்றக் காலம் முதல் இன்றுவரை பிற மதங்களுக்கு மாறிய, மாறிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்துக்களுள் அதிக எண்ணிக்கையினர் இந்து சமூகத்திற் சமூக பொருளாதார ரீதியாக மிகவும் பின்தள்ளப்பட்டோரே என்பதனை இந்து மத வரலாறும் இந்தியச் சமூகவரலாறும் காட்டி நிற்கும். இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ மதங்கள் வேகமாகப் பரவத் தொடங்கிய போது சாதிஏற்றத் தாழ்வுகளினாலும் வறுமையினாலும் பாதிக்கப்பட்ட அதிக அளவு இந்துக்களே அம்மதங்களுக்கு மாறினர். ஏற்றதாழ இன்றும் இதே நிலைமையே காணப்படுகிறது.¹¹

மகாவீரர், கௌதமபுத்தர் முதலியோர் காலத்திலிருந்து, பக்தி இயக்க காலம் ஊடாக இன்று வரை பலர் சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கண்டித்து அதற்கெதிராகப் போராடியும் சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகள் முற்றாக அகன்ற பாடில்லை. பதினெட்டாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் இந்துக்களுள் 2370க்கும் மேற்பட்ட சாதிகள் காணப்பட்டமையை இந்தியச் சமுதாய வரலாறு கட்டிக்காட்டுகின்றது.

இந்து மதத்தில் மிகுந்த பற்றுறுதி கொண்டவரும் இந்திய விடுதலைக்காகத் தம்மையே அரப்பணித்தவருமான மகாத்மாகாந்தி, “தீண்டாமை வாழ்ந்தால் இந்து மதம் அழியும்” என அன்றே எச்சரிக்கை செய்தார். யுகப்பெருங்கவிஞனும் தீவிர இறைபக்தனுமான பாரதியும் சாதிக் கொடுமைகளைக் கண்டித்ததுடன் சாதிவேறுபாடுகளை அகற்றவும் அயராதுபாடுபட்டார். எனினும் இன்றுவரை இக்குறைபாடு தீர்க்கப்படவில்லை. இந்துமத நிறுவனங்கள் எதுவும் இதனை அகற்றத் தீவிரமாகச் செயற்பட்டதில்லை. மாறாகச் சாதிப்பிரிவுகளைத் தொடர்ந்தும் கட்டிக்காக்கவே முயலுகின்றன. சமுதாயப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குச் சமயம் துணை நிற்க வேண்டுமேயன்றிச் சமுதாயப் பிரச்சினைகளை உருவாக்கவும் வளர்க்கவும் தூண்டுதலாக அமையக்கூடாது.

இந்து மதத்திலே சமூகசேவை முக்கியத்துவம் பெறாமை மிக முக்கியமான ஒரு குறைபாடாகும். இந்து மதத்தின் புகழ்பூர்த்த உபதேச தத்துவநூலான பகவத்கீதை பரிபூரணமான சமுதாய சேவையை வற்றிருத்துகின்றது. எனினும் நடைமுறையில் இத்தகைய சமுதாய சேவையை இந்துமத நிறுவனங்கள் எந்த அளவிற்கு மேற்கொள்கின்றன? பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே தோண்றி வீறுடன் செயற்பட்ட இந்துமத இயக்கங்கள் பல இந்து மதத்தின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கும் நிலை பேற்றுக்கும் வெவ்வேறு வழிகளிற் பணியாற்றியள்ளமை மறுக்க முடியாதது. எனினும் அவை தமது இலக்கினை இதுவரை முழுமையாக எட்டவில்லை.

இன்றைய இந்துமத நிறுவனங்களுள் இராமகிருஷ்ண இயக்கமே இந்தியா என்ற எல்லையைக் கடந்து உலகளாவியதாகவும் தன்னால் மறுப்பட்டனும் தூய சேவை மனப்பான்மையுடனும் ஆத்மீக, சமூக, கல்வித் துறைகளிற் குறிப்பிடத்தக்க பணிகளை ஆற்றி வருகின்றது; காலத்தின் தேவையையும்

போக்கையும் உணர்ந்து நவீன சிந்தனைகளையும் முற்போக்கு அம்சங்களையும் உள்வாங்கிச் செயற்பட்டு வருகின்றது; உலகிலே தனக்கென்றொரு தனியிடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

இந்து மதத்திற்குப் புத்தயிருட்டி உலகெலாம் அதன்டுக்கும் பரப்பிய சவாமி விவேகானந்தர், “விதவைகளின் கண்ணீராத் துடைக்கமுடியாத மதத்தில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை.” எனவும், “கடவுளை அடையச் சிறந்தவழி மனிதனுக்குச் சேவை செய்தலே எனவும்.” “தரித்தீர நாராயணனைத் துரிசிப்பவன் யான்” எனவும் கூறியமையும் இராமகிருஷ்ண் பரமக்மசரும் விவேகானந்தரும் விட்லாந்தரும் “சமயத்தின் நோக்கம் பொதுமக்களின் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதாகவும் தனி மனிதனுக்கள்றிச் சமுதாயத்திற்கு விமோசனமளிப்பதாகவும் அமைதல் வேண்டும்” என ஒரே குரலில் வற்டிருத்தியதுடனமையாது அதற்கேற்பத் தாழும் வாழ்ந்து காட்டியமையும் மனங்கொள்தத்தக்கவை.¹²

இடைக்காலத்திலிருந்து இன்றுவரை இயங்கிவரும் மடங்களும் ஆதீனங்களும் நவீனயக்கத்தை எட்டிப் பார்க்கத் தயங்குகின்றன; நவீன சிந்தனைகளையும் முற்போக்கு அம்சங்களையும் கண்டு அஞ்சிகின்றன. அப்பாவிமக்களின் துன்பங்களையும் அவலங்களையும் கண்டும் வாளாவிருக்கின்றன.

சாதிக் கொடுமை, வறுமைக்கொடுமை, சீதனக்கொடுமை, வன்செயல்கள், இயற்கை அனர்த்தங்கள் முதலியவற்றுக்கிலக்காகி வீடுவாசல், சொத்து சுகம் முதலிய அனைத்தையும் இழந்து ஒரு நேர உணவுக்கும் வழியின்றி மக்கள் அல்லவறும் போது முன்வந்து உதவிகள் டிரியும் பிறமதங்களின் பால் மக்கள் ஈர்க்கப்படும் நிலையைப் போக்க இன்று கூடச் சிறப்பித்துக் கூறக் கூடிய அளவிற்கு இந்துமத நிறுவனங்கள் ஆவன செய்கின்றனவா?

இந்துசமுகத்திற் காலம் காலமாக நிலவிவந்த பால்யவிவாக்க கொடுமை, கைம்மைக் கொடுமை, உடன்கட்டையேறுதல், விதவைகள் மறுமணமறுப்பு, தேவதாசிமுறை முதலியவற்றாற் பெண்குலம் அனுபவித்த இன்னல்கள் எண்ணற்றவை. பிரித்தானியராட்சிக் காலத்தில் இக் கொடுமைகளைச் சட்டமுலம் அகற்ற முனைந்தபோது அன்றைய வைதிகர் பலர் எதிர்த்து நின்றனர். இன்றும் கூட இந்தியாவில், குறிப்பாக வடஇந்தியாவில் இக்கொடுமைகள் முற்றாக அழியவில்லை என்பதை அங்கு அடிக்கடி இடம் பெறும் சம்பவங்களும் வடஇந்தியாவிலும் தென்னிந்தியாவிலும் இடம் பெறும் மதமாற்ற நிகழ்ச்சிகளும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.¹³

மேற்கண்ட கொடுமைகள் அப்பட்டமான பெண்அடிமைத் தனத்தின் வெளிப்பாடுகளே. இன்று நிலவும் சீதனக் கொடுமை, அதனடியாகப் பிறக்கும் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகள் முதலியவற்றால் வாடிவதங்கும் இந்துப் பெண்களின் அவலங்களைப் போக்க இந்து மத நிறுவனங்கள் உருப்படியாக ஏதாவது செய்கின்றனவா? அல்லது அவை பற்றிச் சிந்திக்கின்றனவா? பெண் விடுதலைப் பற்றிய சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் மேலோங்கி வரும் இக்காலகட்டத்தில் இந்து மதமோ நிறுவனங்களோ அவற்றை அலட்சியப்படுத்தாது ஆவன செய்யமுயலுதலே விவேகமானதும் வரவேற்கத் தக்கதுமாகும்.

யுத்தக் கொடுமைகள், வன்செயல்கள், இயற்கை அனர்த்தங்கள் முதலியவற்றால் அப்பாவி மக்கள் அல்லறப்படும் பொழுது ஒரு “சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம்” ஓடோடி முன்வந்து செய்யும் பேருதவிகளைப் போன்ற செயற்பாடுகளை இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த எத்தனை நிறுவனங்கள் செய்கின்றன? உலகப் பெருஞ் சமயங்களுட் பலவகையிலும் முதன்மை பெற்றுத் திகழ்வதும் பலம் வாய்ந்த நிறுவன மயப்படுத்தப் பட்டதுமான சமயம் கிறிஸ்தவமாகும். கிறிஸ்தவர்கள் மேற்கொண்ட மதமாற்ற நடவடிக்கைகள் இந்துமதத்தைக் கணிசமான அளவு பாதித்துள்ளமை அலட்சியப் படுத்த முடியாததொன்றாகும்.

இன்றைய நவீனயக்கத்தில் இந்து மதம் விஞ்ஞான தொழிலில் நுட்ப முன்னேற்றங்களுடனும்

இழந்து விடாமல் முழுமையாகச் சங்கமித்தல் அவசியமாகும்.

“பழமையும் புதுமையும் துவைதமும் அத்வைதமும் பொதீக விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானக் காட்சியும் மேற்றிசையறிவும் கீழ்த்திசைச் சமயமும் மனமொடுங்கிய தியான் நிலையும் மன்பதைக்குத் தொண்டு செய்தலும் சமரசப்பட வேண்டிய காலமிது” (சுவாமி விடுலாநந்தர்)

சான்றாதாரம்.

1. உலகச் சமயங்கள் பற்றிச் சுவாமிவிடுலாநந்தர் மிக விரிவாகத் தமது ஆக்கங்களில் நோக்கியினாலை குறிப்பிட்தத்தக்கது. அவற்றுள் ஒருசிலவருமாறு; Ancient Thoughts For Modern Man. (1992) கட்டுரைகள்; விஞ்ஞானதீபம், ஆங்கிலவாணி, மேற்றிசைச் செல்வம், நாகரிக வரலாறு, எகிப்திய நாகரிகம், யவன புரத்துக்கலைச் செல்வம், உலக புராணம், திருவமர்மார்பன் திருக்கோயிற் காட்சி.
2. கைலாசநாதக் குருக்கள், கா., 1986, இந்துப்பண்பாடு - சில சிந்தனைகள் பக. 12.
3. மேலது நூல். பக. 16.
4. மேலது நூல். பக. 31.
5. மார்ஷல், வீலர், தீக்சித், கோசாம்பி, நீலகண்ட சாஸ்திரி முதலிய அறிஞர்களின் கருத்துகள் இவ்வகையில் நோக்கத்தக்கவை.
6. இதேபோன்ற குறைபாடுகள் கிறிஸ்தவ மதத்திலும் நிலவியபோதே புரட்டஸ்தாந்து மதம் முதலிய கிறிஸ்தவ மதப் பிரிவுகள் தோன்றியமை ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.
7. தில்லைநாதன், சி.. இந்து தர்மம், 1991-1992, பக. 3
8. 1993 ஆம் ஆண்டு ஜாலைமாதம் 24ஆம் 25ஆம் திகதிகளில் சவிற்சலாந்தின சூரிச் நகரின் அல்விஸ்கல்ஸி என்ற இடத்தில் சுவிஸ் இந்து மாமன்றத்தினர் பிரமாண்டமானமுறையில் நடத்திய ‘உலக இந்து மகாநாடு’ பற்றிப் பெருமித உணர்வுடன் எழுதப்பட்ட கட்டுரை (தினகரன்; வாரமலர்ஆகஸ்ட் மாதம் 8ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை) தினகரன் வாரமலரில் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிட்தத்தக்கது.
9. இவ்வகையில் அவரது ‘யாழிப்பாணச் சமயநிலை’ என்னும் கட்டுரை விதந்து கூறத்தக்கது.
10. இதுபற்றி இக்கட்டுரையாசிரியர் பிறிதோரிடத்தில் விரிவாக நோக்கியினால். க. அருணாசலம், பாரதியார்சிந்தனைகள், 1984, பக. 257-280.
11. அருணாசலம், க., பாரதியார் சிந்தனைகள், 1984, பக. 149-179.
12. இவைபற்றி இக்கட்டுரையாசிரியர், ‘சுவாமி விடுலாநந்தரின் சமயச் சிந்தனைகள்’ என்னும் நூலில் விரிவாக நோக்கியினாலை குறிப்பிட்தத்தக்கது.
13. அருணாசலம், க. பாரதியார் சிந்தனைகள், 1984, பக. 257-280.

“பாவ டுண்ணியத்தை எரித்துவிடு. முக்தி என்பது சிறுபிள்ளைத்தனமான பேச்சு. நான் அழிவற்ற ஞானம் ஆவேன். நான் அந்தத் தூய்மை வடிவானவன்.”

“யாரும் ஒருபோதும் கட்டுப்பட்டவனும் அல்ல, முக்தி பெற்றவனும் அல்ல; என்னையன்றி வேறு யாரும் இல்லை. நான் எல்லையற்றவன். நான் நித்தியமுக்தன். எனக்குப் போதனை செய்ய முற்படாதே! ஞானத்தின் சாரமாக இருக்கும் என்னை யார் மாற்ற முடியும்? கற்பிப்பவன் யார்? கற்பிக்கப்படுவன் யார்?”

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் தோன்றிய சைவசமய இயக்கங்கள்

(1840 முதல் 1858 வரை)

திரு. இரா. வெ. கனகரத்தினம் M.A
முதுநிலை விரிவிரையாளர் (இந்துப்பண்பாடு),
பேராதனைப்பல்கலைகழகம்

உலக வரலாற்றிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஒரு நிலைதிரிகாலமாக அமைகின்றது. பொதுவாக “இக்காலப் பகுதியில் மக்களிடத்தில் புதுமை நாட்டமும் புரட்சிக் கருத்துக்களும் புனரமைப்பு வேலைகளும் பெருமளவு செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கின”¹. வாழ்வியல், அறிவியல் முதலான துறைகளில் மாற்றங்களும் முன்னேற்றங்களும் ஏற்பட்டன. சமுதாயத்தில் தனிமனிதனுக்கள் மதிப்பு உணரப்பட்டது. இயக்கங்கள் பல தோன்றிச் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்காக உழைத்தன.

சமுநாட்டைப் பொறுத்த வரையிலும் சமூகம், பொருளாதாரம், கல்வி, சமயம் முதலான வாழ்வியல் அம்சங்களில் புதுமை நாட்டமும் புனரமைப்பு வேலைகளும் நடைபெற்றன. ஆனாலும் துறைகளிலும் மாற்றங்களும் முன்னேற்றங்களும் ஏற்பட்டன. நாவலர், சித்தாந்ததேரர், மொகொற்றி வத்தே குணானந்த, வலிசங்க கரிச்சந்திர முதலான நோயின் தனிமனித முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டது. நாவலரவர்களின் தனிமனித முக்கியத்துவமும் நாவலர் இயக்கமும் சமூக, சமய இயக்கங்கள் பலவற்றினைத் தோற்றுவித்தன. சைவப்பிரகாச சமாசீயம் (1853-54) சைவப்பிரகாச சமாஜம் (1878-79) சைவப்பிரகாச சமாசீயம் (1880) பரமத கண்டன-சுயமத ஸ்தாபனம் (1864) சைவ சம்போதனா சங்கம் (1884) சைவபரிபாலன சபை (1888) முதலான சபைகளை இவ்வகையில் குறிப்பிடலாம்.

சமுநாடும் பாரதமும் கிழு. காலம் முதல் சமூக, அரசியல், பண்பாடு முதலான துறைகளில் மிகுந்த தொடர்புடையனவாக விளங்கின. சமுநாட்டவர் யாவரும் பாரதத்தின் வழி வந்தவர்களே ஆவர். பாரதத்தில் ஏற்படும் சமூக, அரசியல் பண்பாட்டு மாற்றங்கள் அவ்வள் பொழுது சமுநாட்டையும் பாதிக்கவே செய்தன. சமுத்தின் சமூக வாழ்வியல் பாரதத்தின் வழிவந்தனவே. பாரதத்தின் சமூக வாழ்வியல் முறைகளைச் சமயம் வழிநடத்திச் சென்றது போலவே சமுத்தின் சமூக வாழ்வியல் அம்சங்களையும் சமயமே வழிநடத்திச் சென்றது. இருநாடுகளின் வாழ்வியல் அம்சங்களின் இயக்கத்துக்கும் சமயமே உந்து சத்தியாக அமைந்திருந்தது. அவ்வகையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பாரதத்தில் ஏற்பட்ட இந்து சமூக சமய இயக்கங்களான பிரமசமாஜம் (1828) ஆரிய சமாஜம் (1875) இராம கிருஷ்ணமிஷன் முதலான வற்றின் தாக்கம் சமுநாட்டிலும் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கிற்று

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சமுநாடு ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. அவர்கள் ஏனைய அந்நிய ஆட்சியாளரை போல; வலோற்காரமான மதமாற்றத்தின் மூலம் தமது பண்பாட்டைக் காலூரன்றச் செய்து, நிர்வாகத்தை நடத்த முற்படாது; விட்டுக் கொடுக்கும்

மனப்பான்மை, வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணுதல் புரிந்துணர்வு முதலான பண்புகளைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் சுதேசிய மக்களிடத்தில் நல்லெண்ணத்தையும் அமைதியையும் பேணவிளைந்தனர். இச்சூழ்நிலையில் கிறிஸ்துவ மதத்தைப் பரப்பி, ஆங்கிலக் கல்வி போதிப்பதன் மூலம், தமது கலாச்சாரம் பாரம்பரியத்தினுள் இம்மக்களை உட்படுத்தி அதன் மூலம் பாலனத்தைச் செய்வனவே நிர்வகிக்கலாம் என்று கருதினர். இதனால் இவர்கள் மேலெத்தேசங்களில் இருந்து பிழிந்தியும் செல்வ வளமும் மிக்க வெஸ்லியன் மிஷன் (1818) சேர்ச் மிஷன் (1814) அமெரிக்க மிஷன் முதலான மிஷனரிமார்களின் வருகையை ஆதரித்தனர்.

சமுதாட்டின் வடபகுதி, கிழக்குப் பகுதிகளுக்குச் சென்ற இம்மிஷனரிமார்கள் அங்கு வாழ்ந்த இம்மக்களின் சமூக அமைப்பு பொருளாதார வளம், கல்வி சமய நிலைமைகள் முதலானவற்றை நன்கு அவதானித்து, இவற்றில் கீழ்நிலையடைந்திருந்த மக்களின் உயர்வுக்காகப் பரிசுத்த ஆவியின் பெயரால் ஊழியர்க் கெய்ய முனைந்தனர். சைவாலயங்கள் பெரிதும் சிவடுண்ணியச் செயல்களைத் தவிர்த்து வாண வேடிக்கை, தாசிகள் நடனம், பலிசூதல் முதலான ஆகம விரோத நடவடிக்கைகளையும் இறுக்கமான வைதிக் அமைப்பின் வழிவந்த அறிவிற் குறைந்த மக்களின் வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வங்களான காடன், மார்டன், சுடலைமாடன், காட்டேறி, மதுரை வீரன், கறுப்பன், பதினெட்டாம் படிக்கறுப்பன், சங்கிலிக்கறுப்பன், பெரியதம்பிரரன்; முனி கண்ணகி, பேய்ச்சி முதலான தெய்வங்களின் வழிபாடுகளையும் அவதானித்த மிஷனரிமார்கள் அம் மக்களின் ஆத்மநெறியினை வளம்படுத்தும் பொருட்டுத் தமது சமய நெறியினுள் புகும்படி வற்புறுத்தினர். இதனால் சைவத்தை இகழ்ந்து பேசியும் எழுதியும் வந்தனர். குருட்டுவழி (1844) முழுமூர்த்திலட்சணம் (1844) துராசார விருத்தம், நன்கொடை (1853) முதலான கண்டன நூல்களைக் கிறிஸ்துவ மிஷனரிமார்கள் தமது நோக்கத்தை அடையும் பொருட்டு எழுதினர். நலிவற்ற சைவசமயிகளின் சமூக பொருளாதார அமைப்பை முன்னேற்றுவதற்கு ஆங்கிலக் கல்வியின் அவசியத்தை வற்புறுத்தினர். இதனால் உறுதியும் கம்பீரமுமிக்கப் பாடசாலைகளை அமைத்தனர். நலீன பாடத்திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தினர். ஏட்டிற்கும் எழுத்தாணிக்கும் பதிலாக ஒற்றையும் பென்சிலூம் வழங்கினர். ஒரு கூரையின் கீழ் யாவரும் அமர்ந்து கல்வி பெறும் வாய்ப்பினை அளித்தனர். ஆன், பெண் என்னும் இருபாலாருக்கும் கல்வியில் சமவாய்ப்பினை அளித்தனர். யாழ்ப்பானம் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி, யாழ்ப்பானம் வெஸ்லின் மிஷன் பாடசாலை, யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரி, உடுவில் மகளிர் கல்லூரி, சென்ஜோன்ஸ்கல்லூரி முதலான கல்லூரிகள் ஆரம்பகால மிஷனரிமார்களின் நடவடிக்கையின் பயனாக எழுந்தவையாகும். இத்தகைய மிஷனரிமார்களின் சேவை, உண்மையில் உண்மையான மனிதாபிமானத்துடன் ஒட்டிய ஊழியராக இருக்காது உள்நோக்கம் கொண்டதாய் அமைந்திருந்தது. அதன் தொனிப்பொருளும் அஃதாகவே இருந்தது. இத்தகைய சூழ்நிலைகளிலே தான், சைவசமயத்தை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு இயக்கங்கள் பல தோன்றிச் சைவ சமூகத்தின் சமூக பொருளாதார நிலைகளையும் கல்விசமய நிலைகளையும் மேம்படுத்தும் பொருட்டுத் தொண்டுகள் பல புரிய முன்வந்தன.

சமுதாட்டில் 1840 முதல் 1900 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியில் நடைபெற்ற சைவசமய இயக்க முயற்சிகளை ஐந்து காலகட்டங்களாக வகுக்கலாம்.

முதற்கால கட்டம் - 1840 -1848 வைரையுள்ள காலம்

இரண்டாம் காலகட்டம் - 1848-1854 வரையுள்ள காலம்

மூன்றாம் காலகட்டம் 1854-1870 வரையுள்ள காலம்

நான்காம் காலகட்டம் 1870 - 1879 வரையுள்ள காலம்

ஐந்தாம் காலகட்டம் 1880 -1990 வரையுள்ள காலம்

இவற்றின் செயற்பட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இவற்றை பின்வரும் முன்று அமைப்பினுள் அடக்கி நோக்கலாம்.

(அ) புனராக்க இயக்கம (Reform Movement) முதல் முன்று காலகட்டங்களில் தோன்றிய இயக்கங்களின் நடவடிக்கைகளை இவ்வழைப்பினுள் அடக்கி நோக்கலாம்.

(ஆ) புத்தெழுச்சி இயக்கம் (Revival Movement), 1870 முதல் 1879 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் தோன்றிய இயக்கங்களின் செயற்பாட்டினை இதனுள் அடக்கி நோக்கலாம்.

(இ) புத்துணர்வியக்கம் (Renaissance Movement) 1880 முதல் 1960 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் தோன்றிய இயக்கங்களை இதனுள் அடக்கி நோக்கலாம்.

புனராக்க இயக்கங்கள் பெரும்பாலும் வெளிப்புறச் சத்திகளின் இயக்கம் காரணமாக எழுகின்றன. புத்தெழுச்சி இயக்கங்கள் உட்புறச் சத்திகளின் காரணமாக எழுபவை. முன்னவை புதுமையில் நாட்டம் கொண்டவை, புத்துணர்வியக்கங்கள் வெளிப்புறச் சத்திகளினதும் உட்புறச் சத்திகளினதும் செல்வாக்கால் எழுபவை. இவை பழைய கோட்பாடுகளைப் புதுத் தொடர்புகளால் புதுப்பொருளோடு விளக்கும் இயக்கங்களாக இருக்கும்.

புனராக்க இயக்கங்கள்

பொதுவாக இந்தியாவில் தோன்றிய பிரம்ம சமாஜத்தினையும் அதனோடு இயைந்த தத்துவபோதினிசாபா (1840) இந்திய பிரம்ம சமாஜம், (1886) சாதாரண பிரம்ம சமாஜம் (1878) பிரார்த்தனை சமாஜம் (1864) முதலான சமாஜங்களையும் இவ்வமைப்பினுள் அடக்கி நோக்குவர். ராம்மோகன் ராயால் (1772-1833) தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிரம்ம சமாஜமே இந்து சமுகத்தின் மத்தியில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமூகசமய இயக்கமாகும். வங்காளத்தில் பிரித்தானியரின் ஆட்சிக் காலத்தில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார்களின் வரட்டுத்தத்துவ நுட்பங்களையும் நேர்மையற்ற பிரசார முறைகளையும் மறுத்தற் பொருட்டும், இந்து சமுதாயம் இருக்கமாகப் பின்பற்றி வந்த, பெண்களைக் கட்டாயப் படுத்தி உடன் கட்டை ஏற்றுதல், திருமணத்தின் பெயரால் பெண்களை விற்றல், பலதார மணம், குலினிசம் (Kulinism) சாதிவெளி, உருவழிபாடு முதலான தீய பழக்கவழங்கங்களிலிருந்து மக்களை மீட்டு, உயர்ந்த சமூக நோக்கினையும் சமய தத்துவ நோக்கினையும் நோக்கிச் செல்லுதற் பொருட்டும் அமைக்கப்பட்டதே பிரம்ம சமாஜத்தின் செல்வாக்கு ஈழநாட்டைப் பாதித்ததா என்ற வினாவிக்கு விடையளிப்பது கஷ்டமாக இருப்பினும். பிரம்ம சமாஜத்தின் செயற்பாடுகளையும் அதன் வெற்றியையும் மிஷனரிமார்கள் நன்கறிந்தனர் என்பதை மறுப்பது கடினம். ஈழநாட்டில் தோன்றிய புனராக்க இயக்கத்தினர் இம்மிஷனரிமார்களிடத்தில், கல்வி கற்றவர்களாகவும் ஈழநாட்டில் பிறந்து தமிழ்நாட்டில் கல்வி கற்றவர்களாகவும் தமிழ் நாட்டில் பிறந்து ஈழநாட்டில் வர்த்தகம் செய்யும் பரம்பரையில் வந்தவர்களாகவும் விளங்கியமையால், இந்தியாவில் நாடாளாவிய வகையில் கொடிய 'சதி' என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கை (1829 மார்க்டி 4) சட்டத்தின் மூலம் தடை செய்யும் வகையில் உழைத்த மானுடனை இலகுவில் யாரும் மறுக்க முடியாது. எனவே 1850க்கும் பின் ஏதோ ஒருவகையில் இச்சமாஜத்தின் செல்வாக்கு இங்கு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. 1850களில் நாவலரவர்கள் அமைத்த 'சைவப்பிரகாச சமாசீயம்' என்னும் இயக்கம், பிரம்ம சமாஜத்தின் செல்வாக்கின் தாக்கம் என்பதை மறுப்பது கடினமாகும்.

முதற்கால கட்டம் 1840-1848 வரையுள்ள காலம்

சமுத்தின் ஏழைச் சைவ மக்களின் உரிமைகளையும் சமயத்தைக் கிறிதும் மதிக்காதும், மற்றைச் சமயங்களை அவைரியாதை செய்தும், கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவுவோருக்குப் பொருளும் பதிவியும் வழங்கியும் மதமாற்ற நடவடிக்கைகளில் மிஷனரிமார்கள் தீவிரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையில், இவ்வியக்கத்துக்கு எதிராக ஈழத்தின் வடபகுதியில் ஆங்காங்கே சிறுசிறு குழுக்களாகப் பல இயக்கங்கள் தோன்றி தமது சமயத்தையும் கல்வி மரபினையும் பேண விழைந்தன. யாழிப்பாணம், வண்ணார்பண்ணை, உடுப்பிட்டி, அளவெட்டி, மல்லாகம் முதலான இடங்களில் இவ்வியக்கங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.⁵ உடுப்பிட்டியில் அம்பலவாண முதலியார் மகன் அருளம்பல முதலியாரும் குமாரசவாமி முதலியாரும் வண்ணார்பண்ணையில் வேதக்குட்டிக் குருக்கள், ஆறுமுகச் செட்டியார் ஆகிய இருவரும் இணைந்தும்; வைத்திலிங்கச் செட்டியார், முத்துவேலுச் செட்டியார், சிறாப்பர் குருநாத முதலியார், இருகுநாத முதலியார், காசிநாத முதலியார் ஆகியோர் இணைந்தும் (1842) தில்லையம்பலவாணச் செட்டியாரும் (1842) இயக்கத்தினை நடத்தி இவ்வியக்கங்கள்

கிறிஸ்தவ மிஷனர்களின் பிரசார நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்துச் சுயமத தாபனம் செய்வதும். சைவசமய சூழ்நிலையில் சைவப்பிள்ளைகளுக்கு மேலைத்தேசுக் கல்வி புகட்டுவதையும் முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன.⁶ இவ்வியக்கங்களுள் வண்ணார்பண்ணையில் வைத்திலிங்கச் செட்டியார் தலைமையில் நடைபெற்ற இயக்கத்தின் செயற்பாடுகளுக்கும் உடுப்பிட்டி அம்பலவாண முதலியார் தலைமையில் இயங்கிய இயக்கத்தின் செயற்பாடுகளும் இக் காலகட்டத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கன. வண்ணார் பண்ணை வைத்திலிங்கச் செட்டியார் தலைமையிலான இயக்க நடவடிக்கை பற்றி உதயதாரரை பின்வருமாறு கூறுவது இங்கு நோக்கத் தக்கதாகும்⁷.

“குறித்த பள்ளிக் கூடம் ஆரம்பித்தாயிற்று. ஆகமசாஸ்திரங்கள் படிப்பிக்கத் தகுந்த உவாத்தி இவ்வூரில் அகப்படாத படியால் வட தேசத்துக்கு எழுதி அழைப்பிக்க நினைத்திருக்கி றார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இலக்கண இலக்கியம் படிப்பிக்கிற தற்கு வட்டுநகர் சாஸ்திரப் பள்ளிக் கூடத்து மன்னு வாத்தி யாராக இருந்த சண்முகச் சட்டம்பியாரை நியமித்திருக்கி றது..... இந்தப் பாதிரிமார் நம்மத்தைப் பழிக்கும் வாயையடக்க நாங்களும் ஏன் அச்சுயந்திரசாலை ஸ்தாபித்து அவர்களைப் போல (அவர்கள் மத குற்றத்தைக் காட்டி) நாங்களும் சிறு புத்தகங்களை அடித்துப் பரப்பப் பண்ண வேணுமென்றும் யோசித்த போது முத்துவேலச் செட்டியார் சொன்னதாவது; இவ்வூர் வெள்ளைக் காரரும் அச்சுக் கூடத்துக்குப் பங்காக வரப்பலமுறை முயன்றிருக்கின்ற படியினாலும் அதன் செல வைப் பற்றி நானும் சீமைக்கு எழுதியிருக்கின்ற படியினாலும் மேற்குறித்த வெள்ளைக் காரரிடம் பேசிக் கொண்டு அச்சுக் கூடம் அமைப்பிக்கின்றேனன்று சொல்லியிருக்கிறார். வேதக்குட்டி ஜயர் (அருணாசலக் குருக்கள்) சைவசமயத்தின் நயப்பைப்பற்றி வெகுவாகப் பேசினார்”

மேற்படி உதயதாரரைக் கூற்றின் மூலம் மேற்கூறிய இவ்வியக்கம் (ஆ) சைவப் பாடசாலைகளை அமைத்து நடத்துதல் (ஆ) சுயமத தாபனத்தின் பொருட்டு கிறிஸ்தவ மதக்கண்டனம் செய்தல (இ) அச்சுயந்திரசாலையை நிறுவித் துண்ணுப் பிரசரங்களையும் சிறு நூல்களையும் வெளியிடல் (ஈ) ஊர்கள் தோறும் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்தல் என்னும் நான்கு முக்கிய நோக்கங்களைக் கொண்டு செயற்பட்டது எனலாம். மேற்கூறிய இவ்வியக்கங்கள் யாவும் மிஷனரிமார்கள் தமது சமயத்தைப் பரப்புவதிலும், வளர்த்து எடுப்பதிலும் அதிக கவனம் செலுத்தி வந்த காலப் பகுதியாகையால் அவை தம்மோடு போட்டியிட்டுத் தம்நோக்கங்களை முறியடிக்க முயன்ற இவ்வியக்கங்களை அரசியல், நிர்வாக நடவடிக்கைகளால் முட்டுக் கட்டைகளை ஏற்படுத்தி அடக்க முற்பட்டனர்.

இரண்டாம் காலகட்டம். 1848-1854 வரையுள்ள காலம்

மேலே கூறிய காலகட்டத்தினைப் புனராக்க இயக்கத்தின் தோற்றுவாய் எனக் கொண்டால் இக்கால கட்டத்தினை புனராக்க இயக்கத்தின் எழுச்சிக் காலம் என்று கொள்ளலாம். இவ்வெழுச்சியினை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் பெரும் பங்காற்றியவர் ஆறுமுகநாவலரவர்கள் ஆவார். நாவலரவர்கள் இவ்வியக்கத்தில் பங்கேற்றதும், அதனை வளர்த்துக் கென்றதும் ஒரு வரலாற்று நியதியே தவிர நாவலரவர்களின் விருப்பத்தின் பேரிலல்ல. நாவலரவர்கள் செல்வவளமுள்ள குடும்பத்தில் பிறந்தவர். தமிழ் மொழிக் கல்வி அறிவும் ஆங்கிலக் கல்வி அறிவும் நிறைந்தவராக விளங்கியவர். கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார்களின் நன்பராகவும் அவர்களுக்கு வேண்டிய தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் விளங்கியவர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நல்ல தமிழில், நல்ல மொழி நடையில் விவிலியத்தை மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்து அவர்களைத் தமக்கு பரோபகாரியாக்கியவர். இத்தகைய தகைமைகளைக்

கொண்டு மேலான உத்தியோகம் பெற்றுச் சிறந்த உலகியல் வாழ்வை நாவலரவர்கள் மேற் கொண்டிருக்கலாம். ஆயினும் சைவர்கள் செய்த தவப்பயன், நாவலரவர்கள் உலகியல் வாழ்வை நாடாது, சைவ சமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக் கருவியாகிய கல்வியினையும் வளர்த்தல் வேண்டும்” என்னும் இலட்சியத்தை மனங்கொண்டு செயற்பட்டமையாகும்.

நாவலரவர்கள் ஜய வருடம் (1834) முதல் யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லிய மிஷன் பாடசாலையில் கல்விகற்றவர் பிலவ வருடம் (1841) முதல் அப்பாடசாலையின் தமிழப் பண்டிதராக விளங்கியவர். கீலக வருடம் புரட்டாசி மாதம் (1848) தமது உத்தியோகத்தை பரித்தியாகஞ் செய்தவர். நாவலரவர்கள் பதினான்கு ஆண்டுகள் கிறிஸ்தவ குழ்நிலையில் வாழ்ந்தவர் விவிலியத்தை மொழி பெயர்த்தவர், கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார்களின் சமூக ஊழியத்தின் செயற்பாட்டினை நன்கு அவதானித்தவர், மிஷனரிமார்களின் சமூக ஊழியம் உள்நோக்கம் கொண்டதாய் அமைந்திருப்பதை நன்கு உணர்ந்தார். சமய மாற்றத்தை அவர்கள் தம்முழியத்தின் பலனாகப் பெற முயன்றனர். இத்தகைய கடப்படம் நிறைந்த கிறிஸ்தவ ஊழியத்தின் நின்று சைவ சமயத்தையும் சைவ மக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதால் நாவலரவர்கள் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார்களுக்கும் கிறிஸ்தவ சமயத்துக்கும் எதிரான போராட்டத்தை நடத்திச் சென்றார். அவர்களின் கோட்பாடுகளை நிராகரித்தார். அதேசமயம் சைவசமயத்தின் புனராக்கத்தின் பொருட்டு முன்னையோர் காட்டிய வழிகளைத்தாமே சரியாகக் கடைப்பிடித்து வெற்றி காண்பதில் முன்னின்றார்.

நாவலரவர்கள் 1848. முதல் 1854 ஆம் ஆண்டுவரை தம்மோடு தமது நண்பர்களையும் சகமானவர்களையும் இணைத்து ஒரு குழுவாக இயங்கினார். இக்குழுவின் தலைவராக நாவலரவர்கள் விளங்கினார். இக்குழு கிறிஸ்தவப் பிரசாரத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தை நடத்தியதோடு, சைவசமயத்திலே காணப்படும் குறைகளைக் களைந்து அவற்றை நிவர்த்தி செய்வதற்காகவும் பெரிதும் உழைத்து. இக்குழுவின் நோக்கங்களைப் பின்வருமாறு வகுத்து நோக்கலாம். (அ) ஊர்கள் தோறும் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்தல் (ஆ) கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார்கள் சைவசமயத்துக்கு விரோதமாகச் செய்யும் செயற்பாடுகளைக் கண்டித்தல் (இ) அச்சுயந்திரசாலை யொன்றினை நிறுவி துண்டுப் பிரசரங்களையும் பாடநூல்களையும் வெளியிடல் (ஈ) சைவப்பிள்ளைகளின் கல்வியினை விருத்தி செய்தல் (உ) இந்நோக்கங்களுக்கு நிறுவன வடிவம் கொடுக்க முயலவேண்டும்.

(அ) நாவலரவர்களே இக்குழுவின் பிரசாரத்தின் முதற் பிரசங்கத்தைத் தொடக்கி வைத்தார் பிலவங்க வருடம் மார்கழி மாதம் 18 மீ (1847) சுக்கிரவாரமும் சுவாதி நகஷத்திரமும் கூடிய தினத்திலே, சைவமென்னுஞ் செஞ்சாலி வளரும்பொருட்டு தமது முதற் பிரசங்கத்தை ஆற்றினார் அன்று முதல் சுக்கிரவாரந்தோறும் அவ்வாலயத்தில் பிரசங்கம் செய்து வந்தார். நல்லூர் கார்த்திகேயஜேயர், தில்லைநாதப்பிள்ளை, சதாசிவப்பிள்ளை, சங்கர பண்டிதர் முதலானோர்கள் இப்பிரசங்க முயற்சியில் நாவலரவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டனர். கடவுள் வாழ்த்து, உருத்திராக்கதாரனம், சிவபத்தி, வேதாகமங்கள், திருவிழா, யாக்கநிலையாமை, மகளிராமுக்கம், தருமம், பிக்ஷலமிகுதல், கல்வி கற்பித்தல், கடவுளொருவருண்டெனல், பசுக்காத்தல் முதலான விடயங்களே இக்குழுவின் பிரசங்கப் பொருளாக அமைந்தன. சைவசமயிகள் மேற்கூறப்பட்ட விடயங்களின் அடிப்படை உண்மைகளைத் தெரிந்திருப்பாரேயானால் இச்சமயமாற்றங்களுக்கும், சமயப்பேதவிப்படிக்கும் இடமில்லையென இவ்வியக்தினர் நம்பினர். இப்பிரசங்கத்தால் சைவசமயிகள் சமய உறுதிப்பாடுடையவர்களாக விளங்க முற்பட்டனர். சமய ஓழுகலாறுகளைக் கடைப் பிடித்து வழக் தலைப்பட்டனர். இவ்வியக்தித் திருச்சாரமுறைகள் மிஷனரிமார்களின் கிறிஸ்தவமத நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்றவே செய்தன.

இவ்வியக்கம் பற்றியும் அதன் பிரசங்க நடவடிக்கைப் பற்றியும்கூற வந்த இந்து பாஸ்டர் (Hindu Pastors) என்னும் நூல், “இளைஞர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் முயற்சியுடன் அவர்கள் திருப்தியடையவில்லை. வளர்ந்தோர்க்கு உற்சாகம் ஊட்டவும் அவர்களை உறுதிப்படுத்த வேண்டியும் இருந்தது. அதனால் சைவப்பிரசாரர்களும் செயல் முகவர்களும் தோன்றி மெதடில் அமைப்பைப்போன்ற ஒரு சுற்றுவட்டத்தை அமைத்து அதன்வழியில் பணியாற்றுகின்றார்கள். அவர்களின் புனிதநூல்களில் இருந்து பூரணப்படனம் செய்தும் திருமுறைகளைப் பாடியும்

வருகின்றனர். வண்ணார்பண்ணைச் சிவன்கோயில் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் மாலைநேரம் சமயப் பிரசங்கம் நிகழ்த்துகின்றார்கள். முக்கியமான இடங்களான சன்னாகம், மாணிப்பாய் ஆசிய இடங்களிலும் முக்கிய பிரசாரக் கூட்டங்கள் ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இக் கூட்டங்களுக்கு முதல்வர் அனைவரும் அறிந்தவரும் அடிக்கடி கூட்டங்களில் பங்கேற்று வருபவரும் இந்த இயக்கம் அனைத்திற்கும் பிரதான முனையாக இருந்து வருபவருமான ஆறுமுகநாவலராகும். மற்றவர் கார்த்திகேயஜயர் என்ற அவரது நண்பர். இவர்களது பிரசங்கம் பிரபலமான சமயநால்களில் இருந்து விடயக்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுப் பல்வேறு தலையங்கங்களின் கீழ் அவை பிரசங்கம் செய்யப்படுகின்றன”⁸

எனக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் நாவலரவர்களுடைய இயக்கம் தனிமனித இயக்கமாக அமையாது ஒரு கூட்டுறவு இயக்கமாக, மின்னரி இயக்கம் போல் வளரும் ஆற்றல் கொண்டதாக விளங்கியது என்பது குலப்படும்.

(ஆ) கிறிஸ்தவ மின்னரிமார்கள் மும்மூர்த்தி இலட்சணம் (1844), குருட்டுவழி. (1844), துராசார விருத்தம் முதலான நூல்களைச் சைவ சமயத்துக்கு எதிராக எழுதி வெளியிட்டனர், நன்கொடை முதலான துண்டுப்பிரசரங்களும் அவ்வகையில் அமைந்தனவே ஆகும். இவற்றுக் கெல்லாம் பிரதி கண்டனஞ்செய்து சைவசமய உண்மைகளைக் காப்பதற் பொருட்டுப்பல நூல்களையும் துண்டுப் பிரசரங்களையும் இவ்வியக்கம் வெளியிட்டது. அவ்வகையில் ஞானக்கும்மி, யேசுமத பரிகாரம், விவிலிய குற்சதம், சுப்பிரபோதம், (1853) கிறிஸ்துமதக் கண்டனம், மிலேசுச மதவிகற்பம், சைவதாஷண பரிகாரணம் முதலானநூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. சத்திமிக்க வெளிப்படிரு இயக்கங்களுக்கு எதிராக மிக வலுவான போராட்டத்தை இவ்வியக்கம் நடத்தியது என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் நூல் நாவலரவர்களால் எழுதப்பெற்ற சைவதாஷண பரிகாரம் என்னும் நூலே ஆகும். இந்நாலைக் கண்டு கிறிஸ்துவ உலகமே பயந்து நடுங்கிற்று. இந்நால் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்காத கிறிஸ்துவ இயக்கங்களொன்றும் ஈழநாட்டில் இருக்கவில்லை. இந்நால் கிறிஸ்துமத வேதமாகிய விவிலிய நூலின் பொருள்மரபினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதில் உள்ள குறைபாட்டை இனங்காட்ட முற்பட்டதோடு, அவர்கள் சைவ சமயத்தின் மேல் தொடுக்கும் ஆட்சேபங்களுக்கெல்லாம் தகுந்த சமாதானங்கள் கூறியும் உள்ளது. இவை அந்நால் முக்கியம் பெறுதற்குக் காரணங்களாகும் Hindu Pastors இந்நால் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “வற்றாத திறமையும் உற்சாகமும் நிறைந்த இவ்வியக்கம் 1854இல் தன் சிகிரத்தைக் கண்டது சைவதாஷண பரிகாரம் என்ற நூலை வெளியிட்டது. அதன் ஆசிரியர் சந்தேக மின்றி ஆறுமுக நாவலராகத்தான் இருத்தல் வேண்டும். ஜெஹோவா பற்றிய பழங்கால மகத்தான கருத்துக்களும் சடங்குகளும் சைவசமயக் கருத்துக்களையும் சடங்குகளையும் பெரிதும் ஒத்திருப்பன என்றும், அவை தோன்றிய வகையில் அதேயெலும் தெய்வீகமானவையென்றும் மகிழ்வுட்டவிலும் தொழிலிலும் அதேயெலும் நன்மை பயப்பனவென்றும் மிகவும் தந்திரமாகக் காட்ட முயல்கின்றார். எமது விவிலிய நூலை மிகவும் ஆழமாகவும் ஆச்சரியப்படும் வகையிலும் இவர் அறிந்து வைத்திருக்கின்றார் என்பது இதிலிருந்து நன்றாகத் தெரிகின்றது. இந்துக்களின் நம்பிகைகளான புண்ணியம், தவம், யாத்திரை, இவிங்கவழிபாடு, தீர்த்தமாடல், பிரார்த்தனை என்பனவும் பிரசடங்குகளும் ஆசார முறைகளும் எமது புனிதநூலின் ஆதாரத்தின் மீது வஞ்சனையாக எடுத்து நிறுவப்படுகின்றன. இதனால் ஆதரவாகவும் கிறிஸ்துவ மதத்துக்கு எதிராகவுமாக ஒரு தாக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை மறுக்க முடியாது”⁹

எனக் குறிப்பிடுவது இக்காலகட்டத்தில் இவ்வியக்கத்தின் வெற்றிக்கு உரைகல்லாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

(இ) இவ்வியக்கத்தின் தலைவராக விளங்கிய நாவலரவர்கள், அமெரிக்கன்மினன், சேர்ச் மினன் ஆசிய மின்னரிமார்கள் அச்சுயந்திரங்களை நிறுவிப் பத்திரிகை, துண்டுப்பிரசரங்கள், பாடநூல்கள் முதலானவற்றை வெளியிட்டு கிறிஸ்துவ மதத்தைப் பரவி வருவது போன்றுதாழும், சைவசமய வளர்ச்சின் பொருட்டு அச்சுயந்திரலையை நிறுவ விரும்பினார். நாவலரவர்கள் இவ்வச்சுயந்திரத்தை ஆரம்பத்தில் பறங்கியருடன் இணைந்து வாங்க விரும்பினார். ஆயினும் இவ்விருப்பம் ஆழமாகவும் பரவலாகவும் இடம் பெற்று விட்டமையால் சைவமக்களின் மனத்துக் கொவ்வாத அயலவரின்

உதவியின்றியே அச்சயந்திரத்தை வாங்கினார். இவ்வச்சயந்திரசாலை ஆரம்பத்தில் நல்லூரிலும் பின்னர் வண்ணார் பண்ணையிலும் நிறுவப்பட்டது. இதற்கு “வித்தியநுபாலன யந்திரசாலை” எனப் பெயரிடப்பட்டது. இதற்கு மானிப்பாயிலுள்ள அமெரிக்க மின்ச் அச்சயந்திரசாலையில் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் இவ்வியக்கத்தின்தும் சைவசமயத்தின்தும் வளர்ச்சியின் பொருட்டு வேலை செய்ய முன்வந்தனர். இவ்வச்சயந்திரசாலையில் இருந்து துண்டுப்பிரசரங்களும் பாலபாடங்கள் பாடநூல்கள் முதலானவையும் வெளிவந்தன. இவ்வச்சயந்திரசாலையே இவ்வியக்கத்தினைக் காலுங்கள் வளர்த்துச் செல்வதற்கும் சைவசமய வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது எனலாம்.

(ஏ) மின்சாரமாக்களின் சமூக ஊழியத்தின் பொருட்டு அமைந்த பாடசாலைகளில் கல்வி கற்ற சைவப்பிள்ளைகள். தமது சமய ஒழுகலாறுகளைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதவர்களாகவும் தமது பண்பாட்டினின்று பிறழ்ந்தவர்களாகவும், மதம் மாறியோர் புதிய சிறிஸ்தவத்தின் பாதுகாவலர்களாகவும் புதிய சமூகத்தைத் தோற்றுவிப்பவர்களாகவும் விளங்குவதைக் கண்ணுற்ற இவ்வியக்கம் சைவசமயச் சூழ்நிலையில் புதிய கல்வி மாற்றங்களுக்கேற்ப பாடசாலைகளை அமைக்க முற்பட்டது. 1849 ஆம் ஆண்டு வண்ணார்பண்ணையில் அமைக்கப்பட்ட சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை இக்குறிக்கோளின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். இங்கு எட்டு வகுப்புக்கள் இருந்தன. புதிய கல்வி நோக்கிற்கு ஏற்ப பாடத்திட்டங்கள் அமைந்திருந்தன. பாலபாடம் முதற் புத்தகம் முதல், கணிதம், வரலாறு, புவியியல், குறள், பாரதம், இராமாயணம், நன்னால் முதலான நூல்களும் இங்கு கற்பிக்கப்பட்டன. இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு, தனிமனித இயங்கங்களாக அமைந்து சைவசமய முயற்சிகளில் தோல்விழுற்றோரும் இவ்வியக்கத்துடன் இணைந்து பணியாற்றியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சியே பிற்காலத்தில் சைவசமய இயக்கங்களின் போக்கையும் அவற்றின் முயற்சிகளையும் நிர்ணயிப்பதாக அமைந்திருந்தது. இப்பாடசாலையால் அடைந்த வெற்றியே பிற்காலத்தில் பல சைவசமய இயக்கங்கள் தோன்றி பல்வகைப் பணிகளை நடத்திச் செல்ல கால்கோள் நடத்திற்று எனலாம்.

(ஒ) நாவலரவர்கள் 1840 முதல் 1854 ஆம் ஆண்டு வரையும் மேலே கூறப்பட்ட அடிப்படை நோக்கங்களை ஒவ்வொருவரின் மனத்திலும் இருந்தி அவற்றை நடைமுறைப் படுத்தும் வகையில் தாழும் இயங்கி மாற்றவர்களையும் இயக்கிவந்தார். இவ்வியக்கத்தின் இலட்சியங்களை நிறைவேற்றும் பொருட்டு இக்காலப்பகுதியில் (1846-54) பல தடவைகள், குறிப்பாக 1846, 1848, 1849, 1854 முதலாம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டுக்கு சென்றுவந்தார். 1846 ஆம் ஆண்டுப் பயணம் உடுப்பிடி அம்பலவாண முதலியாருடன் நாவலரவர்கள் சென்னையிலுள்ள வித்தியாசாலைகளைப் பார்வையிடச் சென்றதாக அறியமுடிகின்றது. பின்னால் பயணங்கள் விவிலிய நூல் தமிழ் மொழியில் திருப்பப்பட்டதின் பயணாய் அதன் அரங்கேற்றத்துக்காகவும் அச்சயந்திரம் வாங்கவும் சென்று வந்தார். இந்நிலையில் சிறிஸ்துமதம் பற்றி இந்துக்கள் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்கள் பற்றியும் அவற்றின் பரம்பலுக்கு எதிராக அவர்கள் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளையும் அவதானிக்கத் தவறியிருப்பார் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. நாவலரவர்கள் கட்டாயமாக அவதானித்து வந்தாரென்றே சொல்ல வேண்டும். அக்காலம் பிரம்ம சமாஜம் பல்வழிகளிலும் உயர்நிலை பெற்றிருந்த காலம் என்பது இங்கு நினைவுகூரத் தக்கதாகும்.

மின்சாரி இயக்கங்களின் பணிகளையும் பிரம்ம சமாஜத்தின் ஆற்றல்களையும் நன்கு மனங்கொண்ட நாவலரவர்கள் தாம் வழி நடத்திச் செல்லும் இயக்கம் நிறுவன அமைப்புடையதாய் அமைதல் வேண்டும் என்று கருதினார். இதனால் 1854 வருடம் தைமாதம் ஸ்ரீ வேதாகமோக்த சைவப்பிரகாச சமாசீய விக்கியாபனம் என்னும் பெயருடன் ஒரு பிரசரத்தை வெளியிட்டார். இப்பிரசரத்தின் மூலம் நாவலரவர்கள் அமைத்த நிறுவனத்தின் பெயர் இலட்சியம், நோக்கம், செயற்பாடு என்பவற்றை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இந்நிறுவத்தின் பெயர் “ஸ்ரீ வேதாகமோக்த சித்தாந்த சைவப்பிரகாச சமாசீயம்” என்பதாகும்.

இதன் இலட்சியம் -

“நிலையுள்ளதாகிய ஆன்ம லாபத்தின் பொருட்டு, பிராணத்தியாகம் பண்ணியும் சைவஸ்தாபனம் பண்ணுதலே அத்தியாவசியம். நாம் காத்தல் வேண்டும் என அவாவும் இந்தச் சாரீரத்தை நாம் பெற்றது முக்கியின்பம் பெறும் பொருட்டன்றோ? சிவதாஷணம் முதலிய அதிபாதகங்களைப்

பரிகாரித்தல் பொருட்டு இச்சர்வத்தை விடுத்தவர் முக்தி பெறுதல் சத்தியமென்பது, சிவசாத்திரங்களிலே சாதிக்கப்பட்டதன்றோ? அங்கனமாதவின், நாம் சிவதூஷணம் முதலியவற்றை பரிகாரிக்கும்கால் ஒரோவழி வரற்பாலதாகிய சரீரநாசத்தை ஏற்றுக் கோடவினாலே முத்தி பெறுவோமென்பது சாத்தியமாமே. ஆமெனில் முத்தியாகிய சாத்தியம் சித்தித்தவழி இச்சர்வமாகிய சாதனம் இருந்தென் ஒழிந்தென!"

நோக்கம் -

பின்வரும் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதாக உறுதி கொள்ளல் வேண்டும். சிவனே பரமபதி; சிவனுக்கு மேலான தெய்வம் எதுமில்லை. சித்தாந்தங்களுக்கு முதல்நூல்கள் மெய்கண்ட சாத்திரங்கள். சைவத்தின் புனிதநூல்கள் தேவார திருவாசகங்கள். சைவத்தின் சிறப்பு நூல் ஆகமம் பொதுநூல் வேதம். சைவசமயமே சாற்சமயம்.

அங்கத்தவர் செயற்பாடுகள்

1. சிவதூஷணம் முதலிய அதிபாதங்களைப் பரிகாரித்தல் வேண்டும்.

இச்சிவ புண்ணியத்துக்கு உலோபமின்றி உங்களாலியலும் பொருஞ்சுவி காலந்தோறும் செய்தல் வேண்டும்.

இச்சமாஜம் வெளியிடும் புத்தகங்களை வாசித்து உணர்தல் வேண்டும்.

நமது சைவசமயிகள் கிறிஸ்துசமயப் படுகுழியில் விழாதொழியும் படி சாவதானமாகக் காத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பாதிரிகளாயினும் அவர்களைச் சேவிக்கும் பரிசனங்களாயினும் சைவதூஷணஞ் செய்து கிறிஸ்துமத்தைச் சாதிக்க வந்தால் அவர்களைப் பிரீதிப்படுத்த வேண்டுமென்னுங் கருத்துச் சிறிது மின்றி, எதிர்த்து நின்று, சைவத்தின் மேல் அவர்கள் ஏற்றுந்தூஷணங்களைப் பரிகாரித்து, அவர்களுடைய மதத்தைக் கண்டித்து அவர்கள்வாயை அடக்கிவிட வேண்டும்.

நீங்களைல்லோரும் உங்களுங்கள் பிள்ளைகளை, பரசமயிகளோடு பரிச்சயம் பண்ணவிடாமல், தகுந்த பருவத்திலே சிவதீட்சை பெறுவித்து, அவரவர் பக்குவத்துக்கு ஏற்ப, சைவநூல்களை தகுந்த ஆசிரியரைக் கொண்டு, ஜயந்திரிபறக் கற்பித்துச் சைவாசாரங்களை அநுஷ்டிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

கற்று வல்லவர்களாய், சிவதீட்சை பெற்றவர்களாய் குருவியக சங்கபத்தி விசிஞ்டர்களாய் இருக்கும் புருஷர்களைத் தெரிந்து, சைவப்பிரசாரர்களாய் நியோகித்து, ஊர்தோறும் தேவாலயம் மடம் முதலிய பரிசுத்த தாபனங்களிலே வாரந்தோறும் சைவப்பிரசாரம் செய்வித்தல் வேண்டும்.

நாவலரவர்களால் தாபிக்கபெற்ற சைவப்பிரகாச சமாசீயத்தின் உறுப்பினர்களாக சைவசமயிகளின் இயக்கவட்ட உறுப்பினர்களோடு நாவலரவர்களது மாணவப்பரம்பரையினரும், ஆசிரியர்களும் நாவலரவர்களின் பிரசாரத்தால் ஆட்பட்ட கற்றோரும் அங்கத்துவம் பெறலாயினர். பின்னெழுந்த காலகட்டத்தில் புத்தெழுச்சி புத்துணர்வு இயக்கம் ஏற்படுத்துவதற்கும் இவர்களே காரணமாவர். உண்மையில் நாவலரவர்களுடைய இவ்வியக்கம் புறச்சத்திகள் சைவசமயம்பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்துக்களை அடியோடு மறுதவிப்பதை இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தது எனக்கொள்ளலாம்.

இவ்விரு இயக்கங்களினாலும் சைவசமயமானது புதுமெருகு பெற்றது, சமய உண்மைகளை மக்கள் தக்கவாறு டிரிந்து கொள்ள முடிந்தது. சமய ஒழுகலாற்றுடன் ஒட்டிவாழ வேண்டும் என்னும் நோக்கம் விரிவடைந்தது. சமய நூல்களினதும் சித்தாந்த நூல்களினதும் மகத்துவத்தைப்படிந்து

கொள்ள முடிந்தது. சமயவாழ்வு உலகியல் வாழ்வுக்கும் ஆத்மீக வாழ்வுக்கும் அடிப்படையானது என்ற உண்மையைப் பொது மக்களால் நன்கு புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. சதேசியக் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கும் தேசியம் பற்றிய சிந்தனைக்கும் இவ்வியக்கம் வித்திட்டது. இக்காலகட்ட இவ்வியக்கங்களை வெறுமனே சமய இயக்கங்கள் என்று கருதுவதை விட சமூகீதியான சிந்தனைக்கும் தேசியீதியான சிந்தனைக்கும் வித்திட்ட இயக்கங்களாகக் கொள்ளும் பொழுது இவற்றின் மதிப்பு கணிப்பிடக் கூடிய தொன்றாக அமைந்து விடுகின்றது.

மேற்கோள் நூல்கள்

1. ஞான இருபின்சன் (பதிப்பு) இந்தியாவில் தற்கால சமய இயக்கங்கள் சென்னை டியோசிகன் அச்சகம் சென்னை பக். 1
2. ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு, யாழ்ப்பாணம், வித்தியாநுபாலன இயந்திசாலை, துண்மதி வருடம் (முதலாம் பாகம்)
3. மேலது முதலாம் பாகம் பக் 78,
4. சுபோசன் சர்க்கார் (மொ. பா) வங்காள மறுமலர்ச்சி, சென்னை நியு செஞ்சரி புக்கவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் 1988, பக் 5-11
5. இராமலிங்கம் மு. நாவலருக்கு முந்திய கல்வி முயற்சிகள் (2) 29.10.1971, பக்.9
6. நாவலருக்கு முந்திய கல்வி முயற்சிகள் (1), 2. 4. 71 (2) 29.10.1971
7. நாவலருக்கு முந்திய கல்வி முயற்சிகள் (1) 2.4.71 பக்.4-5
8. Hindu Pastors, London
9. மேலது நூல்.

உன்னையே நீ பலவீனன் என்று என்னிக் கொள்வது மிகப் பெரிய பாவம். உன்னைவிட உயர்ந்தவர் யாரும் இல்லை. பிரம்மமே நீ என்பதை அனுபவ மூலம் தெரிந்துகொள், நீ கொடுக்கும் சக்தியைத் தவிர வேறு எங்கும் எந்தச் சக்தியும் இல்லை. நாம் சூரியனையும் நட்சத்திரங்களையும் பிரபஞ்சத்தையும் கடந்தவர்கள். மனிதனிடம் இருக்கும் தெய்வீகத் தன்மையை அவனுக்குக் கற்பி. தீமையை ஒத்துக் கொள்ளாதே, எதையும் உண்டுபண்ணாதே. எழுந்து ‘நானே தலைவன் அனைத்திற்கும் நானே தலைவன்’ என்று கூறு. நாமே தளையை உண்டாக்கிக் கொள்கிறோம், நம்மால்தான் அதனை உடைத்து ஏறியவும் முடியும்.

இந்த உலகத்தை விரும்பாதே; ஏனெனில், எதை நீ விரும்புகிறாயோ அது உனக்குக் கிடைக்கும். இறைவனை மட்டுமே நாடு. ஆற்றல் அதிகரிக்க அதிகரிக்க பந்தமும் அச்சமுமே அதிகரிக்கிறது. ஓர் எறும்பைவிட எவ்வளவு அதிக அச்சத்தையும் துயரத்தையும் அனுபவிப்பவர்களாக இருக்கிறோம் நாம்! இவற்றிலிருந்து விடுபட்டு, இறைவனை அனுகுங்கள். படைத்தவனைப் பற்றிய சாஸ்திரத்தை நாடு; படைப்பைப் பற்றிய சாஸ்திரத்தில் சிந்தையைச் செலுத்தாதே.

இந்து மதத்தின் நவீனத்துவப் போக்குகள்

செல்வி. அம்பிகை வேல்முருகு
தமிழ்ச் சிறப்பு
2^வ வருடம்.

மதம் சமூகத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டதாக இருக்கின்றது. மதம் வெறும் நம்பிக்கையின் தொகுதியன்று. நம்பிக்கையுடன் சடங்குகளும், ஜீகங்களும் இணையும்போதே மதம் தொழிற்படும். குறிப்பாக நிலவுடமைச் சமுதாயத்தில் சமயம் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவதை அவதானிக்கலாம். அந்த வகையில் நிலவுடமைச் சமுதாயத்திலிருந்து முற்றிலும் விடுபடாத இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் இந்து மதத்தினுடைய தற்காலப் போக்கு பற்றி நாம் சிரத்தையோடு கவனம் செலுத்த வேண்டிய நிலையில் உள்ளோம். ஒரு சமயத்தின் சிறப்பு, அச் சமயத்தை எத்தனை கோடி மக்கள் பின்பற்றுகின்றனர் என்பதையோ, அது எத்தனை இராச்சியங்களைக் கட்டியான்று வருகின்றது என்பதையோ பொறுத்ததன்று. என்றும் நிலைக்கக்கூடிய உண்மைகளைத் தன்னகத்தடக்கியிருப்பதும், மக்களின் மனமாசினை அகற்றி அவர்களை நல்வழிப்படுத்துவதும், முன்னோடிகளான உயர்ந்த சாதகர்களை உலகுக்கு ஈவதுவும் சமயத்துக்கு உயர்வளிக்கும் விடயங்கள். அந்த வகையில் இந்து மதம் தன்னகத்தே தனித்துவமான சிறப்புக்களை உள்ளடக்கியதாக விளங்குகின்றது.

இந்து சமயத்துக்குள் சைவம், வைஷ்ணவம், சாக்தம், காணாபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம் என்று பல பிரிவுகள் உள்ளன. இந்து சமயம் என்ற பெயர் மிக அண்மையிலேயே வழக்குக்கு வந்தது. இந்து மதத்தின் உட்பிரிவுகளைப் பற்றி அறியாத மேலைத் தேசத்தவர் இந்துக்கள் எல்லாருக்கும் ஒரு மதம் இருப்பதாக என்னி இந்துமதம் என்ற பெயரைத் தோற்றுவித்தனர். 19^ஆ நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட நூல்களிலே ‘இந்து மதம்’ என்ற சொற் பிரயோகம் அதிக அளவிலே பயன்படுத்தப்படவில்லை.

19ம் நூற்றாண்டின் பின்னர் இந்து மதத்திலே ஏற்பட்ட, ஏற்பட்டு வருகின்ற மறுமலர்ச்சியானது பல்லவர் காலத்திலே சைவ வைஷ்ணவ சமயங்கள் ஏற்படுத்திய மறுமலர்ச்சியை ஒத்துள்ளது. பல்லவர் காலத்திலே சைவ, வைஷ்ணவ மதங்களில் புத்துயிரும் புத்துணர்வும் ஏற்பட்டது போலவே தற்காலத்திலும் இந்து மதத்திலே அவை ஏற்பட்டு வருகின்றன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலே ஐரோப்பியரின் செல்வாக்கு தென்னாசிய நாடுகளில் இடம்பெறத் தொடங்கிறது. ஐரோப்பியரின் முக்கியமான குறிக்கோள் கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்புவதாகும். தமது மதத்தைப் பரப்பும் நோக்கத்துடன் இவர்கள் இந்து மதத்தைக் குறை கூறினர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இந்து மதத்தின் தனிப் பண்பாகப் பழைய போற்றும் இயல்பு நிலவியது. இதன் காரணமாகத் தொடர்ந்துவந்த காலங்களில் கீழைநாட்டு சமய முறைக்கும், மேலைநாட்டு சமய முறைக்கும் இடையில் மோதல் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததொன்றாகியது. பழையைக்கும் ப்ரதமைக்கும் இடையில் நடைபெற்ற மோதுதலில் கிறிஸ்தவம் ஒரளவு வெற்றி பெற்றது. இந்துக்களில் பலர் இந்து சமயத்திலிருந்து கிறிஸ்தவத்திற்கு மதம் மாறினர். இதனால் இந்து மதம் சீர்திருத்தப்பட வேண்டிய நிலையை அடைந்தது. இத்தகைய நிலையில் கூட இந்து மதம் கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்து கடன் வேண்டியவை இன்ன இன்ன என்று கட்டிச் சாட்டுவதற்கு எதுவும் இருக்கவில்லை. ஏனென்றால் இந்து மதம் நீண்டு பரந்த வரலாற்றைத் தனக்குத் தானே கொண்டுள்ளது.

நாயக்கர் காலப் பிற்பகுதி, ஜேரோப்பியர் காலம் என்பவற்றிலே தமிழ் நாட்டிலே சமய மோதல்கள் ஏற்பட்டபோது இலங்கையிலே ஆறுமுகநாவலர் சைவத்தின் சார்பிலே பிற சமயங்களை எதிர்த்துப் போராட்டனார். இந்தியாவிலே தாயுமானவர், இராமலிங்க சுவாமிகள், பாரதியார், திரு. வி. க. என்போர் சமய சமரசம் போதித்தனர். இதனால் தமிழ் நாட்டுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலே சமயம் பற்றிய கவர் நோக்கு ஏற்பட்டது. சைவத்தின் பழமை, பெருமை, தூய்மை என்பன வற்புறுத்தப்பட்டதுடன் இந்து மதம் என்ற கருத்து மிகுந்து இந்துக்கள் ஒன்றுபடும் சாத்தியக் கூறுகள் ஏற்படத் தொடங்கின. தாயுமானவர், இராமலிங்க சுவாமிகள் ஆசியோர் இந்து சமயப் பிரிவுகளுக்கிடையே சமரசத்தை வற்புறுத்தி வந்தனர். பாரதியார், திரு. வி.க ஆசியோர் ஏணை மதங்களோடு சமரசத்தை வற்புறுத்தினர்.

சமய முற்போக்கு இயக்கங்களின் பணியும் இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொன்றாகும். இவ் இயக்கங்கள் புதுமை நாட்டம், புரட்சிகருத்துக்கள், புனரமைப்பு வேலைகள் என்பவற்றிலே நாட்டம் கொண்டு செயற்பட்டன. இந்து சமயத்தை வழிநடத்திய இயக்கங்களுள் பிரம்ம சாமாஜம், ஆரிய சாமாஜம், இராமகிருஷ்ண இயக்கம் என்பன முக்கியமானவை. தயானந்த பிரான்சில் என்ற அறிஞர் இவற்றை முறையே இந்து மிதவாதிகள், இந்து தீவிரவாதிகள், இந்து சமரசவாதிகள் என்று கூறுகின்றார். இவ் இயக்கங்களின் சமயத் தொண்டுகள் இந்து சமயத்தை தன்னம்பிக்கையும், நன்மதிப்பும் மிக்கதொன்றாக மாற்றின. அத்துடன் இந்துமதம் அழியக்கூடும் என்ற நிலையும் மாறியது. இந்து மதத்தைப் பற்றி மேனாட்டு அறிஞர்கள் ஆராயத் தொடங்கினர். இந்து மதம் பழமை வாய்ந்தது, புதுமைக் கருத்துக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது, அன்பினாலும் ஞானத்தினாலும் ஆராய்ச்சியினாலும் தர்க்கத்தினாலும் கலாசாரத்தினாலும் உயிரோட்டமுடையதாய் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது என்பதைப் புரிந்து கொண்டனர்.

19ம் நூற்றாண்டிலே தோன்றிய சமய சமரசக் கொள்கைகள் சமய பூசல்களை ஒழிக்க உதவியது. இக்காலச் சூழ்நிலையிலே பல சமயத்தவரும் ஒன்றாகக் கூடிப் பழக வேண்டிய நிலை உருவாகி விட்டது. இது மத் ஓற்றுமையை மக்களிடையே வளர்க்கிறது. அத்துடன் சமய ஒப்புநோக்கும் பல பல்கலைக்கழகங்களிலே பாடமாக இருந்து வருகிறது. அனைத்து மதங்களும் உண்மையையும், நன்மையையும், அறத்தையும், ஆத்ம விடுதலையையுமே வேண்டி நிற்கின்றன. அவற்றை அடைவதற்கான மார்க்கங்களிலும், அனுட்டானங்களிலுமே மதங்களுக்கிடையே வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. இந்து மதம் ஒரு கட்சிக்கோ, இனத்துக்கோ உரிய மதமென்று என்றும் கூறப்பட்டதில்லை. அது உலகப் பொதுத் தத்துவமாக விளங்குகிறது. “ஞாலம் நின் புகழேயாக வேண்டும்” என்று உலக அடிப்படையிலேயே இந்து மதத்தை வளர்த்தனர் ஞானிகள். “யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி” “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்பன தமிழ் என்ற உடலில் வளர்ந்த உயிரோட்டமான இந்து மதக் கருத்துக்களாகும்.

நாயக்கர் காலம் வரையில் சமயமே வாழ்க்கை என்ற கருத்து மக்களிடையே நிலவியது. தற்போது இக் கருத்து பெரும்பாலும் குறைந்து விட்டது என்றே கூறலாம். சமயம் மட்டும் வாழ்க்கையல்ல. மனிதன் தன் பூரணத்துவத்துக்கு இறை வலியையும், அருளையும் எதிர் நோக்கி நிற்றல் வேண்டும் என்பது உண்மை. ஆனால் ஒருவன் ஞானமடைவதற்கு கடவுள் மீது அவன் வைக்கும் சாதாரண பற்று ஒன்றே போதுமானது. உண்மையான சமயவாதி ஒருவனுக்கு பணியு என்பது முக்கியமாக இருக்க வேண்டிய சூழ்நாகும். அவனுக்கு சமய நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதுவே சமய வெறியாக இருக்கக் கூடாது. கால் மார்க்கள் என்ற மேலைநாட்டு அறிஞர் “மதம்” அபின் போன்றது” என்று கூறுகின்றார். சமய வெறியன் ஒருவனுக்கு தன்னுடைய கொள்கையின் தகுதிக்கும் தகுதியின்மைக்கும் எல்லை எது என்பதை உணரும் திறன் இருக்காது என்பதையே இங்கு கால் மார்க்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். தற்காலத்தில் ஒரு சமயவாதி தான் உணரும் உள் உண்மைக்குத் தன்னை அர்ப்பணம் செய்து கொள்வதைக் காண்கின்றோம். இங்கு “மனம் தான் கடவுள்” என்ற கொள்கை போற்றப்படுகின்றது.

தற்காலத்திலே சமயத்துவக் கொள்கைகளிலே ஒருவித அசட்டை தோன்றியுள்ளது. சமய தத்துவத்தை அறிந்துகொள்ள விரும்புபவர்கள் இக் காலத்திலே மிகவும் குறைவு. அறிவியற் கருத்துக்களே அவசியமானவை, தத்துவக் கருத்துக்கள் தேவையற்றவை என்ற கருத்து இக்காலத்தில் நிலவுகின்றது. மதங்களுக்கிடையே உள்ள பேதம் பெரிதாகத் தெரிவதற்கும் இதுவே காரணமாக உள்ளது. நாம் இந்து மதத் தத்துவங்கள் பற்றிய பூரணமான அறிவைப் பெறுவதுடன் ஏனைய மதங்களின் அடிப்படைத் தத்துவங்களையும், கோட்பாடுகளையும் பற்றி அறிந்திருப்பது மிகவும் அவசியமாகும். எல்லாச் சமய அநுபவங்களிலும் ஒரு பொது அம்சம் இருக்கிறது. எல்லாச் சமய நம்பிக்கைக்கும் வழிபாட்டுக்கும் அடிப்படை ஒன்றாகவே இருக்கிறது. ஆனால் இந்த அடிப்படையின் மேல் எழுந்த கட்டடம் மட்டும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக இருக்கிறது என்ற உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

19ம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட கால இலக்கியங்களில் பெரும்பாலானவை உலக நிலையாமையை வற்புறுத்தி நிற்கின்றன. உலகம் மாயை என்று கூறப்படுகின்றது. உலக வெறுப்பு, உலகை நம்ப மறுப்பது உயர்ந்த ஞானமாகக் கருதப்படுகின்றது. உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபாடில்லாது இருப்பதற்கு அனைவரும் முயல வேண்டும் என்று கூறப்படுகின்றது. இந்துக்களில் பலர் வறுமையால் வாடுவதற்கு இவ் நிலையாமைக் கருத்து காரணமாக இருக்கலாம் என்று மேலைநாட்டு அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். 19^{ம்} நூற்றாண்டில் இந் நிலையாமைக் கருத்து இந்துக்களின் உலகியல் வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாக இருப்பதை உணர்ந்து பலர் அதனைக் களையும் முயற்சியில்லீடுபட்டனர். எப்போதும் முயற்சி இருந்தால்தான் முன்னேற்றம் நிகழும். “காணபதே உறுதி கண்டோம் காணபதல்லால் உறுதியில்லை காணபது சத்தியமாம். இந்தக் காட்சி நித்தியமாம்” என்று பாரதி பாடுகின்றார். வாழ்வை இன்பம் நிறைந்தது என்று கூறுவதற்கு விழைந்த பாரதி “துன்பமே இயற்கை என்னும் சொல்லை மறந்திடுவோம் இன்பமே வேண்டி நிற்போம்” என்கிறார். இன்பத்தை நினைக்கும்போதே உலகில் இன்பங்கள் நிறைந்து இருப்பது தெரிய வருகின்றது. “எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் உலகினில்” என்று வியக்கின்றார்.

இந்து சமயம் காலத்துக்கேற்ற மாற்றங்களை அனுசரித்து வந்துள்ளது. இது இந்து மதத்தின் தனிச் சிறப்பாகும். ஆனால் இந்து மதத்தில் சீர்திருத்தப்படவேண்டிய விடயங்கள் இன்னும் உண்டு. உலகிலுள்ள எல்லாச் சமயங்களிலும் ஏதோவொரு வகையில் குறை இருக்கத்தான் செய்கின்றது. பலர் இந்து மதத்திலுள்ள குறைகளை இல்லாமல் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அந்த வகையில் கோயில்மடங்களை சீர்திருத்தும் முயற்சியிலும், ஆலயங்களை நல்ல முறையில் பரிபாலனை செய்யும் முயற்சியிலும், சொற்பொழுவாளர்களை ஊக்குவித்துச் சமயச் சொற் பொழுவுகளைச் செய்விப்பதிலும், சமய நூல் நிலையங்களை நிறுவுவதிலும், இந்து மத ஆராய்ச்சி நூல்களை வெளியிடுவதிலும், சாதி வேற்றமை, முடப்பழக்கவழக்கங்களை நீக்குவதிலும், இந்து சமய அநாதை சிறுவர் சிறுமியரை ஆதரிப்பதிலும் கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர். இதைவிட பூசை முறைகளை மக்களுக்கு விளங்கக் கூடிய மொழியில் எழுதி நடத்துவதன் அவசியத்தையும் பலர் வலியுறுத்துகின்றனர்.

இந்து மதத்திலே எந்தவிதமான குறையும் இல்லை என்று சமயத்தின் பழமையைப் போற்றுபவர்கள் கூறும். இந்து சமயத்தின் எதிர்காலத்தில் உண்மையான ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் புதுமையின் சில கூறுகளை ஏற்று அமைதி காணபதே முறையானது. பழைய சமய முறைகள் காலத்துக்கேற்ற முறையில் மாறாவிட்டால் அவை சமூக வாழ்வில் முக்கியத்துவம் இழந்துவிடும் என்பதை எப்போதும் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்து சமயத்தைப் பொறுத்தவரை தற்போது புதியதொரு பொவிடு ஏற்பட்டுள்ள போதிலும் இந்து சமயத்தின் பொருளை அறியும் அறிவை நமது கால மக்களில் பலர் இழந்து விட்டனர். என்றாலும் சமயம் மட்டுமே தரக்கூடிய ஒன்று ‘சாந்தி’ இப்போது இந்த உலகத்துக்கு அவசியமாகத் தேவையாக இருக்கிறது. பயமும், அபாயமும் நிறைந்த உலகத்தில் நாம் வாழுகின்றோம். இன்றுள்ள

குழநிலையில் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்று எம்மால் நிச்சயமாகக் கூற முடியாது. எமக்கே எமது பிரச்சனைகள் எவை எவை எனத் தெரிகின்றன. பிரச்சனைகளைக் கற்பணை செய்துகொள்ளும் அறிவும், அந்தப் பிரச்சனைகளுக்காக உழைக்கும் தெரியமும், மனவறுதியும் கிடைப்பதற்கு இறை நம்பிக்கை மிகவும் அவசியமாகின்றது.

உலகில் பிற மதங்கள் மதம் சார்ந்த ஒரு சமூக அமைப்பைத் தோற்றுவிப்பதற்காக மிகுந்த போராட்டங்களையும், அன்பற்ற வழிமுறைகளையும் கைக்கொண்டிருந்ததை, இருப்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் இந்து சமயம் என்பது சமூகம் சார்ந்த ஒரு மதத்தை அன்பினாலும், ஞானத்தினாலும், ஆராய்ச்சியினாலும், தர்க்கத்தினாலும், கலாசாரத்தினாலும் உருவாக்கி உருப்பெற்று உயிரோட்டமுடையதாய் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்து மதம் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் மட்டுமல்லாது வேறும் பல மேலைத்தேய, தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் பரவியுள்ளது. பல நாடுகளில் இந்து மதக் கோயில்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. இவையனைத்து இந்து மதத்தின் சிறப்பையும், அதன் வளர்ச்சியையும் எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றன.

உண்மையை உண்மையால்தான் மதிப்பிட வேண்டும்; வேறு எதனாலும் அல்ல, நற்செயல்களைப் புரிவது உண்மைக்கான சோதனை அல்ல. சூரியனைக் காண விளக்கு தேவை இல்லை. உண்மையால் பிரபஞ்சம் முழுவதும் அழிந்து போகுமானாலும் உண்மை உண்மையே. உண்மையை உறுதியோடு கடைப்பிடி.

தேசம், காலம், நிமித்தம் இவை எல்லாம் மயக்கங்களே; நீ பந்தப்பட்டிருக்கிறாய், பின்னர் முக்தனாவாய் என்றெல்லாம் எண்ணுவது உன்னைப் பீடித்துள்ள நோய். நீ மாற்றம் இல்லாதவன். பேச்சை வளர்க்காதே. நீ அமர்ந்து இரு, அனைத்தையும் கரைந்துபோக விட்டுவிடு, அவை வெறும் கனவுகள், வேற்றுமைகளும் இல்லை, பாகுபாடுகளும் இல்லை, எல்லாம் முடநம்பிக்கை. ஆகவே மௌனமாக இருந்து, நீ யார் என்பதைக் தெரிந்துகொள்.

முற்றிலும் நம்பிக்கையற்றவனாகு. அதுவே மிக மேன்மையான நிலை. எதைப் பெறுவதற்காக நீ நம்பவேண்டும்? நம்பிக்கையால் விளையும் பந்தங்களை அறுத்து ஏறிந்துவிடு. உனது ஆன்மாவைச் சார்ந்து நில், அமைதியாக இரு. எது செய்கிறோம் என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. இருப்பதை எல்லாம் இறைவனிடம் ஒப்படைத்துவிடு, அதைப் பற்றிய வஞ்சக ஒழுக்கத்தை விட்டொழி.

அந்தோ! வழிபாடு கண்காட்சியானதே

மு. சுந்தரச் செல்வன்
3^{ம்} ஆண்டு
பொறியியற்பீடம்

“கற்றதனாலாய் பயன் என்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழுார் எனின்”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. இந்து சமயத்தின் உண்ணத்மான் வழிபாட்டு முறை இன்றைய நிலையில் வெறும் ‘கண்காட்சி’ யாக மாறிவிட்டதை இன்று அநேகமான வழிபாட்டுத் தலங்களில் அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. இந்திலைமையானது மறைமுகமாக இந்துசமயத்தில் ஓர் பிரச்சனையாக உள்ளதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டே ஆகவேண்டும். இன்று பெரும்பாலான இந்துகள் வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கு விஜயம் செல்பவர்களாக மாத்திரமே உள்ளனர். சீரிய முறையில் வழிபாடு செய்கின்றனரா என்பது வினாவே. இதனை ஏற்றக்கொள்ள மறுப்பவர்கள் ஒரு சிறிய பரிசோதனை மூலம் மேற்படி வினாவின் உண்மைத் தன்மையை உணரலாம். எழுந்தமாறாக சில ஆலயங்களுக்கு சில விழேடு கிரியா காலங்களில் சென்று அவதானித்தால் மிகச் சொற்பமானவர்களே அங்கு வழிபாடு நிகழ்த்துவதையும் ஏனையோர் ஏறக்குறைய கண்காட்சியை ஒன்றை கண்டுகொண்டிருப்பதையும் கண்ணுறலாம். இத்தகைய நிலை எதிர்காலத்தில் குறிப்பாக எமது நாட்டைப் பொறுத்த வரை இந்து சமயத்தை எத்தகைய நிலைக்கு இட்டுச் செல்லுமென்பதையிட்டு நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

“ஆலயம் தொழுவது சாலஷம் நன்று” என்பது சமயத்தத்துவம். இறைவழிபாடு என்பது ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கான ஒரு சாதனமாகவே சமய நூல்களில் விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இன்று அநேகமான இந்துக்கள் “ஆலயம் செலவது சாலஷம் நன்று” என்றவாறான சமய தத்துவத்தையடிடையவர்களாகவேயுள்ளனர். இத்தகையவர்களுக்கு வழிபாடு என்பது கிரியைகளின் கண்காட்சியே.

மனித வாழ்வின் ஈடேற்றம் இறைவனை உணர்தல் அல்லது அறிதல் ஆகுமென்பது சமயக் கோட்பாடு. இறைவனை உணர்தல் என்பதையிட்டு சரியான கருத்தினையடையவர்கள் மிகச் சிலரே. இக்கூற்றின் பொருளாத் தெரிந்திருக்கும் அளவிலேயே ஒருவரின் இறைவழிபாட்டின் தரமும் தங்கியுள்ளதென்றால் மிகையாகது. ஏனெனில் இறைவனை ஏன் வழிபாடுகிறோம் என்பதைத் தெரிந்து வைத்திருக்கும் தன்மையிலேயே அவ்வழிபாடு பொருளுடையதாக விழக்கும். இறைவனை வழிபாடுவதால் நன்மையுண்டு என்பதே அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்ட பொதுக்கருத்தாகும். இந்த நன்மை எத்தகையது என்பதிலேயே பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. இக்கருத்திற்கேற்பவே வழிபாட்டு முறையும் அமைகின்றது. சாதாரண மக்களின் கருத்து யாதெனில் தாம் விரும்பியது நடக்கும் அல்லது சிடைக்கும் என்பதே. இங்கு அநேகமாக பொருளும் போகமுமே வேண்டப்படுகிறது. இறைவனை அறியவோ அல்லது உணரவோ வேண்டி இறைவழிபாடு நிகழ்த்துபவர்கள் சிலரே. உண்மையில் இத்தகைய வழிபாடே மிகச் சிறந்ததென சமய நூல்கள் கூறுகின்றன.

பொருளினாலோ போகத்தினாலோ சிடைப்பது மனித வாழ்வின் இறுதியான உண்ண நிலையன்று. வாழ்வின் இறுதியான உண்ணத் நிலையென்பது மனித அறிவும் மனமும் பக்குவமெய்திய

உயரிய நிலையாகும். இத்தகைய நிலையை இறைநிலை எனவும் கூறுவர். இந்நிலையை அடைந்தவருக்கு வாழ்வில் எந்தப் பிரச்சனைகளும் இருக்காது. ஆசை, துன்பம், பயம், கோபம், அதிருப்தி, அவநம்பிக்கை எதுவுமற்ற பூரணமான தன்மையையுடைய பக்குவ நிலையான இறை நிலையை அடைவதற்கான சாதன மார்க்கமாகவே இறைவழிபாடு கருதப்படுகின்றது. நோக்கம் கருதாமல் தூய அன்புடன் இறைவுனைத் தியானித்து போற்றித் துதித்தலே சிறந்த இறைவழிபாடாகும். இத்தகைய வழிபாடு, நாம் இறைவனை உணரத் துணை புரியும். இறைவனை உணரும் பொழுது நாம் தீமைகளிலிருந்து விடுபட்டு பக்குவப்பட்டு பேரின்ப நிலையை அடைந்து வாழ்வின் பயனை எய்தியவர்களாவோம் என்பது சமயக்குறுத்து. இச் சமயக் கருத்துடன் நோக்குகையில் ஆலயம் சென்று கண்காட்சி காண்பதில் எதுவிதபயனும் இல்லையென்பதும் இது உண்மையில் தமது நேரத்தை வீணாக்கி தம்மையே ஏமாற்றுவதற்கு ஒப்பாகுமென்பதும் வெளிப்படை.

சமயத்தின் எழுச்சியென்பது அச்சமயத்தை அனுஷ்டிப்பவர்கள் சமயத்தின் மூலம் தம்வாழ்வை எவ்வளவுக்கு ஆன்மீக ரீதியில் மேம்படுத்துகின்றனர் என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது. இதற்கு உகந்த முறையில் இறைவழிபாடு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது. பெரும்பாலான இந்துக்கள் ஆலயம் சென்று கண்காட்சியே காண்பார்களானால் இந்து சமயம் எங்கனம் எழுச்சி பெற முடியும்? இது சமயத்தின் வீழ்ச்சிக்கே தூண்டுதலாக இருக்கும். எனவே இத்தகைய நிலைக்கான காரணத்தைக் கண்டறிந்து நிவர்த்திக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமாகின்றது.

இந்நிலைக்கான பிரதான காரணியாக கூறுத்தக்கது அறியாமையே. போதிய சமய அறிவு அல்லது வழிபாடுபற்றிய அறிவு அற்றமையினால் வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம், வழிபடும் முறைகள் முதலிய விடயங்கள் பற்றி போதியை அறிந்திராமையினாலேயே அநேகர் மேற்கண்டவாறு ஒழுகுகின்றனர். இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் யாதெனில் இறைவனைப் பற்றிய தீர்க்கமான சிந்தனை அல்லது நம்பிக்கையையும் இதன் பயனாக இறைவன் மேல் பக்தி செலுத்துவதற்கான பொறுமை அல்லது பக்குவமின்மையுமேயாகும். இத்தகைய பொறுமையையும் பக்குவத்தையும் பெறுவதற்கு ஆன்மீக அறிவுறுத்தல்கள் தேவையாகின்றன. இந்துக்களில் ஒரு சாரார் இறை வழிபாட்டினை இளமை முதல் பழக்கப்பட்ட ஒரு கடமையாகவே செய்கின்றனர். தமது முதாதையர், பெற்றோர் ஊடாக தாழும் சிறுவயது முதலே பழகிய படி தமது சாதாரண கடமைகளில் ஒன்று என்ற விதத்தில் இறைவழிபாட்டை நிகழ்த்தி வருகின்றனர். இவர்களின் வழிபாடும் ஒருவகையில் பொருளாற்றாகவே இருப்பதைக் காணலாம். மேலும் ஒரு சாரார் விளம்பரம், சமூகத்தில் மதிப்பு வேண்டியும் கூடிய பொருட்செலவில் வழிபாடு நிகழ்த்துவதையும் இன்று கூடுதலாகப் பார்க்க முடிசிறந்து. உண்மையான இறையுணர்வு இவர்களிடம் இல்லாத காரணத்தால் இத்தகையவர்கள் வழிபாட்டினை மலினப் படுத்துவார்களாகவே உள்ளனர்.

இன்று இறைபக்தியைத் தூண்டும் வகையிலான சமயக்கருத்துக்களை கேட்பதும் பார்ப்பதும் அரிதாகவேயுள்ளது. ஆலயங்கள், சமய நிறுவனங்களில் முன்னைய நாட்களைப் போலல்லாமல் இந்நாட்களில் சிறந்த ஆன்மீகக் கருத்துக்களை கேட்பதற்கான, பார்ப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் வெகு குறைவாகவேயுள்ளதால் சாதாரணமாககள், இளந்தலைமுறையினர் மத்தியில் உண்மையான இறைவழிபாடு பற்றிய அறிவும், செயற்பாடும் அருகியேயுள்ளது. மேலும் பெரும்பாலான ஆலயங்கள் இன்று வியாபார ஸ்தலங்கள் போல் நடத்தப்படுவதும் வழிபாட்டின் தரம் வீழ்ச்சியற ஒரு காரணமெனலாம். பணம் இருந்தால் வழிபாடு நடத்தலாம் எனும் அளவுக்கு ஆலயங்களின் புனித நோக்கம் மாசுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன்காரணமாக ஓர் அர்ச்சனையையோ அல்லது அபிஷேகத்தையோ மாத்திரம் செய்வித்துவிட்டால் வழிபாடு பூரணமடைந்து விடுவதில்லை என்பதை அநேகர் மறந்து விடுகின்றனர். இறைனை ஒரு நிமிடமாவது மனதிலே நினைத்து தியானித்தல் இன்றிய வெறும் அபிடேக ஆராதனைகள் அர்த்தமற்றவையும் சமயத்தை மலினப்படுத்துவாய்க்கு அமையும்.

வழிபாட்டு முறைகளில் மிக உண்ணதமானது அகற்றிலை தியான வழிபாடே. புலன்களை அடக்கி இறைவனை மனதிலே தியானித்துத் துதித்தலே மிகச் சிறந்த பயனுடையது. இத்தகைய

வழிபாட்டினால் கிடைக்கும் அனுபவங்கள் புதுமையானவை. மனதிற்கும் உடலிற்கும் புத்துணர்ச்சியும் சுதுத்தெழும்பும் கிடைப்பதுடன் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியும் எய்தப்படுகின்றது. இத்தகைய வழிபாட்டினை தொடர்ச்சியாக மேற் கொள்வதன் மூலம் மனமும் அறிவும் பக்குவப்பட்டு நமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அடங்கும் நிலை ஏற்படும்.

“ஜந்து பேரரிவும் கண்களே கொள்ள அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும் சிந்தையேயாகக் குணமெர்ந்த மூன்றும் திருந்து சாத்விகமேயாக இந்து வாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தில் வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துள் திணைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்” எனும் பெரிய புராண பாடல்மூலம் மேற்கண்ட வழிபாட்டு நிலை விளக்கப்பட்டுள்ளதை தெளிவாக அறியலாம்.

ஜம்பொறிகளின் தொழிலும் கண்களுக்கே ஒடுங்க, நான்கு கரணங்களும் சிந்தைக்கே ஒடுங்க, மூன்று குணங்களும் சாத்துவிகமாக மாறிய நிலையில் தில்லை நடராஜப் பெருமானின் திருநடனத்தைத் துதித்து வந்த பேரின்பத்தில் திணைத்து அளவற்ற மகிழ்ச்சியெய்தப் பெற்றதாக இப்பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆலயத்துள் இருக்கும்போது கூடிய வரையில் இறை வழிபாட்டினை மேற்கொள்ள வேண்டியதே ஆலயம் செல்வதன் உண்மைப் பயனைத் தரும் என்பதையும் குறிப்பாக அகநிலைதியான வழிபாடு சிறப்புடையதாகுமென்பதையும் உணர்ந்து எமது வழிபாட்டின் தரத்தையும் திறனையும் கூட்டி எமது வாழ்வின் வெற்றிக்கும் நமது சமயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் அடிகோலுவோமாக.

‘மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்!

“மனத்தை நீ அடக்கினால் என்ன, அடக்காவிட்டால் என்ன? செல்வம் உண்ணிடம் இருந்தால் என்ன, இல்லாமல் போனால் என்ன? எப்போதும் தூய நிலையில் இருக்கும் ஆன்மா நீ. ‘நான் ஆன்மா, எந்தப் பந்தமும் என்னை நெருங்கியதே இல்லை. ஆகாயம் போல நான் மாற்ற மில்லாதவன்; நம்பிக்கை என்னும் மேகங்கள் என்மீது படர்ந்து செல்லலாம், ஆயினும் அவை என்னை எவ்விதத்திலும் பாதிப்பதில்லை’ என்று கூறு:

இருப்பும் இல்லை இல்லாமையும் இல்லை. அனைத்தும் ஆன்மாவே. ஒன்றுக்கு ஒன்று சார்புள்ள எல்லாக் கருத்துகளையும் உதறிவிடு; முடிநம்பிக்கைகள் அனைத்தையும் தள்ளிவிடு. சாதி, பிறப்பு, சொர்க்க பதவி, இவை எல்லாம் மறைந்து ஒழியட்டும். இப்போது இருப்பது பற்றியும் இனி இருக்கப் போவது பற்றியும் பேச்சு எதற்கு? துவைதம், அதவைதம் பற்றிய பேச்சுகளையும் நிறுத்தி விடு. ஒன்றா இரண்டா என்று பேசவதற்கு, எப்போதாவது நீ இரண்டாக இருந்து உண்டா? இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் புனிதமான ஒன்றின் வடிவமே. உன்னைத் தூயவன் ஆக்குவதற்கு யோகம் தேவை என்று கூறாதே! நீ எப்போதும் தூயவனே! உனக்கு யாரும் கற்பிக்க முடியாது.

மனமாற்றம்

வானம் தன் நிறம் மாற்றாது
கடல் நீரும் தன் சவை மாற்றாது
சமூலம் பூமியும் தன்னிலை மாற்றாது-கணம்
தோறும் தன்னிலை மாற்றும்
தரம் கெட்ட இம்மனிதரைப் போல்.

மதமாற்றம் - அவன் மனமாற்றம்
அவனின் வாழ்விலும் ஒரு தடுமாற்றம்
மதம்மாறியவன் மனம் சயநலம்
அவன் பேச்சிலோ பொது நலம்.

சிலரின் வாழ்வில்,
தாரத்திற்காக ஒருமாற்றம் - அது
தப்பான ஒரு மாற்றம்.
பணத்திற்காக ஒரு மாற்றம் - நிதம்
பயத்திலும் ஒரு மாற்றம்.

நாலும் தெரிந்தவனே
நல்லதை பிரித்தறிவான்
நான்கு வரியே கற்றவன்
சொல்வதே உண்மையென்பான்.
மதம் ஒரு மார்க்கமே - அதுவே
வாழ்க்கையல்ல
பொருள் அறியா கட்டுப்பாடான வாழ்க்கை - அதில்
உண்மைத் தத்துவம் இருந்ததுன்னடோ - அதை
மனிதன் அறியச் செய்ய வேண்டும்.

சமயம் வளர்க்க
முன்வரும் பெரியோரே - அவர்தம்

பிறப்பின் மத்தினை அறியச் செய்யும்
புராணக் கடைகளையே மீண்டும்.
புரட்டாதீர் - புகட்டுங்கள்
அவற்றின் தத்துவங்களை.

திருவிழாக்களுக்கு ஆயிரம் வீசி
ஆடம்பரம் செய்வீரே,
ஆலயந்தோரும் ஒரு
அறநெறிக்கு வழிசெய்வீர்!

சமயத்தை போதிக்க
போதனையாளர்கள் வேண்டும் - அவரின்
உன்மை உழைப்புத் தான் வேண்டும்
வேண்டும் வேண்டும் - அவசியம்
வேண்டும் குற்றுயிராய் இருக்கும்
மதம் உயிர் பெற - தினம்
ஒரு சொற் பொழிவு
ஆலய மணியோசையோடு.

சேர. சந்திரகாந்
விஞ்ஞான பீடம்
2^{ம்} வருடம்.

உனது மனத்தை ஒருமுகப் படுத்து. அதிலே நீ ஒன்றுபட்டுவிடு. அங்கு பேச்சுக்கு இடம் இல்லை. மௌனமே சத்தியத்திடம் உன்னை அழைத்துச் செல்லும். விவாதம் செய்வதில் உனது ஆற்றலைச் செலவழிக்காதே. மௌனமாக இருந்து தியானம் செய். புறவுலகின் வேகம் உன்னைப் பாதிக்க இடம் கொடாதே. உன் மனம் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும்போது, புற உலகைப் பற்றிய நினைவே இருக்காது. மௌனத்தின் மூலம் உனது ஆற்றலைப் பெருக்கிக் கொள். ஆன்மீகத்தின் இருப்பிடமாக அதை ஆக்கிக் கொள். பிச்சைக்காரனால் எலையாவது கொடுக்க முடியுமா? அரசனால் மட்டுமே வழங்க முடியும், தனக்கு எதுவும் தேவையில்லாத நிலையில்தான் அரசனாலும் வழங்க முடியும்.

வாழ்க்கையைவளம் படுத்தும் இந்துசமயம் இன்றைய நிலையில்

வளர்மதி. சின்னராசா

3^{ம்} வருடம்

அரசாங்கத்தின் துறை

வாழ்க்கை எனும் சொல்லின் பொருள் உண்ணிப்பாக பார்க்கிற் வாழ் எனும் சொல்லின் அடியாக பிறந்தது. வாழ் என்னும் சொல்லின் பொருள் என்ன? என்றும் நன்றாயிரு என்பது பொருள். என்றும் நன்றாயிருக்க சில நெறிகளை நாம் கடைப்பிடித்து வாழவேண்டும். எப்படியும் வாழலாம் என்றில்லாமல் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று வழிப்படுத்தவில் அதாவது வாழ்க்கைக்கு வரம்பிடுவதில் சமயங்கள் முன்னணியில் நிற்கின்றன. இந்த சமயங்கட்டகெல்லாம் முன்னெப்பழம் பொருட்கும் முன்னெப் பழம் பொருளாக இந்து சமயம் விளங்குகிறது. வேதம் என்னும் ஆலம் விதையில் முளைவிட்டு காலந்தோறும் நிகழ்ந்த சமுதாய வரலாற்று பரிணாமங்களினாடாக வெளிவந்து இன்றைய அணுயுகத்தின் சவால்களையும் எதிர் கொண்டு நிற்கும் இந்து சமயமானது மனித வாழ்வை நெறிப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

இந்து சமயம் இன்றும் உலகளில் பலராலும் போற்றப்பட்டாலும், இதில் காணப்படும் பல உண்மைகள் பொதுவாக தவறாகவே புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கூறப்பட்டுள்ள தத்துவகருத்துகளை உண்மை விளக்கக்கூடிய விளைவித்தனர். விளைவிக்கின்றனர். இங்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட பல நெறிகள் சமுதாய நலன்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டன. அவை இன்று உருமாறி சீர்கேடுகளை உருவாக்கியுள்ளது. எனவே மட்மைத்தனமான சம்பிரதாயங்களையும், போலித்தனமான கட்டுப்பாடுகளையும், இருக்கமான தன்மைகளையும் நீக்கி இந்து மதத்தை சிறப்புற்று பொலிஷுடன் திகழவைக்க இந்துக்கள் முன்வரவேண்டும்.

கடவுளை காட்டுவதை விட கடவுள் தன்மையை மனிதனிடம் படைக்கவே சமயங்கள் தோன்றின. ஒழுக்கமே கடவுள் தன்மையை வளர்ப்பது. ஒழுக்கமே உயிர். பொய்தீர் ஒழுக்க நெறியே சமயம். அந்நெறி நிற்றல் சமயவாழ்வு. அதுதான் இன்பவாழ்வு ஒருவன் தன்னுடைய வாழ்வை நெறிப்படுத்த, வழிப்படுத்த இந்துசமயம் உறுதுணை நிற்கிறது. பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை மட்டுமல்ல ஈரேழு பிறவிகட்டும் ஒருவன் வாழ வழிகாட்டுவது இந்துசமயம்.

இந்துசமய நூல்கள் கூறும் உயர் தத்துவ கருத்துகளை நாம் உட்கொள்ள வேண்டும். சிலர் இந்துவிளக்களில் கூறப்படும் கருத்துகளை கேட்டு முடக்கதை, பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதது என்பார்கள். எம்மைப் பொறுத்தவரை கூறப்பட்டிருக்கும். தத்துவப்பொருள் முக்கியமே தவிர கதை முக்கியமல்ல. வேதங்கள் உபநிடதங்கள், இதிகாச புராணங்கள், நாயன்மார் வரலாறுகள் ஞானியர் வரலாறுகள் உயர்கருத்துகளை போதிப்பன. வாழ வழி காட்டுவன்.

உதாரணமாக கனமக்போட்டபாடானது வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்துகிறது. தர்மத்தின் அத்திவாரத்தில் வாழ்க்கை கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. தர்மம் தலைகாக்கும், நாம் செய்கிற பாவுடன்னியங்கள்தாம் நம்மை பற்றித் தொடரும் என்னும் உபநிடதக் கருத்துகளின் சாரம்சமான கீதை உயர் வாழ்க்கை நூலாக கொள்ளப்படுகிறது. வாழ்வில் பற்றை

விலக்க வேண்டுமே ஒழிய வாழ்க்கையை விலக்க வேண்டியதில்லை என்றும், "கடமையை செய்பலனை எதிர்பாராதே", "செயலிலே துறவு", போன்ற உபதேசத்தின் மூலம் இதன் சமூகப் பயன்பாட்டம்சம் விளங்குகிறது. இதிகாச இலக்கியமான இராமாயணம் ஒரு லட்சிய சமுதாயத்தை படைத்து காட்ட மகாபாரதம் யதார்த்த சமுதாயத்தை படைத்து காட்டுகிறது. இராமன் பூர்ணோத்தமனாக வர்ணிக்கப்படுகிறான். குரு சொல்கேட்பவனாக, ஏகபத்தினி விரதனாக, நல்ல நண்பனாக, சகோதரனாக, யத்ததர்மம் பேணுபவனாக காட்டப்பட, இராவணன் சிறந்த சிவபக்தனாக இருந்தும் கடைசியில் பெண்ணாசை என்ற ஒழுக்கக் கேட்டின் காரணமாக அழிவது காட்டப்படுகிறது.

"தர்மத்தின் வாழ்வதனை குது கவ்வும்.

தர்மம் மறுபடி வெல்லும்"

என்பதை மகாபாரதம் காட்டுகிறது. நாயன்மார் வரலாறுகள் இறைவனை பக்தி செய்தும் முறை. சமரசப் போக்கு, பிற உயிர்களுக்கு செய்தும் தொண்டுகள், இல்லறத்தில் நின்று இறைவனை அடையும் முறை போன்ற பல அம்சங்களை அறியத் தருகிறது.

"மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்

பழித்ததை ஒழித்து விடின்"

இதைத்தான் சமயம் கூறுகிறது. உனக்கிட்ட கடமைகளை ஒழுங்காக செய், அதுவே உயர்நிலையை அடையும் தகுதியை வளர்த்துக் கொடுக்கும். விரதம் அனுட்டிக்கும் முறையில் மனதிற்கு அதாவது மனத்துறையைக்கு முதலிடம் கொடுக்கிறது. மனத்தின் கண் மாசிலனாதல் தான் உயர்ந்த அறம். இவ்வாறு வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டுகிறது. பல அறக் கருத்துகளை போதிக்கும் உயர்வான மனிதாபிமானத்துகடன் கூடிய இந்துமதம் இன்று கண்டுள்ள சீர் கேடுகளை நோக்கின் சமுதாய நலன்களையும், உலக நன்மையையும் கருத்தில் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட வர்ணதர்மம் இன்று சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளை கொண்டமைந்து நிற்கிறது; இடைக்காலத்தில் நிகழ்ந்த சீர்கேடுகள் காரணமாக இந்துக்கள் என சொல்லப்படுவதே இந்துமதத்திற்கு எதிராக சாதிப்பிரச்சனையை வளர்த்து கொடுத்த குழந்தை துர்அதிஸ்டவசமானது. சுவாமி விவேகானந்தர் கருத்துப்படி இந்துமதத்தை போல பூவுகிலே உயர்ந்த மதமுமில்லை. இந்துமதத்தை போல நடைமுறையில் ஏழைகளை நசுக்கும் மதமும் வேறொன்றில்லை. சமயத்துறையிலே சாதி கிடையாது. இது வெறும் சமூக ஏற்பாடுதான் ஆகவே மதத்தை குறை சொல்லிப் பயனில்லை. மக்களைத் தான் குறைசொல்ல வேண்டும். இராமகிருஷ்ணபரமஹமசர் மக்களிடம் சம நோக்கினை செலுத்துவதன் மூலமே மனிதன் உயர்நிலை அடையலாம் என்கிறார். நேரமைக்கும், ஒழுகக்குத்திற்கும் பெயர்பெற்ற இவர் தனது முதல் உபநயனச் சடங்கு நடந்த வேளையில் தமது முதற்பிடிசையினை தானி எனப் பெயர் கொண்ட கொல்லகுலப் பெண்ணிடம் பெற்றார். பிராமணர் வகுப்பில் பிறந்து "அந்தனர் என்பவர் அறவோர்" என்பதை பேச்சால் நிறுவினார். தெய்வ சிந்தனைக்கு சாதியபிமானம் இடையூராக உள்ளது என்றார். இவர் சிறந்த வைதிக அந்தனர் குடித்தோன்றிய போதும் குலப்பெருமை துறந்தவர்.

"நல்ல அந்தனர் ஒருவர்க்கு சுயநலப்பற்றுக் கிறிதும் இல்லையாயின் தீண்டத்தகாதவன் எனக் கருதப்படுவோரிடம் இருந்தும் உணவை ஏற்கலாம், அதில் தோழில்லை. அகங்காரம் உள்ள வரை தான் வேற்றுமை வளரும்" என்றார்.

சாதிவேறுபாட்டை சமூகத்தில் டிருக்கணித்தோர் ஆன்மநிலையில் உயர்வடைவர். ஆசாரம் என்பது அவரவர் நடத்தையையும் பண்பையும் பொறுத்தது. என பிராமணர்க்கு வலியுறுத்தினார். இந்தனமைகளை சம்பந்தப் பெருமான், ராஜாராம், மோகன்ராய், பாரதியார் போன்றவரிடத்தும் காண்கிறோம். பிராமணவர்க்கத்தில் தோன்றினும் இவர்கள் சமூகப் டிருசீயாளர்கள் அனைவரும் மக்கள் சமுதாயத்தில் பேரங்கு பூன்டவர்கள். மேலும் மக்களும் விரிவான சடங்குகள், தத்துவங்கள் என்பவற்றை கண்டு மலைத்துப் போனார்கள். சமயதுரமார் என இந்துக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்ட பிராணரிடம் காணப்பட்ட ஆணவச செயல்களும், மக்களை அனைத்து செல்லாத தனமையும் இந்துப் பண்பாட்டு வீழ்ச்சிக்கு காரணமாயிற்று. குறைந்த சாதிமக்கள் தீண்டத்தகாதவர்கள் என ஒதுக்கப்பட்டனர். மதமாற்றம் இதனாலேயே பெரிதும் நிகழ்ந்தது. வறிய மக்களையும்,

தீண்டத்தகாதவர்களையும் ஏனைய மதங்கள் தம் வசப்படுத்தின. பஞ்சப்பட்ட மக்களை அனாதை ஆச்சிரமம். சேவாநிலையம். இலவசமருத்துவமுகாம் மூலமாக சேவை செய்து அவர்கள் பசி போக்கி, சாதி நீக்கி அம் மக்களை தம் வசப்படுத்தினர். பசியிடன் இருப்பவனுக்கு ஆத்ம போதனை செய்வதால் பிரயோசனமில்லை. முதலில் அவனின் வயிற்றுக்கு உணவிடப்பட வேண்டும். இதையே மிறமதங்கள் செய்தன. இராமகிருஷ்ண பரமகம் இதே கருத்தினை நிறுவன ரீதியாக நடை முறைப்படுத்தியவர் சுவாமி விவேகானந்தர். எம்முடைய சமயத்தில் நிறுவனர்தியான சேவைகள் இன்று குறைவாகவே உள்ளது. 19ம் நாற்றாண்டின் விடிவெள்ளி என போற்றப்படும் ஆறுமுகநாவலர் அந்நிய படையெடுப்பால் கிறிஸ்தவ மதம் பார்வதைக் கண்டு அஞ்சி கிறிஸ்தவர்கள் எவ்வெவ் வழிமுறைகளை கையாண்டு சமயத்தை வளர்த்தனரோ அவ்வாறே இவரும் செய்தார். ஏனைய மதங்களின் சமயகுருமார் மக்களின் சுகதுக்கங்களில் பங்கு கொள்ளுமாகக்கு எமது சமயத்தில் பிராமணர் தம்மை ஒரு உயர்ந்த வகுப்பாக காட்டிக் கொள்வதும், ஒதுக்கியிருப்பதும் காணப்படுகிறது, இன்றும் சில ஆலயங்களில் சாதிப்பிரச்சனை பற்றிய சச்சராஷ்கள் காணப்படுவது வருத்தத்திற்குரியது.

இந்துப் பெருமக்கள் தம் மனதில் கருணையை வளர்த்து கொள்ளவேண்டும். "அன்டு தான் சிவம் என்பதையே எனது மதம் வலியிறுத்துகிறது. ஆண்டவன் இருப்பது அடியவர்களின் உள்ளத்தில் தான். அவன் வேண்டுவது தனக்கு செய்யும் சேவையை அல்ல. உயிர்களுக்கு செய்யும் சேவையை தனக்கு செய்யும் சேவையாக எடுத்துக் கொள்வான். "மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை" உயிர்கள் துன்பப்படும் நேரத்தில் இறைவன் பாரபடசமின்றி உதவதை அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

நாம் உயர்ந்த ஆடை, அணிகலன்களை அணிந்து கோவிலுக்கு செல்வதாலும், ஆர்வத்துடன் வழிபடுவதாலும் ஆண்டவனை காணமுடியாது. ஆலயத்தை சுற்றி அனாதைகள் அமர்ந்திருக்கின்றனர், கையிழந்தோர், கால் இழந்தோர் வயிற்றுக்கு உணவின்றி வாடின்றபோர், ஆதரவு ஏதுமின்றி தவிப்போர், தொழுநோயால் துடிப்போர் இவர்களை பார்க்கிறோம். பாராமுகமாக சென்று இறைபணி செய்கிறோம். ஆண்டவன் வேண்டுவது இது அல்ல. கோவில்களில் மட்டுமே செய்யப்படும் எதுவும் மக்களை சேருவதில்லை. எனவே நடமாடும் கோவில்களான நலிந்தோர்க்கு உதவங்கள்" என்று உறுதிபடக்கூறுகிறார் ஞானி திருமூலர்

"படமாடுங் கோவிற் பகவற்கொன்றீயில்
நடமாடுங் கோவில் நம்பர்க்கு அங்கு ஆகா
நடமாடுங் கோவில் நம்பர்க்கு ஒன்றீயில்
படமாடுங் கோவில் பகவற்க தாமே"

ஏழூகளுக்கு செய்யும் தொண்டே இறைவனுக்கு செய்யும் தொண்டு என்று இவ்வளவு உறுதியிடன் கூறப்படும் உண்மை நம் உள்ளத்தில் உறையில்லை எனில் குற்றம் நம்முடையது தானே? உன்னத தத்துவத்தையே பக்குவமுடைய ஞானிகள் மானிடசமுகத்திற்கு போதித்துள்ளனர். போதித்தது மட்டுமல்ல செயல் வடிவம் கொடுத்தனர். பிறப்பாலே ஒருவன் உயர்ந்தவன் அல்ல. அவன் செய்யும் செயலே அவனை உயர்ந்தவன் ஆக்குகிறது. சோழர்காலத்தில் ஆலயங்கள் இப்படி எத்தனையோ செயற்பாடுகள் உடையதாக இருந்ததை காண்கிறோம். பிரிந்து பட்ட மக்கள் அடிடனும், அமைதியடனும் ஒன்றுகூடும் இடமாக கோவில்களை திகழுவைக்கவேண்டும். கோவிலுக்கு செல்லும் போது எனிமையாக செல்லவேண்டும். நம்முடைய அந்தஸ்தை காட்டும் இடமாக அது அமையக் கூடாது முத்தமிழ் வித்தகர் விட்லானந்தர் ஈசன் உவக்கும் இன்மலர் முன்று என்ற பாடலில் அழகாக சொல்கிறார்

" உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது.
நாட்டவிழி நெய்தலடி நாயகனார் வேண்டுவது
கூப்பிய கை காந்தளடி கோமகனார் வேண்டுவது"

இறையுணர்வு என்பதே அன்புணர்வு தான். அன்பு சுரக்கும் இடத்தில் தான் அருள் சுரக்கும். இறைவன் வாழும் இடம் எது? அவன் வடிவம் எது? அவன் அன்பின் வடிவானவன். வாழும் இடம்.

“கருணை பொங்கும் உள்ளம் - அது

கடவுள் வாழும் இல்லம்

கருணை மறந்தே வாழ்கின்றார்

கடவுளை தேடி அலைகின்றார்”

என்ற கூற்றும்

“பல நூல் படித்து நீ அறியும் கலவி

பொது நலம் நினைத்து நீ வழங்கும் செல்வம்

பிறர் உயர்வினிலே உனக்கிருக்கும் இன்பம்

இவை அனைத்திலுமே இருப்பது தான் தெய்வம்”

என்ற கூற்றுக்களை நாம் மனதில் பதிக்க வேண்டும். ஒளவையார் இறைவன் “தொண்டர்தம் உள்ளத்துள் அடக்கம்” என்கிறார். அந்ட என்ற பண்பின் பயனாக விளைவது தான் அருள். அன்புணர்வும் இறையுணர்வும் வேறல்ல. அவ்வாறே இறையுணர்வும் அருளுணர்வும் வேறல்ல. ஆகவே அகத்திலே அருளுணர்வை வளர்க்க வேண்டும். இது இல்லாததால் தான் பிறருக்கு உதவும் மனப்பாங்கு நம்மிடம் இல்லை. இதயம் இளகுவதில்லை. இரக்கம் பிறப்பதில்லை. எத்தனையோ பேர் சமயச்சின்னங்களை அணிந்திருப்பார்கள். சமய சடங்குகளை ஆற்றுவார்கள். ஆனால் பிறருக்கு உதவமாட்டார்கள். ஏழைகளுக்காக எவனது இதயம் குருதி கசிகிறதோ அவனையே “மகாத்மா” என்கிறேன் என்று சுவாமி விவேகானந்தர் கூறினார். உலகம் போற்றும் உத்தமர்கள் பிறர் துயரநிலைகண்டு உருகுவின்றனர். ஆபிரிக்க மக்களுக்கு மருத்துவப் பணி செய்வதற்கு என்று தம் வாழ்வினை அர்ப்பணித்த “ஆஸ்பர்ட் சுவைட்சர்” என்ற ஆத்ம ஞானியை உலகம் போற்றியது. எங்கோ பிறந்து இந்தியாவிற்கு வந்து சமயதொண்டாற்றிய புனித அன்னை தெரேசா கலகத்தா நகரின் சேரிகளில் கவனிப்பாரற்று மாண்டு கொண்டிருந்த அன்னைகளை கண்டு திடுக்கிட்டு அவர் செய்த சேவை “டுண்ணியப் பிறவி” என அவரைப் போற்ற காரணமாயிற்று. அன்பு உள்ளத்தை கணிகக்கொட்ட செய்ய தொண்டு உலகத்தையே களிக்கக் கொட்ட செய்யும். இந்துசமய தத்துவங்களின் உட்பொருளை பார்க்கின் இதையே தான் வற்புறுத்துகிறது. ஆகவே நாம் தொண்டாற்றுவதையே தொழுகையாக்க வேண்டும்.

இன்று உலக அமைதி ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறதே என்ன காரணம்? அறிவியலை வளர்த்த மனிதன் ஆன்மயியலை வளர்க்காததுதான். விஞ்ஞானத்தை தன் வாழ்வோடு இணைத்த மனிதன் அவ்வாறு மெய்ஞ்ஞானத்தை, சமயத்தை இணைக்கவில்லை. அதனால்தான் உலகத்து இன்னல்கள் யாவும் நடைபெற்று கொண்டிருக்கிறது. உள்ளங்களில் சமய உணர்வு பற்று நன்றாக பதிக்கப்படவில்லை. இளமையிலேயே இப்பற்று பதிக்கப்பட வேண்டும். இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து என்பார்கள். இன்றைய குழந்தைதான் நாளைய சமுதாயத்தினர். ஆரம்பத்திலேயே ஒழுங்காக இவர்களை வளர்க்க வேண்டும். நல்ல ஒழுக்கங்களை கற்பிக்க வேண்டும். சிறு வயதில் பெற்றோரால் வித்திடப்படும் நல்லொழுக்கம், பாடசாலையில் ஆசிரியரால் பயிராக்கப்பட்டு சமூகத்துக்கு நிழல் பரப்பவேண்டும். ஒரு பிள்ளையை ஒழுக்கமுள்ளவனாக்குவதில் பெற்றோரின் பங்கு மகத்தானது. இளமையில் நட்டவித்துதான் நல்ல பலனை கொடுக்கும். முற்றாத முங்கிலை எளிதில் வளைக்கலாம். முற்றின மூங்கிலை பலவந்தமாக வளைக்க முயன்றால் ஓடிந்து போகும். அதுபோல் இளமையான மனதை இறைவனிடம் செலுத்துவது சலபம். இன்றைய கல்விநிலை எல்லாம் புறவாழ்வை நோக்கிய கல்வியாக காணப்படுகிறதே தவிர அகவாழ்வை ஒழுங்குபடுத்தும் கல்வியாக இல்லை. சிறுவயதில் அரிச்சந்திர நாடகத்தில் தமது மனதை பறிகொடுத்த காந்தி, அரிச்சந்திரனைப் போல தாழும் வாய்மையில் வழுவாது நடக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார், சிரவணன் என்பவனைப்பறிய நாடகம் ஒன்றை வாசித்தார். சிரவணன் பார்வையற்ற தன் தாய் தந்தையருக்கு சிரத்தையுடன் சேவை செய்தது காந்தியின் பிஞ்சு மனதை கவர்ந்தது. தாழும் தமது தாய்தந்தையருக்கு பணிசெய்ய ஆசைப்பட்டார் சிறுவயதில் இவ்வாறு அவர்கற்ற அன்பும் அகிம்சையும் பின்னர் சமூகம் முழுதும் பரந்தன. சமயப் பண்டுகள் என்றும் உயிருள்ளவை.

வாழ்க்கைக்கு தென்டும், பயனும் நல்குபவை. எனவே சிறு வயதிலேயே பிள்ளைகளுக்கு சமயக் கதைகளை கூறுவேண்டும். ஒன்றை செய் என்று கட்டளை இடுவதை விட அவ்வாறு நடந்தவர்களின் கதைகளை கூறுதல் பிள்ளைகள் மனதில் நன்கு பதியும். அன்று பாலொடு, படிப்பொடு, கதையொடு, கண்வளரச் செய்யும் இசையொடு அந்நிலைகளை பெற்றோர்கள் செய்தார்கள். நல்ல குணங்களை அவ்வாறே புகுத்த வேண்டும். ஆனால் இன்று வழிந்துக்கு உழைப்பதும், ஆடம்பரவாழ்வுமாக வாழ்க்கை மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. சமயநூல்களில் கூறப்படும் அறக்கருத்துக்கள் தான் ஜனநாயக அரசியல் நோக்கிலே சட்டம் என்று கூறப்படுபவை. சட்டத்தில் ஏற்படும் பயத்தைவிட சமயஉணர்வு தரும் மனப்பண்டு நல்ல பலனை தரும். மக்களை வழிப்படுத்தும். சமய வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும்.

சமயம் வேறு வாழ்க்கை வேறென்றில்லாமல் சமயத்தை வாழ்வுடன் இணைத்து மானிட சமுதாயம் உய்யும் வண்ணம் ஒவ்வொருவரும் வாழ வேண்டும். உலகில் வாழும் அனைத்து உயிர்களும் நலமாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்க வேண்டும். அப்பொழுது எங்களுடைய வாழ்க்கை ஆனந்தமாக கழியும்.

“ஓன்றென்றிரு! தெய்வம் உண்டென்றிரு! உயர் செல்வமெலாம்
அன்றென்றிரு பசித்தோர் முகம் பார்! நல்லறமும் நட்டும்
நன்றென்றிரு நடுநீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
யென்றென்றிரு”

என்பதை மனதில் கொண்டு எமது வாழ்வையும், சமயத்தையும் வளம் படுத்துவோமாக.

உலகில் மிகச் சிறந்த, மிகத் தூய ஒன்றையே இறைவனின் பீடத்தில் பலி கொடு. முயற்சியே செய்யாதவனைவிட முயற்சியில் ஈடுபட்டு, சிரமப் படுபவன் சிறந்தவன். துறவி ஒருவனைக் காண்பதுகூட இதயத்தைத் தூய்மையாக்குகிறது. இறைவனுக்காகவே உறுதியாக நில். உலகை விட்டுவிடு, கொள்கையை விட்டு விடாதே. உலகத்தைத் துறந்துவிடு, அப்போது தான் உடல் பினிப்பு நெகிழ்ச்சி அடையும். அது இறக்கும்போது உனக்கு முக்கி கிட்டும். சுதந்திரமாக இரு. மரணம் மட்டுமே நமக்கு விடுதலையை அளித்து விடாது. வாழும்போதே சொந்த முயற்சியால் ஒருவன் முக்கி அடைய வேண்டும். அதன் பின்னர் உடல் இறந்தால் மீண்டும் பிறவி இல்லை.

மதம் அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது; இயற்கைக்கும் அப்பாற்பட்டது. விசுவாசம் என்பது வெறும் நம்பிக்கை அல்ல, அது இறுதி உண்மையைப் பற்றிக் கொள்வது; பிறகு சிந்தித்தல், சிந்தித்தலின் மூலமாக ஆன்மாவைப்பற்றி எவ்வளவு தெரிந்து கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு தெரிந்து கொள்ளுதல். அறிவு வெள்ளம் ஆன்ம சொருபத்தில் எவ்வளவு பாய முடியுமோ, அவ்வளவு பாயட்டும். அதன் விளைவை அதாவது எஞ்சுவதை ஏற்றுக் கொள், எதுவும் எஞ் சவில் லையாயின் முடநம் பிக்கையிலிருந்து விடுதலைகிட்டியதற்காகஇறைவனுக்கு நன்றி செலுத்து

எங்கள் முதுகு

செல்வன் தி. பத்மநாதன்
மருத்துவ பீடம்
1ம் வருடம்.

இன்றைய உலகில் வாழும் மக்களை நன்னெறிப்படுத்தி நல்லவர்களாக வாழ்வைப்பதற்கு பல்வேறு மதங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் இந்து மதமும் ஒன்றாகும். இது சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணாபத்தியம், சௌரம், கௌமாரம் என்னும் அறுவகை சமயங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு மிக உன்னதமான மதமாகும். ஏனைய மதங்களை தோற்றுவித்தவர் யார்? அது எப்போது? எங்கே? தோற்றுவிக்கப்பட்டது என கூறலாம். ஆனால் எம்மதமாகிய இந்துமதம் யாரால், எப்போது எங்கு தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்ற வினாக்களைக் கேட்டால் யாராலும் இதுவரை பதிலளிக்க முடியாதளவுக்கு மிகவும் பழையானது. ஆனால் கி.மு. ஜயாமிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நாகரிகமாக கருதப்படும் சிந்து வெளி நாகரிக காலத்திலேயே இந்துமதம் தான் அங்கு காணப்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்று சிந்துவெளிப் பகுதியில் தொல் பொருளாய்வுகளை நடத்திய அய்வாளர்களது கருத்தாகும். அதாவது மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா என்னும் மிகவும் பழைய நகரங்கள் சிந்துவெளிப் பகுதியில் காணப்படுகின்றன. அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட இலச்சினைகள், முத்திரைகள், கற்கள் என்பன அங்கு இன்றைய இந்துமத வழிபாடுகளை நினைவுப்படுத்தக் கூடிய வகையில் அமைந்திருப்பதால் கி. மு. ஜயாமிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்தியாவில் இந்துமதம் இருந்திருக்க வேண்டும் என யூகங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. எனினும் அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட எழுத்து வடிவங்கள் இன்னும் வாசித்து விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவு புரியாத மொழி நடையிலுள்ளது. அதனை வாசித்து புரிந்து கொள்ளக் கூடிய காலமே உண்மையான திட்டவட்டமான கணிப்பாக இருக்க முடியும். எனினும் இந்தியாவில் முதன்முதல் தோன்றியதாக கருதப்படும் இந்துமதம் இன்று கடல்கடந்த பல நாடுகளிலும் வேறான்றி, தழைத்து வருவது வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றே, ஆனால் இன்றைய விஞ்ஞான யுகத்திலே எம்மதமாகிய இந்துமதம் தனது பழைய, இருக்கமான கட்டுப்பாடுகளை இன்றும் தளர்த்தாமல் இழுத்து பிடித்துக் கொண்டிருப்பதால் சமகாலத்தில் பல பாரிய பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அதாவது அன்றாடம் மாறிக் கொண்டிருக்கும் காலமாற்றங்களுக்கேற்ப தன்னை மாற்றிக் கொள்ள முடியாமல் இருப்பதும், சில எதிர்பாராத இயற்கை, செயற்கை நிகழ்வுகளும் கூட இந்துமதத்தால் சமகாலத்தில் எதிர்நோக்கப்படும் பிரச்சினைகளாக கருத இடமுண்டு

இந்துமதத்தில் பண்டு தொட்டு காணப்பட்டு வரும் சாதி பாகுபாடு, உடன்கட்டை ஏறல், பால்ய விவாகம், நரபலியிடல், முடநம்பிக்கைகள், சமஸ்கிருதத்தில் வேதங்களை ஒதுதல் முதலியன இன்றும் இந்துமதத்தவர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதனை அன்றைய இந்துமதத்தவர் பின்பற்றினர், எம்முத்தோர் கடைப்பிடித்தனர் எனவே நாமும் அதனை கட்டாயமாக பின்பற்ற வேண்டும் என்ற ஒரு கட்டுப்பாடு இந்துமதத்தவரிடையே உள்ளது. ஆனால் இக்கட்டுப்பாடுகளை இன்று எல்லோரும் ஏற்க கூடிய நிலையிலும் இல்லை. ஏனெனில் இன்று உலகம் சந்திரனில் போய் மனிதன் முதலில் வாழப் போகின்றானா? அல்லது செவ்வாய் கிரகத்தில் போய் முதலில் வாழப் போகின்றானா? என போட்டி போட்டுக் கொண்டு விஞ்ஞான யுகமாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றது. எனவே நாம் இன்றும் உயர்ந்த சாதியை சேர்ந்தவர்கள்தான் கோயிலின் உள்ளே வரலாம்; இறைவனை வழிபடலாம் என்றும், தாழ்ந்த சாதியினர் எனப்படுவோர் கோயிலின் உள்ளே வரக் கூடாது என்றும் கூறிக் கொண்டிருப்பதால் நடைமுறை பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு; காண ஒருபோதும் முடியாது.

ஒரு பெண் தனது கணவன் இறந்தவுடன் அவனது சிதையுடன், தானும் தனது உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளலே உடன்கட்டை ஏறல் எனப்படும். இது இன்றும் இந்தியாவின் கிராமப் பகுதிகளில் நடந்து வருகின்றது. சுமார் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் கூட இந்தியாவின் ஹரியாணாப் பகுதியில் ஒரு பெண் தனது கணவன் இறந்தவுடன் அவள் தனது உயிரை இழக்க விரும்பாத போதும், உறவினர்களாலும், ஊர் மக்களாலும் இழுத்து வரப்பட்டு, அவளுடைய கணவனது சிதையில் பலாத்காரமாக தள்ளப்பட்டு சாகடிக்கப்பட்டாள். பின்னர் அவ்விடத்தில் ஆஸயம் அமைத்து, அப்பெண்ணை தெய்வமாக இன்றும் அவ்வார மக்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர். இவ்வாறான பரிதாப நிலை எம்மதத்திலேயே இன்றும் காணப்படுகின்றது.

சிறு பிராயத்திலேயே இவனுக்குத் தான் இவள் என பெரியோர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டு, மூன்று முடிச்சு இடலே “பால்ய விவாகம்” எனப்படும். இதுவும் கூட சமகாலத்தில் இந்துமதம் எதிர்நோக்கும் முக்கிய பிரச்சினைக்கு காரணமாக அமைகின்றது என்றால் அதை மறுப்பதற்கில்லை. காரணம் இன்று ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே ஒருவன் தான் விரும்பியப் பெண்ணை மனமுடித்து, சுதந்திரமாக வாழ உரிமையுண்டு. ஆனால் இந்த பால்ய விவாகம் இதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதால் அதனை இன்றைய இளைஞர் யுவதிகள் தகர்க்க முற்படும் போது அங்கு இந்துமதத்திற்கும், அதனைப் பின்பற்றுவோருக்குமிடையே ஒரு பாரிய இடைவெளி தோன்ற இடமுண்டு.

இறைவனுக்கு நேர்த்திக் கடன் செலுத்துதல் என்ற ரீதியில் ஆடு, கோழிகளைப் பலியிடலும், சில இடங்களில் மனித உயிர்களைப் பலியிடலும் அன்றிலிருந்து நடைபெற்று வரும் இந்துமத பழக்கவழக்கமாகும். இன்று எந்த ஒரு உயிருக்கும் தங்கு விளைவித்தல் மன்னிக்க முடியாத சூற்றுமாக சுருதப்பட்டு வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டு, சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க உரிமையுண்டு. எனவே இந்து மதத்தவர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வரும் பலியிடல் நடவடிக்கையும் இந்துமதத்தை பாதிக்கும் சமகாலப் பிரச்சினையாக கருதலாம்.

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்றனர் எம்முன்னோர். ஆனால் இன்று மனிதருக்கு வரும் நோய்களும் புதுமையானதாகவும், புதிரானதாகவும் காணப்படுகின்றன. அதனை தீர்ப்பதற்கு இன்றும் எம் இந்துசமயத்தவர் பலர் பேம் விரட்டல், சாமி பார்த்தல் என்ற ரீதியில் நோய்களை மிகவும் கடுமையாக்கியப்பின் உயிருக்கே ஆபத்தான கட்டத்தை அடைந்தப்பின் நோயாளியை வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் செல்கின்றனர். அதன்பின் உயிரை காப்பாற்ற முடியாத சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் போது அது மனிதநேயம் உள்ள எந்த ஒரு மனிதனையும் இந்துமதத்தின் மீதே வெறுப்பு கொள்ளச் செய்யலாம். எனவே தான் பிறமதத்தவர்கள் எம்மதத்திலுள்ள இந்த குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறி, தம்மதத்திற்கு பெரும்பாலான இந்து மதத்தவர்களை மதம் மாற்றியுள்ளனர்.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலும் கூட ஆலயங்களில் வேதங்களை சமஸ்கிருதத்திலேயே ஒதுக்கின்றனர். இதனை ஏன் தமிழில் ஒத்தினால் என்ன? தமிழில் ஒத்தினால் ஆண்டவென் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டாரா? என்று வாதம் செய்வோரும் எம்மதத்தியில் உள்ளனர். உண்மையில் வேதங்களை சமஸ்கிருதத்திலேயே முறையாக, ஒவியாக இருப்பதுதான். தூய இந்துமத பன்பாட்டை பேண முடியாமை, இனப் பூசல்கள், நாடுகளுக்கிடையேயான சண்டை போன்றவற்றால் பெருமளவான பிரசித்திப் பெற்ற ஆலயங்கள் அழிந்து போதல், அதனால் ஆலயங்களில் ஆகமமுறைப்படி ஆறு காலப் பூசையை முறையாக நடாத்த முடியாமை, பிற மதத்தவர்களிடையே ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்ற மனோபாவம் இல்லாத இந்துமதத்தவர்களின் நடவடிக்கைகள் என்பனஷும் கூட இன்று இந்து மதத்தை எதிர்நோக்கும் சமகாலப் பிரச்சினைகளாக கூறலாம்.

மேலும் இந்துமதத்தவர்களது வறுமை நிலை காரணமாக வேறு மதத்திற்கு மதம்மாறுவோர் தொகை அதிகரித்தல், கலப்புத் திருமணம் என்ற ரீதியில் வேறு மதத்தவர்களை மனம் முடித்து தூய இந்துமத பன்பாட்டை பேண முடியாமை, இனப் பூசல்கள், நாடுகளுக்கிடையேயான சண்டை போன்றவற்றால் பெருமளவான பிரசித்திப் பெற்ற ஆலயங்கள் அழிந்து போதல், அதனால் ஆலயங்களில் ஆகமமுறைப்படி ஆறு காலப் பூசையை முறையாக நடாத்த முடியாமை, பிற மதத்தவர்களிடையே ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்ற மனோபாவம் இல்லாத இந்துமதத்தவர்களின் நடவடிக்கைகள் என்பனஷும் கூட இன்று இந்து மதத்தை எதிர்நோக்கும் சமகாலப் பிரச்சினைகளாக கூறலாம்.

எனவே மேற்கூறிய தகவல்களிலிருந்து இந்துமதம் எதிர்நோக்கும் சமகாலப் பிரச்சினைகளை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அப்பிரச்சினைகளுக்கு இந்துமதம் சமூகத்தீர்வு; ஒன்றைக் கண்டு, இன்னும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டுமானால் அது இந்துமதத்தவர் ஒவ்வொருவரது கையிலுமே தங்கியிருக்கிறது. ஆம்! நடைமுறை வாழ்க்கைக்கேற்ப எமது இந்துமத கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி பிற சமூகத்தவரின் மதங்களையும் தெரிந்து கொள்வதுடன் எம் மதத்தையும் பேணி, நாட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் நன்மைஅளிக்கக் கூடிய கொள்கைகளை முன்னெடுத்து செல்வோமாக.

நான் பேரானந்தத்தின் சாரம்.' எந்தக் கொள்கையையும் பின்பற்ற வேண்டாம். இருப்பவை அனைத்தும் நீயே. யாருக்கும் நீ அஞ்ச வேண்டாம்; இருப்பின் சாரமாக இருப்பவன் நீ. சாந்தமாக இரு, மனக்கலக்கம் அடையாதே. ஒருபோதும் நீ பந்தமுற்று இருந்தது இல்லை. இந்த மயக்கம் அனைத்தையும் ஒழித்துவிட்டுச் சாந்தமாக இரு; யாரை வழிபடுவது? வழிபடுபவன் யார்? ஆன்மாவே அனைத்தும். நினைப்பதும் பேசுவதும் மூடநம்பிக்கை. "நானே ஆன்மா, நானே ஆன்மா" என்று மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டே இரு. ஏனையவை ஒழிந்து போகட்டும்.

மதம் அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது; இயற்கைக்கும் அப்பாற்பட்டது. விசுவாசம் என்பது வெறும் நம்பிக்கை அல்ல, அது இறுதி உண்மையைப் பற்றிக் கொள்வது; ஞான விளக்கம் பெறுவது. முதலில் ஆன்மாவைப்பற்றி எவ்வளவு தெரிந்து கொள்ளுதல். அறிவு வெள்ளம் ஆன்ம சொருபத்தில் எவ்வளவு பாய முடியுமோ, அவ்வளவு பாயட்டும். அதன் விளைவை அதாவது எஞ்சுவதை ஏற்றுக் கொள், எதுவும் எஞ்சுவில்லையாயின் மீடு நம்பிக்கையிலிருந்து விடுதலை கிட்டியதற்காக இறைவனுக்கு செலுத்து.

ஒவ்வொரு மனிதன் முன்பும் இந்த ஒரு கேள்வியை நான் வைக்கினேன்- நீ வலிமையுடையவனாக இருக்கிறாயா? நீ வலிமையை உணர்கிறாயா? ஏனென்றால் உண்மை ஒன்றுதான் வலிமை தருகிற

மதங்களும், எமது இளைய தலைமுறையின் நடுபாடும் - இன்று

'பூங்குடியான்'
பொறியற்பீடம்,
ஓம் வருடம்.

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன்
முதற்றே உலகு !

இது தெய்வப் புலவன் வள்ளுவனின் வாக்கு. ஆதியும் அந்தமும் இல்லா இப்பிரபஞ்சத்தில் எமது அறிவுச் சட்ரோளியை ஏற்றிவைக்கும் ஆதிபகவன் ஏனோ அதற்கு ஒரு முடிவையும் ஆரம்பத்தையும் அறியத்தராமலே ஏமாற்றி விடுகின்றான்.

எனினும் காலத்தின் வேகமான மாற்றங்கள் பல புதிய செய்திகளை எம்முன் கொண்டுவந்து ஆச்சரியப்பட வைக்கிறது. பொதுவில் இந்த 20ம் நூற்றாண்டில் உலகில் வேகமாக நடந்தேறும் விடயங்களைக் கவனிக்கும் போது பொருளாதார மற்றும் வின்குநான முன்னேற்றங்கள் மிகக் குறுகிய நேரத்தில் வேகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகவே வளர்ந்து வருகின்றன. எனவே தான் பண்டைக்காலம் போல் அல்லாது இந்த வின்குநான் யுகத்தின் அவசரத்திற்கும் ஆற்றலுக்கும் எதிராக முகம் கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் இருக்கின்றனர். இந்த நிகழ்கால நிகழ்வுகளினாடே இந்து மதத்தின் இளைய தலைமுறையின் மத ஈடுபாட்டைக் கருத்தில் கொண்டால் அது மிகவும் சுன்றிவருவது கவனத்திற்குரிய ஒன்று.

மனிதனுடைய வாழ்க்கை முறைகள் வளரும் வின்குநான் உலகிற்கேற்ப மாறி வரினும் மனிதன் எப்பொழுதும் புதுமையை விரும்புவதாலேதான் இம்மாற்றங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப் படுகின்றன. ஆனால் மனிதனது ஆயுட்காலம் ஆயிரம் ஆண்டுகளானாலும் இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் உண்மைத் தன்மையை அவனால் அறிந்து கொள்ள முடியாது. எனவேதான் மனிதன் வாழும் காலத்தினுள் சமூகத்தோடு ஒத்துப் போகும் வழியில்; இணைந்து செயற்படும் விதத்தில் ஒழுக்கம் கட்டுப்பாடு நற்பண்டுஞ்சன் சமூகத்தில் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்று வாழ்வதற்கு மதம் தனது இன்றியமையாக் தன்மையை உணர்த்தி நிற்கிறது. இதனால் மனிதன் ஆயுள் சில காலமேயெனினும் இதன் அடிப்படையில் வாழ்ந்த உதாரண புருஷர்களின் வாழ்க்கை முறைகள் அவர்கள் பல காலத்திற்கும் போற்றப்படுவதற்கு ஏதுவாய் இருக்கின்றன.

ஆக்குவதற்கும் ஆறுதலுக்கும் ஆன்மீகத்திற்கும் உருவாக்கப்பட்ட சமயங்களை, இன்றைய உலகில் பார்த்தால் எவ்வளவு தூரம் மனிதர்கள் அதைத் தமது சயநல நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்த துணிந்து விட்டார்கள் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. மதத்தின் அடிப்படையில் பிரிவுகள், பிளவுகள், சண்டைகள், சக்சரவுகள், மனிதன் மதத்தின் தத்துவங்களை தவறான பாதையில் இட்டுச் செல்கிறான் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. மதத்தின் பெயரால் பழைய கறைபடிந்த அத்தியாயங்களை மனதில் கொண்டு இடம்பெறும் புதிய கறைபடிந்த நிகழ்வு சரித்திரத்தின் புதிய பக்கங்களுக்கு இடம் கொடுக்கின்றன. இது எதை எடுத்துக் காட்டுகிறது என்றால் பலர் தாம் எம்மதத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதை அறிந்திருக்கின்றனர் எனினும் அதன் உண்மையான கொள்கைகளை உணராதவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதைத் தான். இத்தகைய மத வெறித் தன்மைகளைக் களைய வேண்டுமெனின் மதம் தனது சித்தாந்தங்களை சிறந்த முறையில்

இலகுவாக்கி இளைஞர்களைச் சென்றடைய வழி அமைக்க வேண்டும். பேராசிரியர் ஹக்ஸலியின் கூற்றுப்படி மதங்கள் காலத்திற்கேற்றவாறு தம்மை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமேயன்றி பார்ம்பரிய சம்பிரதாயங்கள் சடங்குகள் என்று உயிரை விடக் கூடாது. இந்த இடத்தில் இன்றைய இளைய தலைமுறையினரின் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த மதங்கள் தயாராக வேண்டும்.

இயற்கை ஜீவராசிகளாகப் படைக்கப்பட்ட எல்லாவற்றிற்குமே உணர்வுகளையும் அதனை தத்தமது நிலைகளுக்கேற்ப தரம்பிரிக்கும் ஆற்றலையும் கொடுத்திருக்கிறது. விசேசமாக மனிதர்களுக்கு பகுத்தறிவு என்ற ஒன்றும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் இந்த தரம் பிரித்தவில் தான் சிலர் தவறுகள் நடைபெறுவதற்கு ஏதுவாகிறது. இந்த இடத்தில் மதம் மனிதனை உணர்வுகளுக்கு அடிமை என்ற நிலையில் இருந்து உணர்வுகளை அவன் நெறிப்படுத்தி வாழக் கற்றுக் கொடுக்கிறது.

சமூகம், கலை, கலாச்சார, இலக்கிய பாரம்பரியங்கள், நாகரிக முனைன்றறங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் எங்கும் போட்டி எதிலும் முனைன்றறங்கள் வெற்றி, தோல்லிகள் எனும் பக்கங்கள் இருப்பதைக் காணலாம். இவற்றில் ஒப்பீட்டு ரீதியில் தான் வெற்றிதோல்லிகள் நிர்ணயிக்கப் படுகின்றன; பெளதிகம் சம்பந்தமான தனிப்பட்ட மனிதனின் பிரச்சனைகள் ஒவ்வொரு சராசரி மனிதனின் வாழ்விலும் எட்டிப்பார்க்கின்றன. இங்குதான் மதமும் இறை நம்பிக்கையும் மனிதனில் இயலாமையை விலக்கி வைப்பதோடு அவன் தன்னம்பிக்கைக்கும் ஓர் திறவுகோலாக இருக்கின்றது என்பது ஒரு தெளிவான உண்மை, எனவே தான் இன்றைய இளைய தலைமுறையின் விரக்தி நிலைகளை மதங்கள் தமது அரிய செயற்பாடுகளின் மூலம் ஒரளாவுக்கேனும் குறைக்க முடியும். என்பது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வாதம்.

தற்போது உலகில் பல நாடுகள் பொருளாதார முனைன்றறத்தின் முன்னணியில் இருக்கின்றன. அவ்வந் நாடுகளில் வாழும் மக்கள் எவ்வளவு வசதிகளை அனுபவிக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மட்டத்தில் கூட அதிருப்தி, குறைகள் மீண்டும் நிவர்த்திகள், முனைன்றறங்கள் இப்படியே தொடர்கின்றன. முடிவு நிச்சயமாக நாம் சொல்ல முடியாது. ஆனால் உலகில் மனிதன் திருப்தி என்ற ஒரு நிலையை அடைய முடியும் என்றால் அதற்கு ஆன்மீக ஈடுபாடு ஒன்றுதான் வழி. ஆன்மீக கருத்துக்களும், சிந்தனைகளும், மனிதனுக்கும் இடையே ஓர் நீண்ட இடைவெளியை ஏற்படுத்தக் கூடியன. இத்துனப் துயரங்களில் இருந்து அவனின் விடுதலை அவன் எவ்வளவு தூரம் ஆன்மீக நெறிப்படுகிறான் என்பதில்தான் தங்கியிருக்கிறது. அந்த வகையில் ஒரு நிறைவான வாழ்வை அளிக்க இந்துமதம் தன்னகத்தே பல விளக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய விளக்கங்களைக் காண்பதற்கு எமது இளைய தலைமுறையினரின் மனக்கணனாடிகள் துலக்கப்பட வேண்டும். இந்து தருமம் எல்லா வகையான தரமங்களையும் தன்னகத்தே கவர்ந்து, பொது தரமத்தைப் போதிக்கும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. இதன் பெருமையை பாதுகாத்து பணிதிரிய, இன்றைய நவீன உலகின் முனைநாடுகளான இளைஞர்களை ஊக்குவிக்க, மதத்தலைவர்கள், அபிமானிகள் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து முன்வரவேண்டும். இறைவன் சேவையாகவே கருதி இதன் தத்துவங்களை இன்றைய தலைமுறையின் உணர்வுகளுக்கு ஏற்றவாறு மெருகூட்டி புனரமைப்பதன் மூலம் இன்றைய உலகின் அனேகாரின் ஈடுபாட்டை சுதிகரிக்க முடியும்.

இந்து மதக்கருத்துகள் பெருந்தொகையான நூல்களில் பரந்து விரிந்து கிடக்கின்றன அதே வேளை ஓரிருவரிகளில் தன்னை உணர்த்தும் தன்மையடையதாகவும் இந்துமதம் விளங்குகிறது. இந்து மதத்தைப் பொறுத்தவரை அதன் புராண, இதிகாச, வழி, துணை நூல்கள் தத்துவார்த்த ரீதியில் மிகவும் பழையானதாக இருப்பது இந்த நவீன யகத்தின் இளைய தலைமுறையினரின் ஈடுபாடு குறைவாய் இருப்பதற்குரிய காரணங்களில் ஒன்றாகக் கூறமுடியும்.

இந்து சமயத்தின் புராண, வழி நூல்களில் நேரடியான ஈடுபாட்டையும் அறிவையும் கொண்டிருப்போர் மதத்தின் உண்மையான அபிமானிகளாக சேவை மனப்பான்மையுடன் முன்வந்து இந்த நவீன யகத்திற்கு ஏற்றவாறு, புதிய தலைமுறை ஏற்றக் கொண்டுபல நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் விதத்தில் புதியதோர் அனுகுமுறையைநூத் தோற்றுவிக்க வேண்டும்.

இது மட்டுமல்ல மதம் அன்டு என்ற உணர்வை எல்லா ஜீவராசிகளிடத்தும் வெளிப்படுத்தக் கற்றுக் கொடுக்கும் ஒன்று. எனவே அன்டு தான் தெய்வம், அன்டுதான் வாழ்க்கை அன்டுதான் உலகம் ஈன்ற இந்து மதத்தின் நிலைநிறுத்த இளைய தலைமுறையினரும் சிரத்தையடினும் ஈடுபாட்டுனும் முன்வரவேண்டும்.

நாமும் எமது மதமும்

செல்வன். துரைராஜா சத்தியசீலன்,
பொறியியற் பீடம்
முதலாம் வருடம்

மதங்களுக்குள்ளே மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது நமது இந்து மதம். ஏனைய மதங்களைப் போன்று இதன் தோற்றத்தை எவராலும் வரையறுக்க முடியவில்லை. இது இந்து மதத்தின் சிறப்பு என்னாம். ஆனால், இத்தகைய சிறப்பியல்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட இந்து மதம் இன்று பல வித பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றது.

இந்துமதம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளை முழுவதையும் நம்மால் முற்றாக இக்குறுகிய பகுதியினுள் அடக்க முடியாது விடினும், என்னால் முடிந்த வகையில்-மேலெழுந்த வாரியாக இவ்விடயத்தை ஆராய் விழைகிறேன்.

முன்னைய காலங்களில் இந்து மதம் எதிர் நோக்கி வந்த பிரச்சனைகளைக் காட்டிலும், தற்காலத்தில் அது எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள் முற்றிலும் வித்தியாசமானவை; சிக்கலானவை; ஏன் ஆபத்தானவையும் கூட. இந்து மதம் என்று நாம் கருதும் போது அதன் பிரதான அம்சமாக ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன. இதனை “கோயில்” என்றும் அழைப்போம். “கோ” என்றால் இறைவன். அதாவது இறைவன் உறைந்திருக்கும் இடம் கோவில் எனப்பொருள்படும். கோவில்கள் அடியார்களின் ஆன்ம ஈடுபாட்டுத்திற்கு வழி காட்டுபவையாகவும். மன அமைதிக்கு வழி வகுப்பவையாகவும் இருந்து வந்துள்ளன.

ஆனால், இன்றைய நாகரிக உலகில் கோவில்கள் பலவும் அரசியல் வாதிகள் மற்றும் முக்கியஸ்தர்களின் பிரச்சார மேடைகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதையும், சில வேளைகளில் வியாபார நிலையங்கள் போலவும் செயற்பட்டு வருவதையும் நாம் இன்று காணக் கூடியதாக உள்ளது.

நமது நாட்டை விட, இந்து மதத்தின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு வகித்த இந்தியாவில் இதன் நிலை மிகவும் கவலைக்குரியதாக அமைந்துள்ளமை அனைவரும் அறிந்த விடயங்களில் ஒன்று. இந்து மதத்தை அடிப்படையாக வைத்து, அரசியல் ஸாபம் தேடும் அளவுக்கு இந்து மதம் அங்கு பரிதாபமான நிலையில் உள்ளது. இந்து மதத்தைக் காரணமாக வைத்து, எத்தனை மனித உயிர்கள் காவு கொள்ளப்பட்டன என்பதையும், எவ்வளவு சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டன என்பதையும் அதனால் உண்டான விபரீத விளைவுகளும் அன்மைய காலப்பகுதியில் வெகுவாக உணரப்பட்டன. அயோத்தி ராமர் கோவில் - பாபர் மகுதிப் பிரச்சினை இதன் ஒட்டுமொத்தமான வெளிப்பாடு என்றால் மிகையாகாது.

அரசியல்வாதிகள் தமது பிரச்சார சாதனங்களில் ஒன்றாக இந்து மதத்தை மாற்ற முற்பட்டதே இந்த விபரீதமான விளைவுகளுக்கெல்லாம் காரணமாய் அமைந்திருந்ததைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. எனவே, சமகால இந்து மதம் எதிர்நோக்கியுள்ள பிரதான பிரச்சனை இந்து மதத்தின் மீதான அரசியல் ஆதிக்கமே என்னாம். அடுத்து, இன்று வளர்ந்து வரும் உலகில் நாகரிகம் என்ற போர்வையில் இந்து மதம் எதிர் நோக்கும் பிரச்சனைகளை ஆராயலாம். ஆலயங்களில் விசேஷ தினங்களிலும் உற்சவாலப் பகுதிகளிலும் கலை நிகழ்ச்சிகள் என்ற பெயரில் மேலைத் தேய இசை நிகழ்ச்சிகள் பலவும் இடம்பெற்று வருவதை நம்மால் காணமுடிகிறது. ஆனால், இத்தகைய

நிகழ்ச்சிகளில் பக்திப் பாடல்களை விட வேறு பலவித திரைப்படத் பாடல்கள் இசைக்கப்பட்டு வருவதையும் உணர முடிகிறது. இது நமது இந்து மதத்தின் புனிதத் தன்மைக்கு மாசு கற்பிப்பதாகவே அமைந்துள்ளது.

இதே தாக்கம் ஆலயங்களில் இசைக்கப்படும் மங்கள வாத்தியங்களிலும் தெரிகிறது. நாதஸ்வரம், தவில் இசைக்கும் கலைஞர்கள் தற்கால சினிமாப் பாடல்களை வாசிக்க ஆரம்பித்திருப்பது இந்து மதத்தின் புனிதத் தன்மைக்கு உகந்ததாக அமைந்திருக்கவில்லை. இதே நாகரீகம் இன்றைய இளைஞர், யுவதிகள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கமும் கண்கொண்டு நோக்கத்தக்கது.

இந்துக்கள் போற்றும் சிவசின்னங்களான விபூதி, சந்தனம் போன்றவற்றை பூசவதும்; வேஷ்டி அணிந்து ஆலயம் செல்வதும்; மற்றும் ஆலயங்களில் தொண்டு செய்வது; கூட்டுப் பிரார்த்தனை, பஜனைகளில் ஈடுபடுவது போன்ற நற்பணிகள் பலவும் இன்று மிகவும் அருகி வருவதோடு மட்டுமல்லாது, அப்படி அணிபவர்களையும் கூட விசித்திரமாகப் பார்க்கும் அளவுக்கு நமது இளைஞர், யுவதிகளை இன்றைய நாகரீகம் மாற்றியுள்ளது, பாதித்துள்ளது.

இது உண்மையிலேயே இந்து மதம் எதிர்நோக்கும் ஒரு முக்கியமான, ஏன் பாரதூரமான பிரச்சனையே. ஓளவையார் கூட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் “நீறு இல்லா நெற்றிபாழ்” என தனது பாடல் வரிகளில் விளக்கியுள்ளது நோக்கத் தக்கது. இப் பிரச்சனை இந்து மதத்திற்கு எதிர் காலத்தில் பாரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடும். மாறிவரும் உலகிற்கேற்ப “பழையன கழிதலும்; புதியன புகுதலும்” எனும் செயற்பாடு இன்றியமையாததே. ஆனால், அதற்காக அடிப்படையான, நல்ல அம்சங்களை அகற்ற முயல்வது அறிவாகாது. எனவே, இன்றைய இளைஞர், யுவதிகளின் மனநிலையில் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்பினால் இந்து மதம் எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினையை விரிவான முறையில் ஆராய்ந்து, தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வது அத்தியாவசியமாகிறது.

இது தவிர, மதமாற்றம் எனும் செயற்பாடும் இன்றைய காலகட்டத்தில் அதிகரித்து வருவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. குறிப்பாக வறிய நிலையிலுள்ள இந்துக்கள் பொருள், பணம், ஆசை வார்த்தைகளுக்கு மயங்கி வேற்று மதங்களுக்கு மாறிவருவது - தெரிந்தும் தெரியாதது போல இன்று பல திசைகளில், பல்வேறு வடிவங்களில் நடந்து வருகிறது. இது இந்துமதம் எதிர்நோக்கியுள்ள ஆபத்தான பிரச்சனைகளுள் ஒன்றாகும். இதில் கவலைக்குரிய விடயம் என்னவெனில் இவ்வாறாக மதம் மாறும் இந்துக்கள் வறியவர்களாக இருந்தபோதும், கல்வியறிவுடையவர்களாகவும் இருந்ததுவே. இதற்கு அவர்களை மட்டும் குறை சொல்ல முடியாது. இந்து மக்களின் அனைத்து தரப்பினரிடையேயும் உள்ள பலவீனங்களே இத்தகைய செயற்பாடுகளுக்குச் சாதகமாக அமைந்துள்ளமை டுலனாகிறது.

இந்தப் பிரச்சனையும் சற்று ஆழமாக ஆராயப்பட வேண்டியதே. மற்றைய மதத்தவர்கள் கடவுள் வழிபாட்டுடன் மட்டும் நின்று விடாது பல பொது நோக்கு வேலைத் திட்டங்களை உருவாக்கி அவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்கிறார்கள். இதன் மூலம் பொருளாதாரத்தில் அவர்கள் ஸ்திர நிலையைப் பேண முயல்கிறார்கள். இத்தகைய வாய்ப்பு நமது இந்து மதத்தில் போதியளவு காணப்படாமை மதமாற்றத்துக்கு ஏதுவாக அமைந்து விடுகிறது. இந்து மதத்தவரிடம் இன்றும் நிலவி வரும் சாதி வேற்றுமையும் இத்தகைய மதமாற்றத்துக்குத் துணை போவதாகவே உள்ளது.

எவ்வளவு தூரம் நாம் முன்னேறி விட்டோம், வளர்ச்சி கண்டு விட்டோம் என்று கூறிக் கொண்டாலும் இன்றும் நமது மதத்தவர்கள் சாதிவேற்றுமை பாராட்டியே வருகின்றனர். இன்றும் கூட தொழில் ரீதியான சாதி அமைப்பு இருந்தே வருகிறது. இது ஏனைய மதத்தவர்களிடையே தமது மதமாற்ற செயற்பாட்டுக்கு காரணம் கற்பிக்க வாய்ப்பாகி விடுகிறது. அது மட்டுமன்றிக் குறிப்பாக இன்று வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் நிலவி வரும் அசாதாரண சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திப் பல்வேறு போர்வைகளில், இந்துக்களை மதமாற்றம் செய்யும் செயற்பாடு விறுவிறுப்பாக நடந்து வருவதும் இன்றும் பலரால் உணரப்படாமல் இருந்து வருகிறது. ஆனால், இதனை இப்படியே விட்டுவிடாது - இதன் ஆபத்தை உணர்ந்து விழிப்பாகச் செயற்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது.

இன்று இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னேற்றமான காலப் பகுதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாக நாம் எல்லோரும் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறோம். இவ்வளவு தூரம் எல்லாத் துறையிலும் பூரிப்படையும் வகையில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளதாக நாம் எல்லாம் பீற்றிக் கொள்கிறோம். ஆனால், இந்தக் காலப் பகுதியில் நமது இந்து மதம் கண்ட வளர்ச்சி பற்றி ஆராய முற்படும் போதுதான், நமது சமகால இந்து மதம் இன்று எந்தளவுக்குப் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளது என்ற கசப்பான உண்மையை உணர முடிகிறது.

நமது இந்து மதம் எதிர்நோக்கிய பிரச்சனைகளுக்கு பல மறைமுகக் காரணங்களும் ஏதுவாக அமைந்துள்ளமை கருத்திலெடுக்கத்தக்கது. இந்து மதத்தின் வளர்ச்சியில் தீவிர பங்கவரிப்பு வழங்கக் கூடிய ஆரோக்கியமான அமைப்புகள் போதியளவு இல்லாமையும், இந்து மதம் சம்பந்தமான நூல்கள் வெளிவரும் அளவு குறைவாக உள்ளமையும் இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

நமக்கென ஆரோக்கியமான அமைப்புகள் இல்லாமையே இன்றைய இளைஞர், யுவதிகளின் மதப் பற்று குறைந்து செல்வதற்கும், வறிய இந்துக்களின் மதமாற்றத்துக்கும் முக்கிய காரணியாக அமைந்துள்ளது. அவ்வாறுள்ள ஒரு சில அமைப்புகளும் தவறான தலைமைகளைக் கொண்டிருப்பதும், அதில் உள்ளவர்கள் குறுகிய, க்யநல் நோக்கோடு செயற்பட முற்படுவதும் இத்தகைய பிரச்சனைகளுக்கு சாதகமானதாக அமைந்து விடுகின்றன.

சற்று பின்னோக்கிப் பார்ப்பது சாலப் பொருந்தும். இப்படியான இக்கட்டான - சிக்கலான பிரச்சினைகளை முன்னரும் இந்து மதம் எதிர்நோக்கியிருந்துள்ளமை புலனாகிறது. ஆனால், இப்படியான காலகட்டங்களில் எல்லாம் பல மகான்கள் அவதரித்ததையும், அவர்களது தன்னலமற்ற சேவை, தம்மையே அரப்பணித்த மனப்பான்மை, அயரா முயற்சி என்பன இவற்றை எதிர்கொள்ள - வெற்றி கொள்ளப் பெரும் உதவியாக அமைந்திருந்ததையும் காணலாம். இவர்களில் வீரத்துறவி சவாமி விவேகானந்தர், நமது நல்லை நகர் பெருமான், ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சவாமி விவேகானந்தர் இந்து மதம் எதிர் நோக்கிய பிரச்சனைகளை வெற்றிகொள்ளக் கையாண்ட விதம் நோக்கத்தக்கது, அவர் தர்க்க ரீதியான விளக்கங்களை முன்வைத்தார். ஒரு குறித்த பிரதேசத்தை மட்டும் கருதாது உலகெங்கும் சென்று இந்து மதத்தின் சிறப்பைப் பற்றி முழங்கினார் இளைஞர், யுவதிகளை எல்லாம் விழிப்படைய வைத்தார். நல்வழிப் படுத்தினார். இத்தகைய அவரது செயற்பாடுகள் இந்து மதம் எதிர்கொண்ட பிரச்சனைகளை வெற்றிகொள்ள அந்தக் காலப் பகுதியில் உதவியது.

இதே வகையில், ஈழத்தில் ஆறுமுக நாவலரின் பணியும் அளப்பரியது, அவரது காலப் பகுதியிலும் இந்து மதம் மதமாற்றம் உள்ளிட்ட பலவித பிரச்சினைகளை எதிர் கொண்டது, அந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் நாவலர் பெருமான் தளர்ந்து விடவில்லை. கோவில்களில் சமயப் பிரசங்கங்கள் செய்தார்; இந்து மதம் பற்றிய நூல்களைத் தன்னால் முடிந்தளவு வெளியிட்டார்; பாடசாலை மாணவர் மதத்தியில் சமய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார்; இப்படியான பல்வேறு தன்னலம் சாரா முயற்சிகளால் இந்து மதம் எதிர் கொண்டிருந்த சவால்களை வெற்றி கொண்டார்.

இத்தகைய சமயப் பெரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை உற்று நோக்கின் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க அவர்கள் கைக்கொண்ட வழிவகைகளைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியும். இதன் மூலம் நாம் மேற்கொள்ளவேண்டிய தடுப்பு நடவடிக்கைகள் பற்றியும் சிந்திக்க ஏதுவாக அமையும்.

மொத்தத்தில் எமது இந்து சமயம் தற்போது எதிர்நோக்கியுள்ள இத்தகைய பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டுமாயின், எம்மத்தியில் ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்பட வேண்டியது இன்றியமையாததாகிறது. இதற்கு எம்மத்தியிலுள்ள புத்தி ஜீவிகள், அறிஞர்கள், பெரியோர்கள் ஆசியோர் இப் பிரச்சனைகள் பற்றி ஆழமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது,

இது சம்பந்தமான விரிவான ஆய்வுகள் நடத்தப்பட வேண்டும், அனைவரும் தன்னலமற்றுப் பொது நோக்கோடு இப் புனிதப் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முன்வர வேண்டும்.

தொன்மை வாய்ந்த எமது இந்து மதம் அருகிச் செல்லாது, மிகவும் ஆரோக்கியமான நிலையில் அதன் வளர்ச்சி பேணப்படக் கூடிய வகையில் அனைவரும் இணைந்து, சிந்தித்து செயற்பட வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம் என்றே கூறுவேண்டும். அவ்வாறு செயற்படத் தவறும் பட்சத்தில் இந்துமதம் தற்காலத்தில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள் விரிந்து செல்வதை யாராலும் தடுக்க முடியாது போய் விடும், அதன் பின்னர் வருந்துவது பிரயோசனமற்றதாகி விடும். எனவே, அனைத்து இந்து மதத்தவரும் இந்த ஆபத்தை மனதிலிருத்தி, “வரும் முன் காப்போம்” எனும் முது மொழிக்கிணங்க நமது இந்து மதத்தைக் காப்பாற்ற முன்வருவோமாக.

“சிந்திப்போம் ; செயற்படுவோம் ; இந்து மதத்தை வாழுவைப்போம்.”

எவன் ஒருவனுக்கு தன்னிடத்தில் நம்பிக்கையில்லையோ அவனே நாஸ்திகன். பண்டைய மதங்கள் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவன் தான் நாஸ்திகன் என்று குறிப்பிட்டன. புதிய மதம் தன்நம்பிக்கை இல்லாதவனை தான் நாஸ்திகன் என்று சொல்கிறது.

எதாவது ஒரு மதத்தில் நீ கட்டுண்டு இருக்கும் வரை கடவுளை நீ காணமுடியாது. “எல்லாம் தனக்கு தெரிந்து விட்டதாக நினைப்பவன் எதையும் அறியமாட்டான்”. அறிபவனை யார் தான் அறியமுடியும்? நிலையான தத்துவங்கள் இரண்டு உள்ளன. ஒன்று, இறைவன் மற்றது பிரபஞ்சம். இறைவன் மாற்றம் இல்லாதவன் பிரபஞ்சம் மாறிக்கொண்டே இருப்பது. பிரபஞ்சம் எப்போதும் உள்ளது. மாற்றத்தின் அளவை உன்மனம் அறிய இயலாத போது, அதே நிலையானது என்று நீ நினைத்துக்கொள்கிறாய்

நீ எதை நினைக்கிறாயோ அதுவாகவே ஆகிறாய். நீ உன்னைப் பலவீனன் என்று நினைத்தால் பலவீனனாகவே நீ ஆகிவிடுவாய். நீ உன்னை வலிமையுடையவன் என்று நினைத்தால் வலிமை படைத்தவனாகவே ஆகிவிடுவாய்.

மதமாற்றம் இந்துதர்மத்தில்ஏற்படுத்தும் தூக்கங்களும் அவற்றைத் தவிர்க்கும் முறைகளும்

செல்வன் எஸ். கலைச்செல்வன்
ம் வருடம்
பல் மருத்துவ பீடம்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகமெல்லாம்”

மதமாற்றம் என்பது எமது இந்து தர்மத்தை எவ்வாறு பாதிக்கின்றது என்பதையும், அவற்றைத் தடுப்பதற்கு இந்துதர்மத்தைப்பின்பற்றுபவர்களாகிய நாம் என்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் விளக்குவதற்கு இப்பகுதியை ஒரு சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடின்து நிற்கின்றோம்.

இப்பகுதி எமது இந்து மக்களிடையே சிறிதளவாவது ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்று நாம் முழுமனதுடன் நம்புகின்றோம். முதலில் மதமாற்றம் பற்றிய விடயங்களை ஆராய்வோம்; இன்றைய நாட்களில் பத்திரிகைகளைப் புரட்டுகின்ற போது இந்து மதத்தைவிட்டு வேறுமதங்களை நாடுபவர்களின் எண்ணிக்கை தினந்தினம் அதிகரித்து வருவதை அறிகின்றபோது வேதனைப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அந்திய மதங்கள் ஆட்சி செய்கின்ற மேலைநாடுகளிலெல்லாம் அம்மக்கள் எமது இந்து மதத்தின் பெருமைகளை உணர்ந்து இந்து மதத்தைத் தழுவ ஆரம்பித்துள்ளனர். அங்கெல்லாம் மிகப் பெரிய ஆலயங்கள் அமைத்து பூஜைப் பொறுப்புகளையும் அவர்களே மேற்கொள்ளுகின்றனர். போதாக்குறைக்கு உல்லாசப் பயணிகளாய் இங்கு வருகின்ற மேலை நாட்டவர்கள் இந்து ஆலயங்களிற்குச் செல்வதிலும், அங்கு நடைபெறும் பூஜை வழிபாடுகள், அங்கு காணப்படும் சிறபங்கள் என்பவை பற்றி அறிவுதிலும் காட்டும் ஆர்வம் எம்மைப் பிரமிக்க வைக்கின்றது. எமது இந்து நெறிக்கு எவ்விதத்திலும் மாசு கற்பிக்க முற்படாது செயற்படும் அவர்களின் பண்டு கண்டு ஒரு புறம் பூரித்துப் போய் நிற்கின்றோம்.

மறுபறுமோ இந்து நெறியைப் பின்பற்றி சிறப்பெய்திய மக்களைக் கொண்ட எமது பகுதிகளிலே தினந்தினம் இந்து மதத்தவரை வேறு மதங்களிற்குத் தாரை வார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். ‘இந்துமதம் கடல் போன்றது, அதிலிருந்து எவ்வளவு பேர் பிரிந்துசென்றாலும் அதற்குப் பாதிப்பில்லை’ என்ற வீண்கதை பேசிக் கொண்டிருந்தோமானால் இந்து மதத்தின் அழிவிற்கு நாமே காரணகர்த்தாக்களாகி விடுவோம். இந்த நிலையிலேயே இதைக் கடுத்து நிறுத்தாவிடில் பிறகு எதுவுமே செய்ய முடியாமல் போய்விடும். இந்த விடயத்தில் இந்துமதத்தவராகிய நாம் மிகுந்த அவதானமாய் இருக்க வேண்டும்.

மத மாற்றத்திற்கான சில காரணங்கள் -

1. பொருளாதார ரீதியில் பின் தங்கியவர்கள் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பெறுவதற்கு விரும்புதல்

2. இந்து மதத்தில் காணப்படும் சாதிப்பிரிவினைகள்
3. இந்து மதத்தில் காணப்படும் மூட நம்பிக்கைகள்
4. இந்துமதம் பற்றிய ஒழுங்கான அடிப்படை அறிவின்மை
5. இந்து மதம் பற்றி வேற்றுமதத்தவர் செய்துவரும் தப்பான பிரச்சாரங்கள்

நாமெல்லாம் நாடு, மொழி, இனம் என்பவற்றுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றோமோ இதேயளவு முக்கியத்துவத்தை நாம் பின்பற்றும் இந்துமதத்திற்கும் கொடுத்து அதன் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடுவதுடன் அதன் கொள்கைகள், சிறப்புக்கள் சிடைவடையாமலிருக்க ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இதைச் செய்வதற்குத் தயங்கினோமென்றால் அல்லது தவற்னோமென்றால் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்து நிற்கும் வேற்று மதத்தவர்கள் மனம் நிறைந்த பூரிப்புடன், இந்து மதத்தவரை தம்பக்கம் கவர்வதில் பூரண வெற்றியும் அடைந்து விடுவார்கள். அந்தியர்கள் எமது நாட்டை ஆட்சிசெய்தபோது இந்துதர்மதத்திற்கு அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இடையூறுகளையும், அழிக்கப்பட்ட பெருமளவு இந்து ஆலயங்களையும் பற்றியும் வரலாறு ஒளிவு மறைவின்றித் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. ஆனால் எமது மக்களின் மனஉறுதியும் ஆறுமுகநாவலர், ஞானப்பிரகாசர் போன்ற மகான்களின் வழிகாட்டலும் எமது இந்து மதத்தைப் புத்தெழுச்சியுடன் வீறு போடவைத்தன எனது மதத்திற்கு அவ்வாறான இருட்காலம் மீண்டும் வர நாம் ஒருபோதும் அனுமதிக்கக் கூடாது.

ஒவ்வொருவரும் தனக்கு விரும்பிய மதத்தைப் பின்பற்றுவது அவரவர் அடிப்படை உரிமை என்பதில் எமக்கு எவ்வித கருத்து பேதமுமில்லை. ஆனால் இந்துமதத்தில் குறைபாடுகள் இருப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு மதம் மாறுவதற்குக் காரணம் காட்டுவது எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட முடியாத ஒன்றாகும்.

எனவே இந்து மதத்தவர் மதம் மாறுவதைத் தவிர்ப்பதற்கும், இந்துமதக் கொள்கைகள் பேணப்படுவதை உறுதிசெய்வதற்கும் எடுக்கவேண்டிய சில ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள்.

1. பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கியவர்களாய், இருக்கின்ற இந்துமக்களை இனங்கண்டு அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குப் பாடுபடுதல் இம் முயற்சியில் பெருமனது கொண்ட இந்துத் தனவந்தர்கள் தங்களால் இயன்ற உதவியைப் புரிவதனாலும் பெரும் பங்காற்றலாம்.
2. இந்து மதத்தவரிடையே காணப்படும் சாதிப்பிரிவினைகளை நீக்குதல். உயர்ந்த சாதியினர் மட்டும் ஆலயத்தினுள், செல்லலாம். தாழ்ந்த சாதியினர் ஆலயத்துள் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்று பெருமளவான ஆலயங்களில் காணப்படும் வழக்கத்தைத் தகர்த்தெறிதல். இம் முயற்சியில் இளைஞர்கள் பெருமளவு பங்களிப்புச் செய்யலாம். ஆலயங்களில் மட்டுமல்ல சமூகத்திலும் இந்து மதத்தவர் சாதிப்பேதம் பாராமல் ஒன்றாகப் பணியாற்ற வேண்டும்.

இந்து மதத்தில் காணப்படும் மூடநம்பிக்கைகளைத் தவிர்த்தல். இந்து மதத்தில் மூடநம்பிக்கைகள் மலிந்து காணப்படுவது வேற்றுமதத்தவர் எம்மை என்னி நகையாட வழிசமைத்து விடுகின்றது. எனவே எம்மிடையே காணப்படும் மூடநம்பிக்கைகளை தவிர்த்து உன்மையான கொள்கைகளை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்துப் பின்பற்றுவதன் மூலம் எமது இந்துமதத்தை எல்லோரும் போற்றி மதிக்கக் கூடிய ஒன்றாக மாற்றலாம்.

4. இந்துமதம்பற்றிய அடிப்படை அறிவை வளர்த்தல் நாம் மிகமிகப் பிரதானமாகச் செய்யவேண்டிய பணி இதுவாகும். மாணவர்களுக்கு ஆரம்ப வகுப்புகளிலிருந்தே இந்து மதத்தத்துவங்களைச் சரிவரப் புகட்ட வேண்டும். பசுமரத்தாணி போல் பதினின்ற இக் கருத்துக்கள் பின்னர் எக்காலத்திலும் தீரிப்படைந்து போகாது. மாணவர்களுக்கு இந்து மதப்பாடநால்கள் வழங்குதல், இந்துசமய வகுப்புகளை இலவசமாக நடாத்துதல், மாணவர்களின் இந்துமத அறிவை இடையீடையே பரீட்சித்து பரிசுகள், சான்றிதழ்கள் வழங்குதல் போன்றவை

சிறந்தபெறுபேற்றினை அளிக்கும். சமூக மட்டத்தில், இந்துமதக் கொள்கைகள் பற்றி பிரசரங்கள் மூலம் மக்களுக்குப் புகட்டுதல். ஆலயங்களில் பிரசங்கங்கள் கூட்டுப்பிரார்த்தனைகள், சொற்பொழிவுகள் போன்றவற்றை நடாத்துதல் என்பன பெருமளவில் இந்துமத அறிவை மக்களிடையே வளர்க்க உதவும்.

5. வேற்று மதத்தவரின் இந்துமதத்திற் கெதிரான தப்பான பிரச்சாரங்களை முறியடித்தல். வேற்று மதத்தவர் எமது இந்துமதத்தின் பெருமையைக் குறைப்பதற்காகப் பக்ரைதப்பிரயத்தனம் செய்து வருகின்றனர். இதற்காக அவர்கள் பெருமளவு பணத்தை வீணாக்கி பிரசரங்களை அச்சடிப்பது நாம் கண்கூடாய் காண்கின்ற நிகழ்வாகும். இதிலுள்ள விநோதம் என்னவென்றால் சிலர் எமது இந்துமத - தேவாரங்கள், பாடல்கள், அறிஞர் கருத்துக்கள் என்பவற்றை திரிபுபடுத்தி தமக்கு விரும்பிய வண்ணம் விளக்கங்களும் கொடுக்கின்றனர். எனவே இவ்வாறான எமது மதத்திற்கெதிரான செயற்பாடுகள் நிறுத்தப்படுவதை நாம் உறுதிசெய்யவேண்டும். இதற்காக நிலமையைத் தெளிப்படுத்தி இந்துமக்களிடையே பிரசரங்கள் விநியோகிக்க வேண்டும். அதேவேளை இவ்வாறான செயல்களைப் புரிபவர்களுக்கு எதிராக இயலுமானால் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இப்பணியில் இந்துமதத்தைச் சேர்ந்த வழக்கறிஞர்கள் தோன் கொடுத்துதவலாம்.

மேற்சொல்லப்பட்ட நடவடிக்கைகள் செயல்வடிவம் பெற்றால் மதமாற்றம் பெருமளவு தடுக்கப்படுவதுடன், இந்துமதமும் புதுமெருகு பெறும் என்று நாம் கருதுகின்றோம்.

இத்தருணத்திலே எமது இந்துமதக் கொள்கைகளை அறிவதில் வேற்று மதத்தவர் ஆர்வம் காட்டினால், அவர்களுக்கு சரியான தகவல்களை வழங்குவதற்கும் நாம் பின்நிற்கக் கூடாது. ஆனால் அதேவேளை எமது கொள்கைகள் மற்றவர் மேல் தினிக்காமலிருப்பதையும் உறுதி செய்ய வேண்டும்.

நம்பிக்கையை இழந்துவிடாதே பாதை, கத்திமுனையில் நடப்பதைபோல மிகவும் கடின மானதுதான். எனினும் எழுந்திரு, விழித்துக்கொள். மனம் தளராதே. நீ அடைய வேண்டிய உனது இலட்சியமாகிய குறிக்கோளைக் கண்டுபிடி.

மக்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லட்டுமே. நீ உனது சொந்த உறுதியான முடிவில் பிடிப்படுதன் இரு. பிறகு நிச்சயமாக மற்றவை நடந்தேறி உலகம் உனது காலடியில் பணிந்து கிடக்கும்.

உனக்குள் இருக்கும் ஆற்றல் புறத்தில் வெளிப்படும் வகையில் நீ வளர வேண்டும். வேறு எவரும் உனக்குக் கற்பிக்கவும் முடியாது. உன்னை ஆன்மிகவாதி ஆக்கிவிடவும் முடியாது. உனது சொந்த ஆன்மாவைத் தவிர வேறு ஆசிரியர் யாருமில்லை

மக்களில் சமயம்

செல்வி இளங்செல்வி கயிலாயா
பொறியற் பீடம்

நாம் எங்கிருந்தாலும் எங்கள் நினைவுகள், சிந்தனைகள் யாவும் பெரும்பாலும் எங்களிடம் இருப்பதில்லை. இந்த மன ஓட்டத்தை நிலைப்படுத்தி, மக்களை நெறிப்படுத்துவதே சமயங்களின் நோக்கமாகும். மனத்தை அடக்குவது என்பது மனத்தை அடக்கவேண்டும் என்ற நினைவையும் சேர்த்து அடக்குவதாகும். இம் மனவடக்க முயற்சியும் ஓர் இறைவழிபாடே! இறைவன்யார்? அவர் எங்கு இருக்கின்றார் என்றால், எல்லோரும் கூறும் விடை அவர் எல்லாம் கடந்தவர், எங்கும் இருப்பவர் என்பதே! இப்படி இருக்கும் இறைவனை அறிந்தவர் யார்? அதை எப்படி உணர்ந்தார்கள் என்றால் நிச்சயமாக அவர்களால் ஒரு முறையை அதாவது அதிகாலையில் எழுந்து நீராடி 'சிவாயநம்' என்றோ 'ஸ்ரீ ராம ஜெயம்' என்றோ சொல்லி ஜந்து நாடகளோ ஒரு வருடமோ விரதமிருந்து இறுதியில் இறைவனைக் கண்டேன் அவர்யார் எனப் புரிந்தது என்றே கூறமாட்டார்கள். ஒரு ஆன்மாவானது இறைவனை ஆன்மீக ரீதியில் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளமுடியும்

பொதுவாக எமது பல்கலைக்கழக மாணவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் விரதங்கள் இருக்கிறார்கள், கோயில், சமயம் என்று எவ்வளவோ செய்கிறார்கள். அதேசமயம் சமயக் கொள்கையின்படி செய்யக்கூடாதவை எனவருக்கப்பட்ட வற்றை செய்வதிலும் முனைந்து நிற்கிறார்கள். என்ன? என்று கேட்டால் இந்த முன்று நான்கு வருடங்கள்தானே இந்த சந்தோஷங்கள், வாழ்க்கை என்று போனால் இவற்றை செய்யவா போகின்றோம் என்கிறார்கள். இங்கு இவர்கள் வாழ்க்கை என்று எதை கருத்திறார்கள்! இவர்கள் இப்போது செய்யும் செயல்களின் விளைவுகள் பின்னர் இவர்களைத் தாக்கும் போது 'கடவுளே இது என்ன சோதனை எனக் கலங்குவார்களா?

வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ன? இன்பமாக வாழுவேண்டும் என்ற ஆசை எல்லோரிடமும் இருக்கிறது. எப்படியாவது இன்பமாக வாழுவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பல பொருட்களை நாடுகின்றோம், புலன்களால் அனுபவிக்கும் புற உலகில் பைத்தியக்காரதன்மான செயல்களை நாம் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற்ற ஒருவரைக் கேட்டால் வாழ்க்கை உண்மையானது என்று அடித்துச் சொல்லுவார் மனிதமனமானது தன் சக்திகளை எல்லாம் திரட்டிச் சிறிது சிறிதாக வாழ்க்கை முழுதும் வளர்த்த எதிர்பார்ப்புகள் எல்லாம் மரணம் என்ற ஒரு கணநேரத்தில் மறைந்து விடுகின்றதென்றால் வாழ்க்கை என்பது என்ன?

எல்லோரும் வாழ்க்கைக்கு ஒரு குறிக்கோள் வைத்திருக்கிறார்கள். அது அவ் ஆத்மாவின் ஆன்மீக ஈடேற்றத்திற்குச் சிறிதளவாவது உதவி புரிவதாக இருக்க வேண்டும். "நம்மைச் சுற்றி நாம் காணும் பல செயல்களும் இயக்கங்களும் எல்லையற்ற சக்திக்காகவோ, ஆனந்தத்திற்காகவோ நடக்கும் போராட்டமே!" என்பதை எல்லா மதங்களும் வற்புறுத்துகின்றன. அதைப் பெரும்பாலும் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இவற்றிற்கு எல்லோரும் மிக நிறைவான முக்கியத்துவமே கொடுக்கின்றார்கள். வியாழக்கிழமை மாமிசம் புசித்து வெள்ளிக்கிழமை மாமிசம் சாப்பிக் கூடாது, சாப்பிடுவதில்லை என்று மிகவும் உறுதியாகக் கடைப்பிடித்து வருபவர்களுக்கு அது அவர்களின் ஆன்மீக ஈடேற்றத்திற்கு எவ்வாறு உதவி செய்யும், செய்கிறது என்பதைச்

சிறிதளவும் சிந்திக்காதவர்களாக யாவற்றையும் ஒரு பழக்கத்தின் காரணமாக ஒரு மாண்பின் வசப்பட்டுச் செய்து கொண்டுவருகின்றார்கள்.

உண்மையை அறிந்து கொள்ளாமல் ஒருவன் உலகபோகங்களில் முட்டாள்தனமாக முழுள்ளால் அவன் வழிதவறி இலட்சியத்தை அடையமுடியாமல் போய்விடுவான். உலகைத் துறந்து, பட்டினியால் உடலை வருத்திக்கொண்டு, நெஞ்சை சுரமற்ற கல்லாக்கிக்கொண்டு கடின சிந்தையுள்ளவனாக மாறும் மனிதனுக்கும் ஆன்மீக விடுதலை கிடைக்கும் என்பதும் நிச்சயமில்லை

சுவாமி விவேகானந்தர் ஓரிடத்தில் “வழிபாடு செய்வர்களின் வளர்ச்சியை ஏற்றுக்கொள்வது போன்று வழிபடு கடவுளரின் வளர்ச்சியை நாம் ஒப்புக்கொள்வதில்லை இது மிகப் பெரிய தவறாகும்” “கடவுள் வளர்ச்சி அடைகின்றார் என்றால் உங்களிற்கெல்லாம் வேடிக்கையாக இருக்கும், கடவுளால் மாறுமுடியாது. அதே நோக்கில் உண்மையான மனிதன் மாறுமுடியாது. ஆனால் மனிதர்கள் கடவுளைப்பற்றி கொண்டிருக்கும் கருத்துக்கள் எப்போதும் மாறிக்கொண்டும், விரிவடைந்து கொண்டும் வருகின்றன” என்கிறார்.

ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக, வழிகாட்டியாக இருக்கும் சமயங்கள் காலத்திற்கேற்ப மக்களுடன் மாற்றமடைய வேண்டும். இந்த சமயத்தவர் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு வரைமுறை இருந்தால், அந்த வரைமுறைக்குள் மக்களை வாழுவைக்கலாம் ஆனால் அது எவ்விதத்திலேயும் அவர்களின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை அற்றாகவே இருக்கும்.

இயற்கையை எதிர்த்துத்தான் மக்களின் வளர்ச்சி இருந்திருக்கின்றது. வயல் செய்வது எனின் காட்டை அழித்துத்தான் ஆசுவேண்டும், நீர்பாசனத்தற்கு ஆற்றை மறித்துத்தானாகவேண்டும் உண்மையின் அடிப்படையில்தான் சமுதாயங்களை அமைக்க வேண்டும், சமுதாயத்தின் தேவைக்கேற்ப உண்மைகளை மாற்ற முடியாது. இதற்கேற்ப, காலமாற்றத்திற்கு ஏற்ப சமயக்கொள்கைகளில் மாற்றமும் அவசியமானது.

எழுந்து நின்று போராடு. ஓர் அடியும் பின்வாங்கக் கூடாது. கருத்து இதுதான் - எது வந்தாலும் போராடி முடி. தங் கள் நிலையிலிருந்துநட்சத்திரங்கள் பிறழுட்டும். முழு உலகம் நமக்கு எதிராக எழுந்து எதிர்த்து நிற்கட்டும். மரணம் என்றால் வேறு உடை மாற்றுவதுதான். அதனால் என்ன போயிற்று? இப்படிப் போராடு. கோழையாவதனால் நீ எந்த ஒரு பயனையும் பெறமாட்டாய். ஓர் அடி நீ பின்வாங்குவதனால் எந்த ஒரு துரதிஷ்டத்தையும் தவிர்த்துவிட முடியாது. உலகிலுள்ள அத்தனை கடவுள்களையும் நீ கூவியழைத்துப் பார்த்தாகிவிட்டது. துன்பம் அதனால் என்ன பயன்? போராடி முடி. நீ எல்லையற்றவன்; மரணமற்றவன்; பிறப்பற்றவன். எல்லையற்ற ஆத்மா ஆதலால், நீ அடிமையாக இருப்பது உனக்குப் பொருந்தாது. எழுந்திரு! விழித்துக்கொள்! எழுந்து நின்று போராடு!

அவனருளாலே அவன் தாள் பணிவோம் !

மங்கையவள் மகாவலி மூங்கிலே பாட - அங்கே
 மாமதுரைத் தமிழோசை காதினிலே ஓலிக்கும்.
 கங்கையினைச் சுமந்துநிற்கும் கடவுளரின் மைந்தன் - இதைக்
 கண்டுவந்து உறைந்துவிட்டான் குறிஞ்சியிலே என்றும்
 பேரா தனைசெய்த பெருந்தவத்தின் பயனாய் - எம்
 பேதமையை அழிக்க அறுமுகனும் வந்தான்
 ஆரா தனைசெய்து அவன்பாதம் போற்றி - தினம்
 அவனருளாலே அவன் தாள் பணிவோம்!

மலைதனிலே வாசஞ்செய்யும் சுவாமிமலை நாதன் - அவன்
 மனதினிலே நடமாடும் மனங்கவரும் அழகன்
 சிலைவடிவில் நாம்கண்டு சிலதினங்கள் தொழுவே - வந்து
 சிந்தையிலே உறைந்துவிடும் சிறுகுழந்தை முருகன்
 அலைகடவிற் பள்ளிகொள்ளும் பரந்தாமன் மருகன் - அவன்
 அன்பாலே அவனியானும் ஆதிசக்தி மைந்தன்
 கலைமகளின் நாயகனாம் நான்முகனின் செருக்கை - அன்று
 கணப்பொழுதிற் களைந்தெறிந்த கடவுளவன் கந்தன்!

நாதத்தின் நாயகனின் நயனத்திற் பிறந்தோன் - அவன்
 நம்பினோர் துயர்துடைக்கும் தூயவனாம் குமரன்
 பேதங்கள் காணாத பெருங்கருணைக் கடவுள் - எம்
 பாவத்தைப் போக்கின்ற பழனிமலை நாதன்
 வேதத்தின் விடையறிந்த வேலுடைக் குமரன் - அவன்
 வேடகுலம் சென்று வேல்விழியை மணந்தோன்
 பாதத்தைப் பற்றிநின்று பக்தியுடன் வேண்டின் - நம்
 பாவவினை நீக்கிடுவான் பரமனவன் மைந்தன்!

பழமுதிர் சோலைதனில் தமிழிசை வளர்த்தோன் - அவன்
 பாவியாம் சூரணைப் போரினிலே வென்றோன்
 மழலையின் மொழியினில் மயங்கிடுந் தேவன் - எம்
 மனதிலே அமைதியை அருளிடும் அன்பன்
 அழகினைப் பொழியும் அம்பிகை புதலவன் - அவன்
 ஒளவையை வாதிலே வென்றிட்ட வீரன்
 கழலினைத் தானும் ஒருகனம் நினைத்தால் - நம்
 கஷ்டங்கள் களையும் கதிர்வடி வேலோன்!

ஒவியிலே கலந்து ஒருவனாய் நிற்போன் - அவன்
 ஓசையில் மலரும் ஸ்வரங்களாய் மிளிர்வோன்
 எலி வாகனனின் இனியனாய்த் திகழ்வோன் - எம்
 என்னைத்தில் உறைந்திடும் உழையவள் தனயன்
 புலிப்பால் அருளிய சாஸ்தா சோதரன் - அவன்
 புவையாம் தேவ சூர்சரி நாயகன்
 கலியுகம் காத்திடும் கலியுக வரதன் - நம்
 கறைதனைப் போக்கிடும் குறிஞ்சியின் குமரன்!

செல்வி. கேதாரேஸ்வரி பொன்னம்பலம்.

ஒரு கொள்கையை எடுத்துக்கொள். அதற்காகவே உன்னை
 அர்ப்பணித்துப்பொறுமையுடன் போராடிக் கொண்டிரு. உனக்கு
 ஆதரவான ஒருகாலம்வரும்.

ஒரு வரப்பிரசாதம்

சிவபூரீ பா. நித்தியானந்தக்குருக்கள்
பிரதமகுரு-குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

வழமைபோல் குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்தில் மதிய பூஜையில் தரிசனம் செய்யவந்து கொண்டிருந்தார் அந்த அன்பர். ஆலயத்தை வந்தடையும் எழுபத்தைந்து படிகளேறிய களைப்புப் போகும் வண்ணம் குறிஞ்சிக்குமரா என்று பெரிதாகச் சொல்லி தன்னை ஆசவாசப்படுத்திக் கொண்டார். இப்படிச் சொல்வதில் இங்கு வரும் பக்தர்களுக்கெல்லாம் ஒரு தனி இன்பம். பின்னர் கோவிலின் விழக்கு வாசலை அடைந்து, முகம், கை, கால், கழுவி, குளிர்ந்த நீர் அருந்தியதால் புத்துணர்ச்சி அடைந்த அவர், தான் பூஜைக்கு தாமதமாகிவிட்டதை உணர்ந்தார். ஆலய உட்பிரகாரத்தைச் சுற்றி வழிபட்டபின் ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து கந்தர்ச்சுடி கவசம் ஒதுக்கொண்டார் எழுந்து அறிவிப்புக்கள் போடப்படும் பலகையில் “இந்து தருமம்” நூல் வெளியீடு பற்றிய அறிவித்தலை வாசித்தவர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவ சங்கத்தின் இந்த வருடாந்த முறைப்பற்றியும், அவர்கள் இவ்வாலயத்திற்கு ஆற்றிவரும் பணிகள் பற்றியும் ஒருமுறை நினைத்துக் கொண்டார். திரும்பிச் செல்ல மனமின்றி வெளிமின்டபத் தூண் ஒன்றின் அருகே உட்கார்ந்து, கோவிலின் முன்புறத்தை நோட்டமிட்டார். எழில் கொஞ்சம் இயற்கைவளம் மிக்க மலைகளில் தவழ்ந்து வந்த குறிஞ்சித் தென்றலோடு கலந்து வந்த திருநீற்றுப் பச்சையின் நறுமணம் அவரை மெய்மறக்கச் செய்தது. கண்களை மூடித் தூணோடு சாய்ந்து கொண்டார்.

குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயம் பெரும் விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. ஆம்! அங்கே “இந்து தருமம்” நூல் வெளியீடு விழா இனிதே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. வழமை போலல்லாது உலகின் பல பர்கங்களிலும் இருந்து இந்து சமயப் பெரியார்கள், பேராசிரியர்கள், இந்து சமய எழுத்தாளர்கள், கல்விமான்கள், மாணவர்கள், அன்பர்கள் என்று பெருந்திரளானோர் காணப்பட்டனர். விமரிசனங்களை அடுத்து தொகுப்பாசிரியர்களிலொருவர் பதிலுரை நிகழ்த்தும் போது..... ஆரம்ப காலங்களில் “இந்து தர்மம்” நூலை வருடாந்த சஞ்சிகையாகவே வெளியீடு வந்தோம். இக்காலத்தில் இந்து சமயம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்தோம். இந்து சமயம் நீண்டவரையறையற்ற தொன்மையான சமயம். வேதங்கள், உபநிடதங்கள், ஆகமங்கள், புராண இதிகாசங்கள் போன்ற நூல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள சமயம். காலத்துக்குக் காலம் தோன்றிய இவை பரந்து விரிந்து ஆழ்ந்துகிடக்கின்றன. தொடர்ந்தும் பெரியார்களாலும், ஆய்வாளர்களாலும் பல நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆயினும் பல நூல்கள் மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் அடையாது மறந்தே விடக்கின்றன.

இந்துசமய நூல் எது என்ற வினா எழும்போது, எதைக் கூறுவது என்பதில் மயக்கமேற்படுகின்றது. சாதாரணமங்களுக்கு எல்லாவற்றினதும் பெயர்கள் தெரிந்திருப்பதில்லை. ஆய்வு செய்வோர் ஆழ்ந்து படிப்போர் பல விடயங்களை தெரிந்துவைத்திருந்த போதும், பயன்பாடுகள் குறைவாகவே தோன்றுகின்றன. இந்து சமய விடயங்களை அறிய முற்படும் பாமரர், படித்தோர், அபிமானிகள், பிற மதத்தோர் போன்றவர்களுக்கு ஓர் இலகு முறையான அனைத்து தத்துவார்த்தங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு நூல் அவசியம் என்ற கருத்து மேலோங்கி நின்றது.

ஒரு காலத்தில் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்திரம், பிரபந்தங்கள், பெரியபுராணம் முதலானவை பன்னிரண்டு பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டு திருமறை என்ற பொதுப்பெயரில் வழங்கப்படலாயிற்று. அவ்வாறு ஒழுங்கு முறைப்படுத்தப் பட்ட அவை இந்துக்கள் மத்தியில் 'பிரபல்யம்' அடைந்துள்ளதை நாம் உணர்வோம். இந்துசமய வழிபாட்டு முறைகளிலும் திருமறை ஒதுதல் ஓர் அங்கமாய்த் திகழ்கின்றது. ஆங்காங்கே காணப்பட்ட முருகன்பாடல்களுள் அனைத்து சமீபத்தில் ஒரே தொகுப்பு நூலாக வெளியிடப்பட்டதையும் அறிவோம்.

இலங்கையில் அந்தியர் வருகையால் இந்துமதத்திற்கு ஏற்பட்ட அனர்த்தங்களையும், மந்த நிலையையும் போக்கி விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த ஸ்ரீஸஹீ ஆறுமுக நாவலர் போன்றோர் புரிந்த பணிகள், அயல்நாடுகளில் இந்துமதப் பெரியார்கள் ஆற்றிய பணிகளை நினைத்துப் பார்த்தோம். இக்காலத்தில் பிரசமய ஊடுருவல்கள் உட்பட்ட பல்வேறு பிரச்சனைகள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன.

ஆகவேதான் இந்துசமய புராதன நூல்களில் அழிந்தனபோக மிகுதியானவற்றை, வேதங்கள், உபநிதங்கள், ஆகமங்கள், புராண இதிகாசங்கள், பிற்காலத்து அருஞ்சராகள், ஆய்வுரைகளையும் உள்ளடக்கி, அந்தந்தப் பெயரில் அவற்றின் தனித்துவம் தீரிப்படாது இலகுமுறையில் பாகங்களாக வகுத்து, 'இந்து தருமம்' என்ற பொதுவான ஒரு பெயர் கொண்ட நூல் தொகுதிகளாக வெளியிட சித்தம் கொண்டோம்.

ஆயினும் இது சாத்தியமற்றதாகவே தென்பட்டது. பாரிய முயற்சியாகவும், ஏராளமான பொருட்செலவும், எங்கே செல்வது போன்ற பிரமிப்புக்கள் ஏற்படலாயின. இருப்பினும் தளராத மனம் கொண்டு பல நாடுகளிலும் இந்துசமயப் பெரியார்கள், தொண்டர்கள், ஸ்தாபனங்கள், பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள், இந்துசமய எழுத்தாளர்கள், கொட்டைவள்ளுக்கள் ஆகியோருடன் தொடர்பு கொண்டோம். அனைவரும் எமக்கு ஆதரவு தந்தனர். பலபாகங்களை ஆக்கித் தருவதாக பொறுப்பேற்றனர். ஏதோ ஒருவகையில் பரந்துபட்ட எம்மதத்தவரிடையே நல்லுறவுகளும், தொடர்புகளும் அதிகரித்தன. இங்கு தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்த இந்து மாணவரின் பல வருடகால அயராத சூட்டுமுயற்சியும், இறையருளும் கைகூடியதால் "இந்து தருமம்" என்ற இந்நால் தொகுதிகளை இன்று வெளியிட முடிந்தது.

கற்போரின் வசதிகருதி தத்துவார்த்த சாராம்ச சுருக்கப்பிரதிகளின் தொகுப்பு என இருவகையாக வெளியிடப்படுகின்றன. விரைவில் மொழிபெயர்ப்படுகளும் வெளியிட முடியுமென நம்புகின்றோம்.

பஞ்சமணிகளின் ஒவிகேட்டு, கணவிழித்த அன்பர், ஜயரின் குழந்தைகள் பஞ்சமணியை அடிப்பதாக கண்ணுற்றார். தான் இதுவரை கணவுகளில் இருந்ததை உணர்ந்த அவர், தான் கண்டது கனவேயானாலும் இந்து சமய நூல்கள் ஒரே பெயரின்கீழ் தொகுதி நூல்களாக ஆக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுமானால் இந்து சமயத்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல உலகிற்கே ஒரு வரப்பிரசாதமாக அது அமையும். எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள் கூர்ந்தால் தன்களை நனவாகும் என எண்ணியவர் இதயக்கோவில் கட்டி கும்பாபிஷேகம் செய்த பூசலார் நாயனார் கதையை மனதில் அசை போட்டவாறு தன் இல்லம் நோக்கலானார்.

“சுபமஸ்து”

சமுதாயப் பணியில் இந்துமதம்

இரா. இரவிசங்கர்

1ம் வருடம்

விவசாய பீடம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

“வந்தவாறெங்கனே போமாறேதோ மாயமாம்” என்று பாடுகிறார் அப்பர். நாம் இவ்வகையில் வாழ்கிறோம். எப்படி இவ்வகைற்கு வந்தோம் என்று தெரியவில்லை. மக்களும் இறக்கின்றார்கள். மற்ற உயிரினங்களும் இறக்கின்றன. நாமும் ஒருநாள் இறக்கப்போகின்றோம். ஆனால் எப்போது இறப்போம் என்பதும் இந்தபின் எமது நிலை என்னவாகும் என்பதும் தெரியாது. இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணமான பேரறிவுடைய பொருளான சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட இந்துமதத்தின் இன்றைய நிலை என்ன?

சனாதன தர்மம் என்றழைக்கப்படும் இந்துமதம் பன்னெடுகாலமாகபோற்றப்பட்டு வளர்ந்து வருகின்றது. இடையிடையே சமயப் பெரியவர்களால் ஊட்டம் பெற்றும் வருகின்றது. கடந்த சில நாற்றாண்டுகளாக பலத்த சோதனைகளை இந்துமதம் சந்தித்தபோதும் அது உறுதியோடு நிற்பதற்கு அதனது தனித்துவ தன்மையே காரணம். ஆனால் இன்றைய, நாகரிக, இயந்திர வாழ்வுடைய இந்துக்களால் இந்துமதம் சில பாதிப்புக்களை எதிர்நோக்குகிறது என்பது மறுக்க முடியாத ஒரு உண்மையாகும்.

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் தெருவிற்கு தெரு கோயில்கள் இருப்பதாலும் வருடம்தோறும் விழாக்கள் நடப்பதாலும் இந்துமதம் வளர்ந்து வருகின்றது என்றே கூறலாம். ஆனால் இந்துமதக் கோட்பாடுகளுக்கு இன்னக் மக்கள் நடக்கின்றார்களோ என்பது சந்தேகமே. இந்துமதம் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்குகிறது என்பதைவிட இந்துக்கள்தான் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்குகிறார்கள் என்பதே உண்மை. அவர்களது வாழ்க்கை முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களினால் அவர்கள் தமது சமயத்திற்கு கொடுக்கும் முக்கியத்துவம் குறைந்துள்ளது. ஒரு சிலருக்கு சமய வாழ்வில் ஈடுபடுவதற்கு வேண்டிய பொறுமையும் இல்லை, அக்கறையும் இல்லை, இன்னும் ஒரு சிலர் சமய சம்பந்தமாக எதுவும் தேவையில்லை என்று முடிவிற்கு வந்தவர்கள். வேறு சிலர் வாழ்க்கையில் தாம் தேடிக்கொள்ளும் இன்பம் ஒன்றே போதும் என்ற நினைக்கிறார்கள். இவற்றிற்கு முக்கிய காரணம், இந்துசமயத்தைப் பற்றிய போதிய அறிவு அவர்களிடம் காணப்படாமையே ஆகும். எனவே, இந்துசமயக் கோட்பாடுகளை சிறந்த முறையில் பரப்புவதன் மூலம் சிறந்த ஒரு இந்து சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தலாம். இது இந்துமதத்தை கட்டியெழுப்ப வழிகோலும்.

மக்கள் மனத்தில் இந்துமதம் சம்பந்தமான ஒரு தெளிவான விளக்கம் இன்மையால் பல குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. கோயிலுக்கு போவது ஒன்றுதான் சட்டுள்ள அடைவதற்குரிய ஒரு வழி என்று சிலர் கருதுகின்றார்கள். ஒரு சிலர் அறியாமையினால் இந்துமதம் வாழ்க்கைத் தத்துவம் எதையும் கூறவில்லை எனக் கருதுகின்றார்கள். மேலும் மதம்மாறல், கோயிலுக்குப் போகாமை போன்ற பல குறைபாடுகள் காணப்படுவதற்கு மக்களுக்கு இந்துசமயக் கோட்பாடுகள் புரியாமையே காரணம்.

“அன்பே சிவம்” என்பதே இந்துசமயத்தின் அடிப்படை உண்மை. இங்கு அன்டு என்பது இறைவனை எந்நேரமும் தொழுது ஞான மார்க்கத்தில் நின்று தவமிருப்பதை எடுத்துக்காட்டவில்லை. சரியை நெறியில் நின்று சமுதாயத் தொண்டாற்றல் இறைவனை வழிபடலுக்கு சமம். “இறைவா, உனக்குப் பணிவிடை செய்யும் பக்தர் வீட்டில் நான் புழுவாகவாவது பிறப்பெடுப்பேனாக! ஏனையவர் வீட்டில் நான்முகப் படைப்புத் தெய்வமாகவும் நான் பிறப்பெடுப்பேனாக!” என்கிறார் யமுனாச்சார்யார். மற்ற உயிர்கள்மீது அன்பு செலுத்துதல் கடவுள் மீது அன்பு செலுத்துவதற்கு சமம் என்ற உண்மை அன்று நாயன்மார்க்களுக்கு தெரிந்திருந்தது. சவாமி விவேகானந்தர் சொல்கிறார், “பக்தன் செய்யக்கூடிய உயரிய வழிபாடு நடமாடும் தெய்வங்களை வழிபடுதலே ஆகும். ஆறு அல்லது பன்னிரண்டு ஏழை மக்களை உங்கள் இல்லத்திற்கு அழைத்துவந்து தத்தம் சக்திக்கு இயை உபசரியுங்கள்” என்று. இன்னும் வள்ளாலார் இராமவிங்க அடிகள் சொல்கிறார். “ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தால் கிட்டும் இன்பமே கடவுள் இன்பம்” என்று. ஆனால் இன்று நடப்பவை என்ன? மும்மலங்களையும் பஞ்சமகா பாதகங்களையுமே தேவ வாக்காக்க கொண்ட மக்கள் மாயையினுள் முழுகியுள்ளனர். அதற்கு அவர்களது அறியாமையே காரணம்.

மக்களது வாழ்க்கைமுறை இன்று முற்றாகவே மாற்றம் கண்டுள்ளது. இந்த மாற்றத்தால் ‘கோயிலுக்கு போகாமை’ என்ற நிலை காணப்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்ல, சமுதாயத்தோடு ஒன்றியிருக்க தெரியாத ஒரு நிலையும் காணப்படுகிறது. இவற்றிற்கு முக்கிய காரணம் அறியாமையே. இந்துமதத்தை மேலோட்டமாகப் பார்ப்பவர்களால் அதை புரிந்துகொள்வது கடினம். வேதங்களும் மந்திரங்களும் விளங்கவில்லை என்பதால் இந்துமதம் பொய்யாகிவிடாது. ஆனால் இதனைக் காரணமாகக் கொண்டு பலர் இந்துமதத்தின் மீதுள்ள பற்றை வெகுவாகக் குறைத்துள்ளதை காண்கின்றோம். ஆனால் உண்மையில், இந்துமதத்தை சிறிது ஆழமாகப் பார்த்தால் அதிலுள்ள எளிமையையும் வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்றதாக காணப்படும் கருத்துக்களையும் காணலாம்.

உதாரணமாக, திருமுறைகள் பன்னிரண்டினுள் பத்தாவதாக வைக்கப்பட்டிருப்பது திருமூலர் இயற்றிய திருமந்திரம். திருமந்திரம் ஒரு வாழ்க்கை நூல். இந்த நூலிலுள்ள ஒன்பது தந்திரங்களும் முறையே நல்லெலாமுக்கம், அறவாழ்க்கை, யோகப்பழக்கம், மதிநுட்பம், சமய ஒழுக்கம், சூருநெறி நிற்றல், அகப்பற உணர்வு, அருள் நுகர்வு, பேரான்தட்பெறுவாழ்வு என்னும் பொருள்களை விளக்குகின்றது. அது மட்டுமல்ல மழை, செல்வம், ஆட்சி, கல்வி, கேள்வி, ஒழுக்கம், உடலோம்பல், ஆயுள்வகை, மருத்துவ முறை, முச்சொழுங்கு, மனவொருமை முதலிய பல நல்ல வாழ்க்கைக் குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு இந்துமதத்தின் எந்தப் பக்கத்தை புரட்டிப்பார்த்தாலும் அது மக்களது வாழ்க்கை முறைகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காணலாம். இவ்வாறான அடிப்படை உண்மைகள் மக்கள் மனதில் இடம்பெறாமல் இருப்பது ஒரு பெரும் குறையே.

சமயமும் சமுதாயமும் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப்பினைந்தவை. இன்று சமுதாயத்தில் காணப்படும் சில ஏற்றத்தாழ்வுகள் கவலைக்குரியன. உதாரணமாக பொருளாதாரப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால் வசதி படைத்தவர்களே இன்று கோயில்களில் முக்கிய இடத்தை வகிப்பதைக் காணலாம். ஆயிரம் செலவு செய்து கும்பாபிஷேகம் நடத்தி வைக்கும் அவர்களால் ஏன் ஒரு ஏழையைத்தானும் வாழவைக்க முடியாது! “பசித்தவனுக்கு உணவு கொடு” என்கிறார் சவாமி விவேகானந்தர். அதுதான் ஒரு இந்து கடவுள்மீது அன்பைக் காட்டுகிறான் என்பதை உணர்த்தும். அதைவிடுத்து ஒற்றுமையின்மையால் சமுதாயத்தில் சில ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் “அன்பே சிவம்” என்ற அடிப்படை உண்மைக்கு அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும்.

போட்டி பொறாமைகள் நிறைந்த இந்த உலகில் அடக்குமுறைகளும் மிருகத்தன்மைகளும் எழுவது இயல்பானதே. ஒரு முறை சவாமி விவேகானந்தரிடம் ஒருவர் வந்து “சவாமி சிலர் மாட்டைக்கொன்று சாப்பிடுகிறார்களே” என்றபோது சவாமி சொல்கிறார் “நீ உனது சகோதரனையே கொல்லும்போது அவன் மாட்டைக் கொல்வதில் என்ன பாவம் இருக்கிறது” என்று. இந்த நிலையில்தான் இந்துசமயத்தை கட்டியெழுப்ப சமுதாய ஒருமைப்பாடு தேவைப்படுகிறது.

இன்று தேவையறிந்து கோயிலுக்கு செல்லும் ஒரு நிலை காணப்படுகிறது. ஒருவன் தான் செய்யும் பாவங்களில் இருந்து விலகி தான் நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்ற தன்னலம், சமுதாயத்தோடு பின்னிப்பினைந்த இந்துமதக் கோட்பாட்டிற்கு முரணானது. கடவுள் நம்பிக்கை அவசியம், உயிர்களிடத்து அன்பாய் இருக்க வேண்டும், மக்களுக்கு நாம் சேவை செய்ய வேண்டும், மனதில் தூய்மையான சிந்தனைகளை வளர்க்க வேண்டும் என்று இந்துமதம் பன்னெடுங்காலமாகப் போற்றிவந்த பண்புகள் இங்கு உடைக்கப்படுகின்றன. இங்கு காணப்படுவது தன்னலம் ஒன்றே. “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற திருமூலரின் வாக்குக்கிணைய மக்கள் செயற்பட அவர்களுக்கு தேவைப்படுவது தெளிவான இந்துசமயக் கோட்பாடுகளே.

இவ்வாறாக மக்கள் மனதில் படிந்திருக்கும் மாசுக்களை அகற்ற வேண்டிய நிலையில் இந்துமதம் உள்ளது. ஆனவும், கனமம், மாயை என்பவை உயிரை மாசுபடுத்துவதால்தான் அவற்றை “மலம்” என்கிறோம். இவற்றை அறுப்பதற்காகவே சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நான்கு மார்க்கங்களை சைவ நூல்கள் கூறுகின்றன. இதைத்தவிர் திருமந்திரம் போன்ற வாழ்க்கை நூல்களும் மக்களுக்காய், மக்களின் மேன்மைக்காய் அரியபல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன போதிலும் மக்களிடையே காணப்படும் அறியாமையாலும் இந்துமதக் கோட்பாடுகள் புரியாமையினாலும் இந்துமதத்தைப் பற்றிய தெளிவான அபிப்பிராயம் இல்லாததாலும் தமது நல் வழியினின்றும் விலகி மக்கள் தீய வழியில் செல்லும் ஒரு நிலையை நாம் காண்கின்றோம்.

இந்துமதம் வளர்ச்சியடைவது புதிய கோயில்களை கட்டியெழுப்புவதிலும் ஆலயங்களில் ஆண்டுதோறும் திருவிழாக்களை நிகழ்த்துவதிலும் மட்டும் இல்லை. ஒவ்வொரு இந்துவும் இந்துமதத்தை பிரதிபலிக்க வேண்டும். மேடுபள்ளம் நிறைந்த வாழ்க்கையில் சுயநலம் மறைந்து பொதுநலம் ஏற்படவேண்டும். மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை என்ற உண்மை விளக்கவேண்டும். இதற்கு இந்துசமயக் கோட்பாடுகள் பரப்பப்படவேண்டும்; எனிய முறையில் புரியவைக்கப்படவேண்டும்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை மக்கள் மனதில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த பல முயற்சிகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட போதிலும் அது முழுமையற்ற ஒரு நிலையில் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக தொலைக்காட்சி வாணோலி நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக் கொண்டால் சமய நிகழ்ச்சிகள் ஒலி-ஓளி பராப்பப்படும் நேரத்தில் அதை நிற்பாட்டிவிட்டு வேறு வேலைகளில் ஈடுபடும் ஒரு நிலை காணப்படுவதற்கு காரணம், அவை சாதாரண மக்களுக்குப் புரியும் இல்லாதது ஆகும். அத்துடன் அவற்றிற்கு ஒதுக்கப்படும் நேரமும் மிகக்குறைவு. மேலும் பொதுக்கூட்டங்கள் இன்மையை திருநெறி மன்றங்களின் உறக்க நிலையும் இந்தப் பிரச்சனைக்கு காரணம் ஆகும். அத்துடன் இந்துசமயக் கோட்பாடுகளை மக்கள் மத்தியிற் பரப்ப, சாதாரண மொழியில் புரியவைக்க பலருக்கும் புரியவில்லை என்பது ஒரு பெரும் குறைபாடாகும்.

இவ்வாறான பிரச்சனைகளுக்கு முடிவு காணப்பதன் மூலம் சமுதாயத்தோடு ஒன்றினைந்து சமுதாயப்பணி செய்து முக்கியின்பம் பெறுவது என்ற இந்துமதக் கோட்பாட்டை உண்மையாக்கலாம்.

கீதை எழுந்த இடம் ஒரு போர்க்களம். போர்க்களத்தை விட்டுவிட்டு என்னுடன் வா என்று கண்ணன் சொல்லவில்லை. கண்ணன் சொல்கின்றான், “நீ வாழ வேண்டியவன். உனது வாழ்க்கைக்கு ஒரு நோக்கு உண்டு. அதுதான் சமூகத்திற்கு நீ ஆற்றவேண்டிய பணி. அந்தப்பணியைப் புரியும்போது பந்தபாசங்களால் மயக்கமடையாதே. கோழைத்தனத்தால் வாழ்க்கையை விட்டு விலகியோட முயலாதே.” இங்கும் கடவுளை அடைய சமுதாயத்தொடு ஒன்றே வழி என்பதைக் காண்கின்றோம். எனவே ஆறுமுகநாவலர் தமது இரண்டாம் பாலபாடத்தில் “இந்தச்சரீரம் நமக்கு விடைத்தது, நாம் கடவுளை வணங்கி முக்கியின்பம் பெறும்பொருட்டேயாம்” என்கிறார் இதை சொல்வதற்கொப்ப இந்துமதத்தை புரிந்து கொண்டு ஒழுக வேண்டும் என்பதே எமது பிரார்த்தனை.

குறிஞ்சி வேலனே . . .

துன்பமே கை கோர்த்து
தொடர்கிறது துணையென்று.
இன்பங்கள் கண்டு நாங்கள்
எத்தனையோ நாட்கள் தான்.

கனவுகளில் மகிழ்ந்திருந்து
கற்பனையில் சிறகடித்த
கவலையில்லா நாட்களெல்லாம்
கடிதாய் மறைந்தனவே.

மானிட உயிர்களெல்லாம்
மனிதத்தை மறந்துவிட்டு
இயந்திரமாய் சுழலுகின்ற
இன்னலது பொறுக்கவில்லை.

மனிதம் மறைந்து போனதை,
மரணம் இலகுவானதை,
அறியாமல் அமர்ந்துளாயோ..?
ஆறுமுகனே...அழகனே...

மறைந்து நின்று
பொறுத்தது போதும்.
எம் சிறுமை கண்டு
சிரித்தது போதும்.

குன்றினில் வீற்றிருந்தால்
குறைகள் அகலாது.... குமரா!
தரைக்கு இறங்கி வா தண்மதி முகனே...
குறைகளை தீர்த்திடு குறிஞ்சி வேலனே.

செல்வி. ஞானாம்பிகை விஸ்வநாதன்
கலைப்பீடும்
2^{ம்} வருடம்

Space Donated By

T.S.K. Rice Agencies.

Commission agents For rice & SriLanka Produce etc

19 & 21, 4th Cross
Street, Colombo - 11.

Phone :- 438257

With Best Compliments From :

TONA TRADER

தோனா டிரேடர்

**Dealers in Seed potatoes,
Potatoes and Vegetables**
2/B St. Andrews Drive
Nuwara - Eliya

Tel : 052- 2923 -43096

With Best Compliments From :

RAMYA TEX

**Dealers in Textiles &
Fancy goods.**

50, New bazaar Street,
Nuwara -Eliya.

Tel : 052-2287

With Best Compliments From :

SATHIYAS

**Dealers in EverSilverwares
PALON BROKERS**

C1-46, Lawson Street,
Nuwara-Eliya.

Tel :- 052-2687

With Best Compliments From :

MARIAS AGRO CENTRE

No. 2. St. Andrews Drive,
Nuwara-Eliya

S.P.S. AGENCY

General merchants &
Commission for Local Produce

113, 4th Cross St,
Colombo -11

T.P : 326204

Best Compliments

Woodlands Company

192, 4th cross St,
Colombo -11

Best Compliments

LANKA PRODUCTS TRADES

* * * * *

No, 21, St, JOHN'S ROAD,
Colombo - 11

T.P. 26740

A. P. Suppiah

Dealers in Animal & Poultry food
& Medicines

No: 63, Wolfendhal St,
Colombo -13

T.P 431151, 432404, 324325.

With Best Compliments From :

G . S . A G E N T S ,
Dealers in seed potatoes and Vegetables
No 1, St. Andrews drive
Nuwara - eliya

With Best Compliments From :

V. Manickam Brother
Importers, General Merchants & Commission agents

Sugar

T.P :- 23408, 423678
23986, 421972
432347.

TELEGRAMS : THAVAYOGA

Rice

34, 4th Cross Street,
Colombo - 11.

With Best Compliments From

**R. V. M. TRADERS
&
PAWN BROKERS**

37, Kandy Road,
Nuwara-Eliya.
Phone : 052-2062

With Best Compliments From

**PRATHEEPA
JEWELLERS**

22 ct, Gold Jewellery Gems
and Eversilver Etc.

No. 1, Hill Street,
Kandy Road,
Nuwara-Eliya.

With Best Compliments From

**S. MUTHIAH
&
COMPANY**

**Importer of Vegetable seeds
Agro Chemicals, Sprayers
and Spare parts.**

68, Kandy Road,
Nuwara-Eliya.
Phone : 052-2322

With Best Compliments From

**LUXMI TRADE
CENTRE**

**General Merchants
&
Commission Agents**

40-A, Fourth Cross Street,
Colombo 11.

Phone : 446423
T'gram : Arrestee

With Best Compliments From :

KUMARAVEL COY

**General Merchants &
Commission Agents
Dealers in Provisions.**

217, 5th Cross Street,
Colombo - 11

T.P 421057

With Best Compliments From :

SIVA TEXTILES

**Dealers in Textiles & –
Fancy goods, Specialist in Sarees.**

172, Main Street,
Colombo - 11

T.P 422523.

With Best Compliments From :

**JEYALATHA
JEWELLERS**

No 79, Sea Street,
Colombo - 11.

Tel : - 433257.

With Best Compliments From :

GAYATHIRI TRADER

**Dealers in Potatoes,
Seed Potatoes & Vegetables**

G. T. R.
No 1b, St. Andrews Drive
Nuwara - eliya.

With Best Compliments From

BAMA JEWELLERS

DEALERS IN GENUINE GOLD JEWELLERY

Branch

**Averiwatta
Katunayake**

**61, Green's Road,
Negombo.**

Phone : 031-2060

With Best Compliments From

HAWK CONSTRUCTION (PVT) LTD.

We are fully geared to undertake

- ★ Civil Construction
- ★ Electrical Installation
- ★ Supplying of building materials
- ★ Air Conditioning
- ★ Computerization and Maintenance

**9, Huskison Street,
Trincomalee,
Sri Lanka.**

Tel : 026-22520

With Best Compliments From

VIJAYA ENTERPRISES

**Commission Agents
Whole Sale Dealers in Rice
& Ceylon Produce**

**44 B, 4th Cross Street,
Colombo 11.
Phone : 437990**

With Best Compliments From

ARASAN COMPANY

General Rice Merchants

**72-A, 4th Cross Street,
Colombo 11.**

**Phone : 29407
Telegrams "Happy"**

With Best Compliments From

SUBRAMANIAM & CO.

**198, Fourth Cross Street,
Colombo 11.**

Phone : 23844

With Best Compliments From

Malavans

**Importers, distributors & Whole
Sale Dealers**

**214, 4th Cross Street,
Colombo 11.**

**Phone : 327951
323668**

**1992/93ம் ஆண்டுக்கான இந்து மாணவர்
சங்க தீர்வு**
செயற்குழுவின் ஆண்டறிக்கை

பல்கலைகளையும் கற்பிப்பனவே பல்கலைக்கழகங்கள். கற்றோரையும், நல்லோரையும் உருவாக்கும் மகத்தான பங்கு பல்கலைக்கழகங்களையே சாரும். இவ்வகையில் இயற்கை எழில் கொஞ்சம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அமைந்துள்ள குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயம் இந்து மாணவர்களினது ஆண்மீக வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமைந்துள்ளது. வெள்ளிவிழாக் காணும் குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயத்தில் இந்து மாணவர் சங்கத்தினரும் தம்மாலியன்ற பணிகளை ஆற்றி வருகின்றனர். மாணவர்களின் பேருதவியும், ஆலயப் பொறுப்பாண்மைக் குழுவினரின் ஆலோசனையும் குறிஞ்சிக் குமரன் கோவிலிற் பூஜைகள், சிறப்பு உற்சவங்கள், திருவிழாக்கள் யாவும் சிறப்பாக நிறைவேற உறுதுணையாயிருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

எமது இந்து மாணவர் சங்க வளர்ச்சிக்கும் அதன் செயற்பாடுகளிற்கும் குறிஞ்சி மலையில் அமர்ந்திருக்கும் குமரன் என்றென்றும் அருள்புரிவானென்பதில் எமக்கு என்னளவேனும் ஜயமில்லை. எமது செயற்குழுவினால் செயற்படுத்தப்பட்ட பணிகளைச் சுருக்கமாக எமது ஆண்டறிக்கையாகச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்வடைகின்றோம்.

22-11-92

எமது இந்து மாணவர் சங்க செயற்குழு பொறுப்பேற்றது.

08-12-9

திருக்கார்த்திகை

ஆலயமும் சுற்றுப்பிரகாரமும் தீபங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஒளிவீசும்வேளையில் வள்ளி தெய்வானை சமேதரராய் குறிஞ்சிக்குமரன் திருவீதியுலா எழுந்தருளி அடியார்களிற்கு அருள்பாலித்தார்.

30-12-92

திருவெம்பாவை ஆரம்பம் மேற்குறித்த தினத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட

திருவெம்பாவை தொடர்ந்து பத்துத்தினங்களும் அதிகாலை சிவகாமசந்தரி சமேதநடராஜப்பெருமானுக்கு விசேட பூஜை ஆராதனைகளுடனும் திருப்பள்ளியழக்கி திருவெம்பாவை பாராயணங்களுடனும் சிறப்புற நடைபெற்று, இறுதி நாள் (08-01-93) ஆருத்திரா அபிஷேக தரிசனத்துடன் இனிதே நிறைவேறியது.

14-01-93

தைப்பொங்கல் பல்கலைக்கழக அனைத்துப் பீட மாணவர்களும் பொங்கல் மற்றும் விசேட பூஜை ஆராதனைகளில் கலந்து சிறப்பித்தனர். சூரியபகவானிற்கு விசேடமாக நடைபெற்ற பூஜை பொங்கல் விழாவை மேலும் சிறப்படையச் செய்தது.

19-01-93

ஆலய திருத்த வேலைகள் இக்காலகட்டத்தில் ஆலயத்திற்கு அவசியமான சில திருத்தவேலைகளுடன் 27-01-93 ஆலயமண்பங்கள், சவர்கள், நிலங்கள் மகேஸ்வர மண்டபம் என்பவற்றிற்கான வர்ணப்புச் வேலைகளும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் தொடர்ச்சியான இரவு - பகல் அயராத உழைப்பினால் சிறப்புற நிறைவேற்றப்பட்டன. மாணவர்களின் இவ் வளப்பரிய பணியினால் ஆலயம் மேலும் புதுப்பொலிவுற்று திகழ்கின்றது.

28-01-93	<p>அலங்கார உற்சவ ஆரம்பம் ஆரம்பதினம் முதற் கொண்டு ஒவ்வொரு நாளும் மாலை ஸ்நபனாபிஷேகம், விசேடபூஜை, வசந்தமண்டப பூஜை என்பன இடம்பெற்று வள்ளி தெய்வானைசமேதரராய் குறிஞ்சிக்குமரன் விசேட அலங்காரங்களுடன் மழுரவாகனரூடராய் பவளி வந்தமை கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது. அலங்கார உற்சவ இறுதி தினமான தைப்பூசத் தினத்தன்று (06-02-93) காலை அங்கோத்திர சதசங்காபிஷேகம் விசேட பூஜை ஆராதனைகளுடன் மதியம் அன்னதானமும் இடம்பெற்றது. மாலை திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதனின் சமயச் சொற்பொழிவும் விசேட மூலஸ்தான வசந்தமண்டபபூஜைகளுடன் திருவுஞ்சலும் இடம்பெற்று முருகப்பெருமான் மழுரவாகனரூடராக வீதியுலா வந்து அடியார்களிற்கு அருள்பாலித்தார்.</p>
02-03-93	<p>மகாசிவராத்திரி விசேட நான்கு ஜாமப் பூஜை ஆராதனைகளுடன் இடையிடையே கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்று விழா சிறப்பாக இனிதே நிறைவேறியது. பல்கணல்க்கழக மாணவர்களின் கீழைத்தேய இசை நிகழ்ச்சி, வில்லிசை நிகழ்ச்சி, நாடகம் என்பவற்றுடன் செல்வி நோனி டோமினிக், திருமதி வசந்தகுமாரி சூரியகுமாரன் அவர்களது மாணவர்களின் நடனநிகழ்ச்சிகளும் மகாசிவராத்திரியை அலங்கரித்தன.</p>
14-04-93	<p>ஸ்ரீமுக புது வருடப் பிறப்பு புது வருடப்பிறப்பானது அபிஷேகம், விசேட பூஜை ஆராதனைகளுடன் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டது.</p>
05-05-93	<p>சித்திரா பூரணை விசேட பூஜை வழிபாடுகளுடன் அடியார்களுக்கு சித்திரைக்களுக்கு வழங்கலும் இடம்பெற்றது.</p>
03-06-93	<p>வைகாசி விசாகம் மர்லை முருகப்பெருமானுக்கு விசேட அபிஷேக ஆராதனைகளுடன் திருவீதியுலாவும் இடம்பெற்றது.</p>
13-06-93	<p>புதிய மாணவர் வரவேற்பு வைபவம் காலை 7.30 மணியாலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிரமதானமானது கோவிலின் வீதிகள் அதன் சுற்றப்புறங்கள் துப்பரவாக்கலுடன் நண்பகல் அளவில் முடிவடைந்தது. 1991-92ம் கல்வியாண்டு மாணவர்களிற்கான வரவேற்புக் கூட்டம் நண்பகல் ஒரு மணியாலில் இடம் பெற்றது. இவ்வாண்று கூடலில் இந்து மாணவர் சங்கத்தினரினதும் பொறுப்பாண்மைக் குழுவினரினதும் செயற்பாடுகள் பற்றியும் ஆலயத்தில் இந்து மாணவர்களின் பங்களிப்புப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இறுதியாக அன்னதானத்துடன் வைபவம் இனிதே நிறைவேறியது.</p>
26-06-93	<p>ஆனிசுத்தர நடேசேரபிஷேகம் அதிகாலை சிவகாமசுந்தரி சமேத சிதம்பர நடராஜப் பெருமானுக்கு விசேட தீரவியாபிஷேகம் ஸ்நபனாபிஷேகம் என்பன இடம் பெற்று அலங்கார பூஜை ஆராதனைகளுடன் நடேசர் தரிசனமும் திருவீதியுலாவும் இடம் பெற்றன.</p>
26-06-93	<p>மணவாளக்கோலத்தின சங்காபிஷேகம் புனராவர்த்தன பிரதிஷ்டா மகாகும்பாபிஷேக தினமான இத்தினத்தன்று காலை நவோத்திரசக்ஸர சங்காபிஷேகமும் அதைத் தொடர்ந்து மதியம் மகேஸ்வர பூஜையான அன்னதானமும் இடம்பெற்றது. மாலை விசேட வசந்தமண்டப பூஜையுடன் திருவுஞ்சலும் சர்வாலங்காரரூபராக முருகப் பெருமானின் திருவீதியுலாவும் இடம்பெற்றமை கண்கொள்ளாக் காட்சியாக அமைந்தது.</p>
19-07-93	<p>அடி அமாவாசை விரதம் பகல் விசேட அபிஷேக பூஜைகளுடன் அன்னதானமும் இடம் பெற்றது.</p>

- 23-07-93 ஆடிப்பூர் உற்சவம் அபிஷேகம் விசேட பூஜை என்பவற்றுடன் அம்பாள் திருவீதியுலாவும் இடம்பெற்றது.
- 21-08-93 விநாயகப் பெருமானுக்கு ஸ்நபனாபிஷேகம் விசேட பூஜை ஆராதனைகளுடன் முஷிக் வாகனத்தில் விநாயகப் பெருமான் திருவீதியுலாவும் இடம் பெற்றது.
- 28-08-93 குறிஞ்சி அழுதம் ஆலயத்திற்கு வெளியே எமது சங்கத்தின் செயற்பாடுகளில் ஒன்றாகிய ‘குறிஞ்சி அழுதம்’ என்னும் பல்சவைக் கதம்ப நிகழ்ச்சி கண்டி இந்துகலாசார மண்டபத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது. கீழேத்தேய இசை நிகழ்ச்சியான “இசைத் தென்றலும்” பாரம்பரிய கலைநிகழ்ச்சியான “இராவணன் வதம்” என்னும் நாட்டுக் கூத்தும், “கண்டி மழை” என்னும் நகைச்சுவை நாடகமும். பல்குரவிசைக் கதம்ப நிகழ்ச்சியும் குறிஞ்சி அழுதத்தை பொலிவுறச் செய்தன. நவராத்திரி - விஜயதசமி பிரதமையில் ஆரம்பித்து நவமியீராக தினமும் மாலை விசேட பூஜை ஆராதனைகளுடன் வசந்த மண்டப பூஜையும் தேவிதோத்திர பாராயணமும் இடம் பெற்று இறுதி நாளான விஜயதசமி அன்று அம்பாள் மகிஷாகர மர்த்தினியாக எழுந்தருளி ஆலய முன்றவில் ‘மானம் பூ’ வைபவமும் இடம்பெற்றது.
- 16-10-93 மேற்குறிப்பிட்டவையுடன் விஷேஷாதி விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு கார்த்திகை உற்சவங்கள், நடேசர்தரிசனங்கள், மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், கிருஷ்ண ஜெயந்தி விசேட பூஜை, சுவர்க்கவாசலேகாதசி விசேட பூஜை என்பனவும், வெள்ளிக்கிழமைகளில் விசேட பூஜை, பஜனை இதைத் தொடர்ந்து இரண்டு நிமிட தியானமும் சிறப்பாக இடம்பெற்றன.
- மனமுவந்த நன்றிகள்**
- “எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு” என்ற வள்ளுவர் கூற்றுக்கு இணங்க, தேவையான போதெல்லாம் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து ஆலோசனை வழங்கிய எமது பெருந்தலைவரும் பொறுப்பாண்மைக்குழுவின் பொருளாளரும் ஆசிய கலாநிதி இ. சிவகணேசன், பெரும் பொருளாளர் வைத்திய கலாநிதி வி. விஜயகுமாரன், பொறுப்பாண்மைக் குழுத் தலைவர் பேராசிரியர் த. யோகரட்னம், செயலாளர் திரு. வ. நந்தகுமார், நிர்வாகச் செயலாளர் கலாநிதி வ. முத்துக்குமாரசாமி மற்றும் பேராசிரியர்கள், கலாநிதிகள், ஆசிரியர்கள், போதனாசிரியர்கள் ஆகியோருக்கும் ஆலயத்தில் தங்கியிருந்து தேவையான போதெல்லாம் திருவிழாக்கள், பூஜைகள், சிறப்புத்தினங்கள் யாவும் ஒழுங்காக நடைபெற உதவிபுரியும் சிவலீ பா. நித்தியானந்தக் குருக்கள் அவர்களிற்கும், திரு. ம. முத்துக்குமாரு அவர்களிற்கும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பொறியியற்பீட போதனாசிரியர்களான திரு. க. வல்லபானந்தன், திரு. ந. ரிஷ்ணத்ரிரன், திரு. செ. ராஜ்மோகன், திரு. ந. கிருபாகரன், திரு. ந. மிதுலானந்தன் திரு.க. நல்லைநாதன், திரு. ச. மணிவண்ணன், திரு. த. சிவயோகன், திரு. வி. சுதாகர், திரு. க. மாதவன் ஆகியோருக்கும், ஏனையோருக்கும், கொன்றோம்.

நன்றி

செல்வன் தி. செந்தில்குமாரன்
செல்வி கு. திருமகள்
(இணைச் செயலாளர்கள்)

இந்து மாணவர் சங்கம்
பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்.

இந்து மாணவர் சங்க செயற்குழு

1992-93.

பெருந்தலைவர்

கலாநிதி. இ. சிவகணேசன்

பெரும் பொருளாளர்

வைத்திய கலாநிதி. வி. விஜயகுமாரன்

தலைவர்

செல்வன். தி. நவநீதன்

உப தலைவர்

செல்வன். நி. விஜயநாதன்

இணச் செயலாளர்கள்

செல்வன்.தி. செந்தில்குமாரன்
செல்வி. கு. திருமகள்

இளம் பொருளாளர்

செல்வன் நி. நிற்குணானந்தா

இதழாசிரியர்

செல்வன் மு. மகாசேனன்

நூலகர்

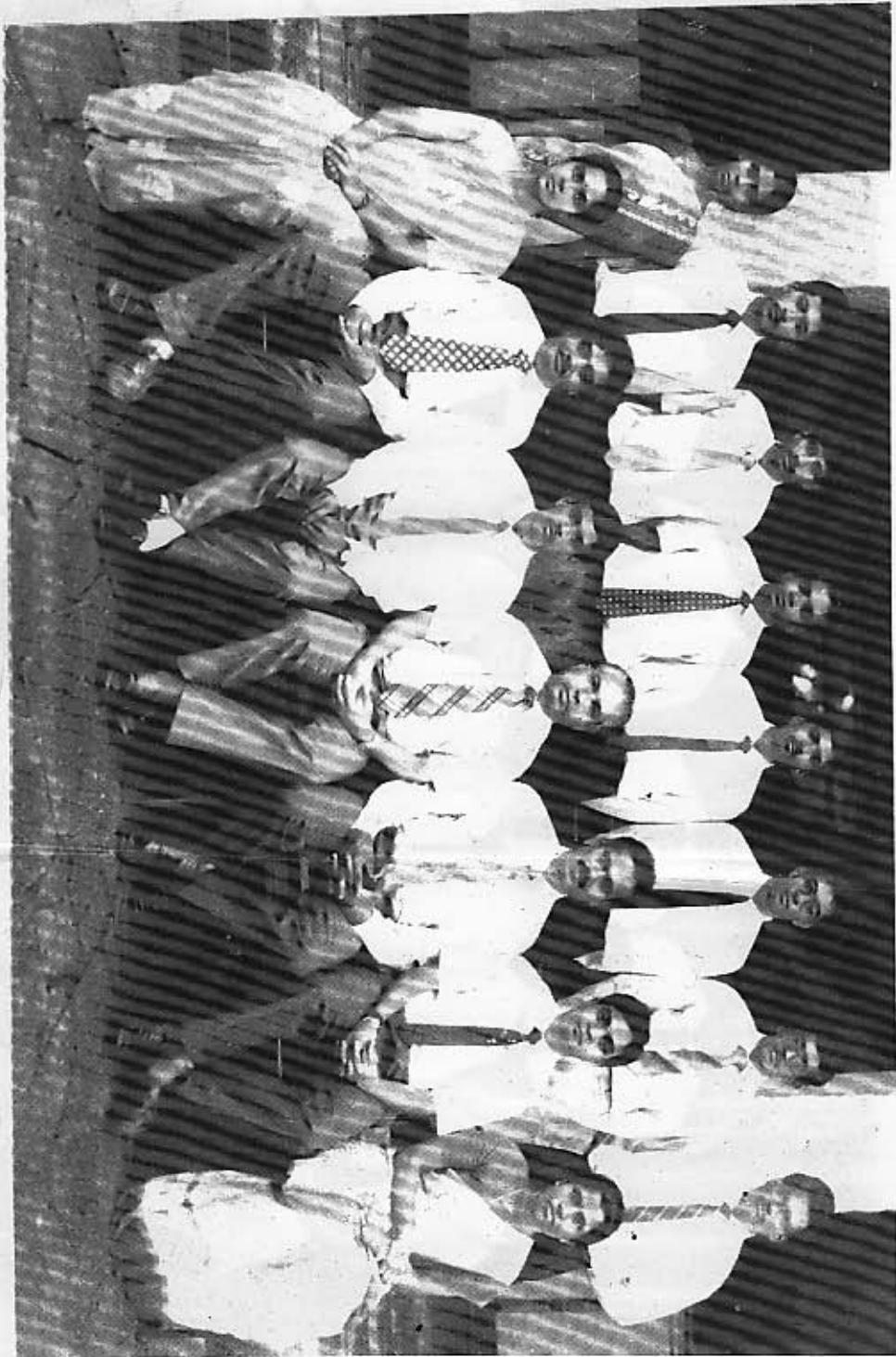
செல்வன் சி. செந்தூரன்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

செல்வன் மு. சுந்தரச்செல்வன்
செல்வன் இ. சிவசபேசன்
செல்வன் சி. சுசந்தன்
செல்வி இ. வாகசி
செல்வி க. கிழுபாவினி

இந்து மாணவர் சங்க செயற்குழு

1992-93

இஞ்சப்பவர்கள்

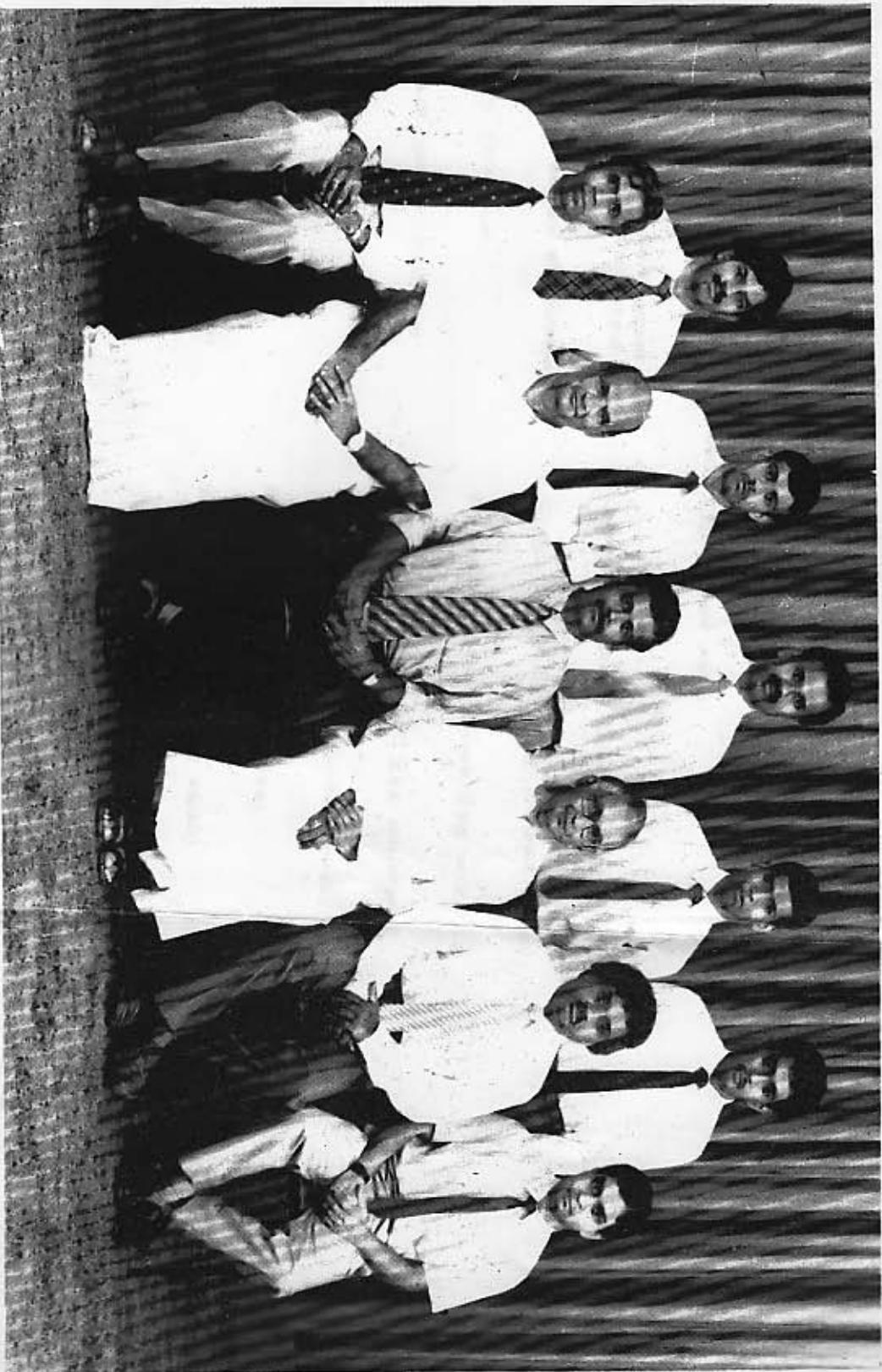
(இடமிருந்து வலம்) செல்வி. கு. திருமகள் (இளைஞர்செயலாளர்), கலாநிதி இ. சிவசுகுளைசன் (பெருந்தலைவர்), செல்வன் தி. செந்திலகுமாரன் (இளைஞர்செயலாளர்), பேராசிரியர் J.M. ஜூனா தாலை (உபவேந்தர்), செல்வன் தி. நவநிதீன் (தலைவர்), வைத்திய கலாநிதி வி. விஜயகுமாரன் (பெரும் பொருளாளர்), செல்வி க. சிருபாவினி (குழு உறுப்பினர்).

(இடமிருந்துவலம்) செல்வி. இ. வாசகி (குழு உறுப்பினர்), செல்வன் சி. மெந்தாரன் (நிறைவர்), செல்வன் சி. சுந்தரன் (குழு உறுப்பினர்), செல்வன் மு. மகாரேசனன் (இதழாசிரியர்), செல்வன் இ. சிவசுபேசன் (குழு உறுப்பினர், செல்வன் நி. விஜயநாதன் (உபதலைவர்), செல்வன் நி. நிறுஞ்ஜோங்கந்தா (இளம் பொருளாளர்), செல்வன் மு. சுந்தரசெல்வன் (குழு உறுப்பினர்).

நிற்பவர்கள்

குறிஞ்சிக்குமான் ஆஸை பொறுப்பாண்மைக் குழு

1992-93

கிருப்பவர்கள்

(கிடமிருந்து வலம்) திரு. க. பாலதாசன், திரு. அ. துவரச்சாமிப்பிளை, திரு. வி. நந்தகுமார் (செயலாளர்), பொராசிரியர். த. யோகரட்ஜெம் (தலைவர்), கலாநிதி தி. சிவகுண்சன் (பொருளாளர்), வாசத்திய கலாநிதி வி. விஜயகுமாரன்.

(கிடமிருந்து வலம்) கலாநிதி வ. முத்துக்குமாரசாமி (நீர்வாகச் செயலாளர்), செல்வன் தி. செந்திலகுமாரன், செல்வன் தி. நவநிதின், செல்வன் ச. கணநாதன், செல்வன் ந. பத்ரதன்.

நிறபவர்கள்

குறிஞ்சிக் குமரன் கோயில் பொறுப்பாண்மைக் குழு

1992-93

தலைவர் - பேராசிரியர் த. யோகரட்னம்

பொதுச் செயலாளர் - திரு வ. நந்தகுமார்

நிர்வாகச் செயலாளர் - கலாநிதி வ. முத்துக்குமாரசாவாமி

பொருளாளர் - கலாநிதி இ. சிவகணேசன்

(பெருந்தலைவர், இந்துமாணவர் சங்கம்)

உறுப்பினர்கள்

பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்
கலாநிதி செ. சிவயோகநாதன்

(தலைவர், இந்துப்பட்டதாரிகள் சங்கம்)

வைத்திய கலாநிதி வி. விஜயகுமாரன்

(பெரும் பொருளாளர், இந்து மாணவர் சங்கம்)

திரு.க. நீலகண்டன்

(செயலாளர், அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்)

திரு.அ. துரைச்சாமிப்பிள்ளை

(தலைவர், மத்தியமாகாண இந்து மாமன்றம்)

திரு.க. பாலதாசன்

(பொருளாளர், இந்துப்பட்டதாரிகள் சங்கம்)

செல்வன் தி. நவநீதன்

(தலைவர், இந்துமாணவர் சங்கம்)

செல்வன். தி. செந்தில்குமாரன்

(செயலாளர், இந்து மாணவர் சங்கம்)

செல்வன் ச. கணநாதன்

(இந்து மாணவர் சங்கப் பிரதி நிதி)

செல்வன் ந. பகீரதன்

(இந்து மாணவர் சங்கப் பிரதிநிதி)

“குறிஞ்சி அமுதம்” கலைநிகழ்ச்சிக்கான உபகுழு

செல்வன் வை. சிவநேசன்

செல்வன் ந. ஜெயந்திரபாலன்

செல்வன் ப. கணேஸ்

செல்வன் ச. தில்லைநாதன்

செல்வன் பா. மகேஸ்வரன்

செல்வன் சி. பிரபாகரன்

செல்வன் மா. ரவிச்சந்திரன்

செல்வன் ந. யோகராஜா

செல்வி த. செல்வவினிதா

செல்வி ரா. குழுதினி

செல்வி து. அகிலா

With Best Compliments From

நங்கையர் மனங்கவர் 22 கரட் வண்ண நவ்ன அழகிய டிசைன்களில் உங்களுக்குத் தேவையான நைகைளை உறுதியுடனும் உத்தரவாதத்துடனும் பெற்றுக்கொள்ள அனைவரும் நாட்வேண்டிய ஒரே இடம் நீர்கொழும்பு மாநகரில் 25 வருட உன்னத சேவையிலிருக்கும் “புஸ்பா ஜாவலர்ஸ்”

புஸ்பா ஜாவலர்ஸ்

இல 67, கிரீன்ஸ் ரோட்,
நீர்கொழும்பு.

கிளை:-

புஸ்பா ஜாவலர்ஸ்,
எவரிவத்து,
கட்டுநாயக்க.

தொலைபேசி: 031-2404

இந்து தமிழ் தொடர்ந்து வெளிவர மது நல்லாசிகள்

SARASWATHI
STORES

90, COLOMBO STREET,
KANDY.

நன்றால்

இந்து தருமம் 93 இதழ் இனிதே வெளிவரத் துணைநின்ற குமரன் திருவருளை மனதிற் கொண்டு..

இம்மலர் சிறப்புற ஆசிகள் நல்கிய சுவாமி ஆத்மகனாநந்தஜி

நல்வாழ்த்துகள் தந்து, மலரை சிறப்புறச் செய்த, எமது பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர், இந்து மாணவர் சங்கப் பெருந்தலைவர், பெரும் பொருளாளர், இந்து சமயகலாசார அலுவல்கள் தினைக்களப் பணிப்பாளர்

தமது நல்லாக்கவ்களைத் தந்துதவிய பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் ஆசிரியர்கள் மற்றும் சக மாணவ மாணவிகள்,

மலர் வெளியீட்டு நிதிக்காக நடாத்தப்பட்ட “குறிஞ்சி அமுதம்” கலைநிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்த, அதற்குத் தோன் கொடுத்துதவிய, பங்குபற்றிய ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவ சகோதரர்கள்,

விளம்பரங்களை உவகையுடன் தந்து எமச்சு உற்சாகமளித்த வர்த்தக அன்பர்கள்

விளம்பரங்கள் சேகரிக்க எம்முடன் தோன் கொடுத்த தோழர்கள்,

கட்டுரைகளைத் தொகுப்பதில் உதவிய இந்து நாகரிக முதுநிலை விரிவுரையாளர் திரு. இரா. வை. கணகரத்தினம். அவர்கள்; பிரதிகளைச் சரிபார்த்துதவிய தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் திரு. வ. மகேஸ்வரன், மற்றும் செல்வி. ச. விஜயவாணி அவர்கள்

அச்ச கோர்வையினை ச பார்த்து உதவிய செல்வன் வா. கெளரீசன்,

இம்மலரை அழகுற அச்சிட்டு தந்த லக்க சிராபி ஸ்தாபனத்தார்

இம்மலரின் Type Setting பொறுமையுடனும் அழகுறவும் செய்து கொடுத்த செவ்வந்தி ஸ்தாபன நலின கணனி அச்சுக் கோப்பாளர் செல்வி. தெ. வட்சலாதேவி அவர்கள்,

அனைவருக்கும் எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவி க்கிண்றோம்.

நன்றி

பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை

இந்து மாணவர் சங்கம்

କୁପଣ୍ଡ

ବାଲଦା

Printed at : LAXSU Graphic (Pvt) Ltd.
253/4, George R De Silva Mawatte,
Colombo 13.